

TOREK, 10. marec 2009

PREDSEDSTVO: GOSPA ROTHE

Podpredsednica

1. Otvoritev zasedanja

Predsednica. –

Razglašam, da se je zasedanje 2009-2010 Evropskega parlamenta začelo.

2. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

3. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razglasitev vloženih predlogov resolucij): glej zapisnik

4. Sklep o nujnem postopku

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje o uporabi nujnega postopka za predlog uredbe Sveta o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju.

Philippe Morillon, predsednik obora za ribištvo. – *(FR)* Gospa predsednica, gospe in gospodje, zahtevo za obravnavo po nujnem postopku, ki je to jutro pred nami, nam je v skladu z izvajanjem člena 134 Poslovnika prejšnji teden posredoval Svet in se, kot ste že povedali, nanaša na predlog uredbe Sveta o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju.

Namen tega predloga je izvajanje novega načrta za obnovo, kot je v zvezi s tem na svojem zasedanju novembra lani predlagala Mednarodna komisija za ohranitev atlantskega tuna.

Kot je Svet poudaril v svoji zahtevi za obravnavo po nujnem postopku, mora ta uredba začeti veljati pred glavno ribiško sezono 15. aprila, kar pomeni, da mora biti obvezno posvetovanje tega Parlamenta opravljeno na tem plenarnem zasedanju, da bi tako v prihodnjih tednih bilo mogoče znotraj Sveta doseči politični dogovor.

Glede na to in ob upoštevanju dejstva, da mora Evropska unija izpolniti svoje mednarodne obveze ter opraviti svoj del naloge v ključnih prizadevanjih za reševanje hude krize na področju staleža modroplavutega tuna, je Odbor za ribištvo Evropskega parlamenta soglasno sprejel to zahtevo za obravnavo po nujnem postopku. Zato vas pozivam, da na tem jutranjem glasovanju potrdite to sprejetje.

(Parlament je sprejel nujni postopek)

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – *(PT)* Gospa predsednica, le majhna pripomba v zvezi s pravilnostjo postopka glede dnevnega reda v tem tednu. Sreda, 11. marec je evropski dan spomina na žrtve terorizma. Ta dan je najprej predlagal Parlament na glasovanju, ki je potekalo 11. marca 2004. Takrat smo razpravljali o ocenjevanju območja svobode, varnosti in pravice. Gre za dan tragičnih napadov v Madridu. Najprej je bil predlagan datum 11. september, vendar pa je Parlament, glede na tragedijo, ki se je na ta dan zgodila, izglasoval datum 11. marec.

Nekaj dni kasneje, 25. marca, če me spomin ne vara, je Evropski svet sprejel ta datum kot evropski dan spomina na žrtve terorizma. Pa vendar imamo jutri plenarno zasedanje – 11. marca – in kot vidim iz dnevnega reda, ne bo nobene spominske slovesnosti. Zanima me ali je za delno zasedanje v tem tednu v zvezi s tem karkoli predvidenega.

Predsednica. – Gospod Ribeiro e Castro, če sem prav obveščena, bo predsednik jutri na otvoritvi plenarnega zasedanja podal izjavo o dnevu, ki ga omenjate, in o posebnih okoliščinah. Toliko v zvezi s tem.

5. Zahteve za homologacijo za splošno varnost motornih vozil (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0482/2008), ki ga je pripravil gospod Schwab na zahtevo Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil [COM(2008)0316 - C6-0210/2008 - 2008/0100(COD)].

Andreas Schwab, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, najprej bi se rad zahvalil – ne zgolj zaradi formalnosti, ampak zaradi moje pristne hvaležnosti – komisarju Verheugnu, Komisiji, njenemu osebju, češkemu predsedstvu, ki na žalost danes ni prisotno, ter ljudem v odboru, za njihovo pozitivno in konstruktivno sodelovanje pri tem dokumentu.

Če si ogledate, kako je na področju avtomobilov mogoče doseči okolju prijazne ukrepe, boste včasih presenečeni, koliko časa se porabi za obravnavo drugih ukrepov. Menim, da smo kot Parlament, kot evropski organ, skupaj opravili pomemben korak naprej, vendar pa se njegov pomen do sedaj še ni odrazil v političnih razpravi ali v javnosti.

Uredba, ki jo danes sprejemamo, je okolju prijazna, saj kot del paketa CO₂ predstavlja pomemben prispevek s strani evropske politike, k zmanjšanju emisij CO₂ zaradi motornih vozil. Istočasno pa – temu bi rekel pametna okoljska politika – pomaga tudi potrošnikom – voznikom –, da plačujejo manj, hkrati pa delujejo na okolju prijazen način, saj to prinaša znatne prihranke, ne le z vidika CO₂, ampak tudi z vidika porabe bencina in dizelskega goriva. Poleg tega prispeva tudi k – tudi tu gre za zelo važno točko, ki je bila še posebej pomembna za Parlament in njegove poslance – izboljšanju varnosti na evropskih cestah, ne le v zvezi s tovornimi, ampak tudi v zvezi z osebnimi avtomobili.

Ne nameravam navajati posameznih točk uredbe glede na posamezna poglavja, vendar menim, da obstaja nekaj pomembnih političnih sporočil, ki jih moramo sedaj obravnavati.

Prva stvar je ta, da bomo z uvedbo obveznega sistema za nadzor tlaka pnevmatik v motornih vozilih vzpostavili okoliščine, v katerih bodo z boljšim tlakom v pnevmatikah, zaradi boljših voznih lastnosti pnevmatik, ki jih je sposobna zagotoviti industrija pnevmatik, vozniki v Evropi porabili 5 % manj goriva, ne da bi se pri tem stroški znatno povečali. Sistem za nadzor tlaka pnevmatik, ki je že na trgu, stane okrog 100 EUR, včasih tudi mnogo manj, prihranki potrošnikov pa bodo znatno večji.

Druga stvar, za katero menim, da je vredna posebne pozornosti, je dejstvo, da smo uspeli zagotoviti obvezno nameščanje sistema nadzora stabilnosti vozila – poznane pod imenom sistem ESP – v vozila od leta 2011 dalje in da tega nismo naredili proti volji evropske avtomobilske industrije, ampak ob njeni izrecni podpori in sodelovanju, saj bo to znatno pripomoglo k izboljšanju varnosti na evropskih cestah. Žal pa nam zaradi dejstva, da ustrezne tehnične specifikacije še niso bile ustrezno pripravljene, ni uspelo hkrati zagotoviti obveznega nameščanja zavornega sistema v sili in sistemov opozarjanja pred zapustitvijo voznega pasu – se opravičujem za te nekoliko tehnične izraze, ki se običajno ne pojavljajo v javni razpravi o tem vprašanju – do leta 2018, predvsem v tovornih vozilih. Ta ukrep bo pomenil znatno izboljšanje varnosti na evropskih cestah, predvsem na naših avtocestah. Vse, kar lahko povem, je, da lahko to zmanjša število smrtnih žrtev in poškodb za približno 35 000.

Nazadnje – glede tega vprašanja se nekatera mnenja še vedno nekoliko razlikujejo – s pomočjo te uredbe smo vzpostavili razmere, v katerih bodo pnevmatike povzročale znatno manj hrupa. S tem so res povezani nekateri stroški, zaradi tega smo menili, da je še posebej pomembno v uredbo vključiti besedilo, v katerem bo navedeno, da obveznosti za zmanjšanje hrupa v cestnem prometu ni mogoče prenesti le na proizvajalce pnevmatik in posredno potrošnike, ampak je to tudi odgovornost držav članic z vidika cestišč, ki jih zagotavljajo in izjemno hvaležen sem, da je Svet na koncu sprejel to določbo.

Zahvaljujem se vam za vaše sodelovanje in se veselim zanimive razprave.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – (DE) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, tudi sam bi se rad na začetku zahvalil, v tem primeru poročevalcu, gospodu Schwabu in tistim poslancem, ki so sodelovali v pripravljanih delih, za njihovo resnično konstruktivno in poglobljeno sodelovanje, zaradi česar je sporazum možen že na prvi obravnavi.

V tem primeru obravnavamo zelo tehnično uredbo, kljub temu pa je uredba z močnim in globokim političnim pomenom. To, kar nameravamo danes sprejeti, predstavlja mejnik na področju izboljšanja varnosti na cesti. S to uredbo bodo evropski avtomobili postali varnejši. Gre za mejnik z vidika okoljske neoporečnosti evropskih vozil, saj okoljske neoporečnosti ni mogoče doseči le z izdelavo motorjev z učinkovitejšo porabo goriva – avtomobili ponujajo druge popolnoma drugačne možnosti za prihranek goriva in zmanjšanje onesnaženosti. Prav tako to predstavlja pomemben del naše politike boljše priprave zakonodaje, saj bo imelo za posledico resnično poenostavitev celotnega zakonodajnega okolja.

Naj začnem z vidikom varnosti, ki je bil najpomembnejši element v tem projektu. Varnost v cestnem prometu v Evropi je še vedno problem, ki mu moramo posvetiti vso pozornost in ki nam povzroča veliko skrb. Zaradi pravil, ki jih bomo določili in ki bodo za evropske avtomobile od leta 2011 veljala kot standard, bo letno na evropskih cestah 35 000 manj smrtnih žrtev in hudih poškodb. Z uvedbo programa za elektronski nadzor stabilnosti, namenjenega osebnim avtomobilom in gospodarskim vozilom, lahko letno rešimo skoraj 3 000 življenj in preprečimo resne poškodbe pri 25 000 ljudeh. Gre za kos varnostne opreme, predvsem kadar govorimo o tovornih vozilih, ki so pogostokrat vpletena v hude nesreče, ki pa se je do sedaj le redkokdaj uporabljal. Skupne gospodarske koristi bodo veliko večje od stroškov za proizvajalce.

Ta paket ukrepov bo imel znatno vlogo pri izvajanju evropske strategije pri zmanjševanju emisij CO₂ osebnih avtomobilov in lahkih gospodarskih vozil. V skladu s tem paketom so obvezne pnevmatike z nizkim količnikom kotalnega upora, prav tako pa so obvezni sistem za nadzor tlaka pnevmatik in kazalniki menjanja prestav. Ti ukrepi bodo pripomogli k zmanjšanju povprečnih emisij CO₂ od 6 do 7 gramov CO₂ na kilometer. Torej gre za res zelo pomemben prispevek. Poleg tega ne želim zamuditi priložnosti in izpostaviti, da bo ta predlog prinesel znatno zmanjšanje hrupa na cestah, saj bo zmanjšanje hrupa pri kotaljenju pnevmatik znatno izboljšalo te razmere.

Naj ob tej priložnosti še enkrat izpostavim, da lahko trajnostno mobilnost v Evropi zagotovimo le, če v sklop celostnega pristopa vključimo potencial vseh vpletenih dejavnikov, kar pomeni vozilo samo – o čemer razpravljamo danes –, obravnavati pa moramo tudi prometno infrastrukturo in način vožnje vpletenih ljudi. Zelo me veseli, da na to zadevo tako gleda tudi Evropski parlament.

V zvezi s poenostavitvijo zakonodaje, bo ta uredba znatno poenostavila zakonodajno okolje. Ena sama uredba bo razveljavila 50 obstoječih direktiv in jih bo, kjer je to mogoče, nadomestila z mednarodnimi pravili. Nižji administrativni stroški, boljša preglednost in večja mednarodna usklajenost bodo pripomogli k znatnim prihrankom v industriji, to pa bo le še okrepilo njeno konkurenčnost. Istočasno bodo države članice lahko zmanjšale administrativne stroške.

V zvezi z avtomobili se je skoraj nemogoče izogniti dejstvu, da je evropska avtomobilska industrija trenutno v zelo težki krizi, najresnejši v zadnjih desetletjih. Zaradi tega je popolnoma jasno, da se pojavljajo dvomi ali je sedaj pravi čas za izvajanje tehničnih predpisov. Povsem jasno bi rad povedal, da je to, kar nameravamo danes sprejeti, eden izmed rezultatov procesa CARS 21, v katerem smo tesno sodelovali s proizvajalci, državami članicami in civilno družbo o tem, kakšen bo okvir evropske avtomobilske industrije v prihodnje in kako gledamo na evropski avtomobil prihodnosti. Jasno bi rad poudaril, kljub tej krizi – in še zlasti zaradi te krize –, da evropski proizvajalci ne smejo popuščati na področju razvoja in pošiljanja na trg avtomobilov, ki ustrezajo zahtevam na začetku 21. stoletja, saj so te zahteve so popolnoma jasne. Potrošniki želijo vozila, ki porabijo manj goriva, so prijaznejša do okolja in varnejša.

Vizija evropskega avtomobila prihodnosti, ki izhaja iz CARS 21 in skupnega stališča vseh sodelujočih v zvezi s prihodnostjo te industrije, je popolnoma takšna – želimo, da Evropa pri soočanju z mednarodno konkurenco ne proizvaja le kakovostno najboljših avtomobilov, ampak tudi avtomobile, ki porabijo najmanj, so okolju najprijaznejši in najvarnejši in popolnoma sem prepričan, da bo evropska industrija s takšnimi izdelki ohranila svoj vodilni položaj na mednarodnem trgu vozil. Hvala lepa.

Jorgo Chatzimarkakis, pripravljač mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (DE)
Gospa predsednica, komisar, najprej bi rad čestital gospodu Schwabu za kompromis, ki ga je pripravil v sodelovanju s Svetom. Niso obravnavana vsa vprašanja, vendar tako je pač je pri kompromisih.

Predvsem pozdravljam uvedbo obveznih varnostnih sistemov za vozila. Obvezna uvedba nove varnostne tehnologije, kot je ESP, pomeni, da v prihodnosti ne bodo imeli koristi od višjih standardov varnosti na cesti le tisti, ki kupujejo dražje avtomobile, ampak tudi vozniki tovornih vozil. S tem ključno prispevamo k varnosti Evrope. To mora brezpogojno veljati tudi za varnost pnevmatik.

Prav je, da se oprijem pnevmatik na mokri podlagi ter s tem varnost jasno opredeli kot pomembnejši od kotalnega upora, ki pomaga pri zmanjševanju emisij CO₂. Kotalnemu uporju pnevmatik je mogoče v odvisnosti od voznih pogojev in hitrost pripisati 20 do 30 % porabe goriva. Glede na trenutno okoljsko razpravo in za znižanje stroškov bencina je jasno, da moramo doseči zmanjšanje. Vendar pa se moramo zavedati, da brez kotalnega upora, ki je posledica deformacije pnevmatik in njihovih elastičnih lastnosti, varna in udobna vožnja ne bi bila mogoča. Zaradi tega moramo tudi tu na varnost gledati v drugačni luči. Nov razvoj proizvajalcev pnevmatik kaže, da je mogoče zagotoviti tako varnost, kot tudi manjši kotalni upor. Na ta način bomo evropski avtomobilski industriji omogočili, da prevzame in ohrani vodilno mesto.

Predlog kompromisa, o katerem bomo glasovali jutri, jasno odvrča od histerije v zvezi s CO₂ in usmerja k večji varnosti na cesti.

Malcolm Harbour, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, v imenu svoje skupine se želim zahvaliti Andreasu Schwabu za zelo uspešno vodenje zelo zapletenega projekta. V odsotnosti Sveta lahko prav tako rečemo, da je šlo za zelo težka a poštena pogajanja in da smo dosegli zelo dober rezultat.

Dotaknil bi se rad številnih točk, ki temeljijo na tem, kar je povedal komisar. Počaščen sem, da sem lahko sodeloval v pobudi Cars 21 od vsega začetka in sedaj že opažamo vpliv tega celovitega pristopa. Gre za pomembno terminologijo in klasičen primer, kako so bile različne določbe združene v tekočo posodobitev regulativnega okvira, ki vpliva na motorna vozila, vendar v takšni obliki, ki jo industrija pričakuje.

V Cars 21 smo določili načrt o okoljskih in varnostnih izzivih, za katere smo menili, da se bo z njimi soočila industrija, ključnega pomena pri tem pa je, da ji zagotovimo stabilnost in znanje, v skladu s katerim bo možno načrtovanje in oblikovanje novih izdelkov na razumen in dosleden način, čeprav pod zahtevnimi časovnimi roki in cilji. Ne želimo odstopiti od teh zahtevnih ciljev; želimo jim zagotoviti to stabilnost. Kot je izpostavil Günter Verheugen je stabilnost zakonodaje ključnega pomena sedaj, ko je industrija v tako resnem položaju.

Izpostavil bi rad dve točki. Najprej, dogovor o čim prejšnji uvedbi sistemov elektronskega nadzora stabilnosti zelo veliko prispeva k varnosti in to močno pozdravljam. Tisti, ki ste že imeli možnost izkoristiti te sisteme, boste razumeli njihovo učinkovitost. Drugič, rad bi izpostavil vprašanja glede mednarodnega okvira, razveljavitve direktiv EU in njihovi vključitvi v nacionalno zakonodajo. To pozdravljam, vendar je sedaj, komisar, bolj kot kdaj koli prej, pomembno, da ta proces postane veliko preglednejši glede stališča, ki ga zavzema Komisija v zvezi s pogajanjem o teh direktivah, ki jih pripravlja drug organ, organ ZN, in ne ta Parlament.

Gary Titley, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, naj v začetku čestitam gospodu Schwabu za njegovo poročilo in se mu zahvalim za njegovo izjemno sodelovanje pri celotni zadevi.

Prejšnji četrtek zvečer je bila naša kolegica, Linda McAvan, udeležena v zelo resni prometni nesreči. Njen avto je bil uničen, sama pa jo je odnesla z relativno blagimi poškodbami. To pa zaradi tega, ker je imel avto, ki ga je vozila, najsodobnejše varnostne lastnosti in zaradi tega ni bila hudo ranjena. Prav v tem okviru obravnavamo to poročilo. Varnost na cesti rešuje življenja, kot je pripomnil komisar Verheugen, in je zelo pomembna za dobrobit številnih družin v Evropski uniji. Ne smemo pozabiti na to, niti v teh zelo težkih časih.

Zaradi tega sem bil odločen nasprotovati ljudem v tem Parlamentu in v Svetu, ki so želeli oslabiti ta predlog Komisije. Menim, da je originalni predlog Komisije zelo dober in bili smo odločeni, da se bomo uprli kakršnim koli spremembam.

Vendar pa je bila v tem predlogu tudi ena večja slabost, in sicer, da ni vseboval nobene določbe o odprodaji pnevmatik, ki ne ustrezajo novim zahtevam po datumu izvedbe. Menim, da je to velika pomanjkljivost. Zaradi tega sem predlagal odboru – in odbor je predlog sprejel – spremembo, ki navaja, da bodo pnevmatike, ki ne ustrezajo standardom po datumu izvedbe, odprodane po 12 mesecih.

Vendar pa je bilo, glede na trenutne okoliščine v katerih je avtomobilska industrija, ko se avtomobili ne prodajajo, v pogovorih s Svetom popolnoma jasno, da je obdobje 12 mesecev verjetno nerealno, prav tako pa smo morali upoštevati redne okoljske posledice odstranjevanja pnevmatik, ki so popolnoma dobre in uporabne. Zaradi tega smo bili, v dialogu, pripravljeni sprejeti obdobje 30 mesecev po datumu izvedbe, v katerem morajo biti pnevmatike, ki ne ustrezajo zahtevam, odprodane. Vendar pa, zahvaljujoč posredovanju gospoda Schwaba, če Komisija meni, da je možen zgodnejši datum, je to zagotovljeno v postopku komitologije. Šlo je za pomembno področje krepitve.

Prav tako bi rad opozoril na pomembne okoljske ukrepe – predvsem na sistem za nadzor tlaka pnevmatik –, ki ne bodo le zmanjšali emisije CO₂, ampak bodo povečali varnost avtomobilov, saj je prenizek tlak v pnevmatikah vzrok za številne nesreče. V tem predlogu smo zmanjšali kotalni upor in vključili kazalnike menjanja prestav, kar v prvotnem predlogu ni bilo navedeno. To ne bo ugodno vplivalo le na okolje, ampak bodo vozniki tudi privarčevali – v tem trenutku je ljudem zelo pomemben denar v žepu.

Varnost je bila močno poudarjena. Kot sem že povedal, so sistemi za nadzor tlaka pnevmatik izjemno pomembni, saj je prenizek tlak v pnevmatikah – na žalost moram povedati, da sodi Združeno kraljestvo med najhujše krivce za premalo napihnjene pnevmatike – pogost vzrok nesreč. Prav tako so pomembni sistemi opozarjanja pred zapustitvijo voznega pasu in elektronskega nadzora stabilnosti. Čestitam gospodu Schwabu, da mu je uspelo rok izvajanja teh ukrepov približati za eno leto, saj bo to velika prednost z vidika varnosti.

Kot sta izpostavila gospod Harbour in komisar, je poenostavitev del tega predloga in to je zelo pomembno.

Na koncu bi rad opozoril na to, kar smo z vidika zahtevanja večjega poudarka storili na področju storitev cestnega prometa za zmanjševanje hrupa. To pa zaradi tega, ker hrup v cestnem prometu povzroča stres, stres pa je vzrok za slabo zdravje, dejansko pa tudi za nesreče, zato je pomembno, da se dotaknemo tega vprašanja.

Olle Schmidt, v imenu skupine ALDE. – (SV) Gospa predsednica, komisar, gre za konstruktivno poročilo z jasnimi okoljskimi in varnostnimi cilji. Odbor je bil jasen glede hrupa in zdravja. Hrupu v cestnem prometu je trenutno izpostavljenih tudi do 210 milijonov Evropejcev, po navedbah Svetovne zdravstvene organizacije, pa ta hrup neposredno ogroža zdravje. Obravnava hrupa pnevmatik ni edini način za zmanjševanje hrupa v cestnem prometu, saj je najboljše rezultate mogoče doseči s kombinacijo ukrepov, pri čemer obravnava hrupa, ki ga povzročajo pnevmatike, predstavlja pomemben del.

Nekateri ljudje, mogoče tudi nekateri v tem Parlamentu, trdijo, da se hrup in varnostne lastnosti pnevmatik izključujejo. Nobena podrobna in neodvisna opravljena raziskava tega ni dokazala. Zato sem razočaran, da kompromis ne odraža tistega, kar smo izglasovali v odboru. V zvezi s tovarnjaki že 90 % pnevmatik ustreza ravnomu hrupu, ki so navedene v kompromisu. Žal v tem primeru ne moremo trditi, da gre za visoko zastavljene cilje.

Seán Ó Neachtain, v imenu skupine UEN. – (GA) Gospa predsednica, pozdravljam to poročilo in čestitam gospodu Schwabu za njegovo pripravo.

Pozdraviti moramo vse, kar izboljšuje varnost na cestah. Seveda je pri tem najpomembnejši vidik vozilo samo, kot tudi zagotavljanje, da vozila ustrezajo varnejšim standardom.

Kot je povedal komisar gre za konsolidacijo ali združevanje več kot 50 drugih predpisov. Pozdravljam to poenostavitev, saj morajo proizvedena vozila po vsej Evropi ustrezati najvišjim standardom, proizvajalci avtomobilov pa morajo biti odgovorni za doseganje teh standardov – ne le v zvezi s pnevmatikami avtomobila, ampak tudi v zvezi z drugimi vidiki, ki so bili danes že omenjeni, kot so elektronski nadzor in druge sodobne lastnosti, ki zagotavljajo, da avtomobili in vozila, ki jih dajemo na cesto, ustrezajo najboljšim možnim standardom.

Heide Rühle, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, tudi jaz bi se rada zahvalila poročevalcu in poročevalcu v senci, še posebej gospodu Titleyu in Komisiji, za ta dober predlog.

Po drugi strani pa svojo zahvalo češkemu predsedstvu izrekam nekoliko s pridržkom. Povedati moram, da smo bili v tem dialogu pod velikim pritiskom s strani Sveta in da je pokazal le malo zanimanja. Prav nasprotno, Svet nas je že vnaprej posvaril pred tem, naj ne postavimo prevelikih zahtev, da ne bi s tem ogrozili proizvajalce v tem času gospodarske krize. Na to gledam popolnoma drugače in menim, da je takšnega mnenja tudi večina v tem Parlamentu – predvsem v času gospodarske krize potrebujemo jasne standarde in evropsko industrijo, ki je motivirana in je deležna spodbud za postavljanje visokih standardov in razvoj modelov za prihodnost in ne za trenutne razmere. Pri tem imajo vsekakor zelo pomembno vlogo energetska učinkovitost in emisije CO₂.

Prav tako je pomembno vprašanje varnosti, pri tem pa ne smemo prezreti vprašanja zmanjševanja hrupa, ki je bilo na kratko omenjeno v tej razpravi, saj vse več ljudi zboleva zaradi hrupa, kar ima za posledico visoke stroške za družbo. Zaradi tega je prav tako pomembno, da je ta uredba usklajena z ustreznimi standardi.

Gledano v celoti, smo dosegli dober kompromis. Nismo podpisali sporazuma v prvi obravnavi, saj smo bili kritični do postopka, prav tako pa tudi do pristiska s strani češkega predsedstva, vendar lahko s tem kompromisom živimo in bomo, kot skupina, glasovali zanj.

Jim Allister (NI). – Gospa predsednica, ponoči se je v mojem volilnem okrožju na Severnem Irskem ponovno zgodil teroristični umor. Preden se vrnem na obravnavano temo, naj izrazim sožalje družini policista iz mojega volilnega okrožja, ki ga je IRA tako brutalno umorila, in obsodim to dejanje surovega terorizma.

V zvezi z zadevo, ki jo obravnavamo v Parlamentu, bi rad povedal, da v svojem volilnem območju le redkokdaj lobiram za uredbo EU, prav tako pa moram povedati, da sem še redkeje prepričan. V tem primeru, pa sem se z veseljem pustil prepričati, saj ta predlog vsebuje določbe, ki izboljšujejo varnost na cesti in zagotavljajo pomoč podjetju na Severnem Irskem, ki sodi v sam vrh na področju tehnologije in izdelave sistemov za nadzor tlaka pnevmatik. Zaradi tega predlog, v skladu s katerim je nameščanje takšnih sistemov obvezno, ni le dober za varnost na cesti, ampak tudi za delovna mesta v mojem volilnem območju.

Zaradi groznega števila smrtnih žrtev v prometu v EU moramo pozdraviti ukrepe, s katerimi bodo naši avtomobili – s tem pa tudi naše ceste – postale varne. Uredba mora imeti odločilno vlogo predvsem na enem področju. Mora biti smiselna, razumna in potrebna uredba in ne uredba, ki služi le za namene zakonodaje. Menim, da je v tem primeru to poročilo dobro uravnoteženo in bi poročevalcu rad čestital zanj.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, cenim visoko raven strokovnosti, ki jo je pokazal gospod Schwab pri spremembi osnutka uredbe Komisije, da bi tako vključil ukrepe, ki bodo povečali konkurenčnost evropske avtomobilске industrije, istočasno pa omogočali državam članicam, da učinkovito spremljajo delovanje trga v skladu z zahtevami homologacije motornih vozil. S preverjanjem tlaka v pnevmatikah lahko na primer zmanjšamo porabo goriva, s tem pa tudi emisije, z uvedbo sodobnih sistemov elektronskega nadzora vožnje v letu 2011 pa bo mogoče zmanjšanje števila nesreč na evropskih cestah doseči že eno leto prej, kot je bilo predvideno. Druga prednost je zmanjšanje hrupa, ki pa se nanaša tako na pnevmatike, kot tudi na izgradnjo cest. Ta uredba bo zmanjšala administrativno breme in poenostavila pravno ureditev v skladu s soglasjem ZN o poenotenju zahtev glede vozil. Ta uredba je odličen primer celovite zakonodaje in veseli me, da je češko predsedstvo nanjo dobro pripravljeno in da bo dogovor med Parlamentom, gospodom Schwabom in Svetom zaradi tega dosežen že na prvi obravnavi.

Wolfgang Bulfon (PSE). – (DE) Gospa predsednica, dosežen je bil težek kompromis in menim, da je gospod Schwab pripravil pravo mojstrovino in ga bom od sedaj naprej naslavljaj kot vele mojster Schwab.

Zgodnja uvedba sistema proti blokiranju koles ESP je še posebej dobrodošla, saj bo povečala varnost voznikov na evropskih cestah. Poleg tega moramo na dejstvo, da bodo vrednosti oprijema pnevmatik na mokri podlagi v prihodnje izboljšane, gledati kot na pozitiven napredek, prav tako kot na dejstvo, da bi bilo smiselno preučiti uporabo sistemov za nadzor tlaka pnevmatik, sistemov opozarjanja pred zapustitvijo voznega pasu in naprednih zavornih sistemov v sili tudi v drugih kategorijah vozil.

Želim pa pograjati dejstvo, da so jo proizvajalci poceni odnesli z višjimi ravnmi hrupa pnevmatik za tovorna vozila, prav tako pa nisem zadovoljen, da niso bili poleg ESP predčasno uvedeni še drugi varnostni ukrepi.

Prav tako bi rad izpostavil, da v kompromisu s Svetom ni bila vključena nobena specifikacija glede zahtev za delovanje v zvezi z zmogljivostjo zimskih pnevmatik pri zagonu ali ohranjanju vozila v gibanju. Nerazumljivo mi je, da ni bila pripravljena nobena specifikacija glede zahtevanih voznih lastnosti na ledu ali v blatu.

V skladu s kompromisom o prehodnih obdobjih, bo pnevmatike v razredu C1, C2 in C3, ki ne ustrezajo določbam te uredbe, kot je navedeno v Prilogi 1, sedaj dovoljeno prodajati še nadaljnjih 30 mesecev. Parlament je za to predvidel 12 mesečno prehodno obdobje, kar bi ustrezalo potrebam.

Na koncu bi vas rad še enkrat spomnil na največjo predvideno hitrost 180 km/h, saj menim, da je to zelo smiselni ukrep.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Gospa predsednica, rad bi se zahvalil gospodu Schwabu za njegovo predanost, saj je bil na trialogu stisnjen v kot. Ko sem študiral evropsko zakonodajo, je bila moč soodločanja očitno popolnoma drugačna, kot je danes.

Predlog prve obravnave, ki je pred nami in so ga izpogajali štirje poslanci v Evropskem parlamentu – vključno z mano, kot poročevalcem v senci – se močno razlikuje od besedila, ki ga je sprejel Parlament. Razlikuje se

od predloga Komisije – gospodarska kriza je bila zlorabljena za predložitev neokusnega predloga. Dejansko se vsi pritožujejo, da je brez vsebine, vendar je več kot očitno, da bo sprejet.

Po mnenju Skupine Zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, sta pri tem ogroženi demokracija in vloga Parlamenta. Če besedilo, ki ga je Parlament sprejel na prvi obravnavi, ni vključen v dialogu, je potrebna druga obravnava, tako pač to je. Prav tako menimo, da je slabo sporočilo, če se štirje poslanci v dialogu dogovorijo glede besedila, celoten Parlament pa to enostavno sprejme.

Skupina ALDE bo glasovala proti temu predlogu iz načelnih razlogov. Predvsem zaradi postopkovnih razlogov in ne zaradi tega, ker bi menili, da gre za slabo vsebino, čeprav bi jo bilo mogoče še izboljšati.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, rada bi se dotaknila sorodne zadeve. Komisija se zaveda, da se trije plini „F“ uvrščajo med šest glavnih toplogrednih plinov. Bila sem poročevalka za direktivo o premičnih klimatskih napravah (MAC), ki se nanaša na uporabo premičnih klimatskih naprav.

Zdi se, da se izkoriščajo vrzeli med to zakonodajo in zakonodajo o homologaciji, ki je bila uporabljena kot orodje za izvajanje direktive. V zadnjih nekaj tednih sem prejela opozorilo glede načrtov proizvajalcev avtomobilov, s katerimi bi se v celoti izognili kakršni koli spremembi hladilnih sredstev od leta 2011 dalje, s tem, ko bi se sklicevali na homologacijo nekaterih sestavnih delov. To bi pomenilo, da bi se rok za prepoved uporabe R134a premaknil na leto 2017 in ne 2011. S tem pa se ne bo mogoče izogniti več tonam emisij CO₂.

Za izvajanje direktive MAC so izključno odgovorni nacionalni homologacijski organi. Na primer VCA, ki je homologacijski organ v VB, je nedavno izjavil, da bo po januarju 2011 odobril nove vrste vozil, ki so opremljeni z obstoječimi – že odobrenimi v skladu s standardi, ki izhajajo iz Uredbe (ES) št. 706/2007 – mobilnimi klimatskimi napravami, ki vsebujejo pline „F“ s potencialom globalnega segrevanja (GWP) višjim od 150. To dokazuje, da proizvajalci avtomobilov odlašajo – če ne že popolnoma ustavljajo – razvoj in naložbe v napredno trajnostno tehnologijo. Bi lahko komisar to pojasnil, prosim?

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v tem trenutku lahko izrazim le iskreno zahvalo za tako široko podporo temu predlogu z vseh strani Parlamenta. Seveda smo dosegli kompromis in kot vedno, tudi tokrat obstaja želja po še nekoliko boljšem kompromisu. Tudi sam lahko rečem, da je Komisija pripravljena narediti še korak dalje. Imamo to, kar nam je uspelo doseči, vseeno pa predstavlja velik korak naprej.

Predvsem bi rad še enkrat poudaril, kar je povedala gospa Rühle. Politično gledano je v teh razmerah še posebej pomembno, da pride do izboljšanja evropskih avtomobilov na področjih, ki bodo v prihodnje bistvenega pomena. Povsem jasno je, da kriza v povpraševanju ni le posledica splošnega gospodarskega stanja in gospodarske negotovosti, ampak je povezna tudi z dejstvom, da vozila, ki jih ponujajo evropski proizvajalci, verjetno niso zadostila zahtevam evropskega trga v zadnjih letih, predvsem v zvezi s porabo goriva, prijaznostjo do okolja in varnostjo. Prav zaradi tega je tako pomembno, da se ta pomanjkljivost sedaj hitro odpravi.

Naj povem nekaj besed o vprašanju, ki ga je omenila gospa Doyle. Zavedam se, da v številnih državah članicah obstaja napačno tolmačenje zahtev, ki se nanašajo na homologacijo –, kot ste sami omenili – vendar gre za napačno tolmačenje, ki ni v skladu z veljavnim pravnim okvirom. Komisija bo zagotovila, da bodo izdana potrebna pojasnila in da ne bo prihajalo do negativnih posledic, ki ste jih izpostavili, gospa Doyle.

Andreas Schwab, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, seveda sem vesel pohval, vendar moram povedati, da je posameznik v dialogu samo tako vpliven ali hiter, kot tisti, s katerimi dela. Zato sem vesel, da lahko komplimente gospoda Bulfona delim z vsemi vami.

Pri tem pa moram povedati in menim, da je to zelo pomembno, da nisem čutil pritiskov z nobene strani, prav tako nisem čutil nobenega političnega pritiska. Edina težava v tem zakonodajnem predlogu je bila – in tega ne nameravam skriti, nekoliko smo se tega tudi dotaknili – oblikovati to ambiciozno zakonodajo tako, da ne bi prišlo do izgube, ampak do ohranjanja delovnih mest v Evropski uniji. Tega ravnotežja pri posameznih točkah ni bilo vedno lahko doseči, vseeno pa verjamem, da smo na koncu našli zelo ustrezno srednjo rešitev, ki zadovoljuje vse interese.

Vseeno pa moram povedati, da smo pri vseh procesih, o katerih smo se dogovorili v dialogu v preteklih tednih ali mesecih, bili nenehno deležni kritike, da se stvari odvijajo prehitro. O tem bi vsekakor lahko razpravljali na začetku parlamentarnega obdobja in se tega potem držali skozi celotno obdobje, vendar pa ne bi smeli biti deležni kritik, da procesi niso demokratični ob koncu obdobja – v času reševanja določenih

vprašanj – po triletnem sodelovanju v takšnem procesu v Parlamentu. Sprejemam kritiko, vendar menim, da bi to vprašanje morali rešiti takoj po volitvah za celotno parlamentarno obdobje.

Prav tako je pomembno, da se ta predlog uvrsti nazaj v kontekst predloga gospoda Sacconija, ki je bil uspešno izglasovan. Njegov predlog se je nanašal na zmanjšanje emisij CO₂ motornih vozil na 130 gramov, pri čemer je 10 gramov predvidenih za dodatne ukrepe. En del teh dodatnih ukrepov je bil sedaj zakonsko urejen. Nestrpnost pričakujem, kaj bomo storili s temi preostalimi grami, o katerih še ni bila sprejeta odločitev, in kakšne predloge bo Komisija predložila Parlamentu v odločanje.

Naj dodam, da smo morali, ko se je pojavilo vprašanje prehodnega obdobja, z gospodarskega vidika, poiskati srednjo pot. 30 mesečnega obdobja nismo dokončno določili, namesto tega bo Komisija izvedla še eno oceno učinka za vsak posamezen tip pnevmatike, na osnovi tega pa se bomo lahko potem odločili o začetku roka vsakega posameznega tipa. Prepričan sem, da je z vidika ekonomičnosti najbolj smiselno pnevmatike, ki so bile zakonito izdelane v Evropski uniji, kar se da hitro odstraniti iz obtoka, vendar šele takrat, ko bo trg dejansko pripravljen na to. Ob koncu bi se rad še enkrat iskreno zahvalil vsem, ki so pri tem sodelovali.

Predsednica. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

Pisne izjave (člen 142)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Najprej želim čestitati gospodu Schwabu za uravnoteženo poročilo, ki ga je pripravi. To poročilo ustreza potrebam industrije, saj vzpostavlja poenostavljeno, pregledno zakonodajo s tem, ko nadomešča 50 osnovnih direktiv, ter tako zmanjšuje administrativno breme. Tako pomagamo konkurenčni avtomobilski industriji.

Za vse nas je pomembno, da z uvedbo standardne opreme zagotovimo varnejše evropske ceste in zmanjšamo število smrtnih žrtev in resnih poškodb. Sistem ESP mora postati dostopen vsakomur in ne sme biti več dodatna oprema. Seveda ne smemo pozabiti na vpliv na okolje, ki ga bo imel nov sistem za nadzor tlaka pnevmatik zaradi zmanjšanja emisij ogljikovega dioksida. Vzporedno s tem bo prišlo tudi do zmanjšanja onesnaženosti s hrupom na splošno. Nove tehnologije bodo omogočile varnejše, do okolja prijaznejše avtomobile.

6. Industrijske emisije (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0046/2009) gospoda Krahmerja v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) [COM(2007)0844 - C6-0002/2008 - 2007/0286(COD)].

Holger Krahmer, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, kmalu bomo glasovali o direktivi o preprečevanju industrijskih emisij. Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane je z veliko večino sprejel številne kompromise. Upam, da bo tudi nam to uspelo, saj bodo ta pravila omogočila usklajevanje okoljskih zahtev za industrijske obrate v EU. S tem se bo izboljšalo varovanje okolja, istočasno pa bo zagotovljena poštena konkurenca.

Kompromisi temeljijo predvsem na evropskem varnostnem omrežju. Ta koncept uvaja mejne vrednosti emisij onesnaževal v industriji, ki veljajo za celotno Skupnost. Te opredeljujejo jasne zahteve glede izdajanja dovoljenj za industrijske obrate. Če želijo pridobiti dovoljenje, morajo biti boljši od specifikacij varnostnega omrežja. Ta pristop omogoča dovolj prostora za manevriranje pri določanju posameznih zahtev. Hkrati pa bo zaradi odstopanja odpravljen možnost zlorabljanja prostora za manevriranje in delovanja obratov s slabimi emisijskimi ocenami. Z varnostnim omrežjem bomo zagotovili jasnost skupaj s potrebno prilagodljivostjo. Popolnoma nobene potrebe ne bo po prilagodljivih odstopanjih, ki dopuščajo različno tolmačenje.

Ko sem podal ta predlog, so me obtožili, da sem »aktivist zelenih«. To – se bom izrazil nekoliko previdneje – je pretiravanje. Gre za izboljšanje izvajanja predpisov EU, ki so v veljavi že več let. Najboljše razpoložljive tehnologije – to je tudi glavni namen varnostnega omrežja – bi morale predstavljati standard v vseh industrijskih obratih v EU že od lanske jeseni, vendar temu še zdaleč ni tako. Najboljše razpoložljive tehnologije se trenutno na razumen način uporabljajo v treh državah članicah.

Pri industrijskem onesnaževanju okolja eno izmed glavnih vprašanj predstavljajo oksidi dušika in žvepla. Ob doslednem izvajanju najboljših razpoložljivih tehnologij obstaja možnost za zmanjšanje od 60 % do 80 %. To so vrednosti Evropske agencije za okolje. Te tehnologije niso znanstvena fantastika. Ne gre za nekaj, kar bi nastalo v laboratoriju, niti v fazi laboratorijskega testiranja, je na voljo, je cenovno dostopno in deluje. Kljub temu številne države članice ne vlagajo preveč truda v to, saj je veliko denarja tudi v obratih, ki močno onesnažujejo. Nekatere države članice so več let enostavno zanemarjale naložbe v posodobitev svojih obratov. To izkrivlja konkurenco in škoduje našemu okolju, zaradi tega zagovarjam nov pristop za izboljšano izvajanje najboljših razpoložljivih tehnologij.

Kompromisni paketi bodo zmanjšali stroške birokracije, ki predstavljajo samo tratenje denarja, nikakor pa ne pripomorejo k čistejšemu okolju. Zaradi tega povezujemo številna poročila, ki jih morajo upravljavci obratov predložiti organom v zvezi s tveganjem, ki jih njihovi obrati predstavljajo in ali upravljavci delujejo v skladu z zahtevami, ki se nanje nanašajo. Enako velja tudi za inšpekcijske preglede, ki jih izvajajo organi oblasti. Kjer bi lahko obstajala nevarnost, je treba opraviti natančnejši pregled. Tam, kjer se ne zgodi nič, stalno spremljanje ni potrebno.

Varstvo tal je za številne v tem parlamentu boleča točka. Žal konstruktivna razprava o tej zadevi ni več mogoča, čeprav bi lahko dosegli kompromise. Obseg poročila o statusu tal zmanjšujejo le na bistvene stvari – ni treba, da je poročilo o statusu zapleteno, prav tako ni treba, da se vedno pripravi. Namesto tega smo osredotočeni na dejansko tveganje, ki ga predstavlja posamezen obrat. Analize so potrebne, kadar se dejansko ravna z določenimi količinami nevarnih snovi.

Prav tako je nerealno čiščenje in vračanje mest v njihovo prvotno stanje in prav zaradi tega kompromis sedaj govori o čiščenju do zadovoljivega stanja. To v ničemer ne spreminja mojega osebnega videnja, da varstvo tal ni področje, ki bi moralo biti urejeno na ravni EU. Bolje bi bilo, če bi to prepustili državam članicam.

IPPC vpliva skoraj na vse industrijske sektorje. Zaradi tega je v minulih letih prihajalo do intenzivnega lobiranja. Na nekaterih področjih so bile izboljšave prvotnih kompromisov resnično potrebne, na primer v zvezi s kmetijstvom. Izračunavanje mejnih vrednosti za perutnino je preveč birokratsko. Namesto da razlikujemo po različnih vrstah med purani, racami in brojlerji, bi morali ohraniti mejno vrednost 40 000 mest za perutnino.

Poleg tega tudi proizvodnja naravnega gnoja in gnojnice ne spada v področje uporabe te direktive. Gre za pomembno temo, uredba služi svojemu namenu, vendar prosim, ne v tem pravnem aktu. Kmetovo polje ni industrijski obrat. Kmetje imajo na svojem seznamu želja še več točk, odločitev o teh dveh točkah pa je primerna. Zaradi tega sem se nekoliko potrudil in v zvezi s to točko pridobil soglasje poročevalcev v senci.

Isto velja za pridobivanje električne energije iz odpadnih plinov v proizvodnji jekla. Ta proces je zelo učinkovit in proizvaja energijo iz sicer neuporabnega stranskega proizvoda. Majhno zmanjšanje emisij onesnaževal, ki je bilo zaželeno, je mogoče doseči le z velikimi finančnimi izdatki. Šlo je za ohranjanje sorazmerja med različnimi stvarmi.

Obnašanje skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, ko se skušajo izogniti kompromisu in ponovno obravnavajo celotno poročilo ter pri tem vsepovprek predlagajo spremembe, je moteče in obžalovanja vredno. Takšen pristop ni konstruktiven. Za doseganje političnih odločitev je potrebna vsaj minimalna raven medsebojnega zaupanja in skupinskega dela. Razumem, da skupina PPE-DE ni popolnoma zadovoljna z različnimi kompromisi. Vse, kar lahko povem v zvezi s tem je, da bi z veseljem obravnaval njihov predlog, vendar v času pogajanj glede kompromisov s poročevalci v senci ni bil podan noben takšen predlog. Njihova neusklajena dejanja v zadnjem hipu predstavljajo nevarnost, da se bo zgodilo ravno nasprotno – ogroženi so razumni in pravi predlogi.

Ob tej priložnosti bi se rad iskreno zahvalil drugim poročevalcem v senci, predvsem gospodu Turmesu, gospodu Hegyiju in gospodu Bloklandu, ki so se pri pogajanjih izkazali za zanesljive partnerje, kljub razhajanjem v vsebini.

Danes nam je dana priložnost, da podpremo tako boljšo varstvo okolja, kot tudi pošteno konkurenco. Upam, da bomo to priložnost izkoristili in pripravili načrt, ki ga bodo podprle večje gospodarske in okoljske skupine. Prosim vas, da podprete kompromise! Hvala.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, vesel sem, da danes poteka razprava glede predloga o reformi direktive o industrijskih emisijah in ob tej priložnosti bi se rad še posebej zahvalil poročevalcu, gospodu Krahmerju in Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane za njihovo odlično delo pri pripravi tega dokumenta. Prav tako bi se rad zahvalil Odboru za pravne zadeve za njegov pozitiven prispevek.

V zadnjih tednih je Komisija primerjala zanesljive dokaze, ki kažejo na to, da se trenutna direktiva o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ne izvaja v ustrezni meri in da so industrijske emisije ostale na izjemno visoki ravni. Ta okoliščina je resno vplivala na okolje in na zdravje evropskih državljanov. Poleg tega izkrivlja konkurenčnost med evropskimi industrijami.

Te nesprejemljive razmere je treba odpraviti. Glavno komponento celostnega pristopa na katerem temelji direktiva, predstavljajo najboljše razpoložljive tehnologije. Te tehnologije prinašajo znatne okoljske in ekonomske prednosti.

V prvi vrsti zmanjšujejo emisije in omejujejo rabo virov ter s tem prispevajo k dolgoročnemu izboljšanju varnosti oskrbe z energijo v Evropski uniji. Prav tako zagotavljajo spodbude za ekološke inovacije, s pomočjo katerih se bo evropska industrija lahko odzvala na prihodnje globalno povpraševanje po okoljskih tehnologijah.

Da bi lahko ustrezno izkoristili prednosti, ki jih ponujajo najboljše razpoložljive tehnologije, moramo okrepiti in izboljšati njihovo področje uporabe. Prav to je cilj predloga Komisije. Pojasnjuje in nadgrajuje vlogo **referenčnih dokumentih** NRT (BREF) pri izvajanju zakonodaje. S tem bodo pogoji za pridobivanje dovoljenja po celi Evropski uniji med seboj bolj podobni, z razširitvijo pa bo mogoče doseči večjo konvergenco pogojev konkurenčnosti.

BREF se pripravljajo s pomočjo preglednega postopka s širokim sodelovanjem držav članic, industrije in drugih ustreznih agencij. Za njihov pripravo in odobritev je treba vložiti veliko navora. Podpreti moramo postopek za odobritev in inštitut BREF na splošno. Na ta način bodo imeli BREF pomembnejšo vlogo pri določevanju pogojev, pod katerimi bo mogoče industrijskim podjetjem izdati dovoljenje za obratovanje, zaradi česar bodo naši industrijski obrati izpolnjevali najvišje možne okoljske zahteve, ki izhajajo iz zakonodaje Evropske unije.

Predlog Komisije zagotavlja potrebno prilagodljivost pri odstopanjih od BREF, seveda če je to potrebno zaradi trenutnih lokalnih pogojev. Vendar pa je za vsako odstopanje potrebno pripraviti podrobno izjavo o razlogih in utemeljitev, da bi tako bilo mogoče preprečiti zlorabo. Istočasno je treba za nekatere industrijske sektorje s posebej resnim vplivom na okolje določiti minimalne obvezne pogoje na ravni Evropske unije. Poleg tega so že bili sprejeti ustrezni minimalni standardi za sektorje, kot so velike kurilne naprave ali sežigalnice komunalnih odpadkov.

Kot veste, je to vprašanje še posebej povzročalo zaskrbljenost pri poročevalcu Evropskemu parlamentu. Čeprav lahko minimalne obvezne zahteve štejemo kot uporabne z zvezi z nekaterimi industrijskimi sektorji, ni jasno ali je primerno in potrebno opredeliti minimalne standarde za vse sektorje. Minimalne standarde je treba sprejeti le takrat in v takšnem obsegu, kot so potrebni z okoljskega vidika.

Tipičen primer so velike kurilne naprave, ki so v veliki meri odgovorne za onesnaženost zraka. Najboljše razpoložljive tehnologije v tem sektorju se nikakor ne uporabljajo pravilno. Prav zaradi tega je Komisija predlagala nove minimalne zahteve za velike kurilne naprave, ki temeljijo na zaključkih ustreznega BREF. Pripravljena je določba, v skladu s katero bodo uveljavljene leta 2016.

Gre za ukrepe, ki bodo znatno pomagali pri uresničevanju ustreznih ciljev tematske strategije o onesnaževanju okolja na ekonomsko sprejemljiv način. Poleg tega čista korist, ki izhaja iz zadevnih zahtev, tako na ravni Evropske unije, kot tudi na nacionalni ravni, pokriva nastale stroške.

Poleg izboljšanja uporabe direktive, je osnovni namen reforme poenostaviti zakonodajo in zmanjšati administrativne stroške tako v industriji, kot tudi za pristojne organe, in sicer kot vedno v skladu z načeli programa za boljšo pripravo zakonodaje Evropske unije.

Zaradi tega predlog združuje sedem trenutno veljavnih zakonodajnih aktov v eno direktivo. S tem se bo povečala jasnost in kohezija zakonodaje, tako za države članice, kot tudi za podjetja. Ta poenostavitev prinaša številne koristi.

Zmanjšanje onesnaženja, ki ga povzročajo industrijski obrati, je osnovna prednostna naloga tako zaradi okoljskih, kot tudi gospodarskih razlogov. Predloženi predlog bo poenostavil trenutno veljavno zakonodajo, istočasno pa bo okrepil področje uporabe najboljših razpoložljivih tehnologij. To bo še dodatno prispevalo k izboljšanju varstva okolja in učinkovitosti evropske industrije. Zato pričakujem vaša stališča glede tega pomembnega predloga in konstruktivno razpravo, ki bo temu sledila.

Marcello Vernola, v imenu skupine PPE-DE. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kot je bilo že povedano, ta direktiva predstavlja najpomembnejše orodje za nadzor onesnaženosti, o katerem je razpravljajal Parlament vse od podnebnega in energetskega svežnja.

Mogoče ni bil pripravljen ob najboljšem času, glede na finančno krizo, zaradi katere je industrijski sistem pod pritiskom in je zaradi tega pri parlamentarnih skupinah povzročil nesorazmerno lobiranje teh podjetij, ki jih skrbijo finančne posledice te direktive, kot se je to zgodilo v primeru podnebnega in energetskega svežnja. Dejstvo, da smo še vedno pri prvi obravnavi nam vliva upanje in bomo zaradi tega mogoče pri drugi obravnavi lahko nekoliko pridobili s popravki in izboljšavami.

Poročevalcu, gospodu Krahmerju moramo povedati, da pot do sem ni bila enostavna. Gospod Krahmer je bil kritičen do stališča skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, ki je podvomila v nekatere compromise. Rad bi izpostavil, da je bilo predloženih vsaj 60 sprememb, od tega jih je bilo vsaj tretjina od poslancev skupine PPE-DE. V Parlamentu obstaja splošna želja po ponovnem pregledu nekaterih ključnih točk te direktive, žal pa v zadnjih dneh ni prišlo do nobenega srečanja med poročevalcem in poročevalcem v senci, da bi obravnavala 60 sprememb. Ne smemo pozabiti, da je direktiva nastala kot posledica dejstva, da predhodnih direktiv ni bilo mogoče enostavno izvajati v državah članicah. Sistem nadzora in preskušanja je postal preveč raznolik. Kot je povedal gospod Krahmer, ga je treba spremeniti. Več napora v to pa mora vložiti tudi Evropska komisija.

Za pripravo referenčnih dokumentov o najboljših razpoložljivih tehnologijah (BREF) je potrebnega preveč časa in tako ni mogoče zagotoviti, da bi se direktiva uporabljala na pregleden način. Res je, da poteka zelo aktiven proces sodelovanja, kamor so vključeni tudi industrialci, vendar pa bo do izboljšav na področju varovanja javnega zdravstva prišlo le, če se bodo dokumenti BREF sprejemali redno in hitreje. Prav tako bi rad dodal, da so industrialci vsekakor izvedli nekaj naložb v preteklosti: potrebna je večja zavezanost in verjamem, da moramo uvesti ustrezne čistilne ukrepe in strog sistem spremljanja in preskušanja, saj preveč ljudi v Evropi zboleva zaradi onesnaženosti zraka, ki je posledica industrijskih emisij.

PREDSEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

Podpredsednik

Guido Sacconi, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej želim pojasniti, da govorim v imenu našega poročevalca v senci, ki žal danes ne more biti prisoten, vseeno pa bom lahko podal skupno stališče naše skupine. Popolnoma podpiramo kompromis, ki je rezultat več kot enoletnega dela. Zahvaljujemo se gospodu Krahmerju, ki je imel zelo pomembno vlogo pri tem, je pazljivo poslušal in celo spremenil svoja prvotna stališča. Ta kompromis bo prinesel večjo zaščito in podporo prizadevanjem evropske industrije, delno tudi z uvedbo prilagodljivosti.

Kot sem že povedal, ključna točka tega konsenza, tega sporazuma, konsolidira in razširja področje uporabe NRT ali najboljših razpoložljivih tehnologij, krepi pravila in zagotavlja večjo preglednost le teh. Da bi bilo mogoče uporabiti NRT in merila kakovosti zraka za ta sektor, morajo biti izpolnjene minimalne zahteve, predlagane za velike kurilne naprave. Zaradi tega trdimo, da spremembe, ki so bile predložene na plenarnem zasedanju, ne smejo biti izvedene. Slabijo kompromis, predvsem tiste, ki so namenjene krčenju področja uporabe IPPC, uporabe NRT in zahtev za velike kurilne naprave.

Poudariti moram, da se je naša skupina, po živahni interni razpravi, odločila, da ne bo predložila nobene spremembe. Tudi druge pozivam, da storijo isto in da ne podprejo sprememb, ki so bile predložene, da bi tako dali jasno, močno sporočilo že na prvi obravnavi.

Chris Davies, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, namen direktive o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (IPPC) je bil doseči največje možne koristi za okolje ob minimalnih stroških, ter s tem industriji in državam članicam zagotoviti prilagodljivost. Vendar pa se, kot je izpostavil komisar, to načelo zlorablja: številne države članice so tolmačile najboljše razpoložljive tehnologije na načine, ki jih Komisija ni predvidela.

Zato močno podpiram idejo poročevalca o določitvi minimalnega standarda. Mogoče na to vpliva tudi dejstvo, da je naš poročevalec Nemec; Nemčija je na tem področju naredila že velik napredek. Ne razumem, zakaj bi morala biti država članica, ki je z naložbami zagotovila, da njena industrija postavlja visoke okoljevarstvene standarde, ogrožena z gospodarskega in okoljskega vidika s strani držav članic, ki niso pripravljene izvesti podobnih naložb.

Prav tako bi se rad dotaknil priložnosti, ki nam jo ponuja ta prenovljena direktiva, da spremenimo direktivo o velikih kurilnih napravah. Z veseljem pričakujem standarde emisijskih vrednosti za velike elektrarne na premog in plin zaradi velikih količin emisij CO₂. Zaradi skrbi, ki jih povzroča globalno segrevanje, skrbi, ki se v času uveljavitve te direktive niso zdele tako pereče, potekajo številne razprave. Med starimi, tradicionalnimi onesnaževali in novimi skrbmi, ki jih povzročajo toplogredni plini, obstaja neke vrste uravnoteženost.

Zelo verjetno je, da se bomo v moji državi ob koncu leta 2015 srečevali s hudim pomanjkanjem elektrike zaradi zaprtja številnih starih termoelektrarn na premog, ki niso bile posodobljene v skladu z zahtevami za velike kurilne naprave.

Osebo pričakujem, da bo prišlo do neke srednje rešitve. Na drugi obravnavi sem pripravljen na pogajanja o odstopanju – razširitev zahtev za velike kurilne naprave –, da bi tako lahko stare elektrarne obratovale še naprej, samo da ne bi začeli z izgradnjo novih termoelektrarn na premog, s čimer se visokih emisij CO₂ ne bi mogli znebiti še več desetletij. Vendar pa moramo doseči ustrezno srednjo rešitev: Države članice se morajo resno zavezati, da bodo opravile vse potrebne spremembe, da bi zmanjšale emisije CO₂, na osnovi česar bi bilo dovoljeno onesnaževanje, ki ga povzročajo obstoječi obrati, še za nekaj let.

Claude Turmes, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, najprej zahvala gospodu Krahmerju, ki je bil pri pripravi te direktive zelo konstruktiven in dobro organiziran poročevalec.

Kaj sploh poskušamo doseči? Spodbujamo najboljše razpoložljive tehnologije v Evropi zaradi zdravja, zaradi okolja, pa tudi zaradi konkurenčnosti evropske industrije. Zavedati se moramo, da so danes v velikem delu industrijske proizvodnje v Evropi stroški dela nižji od stroškov surovin, stroškov elektrike, vode in drugih virov. Zaradi tega nam bo ta direktiva prinesla izjemne prednosti, s tem pa se bomo odmaknili od obravnavanja zgolj tehnologij na koncu proizvodne verige pri pripravi najboljših razpoložljivih dokumentov in tehnologij, ki se v industriji že uporabljajo. Delovati moramo ravno v tej smeri. S tem se bo okrepil tudi položaj naših dobaviteljev zelene tehnologije v Evropi. Obstaja velik svetovni trg zelenih predelovanih tehnologij, mi pa moramo poskrbeti za prepoznavnost Evrope na tem področju.

Kot Zeleni smo zadovoljni z evropskim varnostnim omrežjem, ki bo zmanjšalo možnosti za damping nekaterih vlad, prav tako pa smo izboljšali spremljanje in dostop državljanov do dokumentov.

Šlo je za zelo dober proces vendar na žalost ne razumem gospoda Vernole. O teh kompromisih ste se z nami pogajali na dober način. Življenje temelji na zaupanju – tako kot politika – zato ne razumem, zakaj sedaj na samem koncu in ob tako dobrem poznavanju tega dokumenta, popuščate politikom, kot je gospod Jackson in drugim politikom, ki jih zdravje ali konkurenčnost ne zanimata. Mislim, da je to napaka. Obžalovanja vredno je, da največja politična skupina v tem Parlamentu ni več zanesljiva pogajalska partnerica. Ni dobro, da se pogajamo več tednov, potem pa je na koncu kompromis ogrožen. Ob tako pomembnem dokumentu politične igre niso dobrodošle.

Roberto Musacchio, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čeprav gre za usklajevanje številnih direktiv in je zaradi tega spreminjanje zakonodajnega besedila precej omejeno, je ta nova direktiva IPPC potrebno in uporabno orodje za spodbujanje znatnega zmanjšanja emisij z izkoriščanjem najboljših razpoložljivih tehnologij in za uvajanje novih smernic v industrijskih naložbah.

Popolno preglednost pri sprejemanju NRT, izmenjavi informacij in objavljanju operativnih sklepov teh dokumentov na internetu, nam je uspelo ohraniti s posvečanjem pozornosti podrobnostim in doprinosu vseh poročevalcev v senci, predvsem pa osebjem in poročevalca, gospoda Krahmerja, ki bi se mu rad zahvalil za njegovo odkritost in potrpljenje. Zagotovili smo, da se bo participativni posvetovalni postopek, vzpostavljen na forumu v Seville, nadaljeval. Pomembno je, da ostanemo na tej poti in vse poročevalce bi rad pozval, da ohranijo doslednost, ki smo jo pokazali v večmesečni odprti razpravi.

Sam sem delal na direktivi o varstvu tal. Žal še vedno čakamo na mnenje Sveta glede te direktive, ki je ključnega pomena za ohranjanje naravnega ravnovesja pri spuščanju ogljika v zrak, kot je pred kratkim povedal komisar Dimas. Nekatere spremembe, vključno z osnutkom direktive IPPC, negativno vplivajo na obvezne zahteve glede obnavljanja v zvezi z industrijskim zemljiščem, ki ni več v uporabi. V njih ni predvidena povezava določb z drugimi zahtevami, ki bodo uvedene z direktivo o varstvu tal. Menim, da je vse to nesprejemljivo in se ne izvaja zaradi okoljevarstvenih razlogov, ampak z namenom varstva zdravja ljudi in preprečevanja vseh zlorab javnih virov pri razvoju podjetij in življenja državljanov EU. V preteklosti je bilo preveč takšnih primerov kršitev dovoljenj, določenih v s prejšnjo direktivo IPPC, tudi v Italiji, kar je vodilo v neskladja, tako z okoljskega vidika, kot tudi z vidika pravil trga in industrije. V moji državi smo že plačali

visoko ceno za nenadzorovan industrijski razvoj, vključno s primeri Seveso, Eternit in drugimi, ki so pustili posledice na krajini in lokalnem prebivalstvu.

Pozdravljam omejitve in vključitev določb za sežigalnice. Uredba na tem področju ne sme razvojeneti, tako da bomo sposobni preseči to prakso in preiti na družbo, ki ne proizvaja odpadkov. Upravičene so tudi spremembe, ki so jih obravnavale vse skupine, s katerimi bi omogočili strožji nadzor nad emisijami dioksina in furana. Menim, da bi v tej luči morali tudi zaključiti to razpravo in glasovati. Gre za pomembno direktivo in upam, da bo sprejeta.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, industrija je pomembna za naše gospodarstvo, vendar pogosto tudi onesnažuje zrak, vodo in tla. Evropska unija je obravnavala tovrstno onesnaževanje okolja več desetletij, v zadnjem času pa je bila celotna pozornost na okoljskem področju usmerjena na CO₂ in podnebne spremembe. Včasih se zdi, da je to edini okoljski problem. Al Gore je nedvomno pustil močan pečat.

Vendar pa obstaja nevarnost, da bodo vsi okoljski problemi omejeni le na podnebne spremembe, kljub temu, da se soočamo s številnimi drugimi izzivi okoljske politike. Emisije onesnaževal zraka, od katerih jih 40-80 % proizvedejo veliki industrijski obrati, ogrožajo tudi ustvarjanje. Preudarno varstvo okolja s pomočjo te direktive o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja (direktiva IPPC) poskušam zagotoviti iz dobrega razloga.

V Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane smo podrobno preučili ta predlog in dosegli sprejemljiv kompromis glede številnih točk. Menim, da v poročilu manjkajo le še emisijski standardi za velike kurilne naprave. Prav na tem področju je mogoče doseči največji okoljski napredek.

Zaradi tega sem predložil nekaj dodatnih sprememb. Na primer, emisijski standardi za elektrarne morajo biti primerljivi s standardi za sežigalnice komunalnih odpadkov glede strogosti, predvsem če upoštevamo, da so elektrarne sosežigalnice odpadkov. Poleg tega predlagam odpravo vrzeli v zakonodaji: uplinjanje, ki ga je mogoče primerjati z običajnim zgorevanjem, mora ustrezati enakim emisijskim standardom. Nedavna sodna praksa kaže, da temu ni tako. Zaradi tega je treba zakonodajo popraviti.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar Dimas, gospe in gospodje, jasen cilj te direktive je poenostavitev trenutnih predpisov na področju industrijskih emisij in njihova združitev v eno samo direktivo, kar bo zmanjšalo birokracijo. Vendar pa je v specifičnem predlogu Komisije mogoče zaslediti le malo tega.

Zame zmanjševanje birokracije ne pomeni vzpostavljanje novih obveznosti poročanja in zapletenih postopkov, ampak predvsem izogibanje podvajanju predpisov in nepotrebnim bremenom. Predvsem na področju kmetijstva bo predlog Komisije povzročil pravo poplavo nove birokracije. Razširitev področja uporabe bi pomenila, da bi bili vključeni tudi živinoreja in vzreja živali, ki nikakor nista primerljivi z industrijskimi obrati, katerim je ta direktiva dejansko namenjena.

Še več, Komisija predlaga pravila, ki jih že vsebuje direktiva o nitratih, okvirna direktiva o vodah ali direktiva o podtalnici. Pozivam vas, da podprete naše spremembe, da bi tako preprečili takšno podvajanje določb. Tudi izračunavanje zgornjih omejitev v živinoreji mora biti razumno in primerljivo v povezavi s perutnino. Prosim, glasujte skupaj z mano proti ločevanju piščancev na piščance za pitanje, kokoši nesnice in purane za pitanje. V Nemčiji pravimo takšni prekomerni doslednosti „dlakocepstvo“. Prav tako se te direktive ne sme uporabljati za ponovno prikrito uvajanje teme o varstvu tal. Varstvo tal je pomembno. Temu mora biti namenjena učinkovita nacionalna zakonodaja.

Poročevalcu želim povedati, da skupaj z drugimi člani moje skupine, močno pozdravljam koncept Evropskega varnostnega omrežja. Predstavlja dober kompromis. Z določitvijo mejnih vrednosti emisij, ki jih morajo države članice upoštevati kot absolutne mejne vrednosti pri izdajanju dovoljenj velikim industrijskim obratom, bomo zaustavili prepogosto uporabo odstopanj v nekaterih državah članicah. S tem bomo zagotovili poenoteno visoko raven varnosti. Države članice tako ne bodo mogle ustvarjati konkurenčne prednosti na račun okolja.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Gospod predsednik, gre za zelo pomemben del zakonodaje. Skupaj z drugimi stvarmi je pripeljala do izboljšanja zelo perečega problema zakisanih jezer, s katerim smo se soočali na Švedskem. Prav tako je pomembno, da v tej direktivi ne dovolimo dodatnih odstopanj ali daljših časovnih omejitev, saj bomo tako lahko nadaljevali s pozitivnim razvojem na področju zmanjševanja škodljivih emisij v Evropi. Zaradi tega želimo odpraviti možnosti za nadaljnje podaljševanje odstopanj.

Prav tako želimo, da se določi jasna omejitev emisij ogljikovega dioksida. Trgovanje z emisijami ni ustrezno orodje za obvladovanje podnebne krize, s katero smo soočeni. To bomo občutili sedaj, ko vstopamo v recesijo in bo na voljo znatno število pravic do emisije. Prodane bodo po zelo nizki ceni, kar pomeni, da bomo izgubili več let pri prehodu, potrebnem za dolgoročno reševanje tega problema, prav tako pa bomo po tej recesiji slabše pripravljeni in manj usposobljeni za soočanje s tem potekom, če ne bomo vzpostavili takšnih dodatnih ukrepov, kot so emisijske zahteve za večje kurilne naprave. Neprimerno je, da o teh spremembah ni dovoljeno glasovati.

Fiona Hall (ALDE). – Gospod predsednik, podpiram ta ukrep in njegov namen spodbujanja najboljših razpoložljivih tehnologij, namenjenih varstvu okolja, vendar pa imam nekaj pomislekov glede metodologije parlamenta v zvezi z njim. V osnovi gre za direktivo za urejanje težke industrije, v besedilu in prilogi pa so prisotni številni odstavki, ki neposredno vplivajo na kmete.

Odbor za kmetijstvo ni imel nobene možnosti, da bi podal svoje mnenje, žal pa so nekateri izmed predlogov, ki se nanašajo na kmete, precej neprimerni. Predvsem zahteve o gnojevki in gnoju podvajajo direktivo o nitratih in okvirno direktivo o vodah. Zaradi nižjih spodnjih vrednosti za perutnino so se majhne družinske kmetije znašle v zapletenem regulativnem okviru, ki je namenjen nadzoru globalnih industrijskih velikanov. Ta direktiva ni primerna za urejanje majhnih kmetij.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Gospod predsednik, v osnutku zakonodajne resolucije o industrijskih emisijah se pojavlja močna težnja po omejevanju pomembnih okoljskih vidikov trenutno veljavne direktive, istočasno pa se poskuša spraviti skozi proceduro razširjene sklice na učinek tople grede.

Številni predlogi za spremembe so znatno izboljšali standarde glede emisij termoelektrarn, ki neposredno niso strupene, medtem ko drugi, bolj liberalni osnutki sprememb, le malo prispevajo k izboljšanju predpisov o sežigu in sosežigu odpadkov.

Emisije ogljikovega dioksida niso strupene, medtem ko dioksin, furan, vodikov klorid, vodikov fluorid, težke kovine in druge zelo nevarne spojine dejansko in neposredno ogrožajo zdravje ljudi in okolje.

Pomemben pogoj za varno termično izkoriščanje odpadkov predstavlja budno spremljanje tako vrst odpadkov, ki se sežigajo, kot tudi škodljivih spojin, ki nastajajo pri procesu. Uvedba manj strogih mejnih vrednosti, pri katerih je potrebno izvajanje preventivnih ukrepov, kadar so emisije presežene, lahko škodi okolju in zdravju ljudi.

Predlagani pristop kaže na neenako obravnavo obratov posebnih razredov, s posebej omejevalnim pristopom za termoelektrarne, kjer se uporabljajo konvencionalna goriva.

Caroline Jackson (PPE-DE). – Gospod predsednik, bistvo te direktive predstavlja problem nadzora in razčlenitev stroškov. Kako naj zagotovimo, da bodo zakoni, ki jih sprejme EU, uveljavljeni v celoti, in kako lahko pripravljamo predpise, ne da bi poznali stroške tega, kar želimo doseči? Poročevalec želi uveljaviti splošen sistem poenotenih mejnih vrednosti emisij, katerega priprava bi predstavljala izjemen birokratski zalogaj, ki bi trajal vsaj osem let. Nihče ne ve, koliko bi to stalo – imenuje se Evropsko varnostno omrežje.

Predložila sem spremembo 134, v skladu s katero industrija z velikimi emisijami ne bi bila zajeta v standarde, ki temeljijo na najboljših razpoložljivih tehnologijah, izvajanje takšnih ukrepov pa bi bilo prepuščeno državam članicam. To je realno in cenovno izvedljivo, hkrati pa je s tem zadoščeno načelu subsidiarnosti.

Če bo Evropsko varnostno omrežje sprejeto, upam, da bosta Svet in Komisija zahtevala od Parlamenta, da poskrbi za izvedbo ocene učinka te ideje. Vprašanje je, ali imamo dovolj volje, da zagotovimo delovanje poenotenega sistema, ki bi veljal za celotno Evropsko unijo – Evropsko varnostno omrežje. Vsi dosedanja dokazi kažejo, da države članice na to niso pripravljene. Ne bodo podprle Evropskega okoljskega inšpektorata: ostati želijo pri nacionalnih organih pregona. Pravi odgovor na našo težavo ni izumljanje ogromne nove birokracije, ki ne bo nikoli zaživela, ampak uporaba našega denarja za pripravo standardov obnašanja nacionalnih organov pregona, ki s svojim delom pomagajo pri prenosu zakonodaje EU v prakso.

Rada bi pohvalila spremembo 129, ki pomožne generatorje v zdravstvenih ustanovah izvzema iz nadzora onesnaževanja, v skladu s katerim bi bili obravnavani, kot da obratujejo 100 % časa. Ta sprememba bo pomenila prihranek denarja za zdravstvene proračune v kritičnem času. Čestitam za spremembe o velikih kurilnih napravah: če teh ne bomo umestili v direktivo, se bo moja država soočala s pomanjkanjem elektrike. Ljudje imajo že brez tega dovolj razlogov, da obsojajo EU!

Moja zadnja pripomba se nanaša na kompromise in napad gospoda Turmesa name: prva obravnava ni čas za kompromise, ampak čas, ko predložimo vse naše spremembe in ideje ter o njih razpravljamo. Ne moremo imeti kompromisov, ki onemogočajo razpravo.

Naslednji Parlament opozarjam na trenutni člen 55, ki nam bo omogočal, da bomo lahko za to zelo pomembno direktivo ponovili prvo obravnavo. Ni dobro, da imamo prvo obravnavo v sklopu starega Parlamenta, drugo obravnavo pa, brez prve obravnave, v novem Parlamentu.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Gospod predsednik, nova direktiva o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (direktiva IPPC) bo zagotovila, da bodo morala podjetja opremiti vse velike obrate z najboljšo razpoložljivo tehnologijo. V nekaterih državah je to že obvezno in prišel je čas, da uskladimo našo usmeritev in vzpostavimo enakopravne pogoje. Do sem vse lepo in prav.

Vendar bi vas rada, gospe in gospodje, prosila, da podprete spremembe, katerih namen je določitev zahtev za elektrarne na premog. Za te elektrarne mora biti uvedena zgornja meja emisij, to pa lahko dosežemo z zajemanjem in skladiščenjem ogljikovega dioksida (CCS) ali s sočasnim sežigom 40-50 % trajnostne biomase. Zgornja omejitev emisij CO₂ je edini način za nadaljnjo uporabo premoga ob istočasnem uresničevanju podnebnih ciljev.

Nekateri poslanci v Evropskem parlamentu menijo, da elektroenergetski sektor spada pod nov sistem trgovanja z emisijami in zaradi tega niso potrebne nove zahteve. Vendar je takšno razmišljanje napačno, saj ETS ne dopušča le izjeme za elektrarne na premog, ampak tudi dovoljuje, da energijsko potratna industrija prejema nadomestila za povečane stroške električne energije. To odpravlja stroškovne spodbude za zmanjševanje CO₂.

Vsem tistim, ki verjamejo, da shema trgovanja z emisijami (ETS) predstavlja odgovor na vse, ni treba postavljati zahtev za avtomobile ali prepovedati žarnic in ne potrebujejo direktive o trajnostni energiji. Biti moramo dosledni. Če postavimo zahteve za avtomobile in razsvetljavo, moramo vsekakor določiti tudi zahteve za elektrarne na premog, saj so te prave onesnaževalke. Prav tako drži, da če želimo enostavno pot za zmanjšanje CO₂, je ne smemo iskati v industrijah jekla in cementa, ampak v energetskega sektorju.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, edina pomanjkljivost direktive o nitratih in okvirne direktive o vodah je v tem, da se ne nanašata na vprašanja, povezana s pridelavo mleka, vzrejo prašičev in perutnine. Menim, da bi bili stroški zagotavljanja skladnosti večji od koristi, ki bi jih prineslo vključevanje v ta konkretni del zakonodaje. Vendar obstajajo druge zakonodajne rešitve za obravnavo teh posameznih sektorjev in nanje je treba gledati s tega vidika.

Glede vprašanja o velikih kurilnih napravah izvajanje EU ETS danes ne zagotavlja, da ne bo prišlo do vključevanja nepotrebne onesnaževanja med načrtovanjem številnih dragih obratov z velikimi emisijami, predvsem v novih elektrarnah na premog, za katere se med izgradnjo pričakuje, da bodo obratovala več kot 40 let, kar otežuje in draži uresničevanje celostnih podnebnih ciljev.

S standardi emisijskih vrednosti CO₂ bi bilo mogoče zagotoviti, da se emisije CO₂ v elektroenergetskem sektorju odpravijo glede na časovni razpored, ki je skladen tako z omejitvijo porasta povprečne globalne temperature za 2 °C, kot tudi z zagonom novih, čistejših tehnologij. Industrija potrebuje predvsem stabilno zakonodajo za sprejemanje odločitev o naložbah v te velike, drage in pomembne projekte. Omejitev na 350 g bi zagotovila, da bi se gradile le najučinkovitejše, najsodobnejše elektrarne na plin. Standardi glede CO₂, ki bi recimo veljali od 2020, bi pomenili, da bi bilo mogoče elektrarne na premog graditi šele po uveljavitvi tega predloga, če uporabljajo opremo za zajem CO₂ od 2020 dalje, ko pričakujemo, da bo CCS že na tržišču. Za obstoječe obrate bi veljala daljša obdobja za zagotavljanje skladnosti s standardom, in sicer z dodajanjem tehnologije za zajem CO₂ ali s prenehanjem obratovanja. Obrati lahko zagotovijo skladnost s standardom tudi na drugačne načine, na primer s sosežigom biomase ali z uporabo toplote, pridobljene s tehnologijo soproizvodnje.

Kot poročevalko za zadnji pregled EU ETS me skrbi splošna ambicioznost pri vseh naših politikah. Današnja znanost nam kaže, da potrebujemo strožje mejne vrednosti emisij v krajšem časovnem obdobju, če želimo doseči cilj 2 °C, ki smo ga kot Parlament decembra z glasovanjem o energetskega in podnebnem paketu potrdili kot nujno potrebne za okoljsko, družbeno in gospodarsko prihodnost družbe. Samo ETS ne bo zadostoval za potrebno zmanjševanje emisij v elektroenergetskem sektorju.

Evropsko varnostno omrežje (ESN) ponuja udobje, vseeno pa me skrbi, da gre za pobudo z najmanjšim možnim skupnim imenovalcem in minimalno znižanje emisij – povedano z drugimi besedami, dirka do dna. Prepričajte me v nasprotno.

Glenis Willmott (PSE). Gospod predsednik, čeprav podpiram cilje predloga za poenostavitev in pojasnitev zahtev zakonodaje in za zagotavljanje boljšega in enakomernejšega izvajanja, me skrbijo tri stvari. Prvič, Komisija si ni prizadevala le za poenostavitev in boljše izvajanje, ampak je na nekaterih področjih tudi močno razširila obseg uporabe. Poiskati moramo ravnotežje med varstvom okolja na eni strani ter birokracijo in stroški industrije in manjših obratov, kot so kmetje in zdravstvene ustanove, na drugi strani.

Drugič, minimalne zahteve za velike kurilne naprave predstavljajo znatne težave za del energetskega sektorja v Združenem kraljestvu. Če sem prav obveščena, imajo podobne skrbi tudi Poljska, Francija, Italija, Španija in nekatere vzhodne in južne države članice. Zaradi zahtev bi, brez časovno omejenega odstopanja, bila ogrožena možnost za kratkoročno nadaljevanje načrtov za zmanjševanje nacionalnih emisij ali energetska varnost.

In nazadnje, močno me skrbi in nasprotujem Evropskemu varnostnemu omrežju. Menim, da to ni dobra ideja. Minimalne mejne vrednosti emisij bi postale privzete vrednosti, nihče pa se ne bi osredotočal na celovito izvajanje ambicioznejših najboljših razpoložljivih tehnologij, kar bi lahko znatno zmanjšalo varstvo okolja, hkrati pa močno povečalo stroške izvajanja. Pozvala bi vse poslance, da pred glasovanjem razmislijo o tem.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, kot članica Odbora za kmetijstvo bom svoje pripombe omejila le na vpliv, ki ga ima ta predlog na kmetijski sektor v Evropski uniji. Podpiram pripombe drugih kolegov, ki jih skrbi „razpredanje mreže“ in vključevanje kmetov, kot da so industrijski onesnaževalci.

V kmetijstvu je treba spremljati emisije, vendar se ne strinjam, da bi morali to početi na takšen način. Opozorila bi, da direktiva o nitratih v trenutni obliki že v veliki meri pokriva to, o čemer govorimo danes. Mogoče bi morali pregledati to direktivo, ki v številnih državah članicah povzroča probleme v zvezi s tem, kako se izvaja in ali se izvaja na učinkovit način.

Poleg tega obstaja tudi nevarnost vključevanja perutnine, saj evropski sektor močno ogroža uvoz iz tretjih držav, kjer takšne omejitve ne veljajo. Podpiram spremembe, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti, da do tega v trenutnih predlogih ne bi prišlo. Prav tako vzbuja skrb vključevanje mlečne živinoreje, pri čemer bi podprla kolege v moji skupini in ostale poslance, ki so predložili spremembe, s katerimi ti sektorji ne bi bili vključeni v trenutni predlog.

Ponavljam moj predlog, da v zvezi s kmetijstvom obstajajo številne direktive, ki se nanašajo na emisije in nadzor onesnaževanja v tem sektorju, in verjetno je napočil čas, da razmislimo o njihovem preoblikovanju, tako da bi jih lahko kmetje, ki jih morajo izvajati, v celoti razumeli in doumeli, čemu so namenjene. Priprava zakonodaje, tako kot počnemo v Parlamentu, je ena stvar, pri tem pa včasih sploh ne razmišljamo, kako se potem izvaja in ali je to izvajanje učinkovito.

Jutta Haug (PSE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, z revizijo direktive o industrijskih emisijah močno zamujamo. Del zakonodaje, pri katerem so vsi pomembnejši ukrepi za zmanjšanje onesnaženja odvisni od najboljše razpoložljive tehnologije, je treba prilagoditi vsaj vsakih pet let in ne šele po 13. V takšnem obdobju pride do znatnega napredka teh tehnologij.

Prav tako je treba pripomniti, da kljub vzponu tehnologije še vedno nismo dosegli ciljev, ki izhajajo iz prejšnje direktive. Prav zaradi tega veliko pričakujem od kompromisa, ki ga je dosegel Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane. Z izvajanjem tega kompromisa bomo stopili na pravo pot. Histerija v zvezi z varstvom tal ali željami kmetijskih sindikatov se mi zdi nerazumljiva.

Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu želi doseči okoljske cilje, ne da bi pri tem ovirali gospodarske dejavnosti. S tem se predvsem oziramo v prihodnost in ne nazaj v preteklost, kot je to v primeru predlogov skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Gospod predsednik, v zadnjem letu je bilo vloženega veliko navora v pripravo direktive IPPC (direktiva o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja) in čeprav je direktiva v svoji končni obliki zelo pomembna za industrijo in državljane EU, je bila kljub temu potisnjena v ozadje zaradi podnebne in energetske svežnje. Žal mi je, da je tako, saj bo direktiva v kombinaciji s podnebnim svežnjem imela znaten gospodarski vpliv na že sprejete ukrepe. Zaradi tega morajo biti ti v pravem sorazmerju s podnebnimi in okoljskimi koristmi, doseženimi s pomočjo direktive.

Ukrepi za izboljšanje, ki so predlagani v skladu s cilji direktive, morajo biti predvsem stroškovno učinkoviti, sicer združevanje sedmih različnih direktiv v eno samo ni smiselno. Zmanjšati moramo trenutne stroške birokracije in ukrepanja, čeprav z razočaranjem ugotavljam, da Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane tega ni zagotovil. Organi, ki izdajajo dovoljenja, morajo imeti možnost neodvisne obravnave predpisov o emisijah za obrate in pri tem upoštevati starost obrata in tehnični standard, njegov vpliv na okolje in stroške ukrepov za izboljšanje. Na ta način bi bilo mogoče zagotoviti ustrezno prožnost, v skladu s katero bi obstoječe elektrarne, predvsem pomožne in zasilne elektrarne, lahko obratovala do konca obratovalne dobe.

Prav tako bi bilo precej težav pri sprejetju sheme Evropskega varnostnega omrežja v obliki, kot jo predlaga poročevalec, zaradi številnih razlogov. Ne vemo kje in kako bi bilo vzpostavljeno omrežje, kar je že samo po sebi nerazumljiva okoliščina. Drugič, lokalni organi, ki izdajajo dovoljenja, lahko bolje upoštevajo prevladujoče okoliščine, kot so starost obrata, lokacija in na primer njegova poraba vode, ter lahko tako v nasprotju s popolnoma neprilagodljivim omrežjem zagotovijo prožnost. Pogoji v dovoljenju so že na splošno zelo strogi. Še strožji pogoji v zvezi z novimi dovoljenji bi povzročili visoke stroške, ne da bi pri tem imeli kakršne koli bistvene koristi za okolje. V praksi bi to celo oviralo standarde varstva okolja. Veseli me, da sprememba, ki jo je predlagala moja skupina, to pojasnjuje.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila moji kolegici, gospe Jackson, za njeno spremembo 134, ki jo bo moja skupina podprla. Še enkrat bi rada povedala, da gre za praktično modrost, ki je posledica izkušenj. Sprememba predstavlja kompromis za mnoga najtežja vprašanja.

Anders Wijkman (PPE-DE). Gospod predsednik, ker je moj čas omejen, bi se rad zahvalil gospodu Krahmerju za delo in osredotočil na spremembe 136-139, v katerih kakšnih 40 kolegov, vključno z mano, predlaga, da bi ta direktiva morala vključevati standard okoljske učinkovitosti za velike kurilne naprave, ki bi omejeval emisije CO₂ v prihodnosti. Trenutno še ni jasno, ali bo danes o teh štirih predlogih glasovanje sploh potekalo.

Prenovitev vključuje določbo, v skladu s katero je to mogoče, če imajo novi dogodki za posledico spremembe in predloge, ki presegajo prvotni predlog. Prepričan sem, da je trenutna znanost dovolj oprijemljiv dokaz, da postanemo bolj ambiciozni, kot smo bili še pred enim ali dvema letoma v zvezi z blaženjem podnebnih sprememb.

Sistem trgovanja z emisijami (ETS) po mojem mnenju ne zadostuje, da bi dosegli cilj 2 °C, za katerega se je dogovorila EU. Tako, kot je trenutno oblikovan, bo sistem trgovanja z emisijami pripeljal do energetskega sektorja brez ogljika šele po 60-65 letih. Prav zaradi tega smo predložili te spremembe, v katerih pozivamo, da vse elektrarne, ki bodo zgrajene v prihodnje, od leta 2020 dalje omejijo svoje emisije na 350 g CO₂, že zgrajene elektrarne pa morajo biti naknadno opremljene do leta 2025 ali pa jih je treba ustaviti. Predlog je tehnološko nevtralen in ga je mogoče doseči na različne načine. Predsednika pozivam, naj zagotovi glasovanje o teh spremembah, poslance pa spodbujam, da jih celoti podprejo.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, nenehno opažam, kako prekomerni stroški vse višjih okoljskih standardov za evropske proizvajalce zmanjšujejo njihovo konkurenčnost in vplivajo na zaposlovanje in to bo tako, vse dokler podobnih standardov ne bodo sprejeli tudi na Kitajskem, v Braziliji, ZDA in drugih gospodarstvih. Še bolj me moti dejstvo, da Komisija ni opravila študije gospodarskih vplivov na zaposlovanje, da bi tako lahko sprejeli dobro in odgovorno odločitev o novih zahtevah v zvezi s tako zaželenim zmanjšanjem emisij dušikovega oksida. Podpiram prizadevanja za posodobitev tovarn. Sedaj, ko države članice izvajajo krizne ukrepe za zmanjševanje stroškov podjetij in tovarn, moramo prav tako izpostaviti, da je mogoče predloge odbora ENVI uresničiti le z zelo konkurenčnimi podjetji, medtem ko bi se morala manjša podjetja preoblikovati ali zaustaviti obrate in odpustiti delavce. Glasovala bom proti področju uporabe te direktive o zmanjševanju emisij, ki v času krize vključuje gospodinjstva, male obrate, male kmetije ter celo šole in cerkve in podobne ustanove. Gre za nesorazmeren ukrep, ki ni smiseln. Rada bi se zahvalila gospe Jackson za njen predlog spremembe.

Robert Sturdy (PPE-DE). - Gospod predsednik, dotaknil se bom le kmetijstva. Najprej moram priznati, da sem kmet, vendar nimam prašičev, nimam perutnine, imam pa na vrtu rastlinjak. Važno je, da komisar spozna, kot je bilo že povedano, da je namenjena izključno industriji.

Komisar, pozivam vas, da ponovno razmislite o okoliščinah, ko bomo govorili o direktivah o kmetijstvu. Vsi vemo, da je kmetijstvo pod velikim pritiskom. V tem Parlamentu smo že velikokrat slišali vprašanje o varnosti preskrbe s hrano. Še enkrat razmislite o spremembah, ki so še posebej škodljive zanjo. Menim, da so številne spremembe, ki se ne nanašajo na kmetijstvo, izjemno dobre in čestitam gospodu Vernoli za njegovo poročilo.

Komisar, v svoji predstavitvi ste govorili o izkrivljanju konkurence. Zastavil vam bom enostavno vprašanje in vas prosil, da nanj odgovorite še danes. Ali boste sprejeli predpise za zaustavitev uvoza živil v Evropsko unijo, za katera ne veljajo enaki standardi, kot jih imamo v Evropski uniji?

Stavros Dimas, član Komisije. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil vsem poslancem, ki so sodelovali v današnji razpravi. Šlo je za konstruktivno razpravo. Še posebej bi se rad zahvalil poročevalcu, gospodu Krahmerju, za odlično trdo delo. Preden končam, bi rad spregovoril nekaj besed o nekaterih ključnih spremembah, o katerih je danes tekla razprava.

Pozdravljam vašo široko podporo in zaupanje v predlog Komisije, predvsem pa razširitev uporabe najboljših razpoložljivih tehnologij (NRT) in statusu dokumentov BREF. Gre za temeljni del predloga Komisije.

Za Komisijo so sprejemljive številne spremembe, vsaj deloma ali načeloma. Številne spremembe predvsem prispevajo k večji jasnosti besedila predloga Komisije ali k izboljšanju preglednosti pri razvoju dokumentov BREF in praks dovoljevanja in izvrševanja držav članic. Boljša informiranost in udeležba javnosti v tej razpravi je zelo dobrodošla.

Tudi mene skrbi, kako se izogniti zlorabljanju prilagodljivosti pri določanju pogojev v dovoljenju. Kot sem že prej omenil, so lahko minimalne zahteve zelo uporabno in potrebno orodje za odpravljanje specifičnih problemov, če posamezni sektorji niso opravili potrebnih korakov za izvajanje NRT. Vendar pa sistematično vzpostavljanje minimalnih zahtev ni potrebno, prav tako pa lahko pripomore k ustvarjanju dodatnega administrativnega bremena ob zelo majhnih koristih za okolje. Zato menim, da je treba minimalne standarde postaviti le tam, kjer so potrebni, da bi bilo mogoče doseči boljše izvajanje NRT.

Pri obravnavi minimalnih zahtev za velike kurilne naprave ne smemo pozabiti na velik vpliv takšnega početja na okolje in zdravje državljanov Evropske unije. NRT za velike kurilne naprave je bila potrjena leta 2006 in stališče Komisije je, da je treba minimalna merila začeti uporabljati od leta 2016. Zagotoviti moramo, da jih bo z ukrepi, vzpostavljenimi za sektor, mogoče čim prej uskladiti z NRT in olajšati izpolnjevanje ciljev, ki so določeni v tematski strategiji o onesnaževanju zraka.

Drug ključni element za zagotavljanje učinkovitosti ciljev zakonodaje so določbe za izvršilne ukrepe in ukrepe za zagotavljanje skladnosti. V preteklosti smo v zvezi s tem ugotovili nekatere pomanjkljivosti in zato je ključnega pomena, da nova zakonodaja vsebuje jasne določbe, s katerimi je mogoče zagotoviti, da se zakon pravilno izvaja. Zaradi tega predlog Komisije uvaja minimalne določbe v zvezi z inšpekcijo, ponovnim preverjanjem pogojev iz dovoljenja in poročanjem o skladnosti. S temi spremembami bo mogoče zagotoviti ustrezno izvajanje NRT in zmanjšati izkrivljanje konkurence. Komisija bo izjemno pozorna na to vprašanje.

Nekaj besed bi rad spregovoril o mejnih vrednostih za kmetije z intenzivno kmetijsko pridelavo, predvsem perutnino. Enake mejne vrednosti se trenutno uporabljajo za vso perutnino, ne da bi se pri tem upoštevale različne vrste. Vzreja različnih vrst ima za posledico različne okoljske vplive, predvsem zaradi različne teže živali. Predlagane nove mejne vrednosti so bile določene na osnovi okoljskega vpliva zadevnih vrst. Nove mejne vrednosti bi vključevale omejeno število dodatnih kmetij v primerjavi s trenutnim obsegom in bi zmanjšale emisije amoniaka na stroškovno učinkovit način, da bi tako bilo mogoče na določenih področjih doseči cilje tematske strategije o onesnaževanju zraka.

Sekretariatu Parlamenta bom predložil seznam, ki bo vseboval stališče Komisije glede sprememb.

Stališče Komisije o spremembah Parlamenta

Poročilo gospoda Krahmerja (A6-0046/2009)

Komisija lahko v celoti, deloma ali načeloma podpre spremembe 1, 5-8, 12-14, 16, 18-21, 27, 34-37, 40, 42-44, 46, 48-56, 58-62, 64-66, 68, 69, 71-73, 75 in 79.

Spremembe, ki jih Komisija ne more podpreti, so spremembe 2-4, 9-11, 15, 17, 22-26, 28-33, 38, 39, 41, 45, 47, 57, 63, 67, 70, 76-78, 80, 93, 97, 114, 115, 117, 129 in 133.

Holger Krahmer, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, zelo kratek bom. Rad bi se zahvalil za konstruktiven prispevek poslancev na današnji razpravi.

Na koncu bi rad povedal le še nekaj stvari. Prvič, iskreno bi se rad zahvalil komisarju, ker ni kategorično nasprotoval konceptu minimalnih zahtev za varnostno omrežje. Ta predlog ni hudičevo delo, prav tako pa

ni birokratska pošast. Je instrument za reševanje problemov, instrument, ki mu moramo dati priložnost. Zaradi tega bi rad izkoristil to priložnost in vas še enkrat pozval, da ga podprete.

Druga stvar, ki jo želim povedati, je namenjena mojim britanskim prijateljem in „vsem strankam“. Dragi britanski prijatelji, razumem, Caroline, razumem vaš problem. Dobro razumem, da bo energetska varnost države za določeno časovno obdobje imela večjo prioriteto kot delovanje v skladu z omejitvami glede onesnaževanja zraka. Imam veliko razumevanja za ta problem. Prav tako sem zadnja oseba, ki bi skušala njenemu veličanstvu odreči dodaten čas, potreben v zvezi z izgradnjo novih elektrarn na premog. O tem lahko še veliko razpravljamo. Težava je ravno v tem, ker tega nismo počeli. V zadnjih štirih mesecih ni niti enkrat prišlo do tovrstnega pogovora.

Rad bi vas pozval – pri tem mislim na drugo obravnavo –, da ste še enkrat odprti za vse rešitve in rečete „dogovorimo se glede kompromisa“ in se v zvezi s tem nehatе upirati – kar je po mojem mišljenju popolnoma nespametno – in že v osnovi nasprotovati minimalnim standardom, kar je neodgovorno z vidika politike konkurence ali okoljske politike. Menim, da lahko dosežemo kompromis glede tega, in upam, da bo ob koncu druge obravnave do tega tudi prišlo. Sam sicer nisem mnenja, da ne bi smeli iskati kompromisov že na prvi obravnavi. Ta zakonodaja je preveč zapletena za kaj takšnega. Tega parlamentarnega obdobja ne želim končati kot poročevalec in predati zakonodaje naslednjemu Parlamentu, če bo besedilo direktive, o kateri razpravljamo, nedosledno, nelogično in nasprotujoče. Zaradi tega vas prosim, da čez eno uro na glasovanju podprete kompromise.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v torek, 10. marca 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam celostni pristop (konsolidacijo sedmih ločenih direktiv o industrijskih emisijah v eno samo besedilo) in strožje določbe, ki urejajo uporabo najboljše razpoložljive tehnologije, namenjene iskanju inovativnih rešitev za zmanjševanje učinkov onesnaževanja proizvodnje. Razvoj nekaterih proizvodov, ki povzročajo manjše onesnaženje, ima za posledico vključevanje različnih strani, kot so podjetja, pristojni organi in nevladne organizacije. Ta direktiva daje možnosti za sodelovanje med različnimi stranmi (lokalnimi upravami in podjetji), ter jim tako omogoča, da spodbujajo inovacije. V zvezi s tem obstajajo dobri primeri na Danskem in Nizozemskem, pa tudi v državah vzhodne Evrope, kot je Romunija.

Predlagana direktiva o industrijskih emisijah, skupaj z vsemi priporočenimi možnostmi, ki izhajajo iz svežnja politik, bo izboljšala učinkovitost zakonodaje pri doseganju okoljskih in zdravstvenih ciljev na stroškovno učinkovit način. Prav tako bo zmanjšala nepotrebne administrativne stroške (pričakuje se neto zmanjšanje med 105 in 225 milijoni EUR letno) in izkrivljanje konkurence znotraj EU, ne da bi pri tem poslabšala konkurenčnost evropske industrije.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Čeprav ima industrijska dejavnost temeljno vlogo pri ohranjanju in povečevanju gospodarske blaginje, ne smemo pozabiti na vpliv, ki ga ima na okolje.

Pri ponovnem pregledu Direktive o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (IPCC) je bil poudarek namenjen vzpostaviti mejnih vrednosti za nekatere kurilne naprave in uporabi najboljših razpoložljivih tehnologij (NRT), da bi tako bilo mogoče zagotoviti ustrezno varstvo okolja. Podprla sem uvedbo mejne vrednosti 350 g ogljikovega dioksida od 1. januarja 2020 za kurilne naprave, ki proizvajajo elektriko in so večje od 500 MW, saj te elektrarne povečujejo koncentracijo ogljikovega dioksida v zraku in posledično pospešujejo globalno segrevanje.

Uvedba mejne vrednosti bi služila kot spodbuda z vidika naložb v tehnologije, namenjene zmanjševanju emisij, saj bi do leta 2025 morale vse elektrarne delovati v skladu s to mejno vrednostjo.

Prepričana sem, da bo zmanjšanje onesnaženja, ki je posledica različnih industrijskih virov, pomagalo Evropski uniji pri uresničevanju cilja ohranitve dviga globalne temperature za manj kot 2 °C. Učinkovitost te direktive bo jasna po inšpekcijah, ki bodo opravljene v vseh kurilnih napravah, prav tako pa se bo odražala v skladnosti s pogoji dovoljenja.

Richard Seeber (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Odločitev o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (IPCC) predstavlja priložnost, da Evropa dobi poenoteno visoke standarde zaščite. Pomembno je, da je evropskim podjetjem na občutljivem področju industrijskih emisij zagotovljena spodbuda za uvajanje

najčistejše in najučinkovitejše razpoložljive tehnologije. V prihodnosti je treba okrepiti načelo „najboljše razpoložljive tehnologije“. Vendar pa je pri izvajanju tega načela treba zagotoviti, da ta pionirski projekt direktive IPPC ne bo ponovno preobremenjen z birokracijo, države članice in podjetja pa se bodo znašla pred nalogo, ki je ni mogoče opraviti.

Zaradi tega moramo pazljivo pretehtati, koliko obveznosti poročanja je dejansko potrebno in v kakšnem obsegu bi bilo izvajanje načela, če sploh, škodljivo.

Poleg tega nepotrebno obremenjevanje malih in srednje velikih podjetij prav tako presega namen, kot tudi prekomerno zakonsko urejanje področij, kot je varstvo tal, področja, ki dejansko spada v pristojnost držav članic. Namesto tega se osredotočimo na bistvene stvari, to je usklajevanje okoljskih standardov in utrjevanje visoke ravni varstva okolja pri industrijskih dejavnostih.

7. Dostop javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0077/2009) gospoda Cashmana v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (prenovitev) (KOM(2008)0229 C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)).

Michael Cashman, poročevalec. – Gospod predsednik, veselim se te razprave, predvsem pa pričakujem, da bom veliko slišal od tistih, ki niso tako navdušeni nad povečevanjem preglednosti in dostopnosti javnosti do dokumentov.

Najprej bi se rad zahvalil sedmim ministrom EU, ki so izrazili podporo mojemu poročilu. Predvsem so, navajam: „veseli, da je Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve Parlamenta 17. februarja 2009 sprejel poročilo, ki deli naša videnja glede preglednejše Unije“.

Presenetljivo je, da ljudje, ko poskušamo ponovno vzpostaviti povezavo z našimi državljani, ne podprejo preglednosti in odprtosti. Prav tako presenetljivo je, da ko skušamo institucije ponovno približati javnosti, ni dovolj pripravljenosti, da bi povečali možnost nadzora in odgovornost do javnosti.

Nekateri poslanci imajo pomisleke glede tega, ali vse spremembe, ki so predlagane v mojem poročilu, spadajo v področje uporabe pravne podlage uredbe – člen 255 Pogodbe. Rad bi jih pomiril: namen Uredbe (ES) št. 1049/2001 je: „zagotoviti pravico do dostopa javnosti do dokumentov institucij, ki je kar se da široka. Pravica dostopa javnosti do dokumentov teh institucij se nanaša na demokratično naravo teh institucij.“ Ni treba, da verjamete mojim besedam – natančno povzemam besede iz sodbe sodišča o zadevi Turco. Člen 255 Pogodbe moramo razlagati prav v duhu te sodbe.

Poglejte naš člen 44 o tajnih dokumentih. Preprosto nepošteno je trditi, kot to počne Komisija, da opredelitev dokumentov kot zaupnih ni nikakor povezana z dostopom javnosti do takšnih dokumentov. V skladu s trenutno različico Uredbe (ES) št. 1049/2001 je mogoče dokumente označiti kot zaupne le za namene varovanja bistvenih interesov, zaščitenih v skladu s členom 4(1). Torej povezava že obstaja. Na osnovi te povezave smo samo logično sklepali in vključili pravila o razvrstitvi dokumentov v uredbo samo. Ta pravila, ki so previdno zasnovana na osnovi že veljavnih pravil Sveta in Komisije, določajo omejitve glede pravice dostopa javnosti do dokumentov, prav tako kot to zahteva člen 255, v Pogodbi sami pa ni ničesar, kar bi institucijam preprečevalo sprejetje teh pravil v uredbo.

Poglejte našo spremembo 24, ki se nanaša na agencije in organe, ki so jih vzpostavile institucije. Uredba (ES) št. 1049/2001, kakor je bila spremenjena, bo določila načela, pogoje in omejitve dostopa javnosti do dokumentov teh agencij, vendar pri tem ne določala nobenih obveznosti za te agencije.

Če na primer preberete našo spremembo 29, boste opazili, da se uredba nanaša le na dokumente, ki jih hranijo institucije, čeprav določa standarde, v skladu s katerimi se tudi od agencij pričakuje, da temu sledijo in sprejmejo svoja pravila glede dostopa javnosti do njihovih dokumentov, ki bodo v skladu s skupno izjavo, ki so jo sprejeli Svet, Komisija in Parlament 30. maja 2001.

Naj za tiste, ki temu niso priča, izpostavim žalostno dejstvo, da Svet ni prisoten, da bi dal potrebno težo temu izjemno pomembnemu poročilu.

Vem, da nekatere izmed vas skrbi tudi, da smo z iskanjem šli predaleč, da bi tako zagotovili, da države članice ne bi ogrozile stopnje preglednosti, ki jo nameravamo doseči s to uredbo. Menim, da sem storil veliko, da bi odpravil te skrbi, kot bo to očitno iz sporazumnih sprememb, ki opominjajo države članice na njihove dolžnosti iz člena 10 Pogodbe, da naj ne ovirajo uresničevanja ciljev Skupnosti, vključno s preglednostjo in demokracijo.

Spremembe gospoda Nassauerja bodo verjetno nekoliko pomirile njegovo skupino in druge poslance Evropskega parlamenta, ki jih skrbi, da bodo nekatere zasebne informacije prišle v javno domeno. To se ne bo zgodilo in se ne more zgoditi v skladu z mojim poročilom. Še vedno verjamemo, da bodo osebni in zasebni podatki ostali zaščiteni, zato bom z zanimanjem prisluhnil, zakaj nekateri ljudje nasprotujejo tej uredbi.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, zahvaljujem se vam za zelo izčrpno poročilo o predlogu Komisije za prenovitev Uredbe (ES) št. 1049/2001, ki se nanaša na dostop javnosti do dokumentov. Gre za zelo pomembno in varovano temo, zato cenim izjemno delo, ki ga je opravil gospod Cashman, kot tudi drugi aktivni, zainteresirani in usposobljeni ljudje v tem Parlamentu.

Gre za temo, ki se dotika temeljnih in nekoliko spornih pravic državljanov, združenj in podjetij. Skrbno moramo preučiti potrebne spremembe, ki bodo opravljene v tej uredbi, prav tako pa moramo ostati osredotočeni na odprtost. Vse tri institucije so se strinjale, da je Uredba (ES) št. 1049/2001 izjemno dobro delovala v zadnjih osmih letih. Parlament, Svet in Komisija so sedaj bolj odprti, kot so bili kdaj koli poprej. Lahko rečemo, da je sprememba pravil pripeljala do spremembe prakse in do spremembe mišljenja in obnašanja.

Istočasno se Parlament, Svet in Komisija tudi strinjajo, da so bili legitimni interesi deležni ustreznega varstva. Ne smemo pozabiti, da so institucije EU odobrile dostop do večjega števila dokumentov, medtem ko je bil zabeležen upad števila in stopnje zavrnitev. Upam torej, da se tudi vi strinjate s tem, da se je Uredba (ES) št. 1049/2001 izkala kot uporabna. Zato popolna prenovitev ni potrebna.

Ob tem je treba omeniti, da je mogoče celo dobro orodje izboljšati. Kot je omenil že poročevalec, nam kot pravna podlaga služi člen 255 Pogodbe. Ob upoštevanju tega mora uredba določiti načela in omejitve, ki urejajo pravice državljanov glede dostopa do dokumentov. V zvezi s predloženim poročilom opažam, da nekatere spremembe presegajo področje uporabe člena 255 Pogodbe in zato teh sprememb ni mogoče sprejeti. Vendar – in tu gre za pomemben „vendar“ – opozarjajo na pomembna vprašanja, ki jih je mogoče obravnavati v drugačnem kontekstu. Komisija bo to vsekakor obravnavala na odprt, konstruktiven in pragmatičen način.

Občasno ocenjevanje, ali zakonodaja dobro deluje in dosega svoje cilje, je dobra praksa in prav v tem duhu je Komisija pripravila svoj predlog za prenovu uredbe. Uporaba načina prenovitve sovпада s ciljem boljše priprave zakonodaje. Ker se ta uredba nanaša na temeljne pravice državljanov, je zelo pomembno, da sprejmemo eno samo pravno besedilo, ki bo jasno in berljivo.

Način prenovitve zakonodajnega telesa ne omejuje nič bolj kot običajen način spreminjanja zakonodaje. Ne glede na izbiro načina prenovitve zakonodajno telo Skupnosti ne sme preseči namena predloga.

Zavezani smo nenehnemu izboljševanju preglednosti in odprtosti in trdno verjamemo, da je to dober način, kako to doseči. V zvezi s tem moram omeniti, da se številne spremembe nanašajo na določbe Uredbe (ES) št. 1049/2001, za katere Komisija ni predlagala sprememb. Teh ne moremo sprejeti, ker presegajo področje uporabe predloga Komisije.

Seveda je Komisija pripravljena sprejeti dobre ideje, čeprav smo trenutno še vedno v začetni fazi postopka. Rada bi potrdila, da je Komisija pripravljena na razprave z obema sozakonodajalcema in da želimo poiskati skupno stališče, na osnovi katerega bi bilo mogoče doseči uravnoteženo in obvladljivo kompromisno besedilo. Vendar pa Komisija, potem ko sozakonodajalca izrazita svoje stališče, raje predloži spremenjen predlog. Ne moremo in ne bomo prejudicirali ali predvidevali razprav ali pogajanj.

Prav tako ne smemo pozabiti na spremembe, ki jih bo glede tega pomembnega vprašanja prinesla Lizbonska pogodba – če in ko bo začela veljati. Takrat bo Uredba (ES) št. 1049/2001 veljala za vse institucije, organe, agencije in urade Evropske unije, četudi v omejenem obsegu za Evropsko sodišče, Evropsko centralno banko in Evropsko investicijsko banko. Lizbonska strategija bo za državljane pomenila velik napredek, ko bodo vsi organi EU uporabili skupno zbirko pravil o dostopu do dokumentov. Takšna zbirka pravil zagotavlja doslednost, vendar pa mora biti prirejena tako, da ustreza velikemu številu organov z zelo različnimi pristojnostmi in pooblastili.

Prav tako želim ponoviti to, kar sem govorila že ob prejšnjih priložnostih v tem Parlamentu in drugje. Uredba (ES) št. 1049/2001 je mejnik politike o preglednosti, vendar moramo hkrati misliti tudi na to, kaj lahko na proaktiven način storimo izven formalne zakonodaje. Zaradi tega sem 20. januarja na srečanju skupnega Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve oznanila, da pripravljam pobudo za pripravo akcijskega načrta glede odprtosti. V tem akcijskem dokumentu nameravam med drugim obravnavati izboljšane registre, večjo prijaznost do uporabnikov in dostopnost, aktivno razširjanje in hitrejšo objavo dokumentov, seveda pa ob tem nadaljevati razpravo z drugimi institucijami EU. Gre za pragmatičen in učinkovit način vključevanja preglednosti v vse naše politike. Drugim moramo biti vzor.

V tem duhu bi morali obravnavati tudi načine, s katerimi bi naše institucije in način njihovega delovanja postali razumljivejši državljanom. Potrebujemo aktivno politiko obveščanja državljanov in seznanjanja, kako vseevropske politike vplivajo na njihovo vsakodnevno življenje. Uredba (ES) št. 1049/2001 je seveda pomembno orodje, vendar šteje le, razen pravnega besedila, kako vse to uveljavimo v praksi.

Če povzamem stališče Komisije glede poročila gospoda Cashmana v tej fazi postopka, lahko povem naslednje. Nekaterih sprememb Komisija ne more sprejeti, ker presegajo pravno podlago člena 255 Pogodbe. So tudi druge spremembe, ki jih ne moremo sprejeti, ker presegajo področje uporabe predlaganih sprememb Komisije, v nekaterih primerih pa te spremembe vseeno izpostavljajo pomembna vprašanja, ki jih je mogoče obravnavati v drugačnem kontekstu. Komisija je tudi vedno pripravljena sprejeti dobre ideje, ne glede na to, v kakšnem kontekstu že so. Ko bo na voljo stališče Parlamenta in Sveta, bomo pripravili tretje stališče v tem institucionalnem trikotniku.

Veselim se zanimive in premišljene provokativne razprave, ki nas čaka. Glede na temo je to popolnoma razumljivo, naši državljani pa upravičeno pričakujejo jasno in dobro delujočo zakonodajo o dostopu javnosti do naših dokumentov.

Monica Frassoni, pripravljavka mnenja Odbora za pravne zadeve. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, na voljo imam eno minuto za Odbor za pravne zadeve in eno minuto za skupino Zelenih/Evropske svobodne zveze. Zato ju bom združila, saj imata ti dve temi v tem primeru veliko skupnega.

Gospod predsednik, v Odboru za pravne zadeve smo podrobno obravnavali vprašanje prenove. Kar na začetku bom povedala, da s tem sploh nismo zadovoljni: menimo, da postopek prenove za tovrstni zakon ni bila najboljša odločitev, tudi zaradi tega ne, ker je glavna naloga, ki jo moramo opraviti pri tem, kot je povedala že komisarka, razumeti, kako izboljšati uredbo, ki je precej dobro delovala, vendar bi lahko bila še boljša. Zaradi tega bo rezultat, pa naj bo ta dosežen z uporabo tega postopka ali z uporabo praktičnih predlogov, ki so bili podani, zagotovo korak nazaj v primerjavi s trenutnimi razmerami. Zato moramo v zvezi s tem nekaj storiti, to pa je težje storiti s postopkom prenove kot s polnim zakonodajnim mandatom.

Druga stvar, ki jo želim povedati, je, da nima nobenega smisla, da se vrtimo kot maček okrog vrele kaše: Veseli me, da je komisarka najavila pobude o preglednosti in odprtosti, vendar ostaja dejstvo, da predlog Komisije dokumente, ki so trenutno odprti in pregledni, izključuje iz področja uporabe te zakonodaje. To drži kot pribito, prav tako tudi drži, da so številne države članice, vključno z njeno, jasno in glasno povedale, da to ni sprejemljivo.

Če želimo danes izboljšati del zakonodaje, ne moremo kar vsi zagovarjati trenutnega stanja, ker če je tako, tvegamo, da bomo manj pregledni, manj razumljivi in celo manj demokratični, če lahko tako rečem.

Anneli Jäätteenmäki, pripravljavka mnenja Odbora za ustavne zadeve. – (FI) Gospod predsednik, preglednost je osnova za demokracijo. Žal se Evropska unija ne more pohvaliti s svojo preglednostjo. Spremeniti je treba direktive, hkrati pa tudi odnos. Kaj lahko poveste o izjavi Sveta, da zunanjim osebam ni dovoljeno izročati dokumentov, ki se nanašajo na pravno svetovanje v zvezi z zakonodajnim postopkom? Zunanje osebe, državljani, če tako hočete, jih potem ne smejo prejemati. Ne morem razumeti kako so lahko evropski državljani zunanje osebe.

Zatorej moramo spremeniti obnašanje. Zakonodaja se mora spremeniti, da bi tako zakonodajni dokumenti Sveta, Parlamenta in Komisije postali pregledni, pri tem pa je poudarek predvsem na zakonodajnih dokumentih. Če naredim primerjavo z mojo državo in finskim parlamentom, si ne morem predstavljati, da bi bile izjave njegovega Odbora za ustavno pravo zaupne narave. To bi pomenilo, da ljudje ne bi izvedeli razlogov, zakaj je bil ta ali oni zakon sprejet; Svet pa pravi, da ne smemo govoriti o ničemer, ker javnost predstavlja zunanjo osebo.

Pri zakonodaji, pri oblikovanju direktiv, pri vsem moramo stremeti za tem, da bi povečali preglednost, prav tako pa obstaja še veliko možnosti za izboljšanje postopkov glasovanja. Imeti bi morali elektronsko glasovanje ...

(Predsednik je prekinil govornico)

David Hammerstein, pripravljavec mnenja Odbora za peticije. – (ES) Gospod predsednik, komisarka, ne bi smeli zamuditi priložnosti, ki jo ponuja to odlično poročilo v zvezi z doseganjem sporazuma v prvi obravnavi – govorim o tem mandatu Parlamenta –, da bi tako pripravili zakonodajo, ki bi zagotavljala večjo preglednost pri dostopanju do dokumentov. Izgovori niso sprejemljivi in upam, da imamo čas in zdravo pamet, potrebno za doseg takšnega sporazuma o tem odličnem poročilu.

V tem poročilu smo v Odboru za peticije izrazili našo zaskrbljenost glede dejstva, da ima v primerih postopkov za ugotavljanje kršitev proti državi članici, ki so sproženi na osnovi peticije državljanov, država članica pravico zavrniti dostop do javnih dokumentov, ki se uporabljajo v teh postopkih za ugotavljanje kršitev, ter s tem izključiti sodelovanje državljanov.

Prav tako smo zelo zaskrbljeni zaradi pomanjkanja interoperabilnosti in tehnične blokade, ki obstaja v Evropskem parlamentu v zvezi z uporabo interoperabilnih dokumentov, se pravi dokumentov odprtega standarda, ki niso skladni s programsko opremo in platformo IT, ki jo trenutno uporablja Parlament, in je specifična za eno samo podjetje.

Dejstvo je, da evropske institucije ne jamčijo državljanom pravega dostopa do vsebine dokumentov, ne da bi pri tem uporabljale diskriminacijo tehnične narave. To je nesprejemljivo, saj ljudje ne morejo dostopati do dokumentov, ki jih pripravljamo. Sedaj, ko govorim, nihče ne more dostopati do tega, kar povem, brez tehnične platforme, ki jo ponuja posebno podjetje, ki ima monopol nad temi informacijami. To je nekaj, kar je v nasprotju s preglednostjo in dostopom do informacij.

Charlotte Cederschiöld, v imenu skupine PPE-DE. – (SV) Gospod predsednik, popolnoma se strinjamo s cilji in zavezami gospoda Cashmana glede preglednosti, vendar ne smemo pozabiti, da bo pri tem prišlo do prenove uredbe. Skupaj smo potrdili trenutno zakonodajo o preglednosti. Štiri skandinavske države članice so v pismu odboru glede te uredbe navedle, da povečuje zaupanje državljanov v EU, hkrati pa zagotavlja največjo stopnjo preglednosti. Z gospodom Cashmanom sem vedno dobro sodelovala, tokrat pa nisva imela dovolj časa, da bi razrešila vsa nejasna vprašanja. Povedano drugače, smo zelo na začetku procesa, vseeno pa pozdravljam številne predloge in z veseljem pričakujem naše nadaljnje sodelovanje.

Ko je bila sprejeta uredba o preglednosti, so bili za pozitivno glasovanje ključnega pomena pozitivni glasovi skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov. Tudi tokrat bodo glasovi skupine PPE-DE verjetno zelo pomembni za končni rezultat, ki bo verjetno dosežen v novem parlamentu. Skupina PPE-DE bo svoje glasove uporabila za krepitev pravne gotovosti, predvidljivosti in jasnosti po oblikovanju pravil v nadaljnjem procesu. Želimo večjo preglednost, državljanom pa mora biti zagotovljena možnost, da spremljajo demokratično razpravo. Verjamemo, da ta zadeva zahteva obsežnejše priprave, da se izvedejo običajne ocene učinka na primer v zvezi z načinom delovanja institucij.

Razprave so bile deležne številnih sprememb, od 40 do 50, ki se nanašajo na pravico Komisije do pobude. Pri tem želim dodati le še to, da ne bi smele povzročiti še večje nejasnosti, saj bi bilo to v nasprotju z namenom prenove. Današnji predlog bo verjetno po volitvah spremenjen. Skupina PPE-DE želi zagotoviti stopnjo preglednosti, ki jo lahko podprejo vsi državljani EU in države članice. Da bi bilo to mogoče, morajo vpleteni poznati pravila – kar je tudi namen predloga. Če ni jasnih navodil, ni mogoče uporabljati niti sankcij. V zvezi s sankcijami že obstaja zakonodaja, ki jo je treba upoštevati. Zato na predlog gledamo kot na še nedokončan izdelek, vseeno pa se v celoti strinjamo z gospodom Cashmanom, da mora imeti za posledico večjo preglednost, kar smo tudi navedli v naših spremembah. Preglednost je pomemben del demokracije.

Za skupino PPE-DE imam na voljo pet minut, ali lahko povem le še nekaj besed?

(SV) Podpiramo preglednost, vendar se pri tem želimo izogniti naivnosti, zaradi katere bi ljudje lahko bili izpostavljeni zlorabi ali nevarnosti.

Ali bo skupina PPE-DE sedaj izgubila tri minute?

Predsednik. – Ne vem, kaj naj rečem. Dnevni red navaja dve minuti, vendar sem prepričan, da boste še imeli priložnost spregovoriti.

Costas Botopoulos, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, govoril bom v angleščini v čast našemu poročevalcu. Parlament s tem zelo zanimivim poročilom izvaja tri stvari. V prvi vrsti upošteva realnost. Govorimo o zasebnosti v času interneta in ne o zasebnosti kot abstraktnem pojmu. Pri tem upoštevamo uporabo Uredbe (ES) št. 1049/2001, ki se je že nekaj časa uporabljala za reševanje problemov, vendar tudi zelo koristno.

Pri tem upoštevamo Listino o temeljnih pravicah, predloge varuha človekovih pravic in drugih organizacij ter sodno prakso sodišča. Prav tako upoštevamo pravi predlog Komisije, skupaj z njegovimi možnostmi in pomanjkljivostmi – in menim, da obstaja kar nekaj pomanjkljivosti.

Druga točka je – in ta je zelo zanimiva –, da to poročilo temelji na načelih in ne na podrobnih določbah, ravnotežju med dostopom do dokumentov in varovanjem zasebnega življenja; posplošenem dostopu do dokumentov, vendar z zelo točnimi pravili; zelo pomembnem razlikovanju med javnimi in zasebnimi interesi in to navedbo evropskega javnega interesa, ki je zelo pomemben za vse nas, ki imamo radi Evropo; razlikovanjem med zakonodajnimi in nezakonodajnimi postopki, kar je tudi zanimivo; enakopravnostjo med preglednostjo v EU in preglednostjo v državi članici.

In zadnje, najpomembnejše je, da poskuša to poročilo vzpostaviti popoln sistem preglednosti – ne preglednosti za vsako institucijo posebej, ampak preglednosti na medinstitucionalni osnovi, kjer so upoštevane vse institucije, prav tako pa se upoštevajo načela dobrega upravljanja in Listina o temeljnih pravicah. Obstaja tudi zelo običajna vrsta tajnih informacij, čeprav z imeni iz vohunskih filmov, kot so EU zaupno, EU strogo tajno, vendar je tudi v tem primeru treba imeti skupno zbirko pravil.

Poskušamo zagotoviti preglednost, ki bi veljala kot splošno pravilo, z izjemami, kadar so le te utemeljene na osnovi varovanja drugih pravic, pa tudi vzpostaviti skupen komplet pravil, v katerem je preglednost najpomembnejša, hkrati pa so upoštevane tudi druge izjeme.

Marco Cappato, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naj se najprej opravičim, ker verjetno ne bom mogel počakati na odgovor komisarke. Menim, da v tej razpravi manjka ena izmed bistvenih zadev, in ta je Svet, ki v razpravi sploh ni sodeloval, tudi na stopnji odbora ne. Prav to je pomembna točka: obstaja, predvsem znotraj Sveta, zamisel o Evropi, kot vsoti vlad nacionalnih držav. Zaradi tega so, ko se te vlade srečajo kot zakonodajalci, te zadeve, recimo temu, zaupne; državljani morajo počakati na končni rezultat.

To je preprosto nedopustno, saj vemo, da ima Evropska unija zakonodajne pristojnosti, državljani pa imajo pravico do informacij v celotnem zakonodajnem procesu. Kot je bilo potrjeno in dokazano v sodbi v primeru Maurizio Turco, imajo državljani pravico biti obveščeni o stališčih nacionalnih delegacij v Svetu, kot tudi o pravnih mnenjih. Prav zaradi tega v celoti podpiramo poročilo gospoda Cashmana, ki vsebuje različne ideje o Evropi, ideje o evropski demokraciji.

Prav tako menim, da moramo gospoda Cashmana podpreti pri njegovem poskusu priprave predloga, ki presega predlog, ki ga je pripravila Komisija. Evropska komisija bi naredila napako, če bi od nas zahtevala, da svoje dejavnosti kot zakonodajno telo omejimo samo na predloge, ki jih poda sama. Verjamem, da je naša pravica glede podaljšanja mandata navedena v pogodbah. Upam, da bo gospod Cashman sprejel spremembe, ki smo jih predlagali, predvsem o večji finančni preglednosti, in verjamem, da moramo kot Evropski parlament dajati dober zgled.

V današnjem tisku sem prebral, da je naša odločitev o objavi prisotnosti v Parlamentu – to nima nič skupnega s tem poročilom –, odločitev, ki je bila sprejeta v tem Parlamentu, naletela na tehnične probleme, zaradi katerih je ne bo mogoče začeti izvajati pred evropskimi volitvami. Nobenih tehničnih problemov ni, to lahko storimo hitro in enostavno in upam, da bomo kot Parlament postali dober zgled v zvezi s tem, kot tudi v zvezi s potrebnimi in pozitivnimi spremembami poročevalca glede predloga Komisije za boljši dostop do dokumentov. Pričakujemo, da bomo iz praznih klopi Sveta prej ali slej prejeli kakšno informacijo, pa tudi če bo le javna obrazložitev razlogov, zakaj nasprotujejo našim predlogom. Veliko poguma bodo potrebovali, da bodo javno zagovarjali idejo o Evropi, ki mora svoje odločitve glede zakonodaje sprejemati v tajnosti, nekaj, kar je po mojem mnenju popolnoma nesprejemljivo.

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, preglednost in dostop javnosti v zvezi z vsem, kar se nanaša na zakonodajo in politične odločitve, je eden izmed najpomembnejših dejavnikov, na katerem temelji demokratična družba. Preglednost in dostop javnosti ustvarjata občutek udeležенosti in zaupanja v politični sistem. Nasprotno – tajnost in zadrževanje dokumentov – ustvarja nezaupanje in občutek izključenosti in lahko včasih pripomore k pojavu korupcije in zlorab pristojnosti.

Vse več nacionalne zakonodaje z uporabo načela dostopa javnosti, ki ga na primer uporabljamo na Švedskem, se sedaj pripravlja na ravni EU. Odločanje se je preneslo na raven EU, vendar pa temu nista sledila tudi preglednost in dostop javnosti. Seveda naši državljani to opažajo in prav to je eden izmed razlogov, zakaj imamo tako nizko udeležbo na volitvah v Evropski parlament. Državljeni le s težavo prodrejo in razumejo postopek odločanja znotraj sistema EU in povsem upravičeno menijo, da se na ravni EU odločitve sprejemajo ter zakonodaja pripravlja, ne da bi jim bila zagotovljena prava možnost, da preučijo celotno dokumentacijo. Zaradi tega nimajo nobene možnosti, da bi obravnavali, razpravljali ali vplivali na nosilce odločanja.

Vsi želimo povečati udeležbo na parlamentarnih volitvah, vendar če hočemo pri tem uspeti, kampanje in prigovarjanje glede udeležbe na volitvah preprosto ne zadostujejo. Da bi to bilo smiselno, moramo storiti vse, kar je v naših močeh, da bi državljanom zagotovili informacije in povečali njihovo ozaveščenost. Z državljani moramo vzpostaviti dialog in opustiti enostransko posredovanje informacij od zgoraj. Dostop javnosti mora biti glavno načelo, tajnost mora biti le izjema. Zagotovljena mora biti posebna metoda, ki bo omogočala tajnost v posebnih primerih, vendar morajo za to obstajati tehtni razlogi.

Skupaj s Konfederalno skupino Evropske združene levice/Zelene nordijske levice smo predložili spremembe, ki bi med drugim razširile opredelitve dokumentov, zagotovile dostop javnosti do večjega števila dokumentov in posameznim državam članicam preprečile vložiti veto. Komisarka Wallström je dejala, da je mogoče dobro orodje vedno izboljšati. Žal to poročilo ne bo prineslo izboljšav, ampak bo stvari le še poslabšalo. Vendar pa ga je mogoče izboljšati tako, da podprete spremembe, ki sem jih predložila sama in skupina GUE/NGL. Zato v imenu demokracije glasujte za spremembe GUE/NGL in povečajte možnost vključenosti državljanov.

Hanne Dahl, v imenu skupine IND/DEM. – (DA) Hvala, gospod predsednik, gospod Cashman je pripravil dobro poročilo, ki ga popolnoma podpiram. Sprememba Pobude za preglednost 2008, ki jo je izvedla Komisija, bo otežila dostop do dokumentov EU. Če bo to poročilo sprejeto, bo to napako v veliki meri odpravilo. Vendar pa še vedno ne bo vključevala dostopa do svetovalnih delovnih skupin znotraj Komisije. V skladu z izjavo organizacije Alter-EU tik pred božičem smo zadovoljivo navedli informacije le o dveh tretjinah članov delovnih skupin, ki sodelujejo pri pripravi zakonodajnih predlogov znotraj EU. To je popolnoma nesprejemljivo. Kot državljan želim vedeti, ali pri pripravi pobude za izboljšanje javnega zdravja Komisiji svetujejo lobisti za tobačno industrijo ali zdravstvene organizacije. Prav tako želim vedeti, ali pri pripravi načrta za vodno okolje sodeluje kemična industrija ali okoljske organizacije.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, eden izmed razlogov, zakaj smo se ujeli v past globalizacije, je v tem, da se nismo izognili pasti Evrope. Past Evrope je v bistvu naša napaka, tako takrat, kot tudi sedaj, ker nismo ukrepali v skladu s preskušeni načeli preglednosti skandinavskih in drugih držav.

Poslanec v tem Parlamentu sem že 10 let in ni naključje, da sem se kmalu po prihodu – ne s tem namenom, vendar sem to hitro spoznal – začel spraševati: „Presneto, preglednost je ključno vprašanje“, in zaradi tega sem v letu 2000 vzpostavil pobudo za preglednost v Evropi. Komisija je sprejela celotno besedilo pobude, napaka je le v tem, da še vedno vsebuje le malo vsebine.

Komisarka, preberete lahko, kaj sem v dolgem govoru na vrhu v Nici povedal vaši sodržavljanki Anni Lindh v zvezi s tem. Ker ste tudi sami s Švedske, razumete, o čem govorim. Veste, kaj moramo res storiti.

Vendar pa je v Evropski uniji realnost takšna, da se vedno, ko obravnavamo vprašanja, povezana s preglednostjo, zdi, kot da bi poskušali očistiti plaz z lopato. Ne moremo in ne moremo se prebiti skozenj, nov sneg pa še vedno naletava. Obstaja le en način, kako rešiti to Evropsko unijo in nemudoma zagotoviti pravo preglednost, ki temelji na švedskem modelu in ameriškem zakonu o prostem dostopu do informacij. Brez tega se boste morali spopasti še z veliko plazovi, ki pa bodo prizadeli poseljena območja.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, dame in gospodje, o zakonih se na evropski ravni odločamo v imenu nekaj sto milijonov ljudi in prav zaradi tega je preglednost nujno potrebna. Vsi se strinjamo glede cilja – preglednost je pomembna, prav tako pa menim, da nam kot Evropskemu parlamentu ni treba ničesar skrivati. Smo pod žarometi medijev, opazujejo nas novinarji, naše delo je že tako ali tako pregledno.

Vsi se strinjamo glede cilja, vendar nam mora biti zagotovljena možnost, da razpravljamo o metodah, kako to doseči in samo zaradi tega, ker nekdo nasprotuje in želi popolnoma preučiti te metode, to ne pomeni, da želi karkoli prikriti. Takšni ljudje pogostokrat le zastavljajo vprašanja. V skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov imamo veliko kritičnih vprašanj, kot je vprašanje o postopku o konkurenci v Svetu, kot je vprašanje o tem, ali moramo zagotoviti, da bodo javni vsi dokumenti

pravne službe, kot je vprašanje, ali naj bodo zasebne zadeve poslancev Evropskega parlamenta predmet javne razprave. Borimo se za varstvo podatkov naših državljanov, pa vendar se od poslancev v Evropskem parlamentu pričakuje, da bo vse v zvezi z njimi javno. Postavljanje tovrstnih vprašanj je dovoljeno.

Ključna točka, razlog, zakaj v naši skupini vlada precejšen skepticizem, je vprašanje zakonodajnega postopka. Na glasovanju si lahko vsakdo ogleda, kako je glasoval posamezni poslanec Evropskega parlamenta. Vsi poslanci Evropskega parlamenta so odgovorni za svoje glasovanje. Glede na trenutno stanje je to že sedaj več kot očitno. V zakonodajnem postopku v dialogu, ko obravnava poteka še med nami samimi, mora biti prav tako zagotovljen čas za pogajanja.

Če bi bilo vse javno, oblika pogajanj, kot jo imamo danes, ne bi več obstajala, saj bi iskanje in doseganje političnih kompromisov pomenilo izpostavljanje samega sebe. Prav zaradi tega v skupini še vedno obstaja veliko skepticizma glede tega predloga. Končno stališče naše skupine bomo zavzeli danes zvečer.

V imenu svoje skupine bi rad pojasnil eno stvar, in sicer, da tudi mi želimo preglednost, vendar pa mora še vedno potekati razprava glede metod za doseganje tega. Glede cilja se vsi strinjamo. Če pogledamo posamezne evropske institucije, problem ni v Parlamentu. Problem predstavlja Svet, ki danes tu ni zastopan, saj ne vemo popolnoma ničesar, kaj se dogaja v delovnih skupinah Sveta.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Gospod predsednik, komisarka Wallström, najprej bi se rada zahvalila gospodu Cashmanu in drugim, ki so pripomogli k temu, da bomo kmalu naredili nov in dolgo pričakovan korak k temu, da bo naše delo dostopnejše našim državljanom. Tudi podpredsednica in komisarka Wallströмова si je dolgo in močno prizadevala za to.

Ko se je Švedska pridružila EU, je mnoge ljudi skrbelo, da bodo dokumenti uhajali iz države, ki ima zelo močno načelo dostopa javnosti, vendar se to ni zgodilo. O tem lahko kaj več pove gospod Cashman, saj če nekdo zagovarja preglednost in dostopnost, potem bo tudi vedel, kje so omejitve glede delovnega gradiva, zaupnosti in razkritja.

V Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve se je skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov vzdržala glasovanja. Upam, da sedaj podpirate večji dostop javnosti znotraj EU, tako da bo lahko švedsko predsedstvo, skupaj z vsemi nami, nadaljevalo s tem pomembnim in ključnim demokratičnim vprašanjem za vse državljane EU. Vendar razumem oklevanje skupine PPE-DE – nenazadnje je ravno vaša skupina zagotovila, da smo bili prisiljeni v tajno glasovanje na začetku pristopnih pogajanj Turčije. Ali si to želite? Upam, da bo sedaj Parlament enoten in da bomo našim volivcem na volitvah EU, ki bodo junija, lahko ponosno povedali, da bo EU vse bolj odprta – da nimamo nobenih skrivnih načrtov in da želimo, da nas skrbno nadzirajo in presojujejo na podlagi tega, kar počnemo – na pregleden način, na katerega smo lahko ponosni. Počnemo veliko dobri stvari in dobro bi bilo, če bi lahko državljani bolje spremljali delo, ki ga opravljamo.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, vsem je jasno, da mora postopek sprejemanja odločitev institucij in organov Skupnosti potekati na odprt in javen način. Prav to je osnova za demokracijo. Na osnovi tega načela morajo imeti državljani in izvoljeni organi najširši možni dostop do dokumentov, ki jih hranijo evropske institucije, kamor spada tudi ta Parlament. Tako bodo državljani lahko dejansko sodelovali v političnem procesu in od javnih organov zahtevali pojasnila.

Ne glede na prizadevanja evropskih institucij, da bi povečale odprtost in preglednost, razmere na žalost še zdaleč niso zadovoljive. Odbor za peticije je navedel, da se države zavedajo pomanjkljivosti in napak pri izvajanju te pravice. Izjemno pomembno je, da se pri postopkih za ugotavljanje kršitev pravic, ki so pogostokrat posledica peticij državljanov, državljanom zagotovi popoln dostop do vseh dokumentov v vsaki fazi prizadevanja za zagotavljanje njihovih pravic. To bi moralo veljati tudi za dokumente, ki jih evropskih institucijam predložijo države članice. To je povzročalo veliko težav, celo Komisiji v primeru nemškega *Jugendamt*, kjer je bil dostop do informacij močno omejen, čeprav je šlo za javne informacije.

Še enkrat bi rad poudaril, da mora enostaven dostop predlagateljev do informacij, ki jih potrebujejo, predstavljati osnovo za uspeh pobude za preglednost v Evropi. To se zahteva v skladu z načeli demokracije.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, problem odtujevanja javnosti od politike v EU je nekaj, kar vsi dobro poznamo, prav zaradi tega vedno znova poskušamo prikazati našo prijaznost to državljanom. To vključuje tudi redno ponavljajoče se pobude glede poenostavitve dostopa do dokumentov Parlamenta, Sveta in Komisije.

Internet predstavlja enostavno in poceni orodje, da to dosežemo. Spletno mesto EU je bilo prenovljeno, tako da je sedaj vsaj brskanje po teh straneh bolj logično in enostavnejše, kot je bilo v preteklosti. Prav s to prisotnostjo na internetu EU izpostavlja pomen večjezičnosti kot pomembnega dejavnika pri doseganju večje preglednosti, upravičenosti in učinkovitosti znotraj Unije. Kljub temu v realnosti ne izpolnjuje tega, kar od sebe zahteva. V praksi bi z dosledno uporabo treh delovnih jezikov, nemščine, angleščine in francoščine, lahko pokrili večino prebivalstva.

Tudi v prisotnosti trenutnega predsedstva na internetu, ki je v angleškem, francoskem in češkem jeziku, se ne upošteva dejstva, da je nemščina z 18 % deležem domačih govorcev v EU jezik z največjim številom domačih govorcev v Uniji in da ga kot tuj jezik uporablja še dodatnih 14 % državljanov EU. Menim, da je čas, da se temu končno posveti večja pozornost.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). – Gospod predsednik, dostop do informacij je eden izmed temeljnih gradnikov demokracije. Ljudem mora biti zagotovljen kar najširši možni dostop do vseh informacij že v začetnih fazah odločanja institucij oziroma o ozadih za sprejetje teh odločitev, tako da lahko v celoti sodelujejo pri oblikovanju politik.

EU si prizadeva biti bolj demokratična in dostopna svojim državljanom, zato je odobritev najširšega možnega dostopa do dokumentov EU ključnega pomena v prizadevanjih Unije za večje zaupanje državljanov v njene institucije in celotno upravičenost njenih ustanov. Prav zaradi tega sem bila razočarana nad predlogom Komisije v zvezi s to uredbo, čeprav želim izreči pohvale poročevalcu za zelo dobro, predano in strokovno delo, ki ga je opravil v zvezi s tem.

Prav tako bi se rada zahvalila gospe Jäätteenmäki za njena izjemna prizadevanja glede tega vprašanja. Oba sta se držala vodilnih načel odprtosti in preglednosti, pri čemer je zavrnitev dostopa do katerega koli dokumenta, ki ga hrani institucija, le izjema. Takšne izjeme so v nekaterih primerih potrebne, vendar morajo biti čim bolj omejene in morajo temeljiti na jasno opredeljeni podlagi.

Prav tako pozdravljam pobude za iskanje proaktivnejšega in jasnejšega razkrivanja dokumentov preko izboljšanih podatkovnih baz na internetu. Dostopanje do dokumentov prav tako temelji na iskanju. Informacije so pogosto na internetu, vendar so skrite v zapletenih podatkovnih bazah in na tem področju je vsekakor potrebnega več razvoja.

Kolegi, smo branitelji demokracije in bi zaradi tega morali biti dejavnejši. Pri zagovarjanju večje preglednosti in boljšega dostopa do vseh dokumentov moramo biti zelo pogumni. Menim, da sedaj ni pravi čas za kompromise, saj bi lahko s tem ogrozili naš status dobrih nosilcev odločanja tudi v očeh naših volivcev.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Gospod predsednik, najprej želim čestitati Michaelu Cashmanu za izjemno poročilo, ki se nanaša na enega najpomembnejših vidikov evropske demokracije.

Evropska unija je deležna načrtnih sprememb in preoblikovanja. Žal komunikacija med Evropsko unijo in njenimi državljani ne sledi tem spremembam. Podobno velja tudi za dostop do dokumentov in informacij, ki so namenjeni državljanom samim.

Preglednost je temeljno načelo Evropske unije, določeno v členu 255 Pogodbe ES. Vsak državljan Evropske unije in vse fizične ali pravne osebe, ki bivajo ali imajo sedež v državi članici, imajo pravico do dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije.

Državljeni Evrope bodo bolj zainteresirani in bodo pridobili večje zaupanje v institucije EU, poslance Evropskega parlamenta in državne politike le, če jim bomo zagotovili resnične in popolne informacije. Naša dolžnost je, da preglednost in učinkovitost institucij Evropske unije kar najbolj izboljšamo. Osredotočiti se moramo na zagotavljanje lažjega dostopa uporabnikov do informacij in na nenehno poenostavljanje sistema in njegovih orodij.

Čeprav jo je možno še izboljšati in poenostaviti, uredba, ki vpliva na to poročilo, zagotavlja trdno pravno podlago. Zato mi je žal, da Komisija ni obravnavala poročevalčevega predloga o preglednosti iz leta 2006.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, dostop do dokumentov predstavlja en del postopka zagotavljanja preglednosti, vendar so še številna druga vprašanja. Uporaba dokumentov in informacij je ključnega pomena in eden izmed velikih problemov, s katerimi se soočamo – kar tudi priznavamo, trenutno prisotna komisarka pa ima s tem največ izkušenj –, je, kako poznavanje postopkov odločanja EU spraviti v javnost, saj ljudje ne razumejo postopka.

Med razpravo o Lizbonski pogodbi na Irskem so ljudje prihajali k meni in mi govorili:

„Pozivate nas, naj glasujemo „za“ in izgubili boste službo“. Mislili so, da sem jaz komisarka – upam, da do tega ne bo nikoli prišlo!

Ni dovolj samo govoriti, da ljudem zagotavljamo veliko informacij, saj bi to na nek način poslabšalo preglednost: stvari se izgubljajo v gorah papirja in preglednost se zmanjšuje. Mislim, da bi bilo bolje, če bi ljudje docela razumeli, kako stvari tukaj delujejo, in delovali v skladu s tem. Upam si celo trditi, da številni v tem Parlamentu ne vedo v celoti, kako stvari tukaj delujejo. To je vse, kar bom rekla.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Evropska komisija je, da bi rešila energetske probleme baltskih držav, predvsem vse večjo grožnjo energetske varnosti Litve po zaprtju jedrske elektrarne Ignalina ob koncu tega leta, pripravila strategijo Evropske unije za regijo Baltskega morja. Pozvala sem Generalni direktorat za energijo in transport Evropske komisije, da bi mi zagotovil možnost ogleda dokumenta. Povedali smo mi, da ni bilo nobene razprave s skupino na visoki ravni, ki pripravlja strategijo o možnostih objavljanja informacij in dokumentov, kot je bilo zapisano v odgovoru: *Izmenjava z zunanjim svetom*. Evropski parlament je označen kot zunanji svet, kateremu informacije niso dostopne. Vedno znova smo obravnavali možnosti, ki so družbi na voljo, da si ogleda dokumente, ki jih hranijo institucije EU, mar ne? Če poslanec Evropskega parlamenta, ki zastopa državljane, nima te pravice, potem gre za katastrofalne razmere.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, poslancem bi se rada zahvalila za zanimivo razpravo in za njihove mnoge dragocene pripombe.

Uredba (ES) št. 1049/2001 bo sedaj nadgrajena na „različico dva“, če lahko tako rečem. Še enkrat moramo poudariti, da ne bomo začeli povsem od začetka: na voljo nam je dobra podlaga, ki jo moramo le izboljšati. Šlo bo tudi za različico, pripravljeno za dobo interneta, kot je bilo omenjeno v razpravi. Vključeni bodo elektronski registri, kar bo pripomoglo k aktivnemu razširjanju kot primer teh izboljšav.

Za nas bi bilo seveda najbolje, če bi lahko informacije razširjali tako aktivno, da ne bi bilo nobenega zahtevka za dostop, ker bi bilo že vse na voljo – seveda z nekaterimi izjemami. Na internetu že lahko dostopate do mojega registra dopisov in si tako ogledate moje dopise in dokumente, kar je eden izmed primerov, kaj lahko storimo.

Ne morem komentirati vseh pripomb, ki so bile izrečene med razpravo, vendar bi rada na kratko pokomentirala nekaj ključni točk in ena izmed njih se nanaša na opredelitev dokumentov v skladu s členom 3. Gre za člen predloga Komisije, o katerem se je največ razpravljalo in, priznam, bilo na njegov račun izrečenih tudi največ kritik.

Trdimo, da trenutna opredelitev povzroča nejasnost in predstavlja tveganje, da pride do nepredvidljive in slabe prakse. Ali gre za dokument, ki se vsepovsod objavlja? Gospod Cashman trdi, da je tako, in glede na široko opredelitev v uredbi bi res lahko bilo – prav tako, kot druge pisarije, ki jih imam tukaj. Včasih ni dobro, da je opredelitev preširoka. Še vedno ohranjamo široko opredelitev, vendar bomo zmanjšali diskrecijsko nerazkivanje dokumentov. Opredelitev, ki jo predlagamo, vključuje več kot le uradne dokumente, ki se pogosto uporabljajo v nacionalni zakonodaji. Zelo podobna je na primer konceptu informacij v zakonu Združenega kraljestva o prostem dostopu do informacij in nizozemskem zakonu o preglednosti. Registracija dokumentov je v skladu z internimi pravili Komisije obvezna, vendar ta pravila ne določajo, ali dokument spada v področje uporabe uredbe. Zato smo pojasnili in pomagali pri opredelitvi dokumentov. To bo v pomoč tudi državljanom, da bodo vedeli, kaj lahko in kaj morajo zahtevati, da bi dobili popolne informacije. Natančnejša opredelitev dokumentov pomeni varnejšo administracijo in večjo preglednost za državljane.

Sodišče je presodilo, da dokumenti, ki se nanašajo na preiskavo, ki je v teku, očitno spadajo med izjeme glede pravice dostopa in zaradi tega ti dokumenti trenutno niso na voljo, ter da to ne predstavlja dodatnega omejevanja pravice do dostopa. V dveh državah članicah imajo državljani dostop do datotek organov, pristojnih za konkurenco – to samo kot informacija.

Prav tako priznam, da bi stvari v členu 3 lahko pojasnili in oblikovali bolje. Menim, da si vsi prizadevamo za isti cilj, zato bi moralo biti mogoče najti jasno in nedvoumno besedilo. Gre za primer področja, kjer bi morali doseči dobro kompromisno besedilo.

Naslednja točka, glede katere je potekala burna razprava, je člen 5(2) o dostopu do dokumentov držav članic. Naj bom jasna, da je bil namen Komisije izvajati to, kar je razsodilo Sodišče Evropskih skupnost, države članice pa morajo dobro utemeljiti, zakaj zavračajo dostop do katerega izmed svojih dokumentov, prav tako

kot to počnejo institucije v zvezi z vsemi drugimi dokumenti. Končni rezultat bodo vedno pravila v Uredbi (ES) št. 1049/2001.

Vendar pa je prav tako pomembno, da lahko Komisija vzdržuje korespondenco z državami članicami, na primer na področju kršitev zakonodaje EU. Zagotovljena mora biti možnost hitrega doseganja rešitev, ki bodo zadovoljive za Komisijo in državljane EU, kot to kodificira zakonodaja EU. Tovrstni kontakti morajo ostati zaupni in temu je pritrdilo tudi sodišče.

Na koncu bi rada podala nekaj pripomb na „možnost za razmislek“ iz člena 4(3). Če dobro premislimo, menim, da bi se večina ljudi strinjala, da Parlament, kot tudi Komisija in Svet, potrebujejo določeno možnost za razmislek. Dokumenti v zvezi z odločitvami, ki še niso bile sprejete, ali v zvezi z notranjo razpravo se razlikujejo od drugih dokumentov. Kaj pa zapisniki srečanj ali priprav političnih skupin? Sami ste prepoznali številne probleme in omejitve, do katerih pride ob zavrni možnosti za razmislek, če pri tem ponovno upoštevamo, kaj bi bilo najbolje za državljane in kaj bi jim prineslo največje koristi.

Tudi sama si želim, da bi bil Svet prisoten – kot ste omenili mnogi izmed vas –, prav tako pa si tudi želim, da bi bil tudi Parlament polnejši, saj gre za izjemno pomembna vprašanja za vse nas. V naslednjih nekaj tednih ali mesecih bo naša zahtevna naloga poiskati skupno stališče. To velja tudi za Parlament, današnja razprava pa je pokazala, da to ni vedno lahko. Več ko bo delitev, težje bo zagotavljati razpravo med tremi institucijami. Parlament, Svet in Komisija imajo vsak svoje vloge, ki jih je treba spoštovati, in upam, da bo Parlament lahko poenotil svoje mišljenje, saj bo to v korist vseh nas, kot tudi v korist končnega rezultata, za katerega upam, da bo uravnoteženo in obvladljivo kompromisno besedilo.

Michael Cashman, poročevalec. – Gospod predsednik, slišali smo zanimive pripombe, vendar se bojim, da imajo le malo skupnega s tem, kar omenjam v poročilu.

Poudaril bi rad, da se nam ni treba bati skrbnega spremljanja s strani javnosti kot institucije, da pa se moramo zelo bati skrivanja informacij. Postali bomo ranljivejši. Komisarka, dostopni so uradni dokumenti. Še enkrat preglejte poročilo. Možnost za razmislek. Uradni dokumenti. Z oznako možnosti za razmislek to ne bo uradno. Še enkrat preglejte poročilo. Sprejmite naša načela.

Šlo je za zanimivo razpravo, vendar moram povedati, da prenovitev, ki jo zagovarjate, ni v duhu medinstitucionalnega sporazuma in ne zadostuje. Pravite, da je bila učinkovita, vendar se bojim, da prenovitev ne upošteva ključne sodne prakse glede tega, kar je dejansko treba storiti.

S končnim glasovanjem odlašam zaradi tega, da bi nam bila na voljo kar največja prilagodljivost pri pogajanjih s političnimi strankami in z institucijami. Prav tako bi rad poudaril, da Komisiji nič ne preprečuje, da bi kadar koli po jutrišnjem glasovanju spremenila svoj predlog, razen mogoče institucionalno in politično nasprotovanje.

Zdi se mi nekoliko pokroviteljsko, ko slišim, da bomo dobili akcijske načrte. Komisarka, ne dvomim v vašo osebno predanost odprtosti in preglednosti, vendar si ne želim akcijskih načrtov za naše državljane. Želim si pravic, ki so vključene v zakonodajo in jih ni mogoče odvzeti – ne darila, ampak pravice.

Zato mora Parlament izvajati politični pritisk na predsedstvo, da bi lahko sodelovali v pogajanjih, in mogoče se bomo morali pogajati tudi brez Komisije. Da, komisarka, vem, da Svet ni prisoten, vendar ne bom obupal zaradi enega Sveta. Dovolj dolgo sem že v politiki, da vem, da se je treba nenehno boriti.

Naj na koncu citiram tega predsednika, če mi dovolite: „Moja administracija je zavezana vzpostavljanju stopnje odprtosti v vladi, ki ji še nismo bili priča. S skupnimi močmi si bomo prizadevali za pridobitev zaupanja javnosti in vzpostavitev sistema preglednosti, udeležbe javnosti in medsebojnega sodelovanja. Odprtost bo okrepila našo demokracijo in spodbujala učinkovitost in uspešnost vlade“. To je 21. januarja 2009 povedal Barack Obama. Pričakujem primerljivo najavo Komisije ali celo samega predsednika Barrosa.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 11. marca 2009.

(Seja je bila prekinjena ob 11.45 in se je nadaljevala ob 12.50)

Pisne izjave (člen 142)

Stavros Lambrinidis (PSE), v pisni obliki. – (EL) Spremembe Evropskega parlamenta k Uredbi o dostopu javnosti do dokumentov evropskih institucij, predvsem do dokumentov, ki se nanašajo na zakonodajni postopek, predstavljajo katalitičen korak k varstvu preglednosti in participativne demokracije v Evropi.

Še posebej pomembna je zahteva, da mora biti objavljena vsaka pobuda ali dokument, katerega namen je kakor koli vplivati na postopke odločanja.

Vsi se zavedamo, da različni lobiji neprestano poskušajo vplivati na zakonodajni postopek s predstavljanjem svojih argumentov. Evropski državljani imamo vso pravico vedeti, kakšni so ti predlogi in posegi. Zagotovljena jim mora biti možnost, da presodijo o njihovem bistvu in ocenijo končno stališče njihovih vlad, Evropske komisije in seveda njihovih poslancev v Evropskem parlamentu.

Vsaj takšen obseg preglednosti bi morale svojim državljanom na nacionalni ravni zagotoviti tudi države članice, in sicer na podlagi izrecne zahteve v poročilu Evropskega parlamenta, poziva, za katerega upamo, da ga bodo vlade in nacionalni parlamenti zelo kmalu sprejeli.

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

8. Čas glasovanja

Predsednik. – Preden začnemo z glasovanjem, bi rad obvestil poslance, da danes uvajamo nov informacijski sistem za glasovanje v Parlamentu. Glavna značilnost je prikaz, na enem izmed velikih zaslonov, uradnega seznama glasovanja, ki ga je pripravilo vložišče. Prikaz bo osvetlil vsak posamezen glas, ko bo oddan, s tem pa bodo poslanci lahko enostavneje spremljali glasovanje.

Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, rad bi pojasnilo. Ali je predsednik odločil, da bomo uporabili postopek prenovitve za današnje glasovanje o poročilu gospoda Krahmerja in jutrišnje glasovanje o poročilu gospoda Cashmana? Če je tako, moja skupina zahteva odložitev glasovanja o poročilu gospoda Krahmerja do jutri, da bomo lahko preučili vpliv uporabe postopka prenovitve pri tem glasovanju.

Predsednik. – Predsednik bo preučil ti dve mnenji. Ko bomo prišlo do poročila gospoda Krahmerja, bomo upoštevali vaš postopkovni predlog.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, Parlamentu čestitam za ta novi informacijski sistem. Vendar se mi zdi, da nekaj informacij v vsakodnevni rutini ne deluje.

Veseli me, da je ob 50. obletnici kitajske zasedbe Tibeta številnim izmed nas uspelo prikazati tibetanske zastave. Vendar sem bil seznanjen, da je služba že v naprej povedala, da nekaterih zastav ni dovoljeno izobešati, kar pomeni, da jih poslanci v Evropskem parlamentu na ta pomemben dan ne bodo mogli prikazati. Kakršne koli nove informacije v zvezi s tem vprašanjem?

Predsednik. – Vem, da je bilo glede tega kar nekaj zmede, vendar je predsednik dejal, da je danes primerno – in veseli me, da v Parlamentu vidim toliko zastav; tudi sam imam eno v žepu – pokazati tibetansko zastavo.

V čast mi je, da lahko v Parlamentu izrečem dobrodošlico gospodu Tashiju Wangdiju, predstavniku njegove visokosti dalajlame.

(Bučen aplavz)

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Gospod predsednik, če mi dovolite, bi rad povedal nekaj resnih in pomembnih besed. Pravkar smo obeležili obletnico barbarskega pomora, s strelom v tilnik, 20 000 poljskih oficirjev in intelektualcev v mestu Katyń leta 1940 po ukazu „očeta narodov“, Josipa Stalina. To je pomenilo usmrnitev voditeljev in elite naroda, ki se je boril za svojo svobodo in svobodo Evrope.

Pred štirimi leti sem prosil za minuto molka, s katero bi počastili te žrtve, vendar je Parlament to zavrnil. Zato danes ne bom zaprosil za to, predsedstvu pa ne bo treba, kot se zdi, sprejemati te težke odločitve. Namesto tega bi rad, da se spomnimo te tragedije, hkrati pa bi radi izrazil željo, da bomo v prihodnje lahko z našimi skupnimi napori preprečili tovrstne genocide v Evropi.

(Aplavz)

Predsednik. – Hvala, gospod Zaleski – aplavz pomeni več, kot vse besede.

8.1. Sporazum ES/Armenija: zračni prevoz (A6-0049/2009, Paolo Costa) (glasovanje)

8.2. Sporazum ES/Izrael: zračni promet (A6-0059/2009, Paolo Costa) (glasovanje)

8.3. Dodatni protokol k Sporazumu med ES in Južno Afriko zaradi upoštevanja pristopa Bolgarije in Romunije k Evropski uniji (A6-0073/2009, Josep Borrell Fontelles) (glasovanje)

8.4. Nadaljni ukrepi pri upravljanju meja v Evropski uniji in podobne izkušnje tretjih držav (A6-0061/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert) (glasovanje)

8.5. Čezmejni prenosi sedežev družb (A6-0040/2009, Klaus-Heiner Lehne) (glasovanje)

8.6. Skupni evropski azilni sistem (A6-0050/2009, Giusto Catania) (glasovanje)

8.7. Akcijski načrt Komisije za integriran okvir notranje kontrole (A6-0022/2009, Gabriele Stauner) (glasovanje)

8.8. Sodelovanje med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah

8.9. Izvajanje Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (A6-0014/2009, Bert Doorn) (glasovanje)

8.10. Enako obravnavanje ter dostop moških in žensk na področju uprizoritvenih umetnosti (A6-0003/2009, Claire Gibault) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Claire Gibault, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, poklici v uprizoritveni umetnosti niso imuni na vedno prisotne velike neenakosti med moškimi in ženskami.

Ker se ukvarjam z umetnostjo, je to težava, ki mi je zelo blizu, saj je diskriminacija žensk v uprizoritveni umetnosti že vedno močno prisotna, predvsem kadar gre za višje položaje: tako malo žensk je direktoric v gledališču, operi in tako dalje.

Zelo pomembna je na primer razširitev prakse izvajanja tajnih avdicij pri novačenju orkestralnih glasbenikov po analogiji z obstoječimi poslovnimi praksami obravnave anonimnih življenjepisov, deloma zaradi tega, ker je to edini način, da bodo ženske dobile delo kot orkestralne solistke, pa tudi zaradi tega, ker je to dober način za boj proti rasni diskriminaciji.

Ženske v tem sektorju zaradi neobičajnega delovnega časa, ki je vezan na njihov poklic, še težje najdejo ravnotežje med poklicnimi in družinskimi obveznostmi, zato iz tega tudi izhaja potreba po posebnem delovnem času jasli, ki ustreza potrebam umetnikov.

Gospe in gospodje, Evropa kot dolgoletni dom kulture ne more še naprej ignorirati teh problemov, zaradi katerih potem trpi.

8.11. Zahteve za homologacijo za splošno varnost motornih vozil (A6-0482/2008, Andreas Schwab) (glasovanje)

8.12. Industrijske emisije (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (A6-0046/2009, Holger Krahmer) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, če vas prav razumem, navajate, da želi predsedstvo danes uporabiti postopek prenovitve za poročilo gospoda Krahmerja in za poročilo gospoda Cashmana. V tem primeru moja skupina zahteva odložitev glasovanja na jutri, da bomo lahko preučili vpliv tega novega postopka.

Guido Sacconi, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospod predsednik, kot sem že prej povedal, podpiram ta predlog, čeprav bi pri tem rad poudaril, da če ne bi bile predložene spremembe, ki nekako presegajo tisto, kar smo sprejeli na osnovi splošnega kompromisa znotraj Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, tega problema sploh ne bi imeli, saj so bile kompromisne spremembe popolnoma v skladu z naravo te revizije, se pravi v skladu s prenovitvijo. Če bi bilo tako, potem bi danes lahko glasovali, vendar smo se odločil za preložitev, kar je tudi smiselno.

Caroline Jackson, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, vabim gospoda Watsona, če že predlaga, da moramo razmisliti o posledicah prenovitve, da nam razloži, kakšne so te posledice prenovitve. Mogoče se želi posvetovali z gospodom Corbettom, preden odgovori.

Glede tega si ne delam preveč skrbi, vendar bi bilo veliko bolj razumno, ker smo že pripravljeni glasovati o tem, in malo verjetno je, da bomo spremenili mnenje glede dejanskega glasovanja – plus, minus ali vzdržan glas – v luči postopkov prenovitev, če bi glasovali sedaj, ko imamo čas, namesto da hitimo in dodamo to glasovanje na seznam jutri, ko bo veliko drugega dela. Zato nasprotujem predstavitvi glasovanja.

Holger Krahmer, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, zelo vesel sem, da je predsednik končno dal besedo poročevalcu. Hkrati sem tudi precej presenečen!

Sedaj se še vedno privajamo pravilom prenovitve. Rad bi opozoril na dejstvo, da uporaba teh pravil ni nobeno presenečenje, tudi tik pred samim glasovanjem ne. Ta pravila smo že dosledno uporabljali v odboru in popolnoma logično je, da se dosledno uporabljajo tudi na plenarnem zasedanju.

Če bi glasovali sedaj, potem ne bi bilo niti ene same spremembe in niti enega samega kompromisa, ki je na glasovanju, o katerem ne bi razpravljali. Vse je razčlenjeno na seznamu glasovanja. Iz istega razloga kot gospod Sacconi, ampak z drugačnim zaključkom, tudi jaz ne vidim nobenega razloga za odlašanje. Glasujemo lahko sedaj!

(Aplavz)

(Parlament je zavrnil prošnjo)

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, ker smo se odločili za glasovanje, bi mogoče lahko povedali, zakaj je bilo toliko sprememb označenih za nesprejemljive. To predstavlja problem in prav to je bilo že od samega začetka sporno v zvezi s prenovitvami, ki jih pregledujemo. Ne razumemo, zakaj so nekatere spremembe nesprejemljive. Ali lahko to pojasnite, preden preidemo na glasovanje?

Predsednik. – Na splošno gledano vem, kaj je razlog, vendar vam žal ne morem posredovati podrobnosti. Sedaj glasujemo o spremembah, ki so šle skozi odbor, ki štejejo kot sprejemljive, ki so vsebinske, in o tistih, ki lahko ali pa tudi ne predstavljajo stališče tega Parlamenta.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Gospod predsednik, povedati želim le to, da današnje dogajanje jasno kaže na to, da sporazum o prenovitvi ne deluje in da bo vplival na naše pristojnosti, ki jih imamo kot neodvisen organ. Prav to je problem tega postopka, kar sedaj tudi lepo dokazujemo.

Anders Wijkman (PPE-DE). Gospod predsednik, žal mi je, da podaljšujemo to razpravo, toda ali mi dovolite, da dopolnim to, kar sta pravkar povedali moji kolegi, gospa Doyle in gospa Frassoni? Kot eden izmed avtorjev številnih sprememb sem bil v stiku z Uradom predsednika vse do 11.50 in nisem mogel pridobiti jasnega „da“ ali „ne“ v zvezi s tem, ali bomo o predlogih, ki smo jih predložili – 136 do 139 –, glasovali ali ne. Precej je bilo nejasnosti in zadnja informacija je bila, da bo glasovanje verjetno preloženo. Kot je povedala Avril Doyle, preprosto ne moremo razumeti, zakaj so te spremembe nesprejemljive. V interesu jasnosti nam mora biti na voljo več časa in pojasnitev iz Urada predsednika.

Predsednik. – Povedali so mi, da je o tem potekalo odločanje in da so bile nekatere spremembe označene kot sprejemljive, kot je to normalno v vsakem Parlamentu. Mogoče vam bo v pomoč, če predsednik jutri, ko se bo udeležil glasovanja, poda izjavo in pojasni stvari. Vendar moramo sedaj preiti na glasovanje. Žal mi je za tiste, ki ste razočarani.

– *Pred glasovanjem o spremembi 88:*

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, na večini naših seznamov glasovanja sta spremembi 88 in 89 označeni kot nesprejemljivi in ni nobenega podatka o tem, kako naj glasujemo. Čeprav od nas pričakujete, da bomo glasovali, imamo s tem težave, saj ne vemo, o čem glasujemo, prav tako pa ne vemo, kako naj glasujemo.

Predlagam, da temu novemu postopku, ki ga uporabljamo za prenovitev, posvetimo malo več časa za premislek, saj obstaja pomanjkanje usklajevanja in komuniciranja pri različnih političnih skupinah.

Holger Krahmer, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pri tem vam lahko pomagam in pri tem predsedniku celo nakažem, kako se je sam odločil. Sedaj imamo spremembe 106, 139, 88 in 89. Predsednik se je odločil, da je sprememba 88 sprejemljiva. To je lepo razvidno iz seznama glasovanja. Če ni tako, se boste morali pogovoriti z odgovornimi v vaši skupini. Žal mi je za to.

– *Po glasovanju:*

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, nekatere izmed sprememb, ki ste jih označili kot nesprejemljive, je kot nesprejemljive označil tudi predsednik Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane v skladu s postopki prenovitve. Ta Parlament nima pravice uvajati zakonodaje. Nanjo lahko vpliva le tako, da spreminja zakonodajo, ki jo prejmemo. Zdi se, da smo s tem, ko smo tolmačili postopke prenovitve, kastrirali sami sebe. Ali lahko obvestite predsednika, da moramo, če naj ta Parlament izkaže svojo pravo moškost, ponovno pregledati te postopke?

8.13. Statut evropske zasebne družbe (A6-0044/2009, Klaus-Heiner Lehne) (glasovanje)

– *Po glasovanju:*

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Gospod predsednik, po moji presoji je bil namen uvedbe te čudovite napredne tehnologije prihraniti naš čas in povečati učinkovitost. Veste, da spoštujem način vašega predsedovanja, vendar ali bi nam lahko prihranili tako podrobno preštevanje rezultatov. Navedete lahko „sprejeto“ ali „zavrnjeno“. To zadostuje. Vse imamo prikazano na naših zaslonih.

8.14. Smernice za proračunski postopek 2010 – Oddelek III – Komisija (A6-0111/2009, László Surján) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem o odstavku 13:*

László Surján, poročevalec. – Gospod predsednik, zaradi sprave bi rad predložil ustno spremembo odstavka 13, ki je bila razdeljena. Besedilo se mora glasiti: „[...] pa tudi notranjo varnostjo, zlasti boj proti terorizmu; priseljevanje, demografske spremembe [...]“, namesto stare različice „[...] pa tudi notranjo varnostjo, kar pomeni zlasti priseljevanje, boj proti terorizmu, demografske spremembe [...]“.

Pozivam Parlament, da podpre to ustno spremembo.

Anne E. Jensen (ALDE). – Gospod predsednik, v besedilu na seznamu glasovanja je med „terorizmom“ in „preseljevanju“ vejica, kjer smo se dogovorili za podpičje. Tega ni bilo mogoče slišati, ko je gospod Surján prebral svoje besedilo. Med „terorizmom“ in „priseljevanju“ bi radi imeli podpičje.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– *Pred glasovanjem o spremembi 16:*

Hannes Swoboda, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, tu govorimo o „različnih transportnih poteh za plin“, prav tako pa bi rad dodal tudi „in virih“, zato ker:

Raznolikost poti moramo zagotoviti ne le za plin, ampak tudi glede virov plina, in sicer tukaj. Če bo ta sprememba zavrnjena, potem je to treba vključiti v izvirno besedilo.

László Surján, poročevalec. – Gospod predsednik, ustni spremembi gospoda Swobode, ki se nanaša na izbirno besedilo, ne nasprotujem. Kakor koli že, v vložišču so mi povedali, da ta sprememba velja le za spremenjeno besedilo. Če ni tako, se strinjam, da ta ustna sprememba predstavlja del izvirnega besedila. Zato bodo tisti, ki bodo upoštevali moj nasvet, glasovali proti prvemu delu na tem petem glasovanju, potem pa moramo imeti dodatno glasovanje, ki ni na seznamu glasovanja, o tej ustni spremembi, kar podpiram.

Hannes Swoboda (PSE). – Gospod predsednik, ustna sprememba velja v obeh primerih, vem pa, da bo skupina PPE-DE glasovala različno na glasovanju po delih, torej to ne spremeni ničesar.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

László Surján (PPE-DE). – Gospod predsednik, nismo glasovali o ustni spremembi gospoda Swobode, če torej Parlament želi podpreti to ustno spremembo, moramo glasovati, da to še vedno velja za izvirno besedilo. Sicer bi imeli štiri glasovanja in ga zavrnil, za to pa bi bilo potrebno še peto glasovanje.

Predsednik. – Ustna sprememba je bila vključena v prvo od štirih glasovanj. To je navedeno na seznamu glasovanja. Vključena je bila v prvo glasovanje po delih in je bila zavrnjena.

László Surján (PPE-DE). – Ne, gospod predsednik: na seznamu glasovanja brez ustne spremembe smo glasovali o prvem delu spremembe skupine PSE in ta je bila zavrnjena. Poleg izvirne spremembe skupine PSE je gospod Swoboda predlagal še besedo „viri“. Temu ne nasprotujem, niti tega ne podpiram. Če se ne pritožuje skupina PSE, se tudi jaz ne bom. Želim le pojasniti, da v skladu z mojim vedenjem besede „viri“ ni v besedilu.

Predsednik. – Res je.

László Surján (PPE-DE). – Gospod predsednik, torej bi morali imeti glasovanje, ali to želimo ali ne.

Predsednik. – Ne. Vprašal sem, ali so kakršni koli zadržki glede ustne spremembe. Nihče ni nasprotoval, zato je torej predstavljala del spremembe, o kateri smo glasovali na prvem poimenskem glasovanju in je bila zavrnjena. Takšno je stanje.

– *Pred glasovanjem o odstavku 31:*

László Surján (PPE-DE). – Gospod predsednik, to bo zelo enostavno. Predlagam zamenjavo „strahovi“ v izvirnem besedilu z besedo „skrbi“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

8.15. Smernice za proračunski postopek 2010 – drugi oddelki (A6-0057/2009, Vladimír Maňka) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Christopher Beazley (PPE-DE). – Gospod predsednik, moramo napredovati, vendar vidim, da je prišlo do najbolj nesmiselnega napihovanja poimenskega glasovanja. Zadnje poročilo, o katerem bodo glasovali – poročilo gospoda Herczoga –, ima poimensko glasovanje za vsako posamezno spremembo. Ali bi lahko pozvali gospoda Corbetta in druge mojstre, da si izmislijo nek sistem racionalizacije, da bomo lahko odšli na kosilo?

8.16. Neoporečnost spletnih iger na srečo (A6-0064/2009, Christel Schaldemose) (glasovanje)

8.17. Zagotavljanje kakovosti hrane - uskladitev ali vzajemno priznavanje standardov (A6-0088/2009, Maria Petre) (glasovanje)

8.18. Poročila Komisije o politiki konkurence za leti 2006 in 2007 (A6-0011/2009, Jonathan Evans) (glasovanje)

8.19. Akt za mala podjetja (A6-0074/2009, Edit Herczog) (glasovanje)

– Pred glasovanjem o odstavku 8:

Alexander Alvaro (ALDE). – Gospod predsednik, rad bi le izpostavil – ker je lačni gospod Beazley podal pripombo glede poimenskega glasovanja –, da je pri naslednjem poročilo vsa poimenska glasovanja zahtevala skupina PPE-DE. Toliko o tem!

Predsednik. – In gospod Beazley je zelo predan član skupine PPE-DE!

(Smeh)

S tem se glasovanje zaključuje.

9. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, zanimivo je, da kadar koli nastopi kriza, Parlament rešitev vedno vidi v tesnejšem evropskem povezovanju. Večina ljudi, ki so se znašli v gospodarskem viharju, s katerim se soočamo zadnjih šest mesecev, na te razmere gledajo prestrašeno in verjetno tudi z bolečino. Kot je razvidno iz tega poročila, pa v tem Parlamentu na to gledamo kot na priložnost za še več predpisov, večje poenotenje in večjo usklajenost na ravni EU.

Težava je v tem, da bodo ljudje, ki sprejemajo odločitev, zaščiteni pred njenimi posledicami. S tem, ko živijo v svojih palačah in uradih, obdani in zavarovani v svojih motoriziranih konvojih, svojih avtomobilih s šoferjem in s svojimi uradnimi banketi, ne bodo plačevali cene, kot jo bodo naši volivci zaradi teh gospodarskih politik. Pri odzivih na gospodarsko krizo moramo biti nedvomno bolj prilagodljivi in dovoliti državam, da svoje obrestne mere prilagajajo lastnim potrebam. Namesto tega počnemo ravno nasprotno.

- Poročilo: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE), – (MT) Glasoval sem za to poročilo, saj velik pomen pripisuje pomenu solidarnosti, na osnovi dejstva, da mora skupna politika o azilu temeljiti na solidarnosti. Vendar bi rad izpostavil dejstvo, da v poročilu obstajajo nekateri odstavki, ki jih ne morem sprejeti in bi glasoval proti, če bi nam bilo na voljo posamezno glasovanje. Predvsem bi rad izpostavil vprašanje glede politike pridržanja. Menim, da moramo biti zelo previdni, kadar se sklicujemo na pridržanje prosilcev za azil, saj ne gre samo za vprašanje odločitve glede trajne odprave pridržanja, ki velja za vse. Obstajajo posebne okoliščine, v katerih je in vedno bo uporaba politike pridržanja pomembna.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu gospoda Catanie, saj se v ničemer ne strinjam z nedavnim predlogom Komisije o politiki o azilu, ki jo poročevalec v poročilu pozdravlja.

Predvsem se bojim, da bo nova direktiva, ki prosilcem za azil omogoča še lažji dostop do trga dela, poleg tega pa jim daje še prednosti, povzročila učinek „potega“, podobno kot v primeru kolektivnih urejanj s predpisi, ki so bili izvedeni v Španiji, Belgiji, Italiji in na Nizozemskem in katerih posledice so bile katastrofalne.

Parlament bi rad opozoril, da je glede na nedavni popis v Evropski uniji še vedno 20 milijonov brezposelnih – številka se je sedaj verjetno povzpela že na 25 milijonov –, kar pomeni, da predstavlja privabljanje še več prosilcev za azil nekakšen skupinski samomor. Poleg tega sem prepričan, da mora to celotno področje ostati izključno v pristojnosti držav članic.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu gospoda Catanie, saj več kot očitno odraža skrajno levičarsko stališče, zaradi katerega je kakršen koli učinkovit sistem urejanja azila preprosto nemogoč. Zagovarja vse zlorabe obstoječih sistemov v državah članicah in to, če je le možno, vključno v veljavo zakonodajo.

Eden izmed takšnih primerov je strpnost do sleparskih prosilcev za azil, ki izkoriščajo mladoletne otroke za to, da si pridobijo dovoljenje za prebivanje, drug tak primer pa je nasprotovanje zaprtju sprejemnih centrov za ljudi, ki ne izpolnjujejo pogojev, da bi bili prepoznani kot pribežniki, in po izpustitvi pobegnejo. Več kot očitno je, da se na vsak način poskuša olajšati življenje dejanskim in morebitnim nezakonitim priseljencem.

Poročevalec je zadovoljen, ker je sodišče zavrnilo seznam varnih držav, čeprav je bistvenega pomena za obvladovanje pritoka beguncev. Namen strategije leve je torej preobremeniti sistem, da bi tako onemogočili vsakršno učinkovitost. Vendar si večina Evropejcev tega ne želi in to se bo vsekakor močno odražalo v naših volilnih kampanjah.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, podpiram skupno politiko o azilu za Evropsko unijo, ki bi pripeljala do hitrih in dokončnih odločitev. Vendar nasprotujem poročilu, saj vsebuje elemente, ki so popolnoma nesprejemljivi, kot je razširitev pojma begunec, ki močno presega, kar je trenutno navedeno v Ženevski konvenciji; zavrnitev uredbe o varnih tretjih državah, glede katere nam je nedavno že uspelo doseči pozitiven sporazum; nalaganje nalog agenciji Frontex, ki nimajo popolnoma nič opraviti s tem; dopuščanje prosilcem za azil, da prosto odločajo, katera država je odgovorna za postopek – kar predstavlja opustitev Dublinske konvencije; in lažji dostop prosilcev za azil do trga dela. Želimo hitre postopke in ne vključevanje prosilcev za azil, ki bodo najverjetneje morali zapustiti Evropsko unijo po 14 dneh, ker jim tako ali tako ne bo podeljen status begunca.

Gledano v celoti gre razvoj v Uniji v pozitivno smer skupne politike, to, kar se predlaga v tem poročilu, pa je popolnoma protiproduktivno. Zato sem glasoval proti poročilu.

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, Evropska unija še naprej zbira posamezne značilnosti državljanstva: pravni sistem, skupne zunanje meje in sedaj skupna politika o tem, kdo lahko prečka te meje in se naseli znotraj tega ozemlja. Postopoma je prevzela vse značilnosti tega, kar mednarodno pravo šteje kot opredelitev državnosti.

Rad bi vam izrekel kompliment, gospod predsednik, za vašo odločitev, da lahko poslanci v Evropskem parlamentu postavijo – kot je moj sosed – majhne tibetanske zastave na njihovih mizah. To je popolnoma nekaj drugega kot takrat, ko so nam iztrgali plakate, ker smo si v tem Parlamentu drznili prikazati besedo „referendum“. Rad bi, da – ker vem, da vas in druge poslance v tem Parlamentu ta tema zanima – razmislite o hinavščini, ki se kaže pri podpiranju nacionalnega samoodločanja v Tibetu in nasprotovanju samoodločanju znotraj Evropske unije. Če menite, da pretiravam, ko vlečem vzporednice med avtoritarno državo na Kitajskem in Evropsko unijo, mi dokažite nasprotno in dopustite, da ljudje na referendumih, ki ste jih obljubili, odločijo o vaši Pogodbi. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Poročilo: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, bom zelo kratka. Glasovala sem za to poročilo, saj je treba pozdraviti vse, kar izboljšuje varnost na cestah.

Rada bi pripomnila še nekaj. Na Irskem nas zelo skrbijo vprašanja, povezana z varnostjo na cesti. Ko so lokalni organi obnavljali ceste, se je ravno na teh cestah zgodilo nekaj groznih tragedij, in to je vprašanje, ki bi ga verjetno bilo dobro obravnavati z evropskega stališča in uveljavljenih standardov.

James Nicholson (PPE-DE). – Gospod predsednik, najprej bi rad pozdravil poročilo in se zahvalil poročevalcu za dobro opravljeno delo. Priznati moram, da sem na Severnem Irskem le redkokdaj tarča lobiranja, naj pozitivno glasujem o direktivi EU, tokrat pa sem bil in današnje pozitivno glasovanje me zelo veseli. Enkrat za spremembo prinaša nekaj dobrih novic za mojo pokrajino, ki jih vsekakor potrebuje.

Boljša varnost, okoljsko občutljivejši in bolj smiselni predlogi so vedno dobrodošli. Dolgoročno gledano upam, da bo mogoče ohraniti obstoječa in ustvariti nova delovna mesta na tem območju. Gre za nekaj, kar lahko vsi pozdravimo, kar se tiče Evrope, saj pomeni pozitivno, dobro razmišljanje in ne zavira gospodarstva.

- Poročilo: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, sredi vse te zmede glede glasovanja in ponovnega glasovanja je bilo za številne poslance to glasovanje zelo težko. Na koncu sem se vzdržala tega glasovanja predvsem zaradi pomislekov glede tal. Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja ima pomisleke glede direktive o varstvu tal, in gre za vprašanje, ki ga je treba pazljivo preučiti. Pri spremembah, ki se nanašajo na kmetijska vprašanja na splošno, smo dosegli nekaj napredka, vendar sem se na koncu vzdržala glasovanja in nisem

glasovala proti, saj to poročilo vsebuje veliko stvari v zvezi z okoljem, pridobivanjem električne energije in emisij, ki jih podpiram.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, toplo pozdravljam osrednji element poročila gospoda Krahmerja, evropsko varnostno omrežje. Določene so omejitve največjih dovoljenih emisij, ki jih morajo države članice upoštevati kot absolutno zgornjo mejo pri izdaji dovoljenj velikim industrijskim obratom. Obstaja grob okvir, s katerim so zagotovljeni enakovredni pogoji in prilagodljivost. S tem se bo končala prekomerna uporaba odstopanj, ki smo ji do sedaj bili priča v nekaterih državah članicah. To pomeni konkurenco pod enakimi pogoji po vseh Evropi. Na ta način lahko na evropski ravni skupaj zagotovimo visok standard.

Vendar moram jasno povedati, da vehementno zavračam predpise o varstvu tal. Menim, da je treba načelo subsidiarnosti v večji meri upoštevati. Predpisi o varstvu tal nimajo čezmejnega vpliva. Varstvo tal ni čezmejno vprašanje. Zato še naprej verjamem, da lahko države članice same urejajo varstvo tal.

V tem primeru se skuša izrabiti direktivo IPPC za uveljavitev nekaterih delov direktive o varstvu tal, ki smo jo v preteklosti uspešno zavrnil. Obžalujem, da so bili moji predlogi glede izbrisa ustreznih delov zavrnjeni z zelo slabo večino, v enem primeru samo s šestimi glasovi. Zato sem se odločila, da bom glasovala proti temu predlogu kot celoti, čeprav pozdravljam Evropsko varnostno omrežje.

Neena Gill (PSE). – Gospod predsednik, s tem poročilom in načinom, kako smo ga danes obravnavali, nisem popolnoma zadovoljna, vendar sem kljub temu glasovala za poročilo, saj verjamem, da zmanjšuje birokracijo. Industrijski obrati znatno prispevajo k emisijam onesnaževal v Evropi, vendar pa je težka industrija ena izmed gonil našega gospodarstva, zato jo moramo spodbujati k bolj zelenim emisijam.

To predstavlja velik problem za mojo regijo West Midlands, ki je ena izmed najbolj industrializiranih v Združenem kraljestvu. Celosten pristop je dobrodošel, zaskrbljujoča pa so strožja pravila v tem poročilu in skrbi me, da stroški izvajanja ne bi bili tako veliki, da bi negativno vplivali na določbe o varstvu okolja.

Rabimo preverjanje Evropske varnostne mreže, prav tako pa moramo obravnavati vprašanja, kot je trošenje gnoj in gnojevke, za katera menim, da niso sorazmerna glede na dobljene koristi za okolje.

Administrativna bremena in stroški morajo biti sorazmerni s koristmi za okolje, saj je to koristno za vse strani, s tem pa bi pomagali podjetjem pri izpolnjevanju njihovih okoljskih zavez, zagotovili znatno podporo v boju proti podnebnim spremembam in vzpostavili možnost izboljšanja zdravstvenih pogojev za mlade in stare ljudi v moji regiji.

James Nicholson (PPE-DE). – Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu. Čeprav je mogoče v njem najti dobre stvari, je šlo predač. Podpiram racionalizacijo predpisov Evropske unije, vendar ne, če bo bolj birokratska, težko obvladljiva in neugodna za industrijo.

Poskus uvajanja kmetijstva v to zakonodajo je zame popolnoma nesprejemljiv in je šel predač. Treba ga je zavrniti. Vključevanje varstva tal ni odgovornost Evropskega parlamenta, prav tako pa tega ni mogoče uvesti preko celotne Evropske unije. To bi morala biti odgovornosti nacionalnih vlad.

Sprašujem se, zakaj se glede tega vprašanja ni nihče posvetoval z Odborom za kmetijstvo. Ne morete vključevati določb, ki imajo uničujoč vpliv in zaradi katerih propadajo rejci prašičev in perutnine. Resnica je ta, da v Evropi uvajamo predpise in omejujemo proizvodnjo, hkrati pa dopuščamo uvoz izdelkov v Evropsko unijo, ki niso izdelani v skladu z enakimi standardi, kot veljajo v Evropi. Tega ne morem sprejeti.

*

* *

Richard Corbett (PSE). – Gospod predsednik, v zvezi s postopkom prenovitve je prišlo do nesoglasja, v tem kontekstu pa je bilo omenjeno tudi moje ime. Najprej bi rad opozoril, da tega v Poslovnik nisem vključil jaz, ampak Marylène Renault.

Mogoče bi bilo dobro, če podam nekaj pojasnil v zvezi s pravilnim ukrepanjem predsednika Parlamenta. Večkrat se zgodi, da deli zakonodaje že petnajstič, šestnajstič ali sedemnajstič spreminjajo nekatere obstoječe dele zakonodaje. To povzroča precej zmede pri ljudeh, ki se morajo ukvarjati s to zakonodajo. Povsem upravičeno smo se podali v postopek za kodifikacijo takšne zakonodaje – priprava samo enega, čitljivega in obvladljivega besedila. To se pogostokrat znajde pred nami in ker to ne spremeni vsebine, uporabljamo poenostavljen postopek.

Kadar pa pride do prenovitve, naletimo na težave. V zvezi s tem je Komisija predložila predlog o spremembi enega elementa v paketu obstoječe zakonodaje in kodifikaciji preostalega dela, ne da bi bil pri tem spremenjen. Pri tem smo se prostovoljno omejili, da bomo predlagali samo vsebinske spremembe tistega dela, za katerega Komisija predlaga spremembo, in da kodifikacije za preostali del ne bomo izkoriščali kot priložnost za ponovno odpiranje teme. Morda bi to morali početi, kot je predlagal eden izmed naših kolegov. Vendar pa bi to v skladu s Pogodbo predstavljalo težavo v zvezi z razmejevanjem pravice do pobude med nami in Komisijo. Vsekakor pa ne gre za vprašanje, kjer bi se kolegi lahko pritožili glede ukrepov Parlamenta. Glede na naša obstoječa pravila, ki smo jih kot Parlament sami postavili in ki smo jih odobrili z absolutno večino naših poslancev, je bil uporabljen pravilen postopek.

*

* *

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, glasoval sem proti temu poročilu, saj se z njim skuša popolnoma po nepotrebnem vnašati dodatno breme zakonodaje v kmetijstvo. Pred kratkim sem se sestal z nekaterimi proizvajalci v mojem volilnem okrožju. Videl sem papirologijo, ki je doletela nekega proizvajalca, ker že spada v področje, ki ga pokrivajo ti predpisi. Kar strese me, ko pomislim, kaj se bo zgodilo z navadnimi proizvajalci skromnega obsega, ko bo tudi zanje veljalo to popolnoma nepotrebno breme predpisov.

Menim, da gre za poročilo, ki nas močno odmika od prave smeri, in veseli me samo to, da sem bil prisoten in sem lahko glasoval proti.

– **Poročili: László Surján (A6-0111/2009), Vladimír Maňka (A6-0057/2009)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, nisem prosil za možnost, da podam pojasnilo glede glasovanja o poročilu gospoda Maňke, saj ga bom združil s tem pojasnilom, ker se obe poročili nanašata na to, kako bomo obravnavali proračun v naslednjem letu, prihodnje leto pa ne bom več prisoten, saj z junijem odhajam. Vem, da vlada precejšnje razburjenje glede te zadeve na nasprotni strani Parlamenta.

Želel sem določiti le nekaj osnovnih pravil, ki se jih do sedaj v teh poročilih ni upoštevalo. Paziti moramo na to, koliko denarja namenjamo nevladnim organizacijam in agencijam, saj trenutno na tem področju obstajajo veliki problemi glede tega, kako se porablja denar evropskih davkoplačevalcev. Kot primer bom navedel Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, ki je trenutno predmet preiskave urada OLAF.

Na splošno bi v času velikega gospodarskega nazadovanja in težkih socialnih razmer morali prirediti proračun tako, da bi lahko nekaj denarja poslali nazaj v državne blagajne, kjer je nujno potreben in kjer so posledice najbolj vidne. Predvsem pa bi morali v tem času, ko podjetja in državni organi po celem svetu sprejemajo velike – že skoraj nespametne – odločitve glede zaposlovanja, zagotoviti samo en sedež tega Parlamenta.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu. Čeprav je treba pozdraviti, da nezakonito priseljevanje in boj proti terorizmu predstavljata prednostno nalogo in da ta Parlament končno poziva Komisijo k natančnejšemu spremljanju uporabe sredstev na Kosovu in v državah Balkana, pri čemer ne smemo pozabiti na naglo širitev na Bolgarijo in Romunijo, je obžalovanja vredno, da niso predvideni nobeni ukrepi v zvezi s tem, prav tako pa niso pogojene nobene zahteve.

Mimogrede, moja stranka se zavzema za zaustavitev širjenja po pristopu Hrvaške. Če še vrnem nazaj k poročilu, ki smo se ga pravkar dotaknili, zakaj ta Parlament enkrat za spremembo ni prevzel pobude in pozval k odpravi nekaterih odvečnih nevladnih organizacij in evropskih agencij, nad katerimi se ne izvaja noben demokratičen nadzor, ki pogostokrat preveč široko tolmačijo svoje pristojnosti in zahtevajo denar evropskih davkoplačevalcev za nič?

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, zelo dobro je, da Parlament zagovarja enak dostop do jezikovnih storitev za vse poslance tega Parlamenta. Parlament mora zares postati večjezičen. Prav zagotovo lahko trdimo, da morajo biti delovni pogoji oseb, zaposlenih pri pogodbenih partnerjih, v skladu z jezikovnimi predpisi.

Po drugi strani pa v poglavju o stavbah ta Parlament ne zavzame jasnega stališča o vsakomesečnem potujočem cirkusu v Strasbourg, ki stane približno 200 milijonov EUR letno. To evropskim državljanom, davkoplačevalcem, ne pošilja dobrega znaka, kar je tudi eden izmed razlogov, zakaj sem glasoval proti temu poročilu.

Richard Corbett (PSE). – Gospod predsednik, v zvezi z dvema glasovanjema o proračunu si veliko ljudi zastavlja vprašanje: koliko lahko evropski proračun v času gospodarske krize prispeva v smislu fiskalnih spodbud. Odgovor se glasi: zelo malo. Celotni proračun Evropske unije znaša manj kot 1 % BDP, v zadnjih letih pa se njegov delež stalno zmanjšuje. Z makroekonomskega vidika gre za zelo majhen proračun in to je nekaj, kar bi si evroskeptiki morali dobro zapomniti.

Po drugi strani pa lahko ima na nekaterih področjih zelo velik strukturni pomen in postopoma izboljša strukturo evropskega gospodarstva. Pri raziskavah in razvoju, pri nekaterih vidikih porabe regionalnih skladov in socialnih izdatkov lahko pomagamo pri pripravi našega gospodarstva na oživitve.

Veseli me, da ti vidiki proračuna postopoma predstavljajo vse večji delež proračuna, delež za kmetijstvo in nekatere druge pa se zmanjšuje. Vseeno pa menim, da je treba to smer razvoja pospešiti, prav tako pa moramo zagotoviti hitrejši prehod na nove vire, tako da bo res mogoče doseči spremembe.

- Poročilo: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE), – (MT) Glasoval sem za alternativni predlog tega poročila, pri načelnem predlogu pa sem se vzdržal glasovanja. Nobenega dvoma ni, da je neoporečnost v sektorju spletnih iger na srečo izjemno pomembna. Zagotoviti moramo, da preprečimo vsa kriminalna dejanja, ki bi lahko vplivala nanj. To pa še ne pomeni, da se moramo zateči k protekcionizmu. Ne smemo pozabiti, da je svoboda opravljanja storitev znotraj Evropske unije osnovno, priznано načelo Unije, zato se ne smemo zateči k protekcionizmu. Prav tako je treba omeniti, da nam internet ob upoštevanju dejstva, da govorimo o spletnih igrah na srečo, že ponuja številne varnostne ukrepe, na podlagi katerih bi lahko gradili, kot je obvezen vpis pred začetkom igranja ali sledenje nekaterih dejavnosti, ki bi lahko bile goljufive, ali celo identifikacija kreditnih kartic, ki se uporabljajo. Zato moramo podpreti neoporečnost in zavrniti protekcionizem.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospe in gospodje, rast igranja iger na srečo preko interneta je nov pojav, ki ne pozna nacionalnih mej in ki ima negativne posledice, s katerimi se moramo na poenoteni osnovi EU nemudoma soočiti, da bi tako zagotovili učinkovito zaščito za otroke in mladostnike. Države članice morajo čim prej uvesti skupen niz predpisov glede plačevanja, vključno s predpisi o preverjanju identitete in starosti. Ključno vprašanje tu je vsekakor preprečevanje, zato si prizadevam za vseevropsko prepoved oglaševanja iger na srečo, ki je namenjeno mladostnikom, prav tako, kot to velja za alkohol in tobak. Prav tako moramo spremljati druge negativne vplive te veje zabavne industrije, vključno s pranjem denarja in organiziranim kriminalom na splošno. V zvezi s temi področji načelno nasprotujem prostemu trgu.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, bil sem negotov, kako glasovati o poročilu gospe Schaldemose o neoporečnosti spletnih iger na srečo. Zato sem vprašal moje upokoјence. Včeraj sem srečal upokoјenca z imenom Ugo Rossi, upokoјenega obrtnika. Povedal mi je: „Oh, spletne igre na srečo, izgubil sem 10 000 EUR“. Nekoliko kasneje sem srečal upokoјeno gospo, Lucio Annone. Povedala mi je: „Ne omenjaj mi spletnih iger na srečo, izgubila sem 100 000 EUR“. Kako bom glasoval, sem se odločil šele po tem, ko mi je mati, ki je stara 94, povedala: „Dal si mi računalnik in izgubila sem celotno pokojnino za marec 2009, 450 EUR“. Gospod predsednik, v tistem trenutku sem se odločil, da moram v protest igrati na srečo in zagotoviti njihove odprave po vsej Evropi glasovati proti temu poročilu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Gospod predsednik, v primeru spletnih iger na srečo morajo obstajati jasni in nedvoumni zakoni, ki se uporabljajo za omejevanje, nadzor in obračunavanje skoraj 3 milijard EUR letnega bruto prihodka v industriji iger na srečo. Vendar pa glede na izjave gospe Schaldemose te 3 milijarde EUR predstavljajo le 5 % celotnega trga iger na srečo v Evropski uniji.

Zaradi tega je pomen in vpliv te industrije očiten – kot so očitne nevarnosti, povezane z njo. Igre na srečo se pogostokrat upravičeno povezuje s kriminalom na mednarodni ravni, čezmejne igralniške združbe, ki jih je veliko enostavneje voditi preko interneta, pa ogrožajo zakone različnih držav in predstavljajo tveganje za nacionalno suverenost.

Prav tako moramo omeniti negativne vplive na zdravje, ki so povezani z igralništvom. Kot doktor medicine sem dobro seznanjen s škodljivimi lastnostmi prekomernega ali zasvojenega igranja iger na srečo. Evropski parlament teh vprašanj ne sme podcenjevati.

V zvezi z bojem proti goljufijam, kaznivimi dejanji ter finančnimi in zdravstvenimi vprašanji, ki so povezana s spletnimi igrami na srečo, pozivam Evropski parlament, da v prihodnje vedno znova glasuje za boljše in boljše rešitve.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, pri tem poročilu sem glasoval enako kot gospod Busuttil, prav tako pa sem zaskrbljen nad ravno argumentov. Neverjetno, koliko neumnosti je privrelo na dan v tej razpravi, kar lepo ponazarja moj kolega, ki je pravkar odšel, gospod Fatuzzo. Popolna neumnost je trditi, da moramo zaradi tega, ker so trije starostniki prostovoljno izgubili nekaj denarja, prepovedati spletne igre na srečo po vsej celini.

Razprava je pokazala na številne nacionalne razlike, v njej pa nisem opazil kaj dosti odkritosti. Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov je opravil raziskavo, ki je pokazala, da s spletnimi igrami na srečo ni povezanih nič več negativnih vplivov kot z običajnimi igrami na srečo, ki jih vodi nacionalna loterija. Razumen del pa predstavlja del, ki se nanaša na primeren donos, s katerim je mogoče zagotoviti neoporečnost pri športu. Vendar pa je ta razprava povzročila še večji razkol med igralci spletnih iger na srečo in organi, pristojnimi za šport, namesto da bi jih zblížala in pripomogla k iskanju skupne rešitve. Pokazala se je potreba po neki obliki foruma, na katerem bi se ti dve skupini srečali in obravnavali to zadevo. Več kot očitno je, da to ni pravo mesto.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, vsi vemo, da so igre na srečo tema, ki je nabita s čustvi. Le pogledajte na govore, ki so potekali pred mojim. Obstajajo ljudje, ki verjamejo, da so igre na srečo hudičevo delo, in da si tisti, ki sodelujejo, zaslužijo, da so pahnjeni v peklenski ogenj in si zaslužijo vse izgube, ki jih imajo v življenju na tej zemlji in po smrti. Seveda je to skrajni pogled, se strinjam, če pa bi si ogledali nekatere besede, ki so uporabljene v tem poročilu – vprašanja preglednega sektorja, ki varuje javne in potrošniške interese, boj proti goljufijam in drugim oblikam kaznivih dejanj, preprečevanje škode za potrošnike –, so v tem poročilu v zvezi s spletnimi igrami na srečo izražena prav ta čustva, čeprav na nekoliko bolj umirjen način.

Vseeno pa je treba upoštevati hinavščino, ki preveva to poročilo. O spletnih igrah na srečo govori na negativen in škodljiv način, nič pa ne pove o državnih monopolih, ki se skrivajo za čustvenim besedičenjem in še naprej izrivajo zasebne inovativne konkurente. Bodimo pošteni glede vsebine te razprave. Nanaša se na ohranjanje državnih monopolov, vsi pa vemo, kam to vodi: vodi v tlačanstvo.

- Poročilo: Maria Petre (A6-0088/2009)

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, kakovost hrane v Evropi ni le težnja; postati mora stvarnost. Vendar pa pridelava takšne hrane zahteva pošten in konkurenčen donos. Naši kmetijski proizvajalci morajo zaslužiti dovolj, da pokrijejo dodatne stroške, ki so posledica varnosti hrane v EU, dobrega počutja živali in okoljskih zahtev. Ob soočanju s poceni in slabšim uvozom, konkurenčna prednost, ki bi jo morala prinašati kakovosti, pogosto ne zadostuje: prav iz tega izhaja vloga, ki jo ima financiranje iz SKP pri ohranjanju konkurenčnosti naših proizvajalcev. To mora biti zagotovljeno kot nadomestilo za kritje visokih stroškov, ki izhajajo iz uredbe EU.

Prav tako obžalujem nenehno izkoriščanje proizvajalcev s strani velikih trgovcev, ki sedaj obvladujejo trg živilskih proizvodov EU. Zloraba njihovega prevladujočega položaja se nadaljuje, proizvajalci pa so izkoriščani na vsakem koraku, tudi v takšnem obsegu, da morajo plačevati za njihove promocije.

- Poročilo: Jonathan Evans (A6-0011/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, zahvaljujem se vam, da ste mi dali priložnost, da pojasnim, kako sem glasoval o tem poročilu. Verjetno ni nobeno presenečenje, da sem glasoval za to poročilo, glede na to, da je avtor moj zelo dober britanski kolega konzervativec.

V tem času gospodarskih težav moramo biti pozorni na pozive k vse večjemu protekcionizmu in na pozive k opustitvi naših običajnih pravil o konkurenci in državni pomoči. Bili smo priča pozivu k protekcionizmu predsednika Sarkozyja, ki je trdil, da mora biti denar davkoplačevalcev namenjen zaščiti francoske avtomobilске industrije. Podobne pakete lahko vidimo tudi v Ameriki. Z zanimanjem sem si pred kratkim ogledal oglas v ameriški reviji, ki so ga plačala ameriška avtomobilska podjetja, v katerem je bilo navedeno: „Niste želeli kupiti naših avtomobilov. Zato bomo vzeli vaš denar, čeprav gre za denar vas davkoplačevalcev, da bi lahko ohranili naša podjetja.“ Zdi se, da smo padli tako nizko. Ker podjetja niso zagotavljala blaga in storitev, ki bi jih potrošniki hoteli kupiti, bomo sedaj zavrgli pravila o državni pomoči in ohranjali nad vodo podjetja, ki verjetno ne bi preživela na dolgi rok. Zavedamo se pomena delovnih mest, vendar pri tem poskrbimo, da bomo sprejemali dobre gospodarske odločitve.

- Poročilo: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, žal MSP še vedno ne predstavljajo hrbtenice gospodarstva, predvsem v novih državah članicah, kljub temu, da predstavljajo upanje za določeno mero varnosti zaposlitve. Seveda rabimo prožnejše zakone o zaposlovanju, da bi se tudi mala podjetja lahko v skladu z novimi cilji prožno odzivala na nove zahteve in enostavneje nagrajevala strokovnjake. Zagotoviti moramo, da bo mogoče podjetja lažje ustanavljati in jih hkrati tudi likvidirati. Najpomembnejše od vsega pa je, da prav tako potrebujemo enostavnejši dostop ne le do kreditov, ampak tudi do črpanja finančnih virov iz evropskih skladov. Vse to vemo. V Evropskem parlamentu smo v zadnjih petih letih opravili veliko dela, vendar pa je od držav članic odvisno, kako resno bodo obravnavale te stvari in jih uporabile v praksi, namesto da samo govorijo o njih. Sedaj v času krize je popolnoma jasno, da je bilo to področje zanemarjeno, predvsem v novih državah članicah. Glasovala sem za poročilo gospe Herczog, vendar pa je vse to zaman, če države članice ne bodo pripravljene pri tem sodelovati.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Herczog. V Evropski uniji je 23 milijonov MSP. Predstavljajo do 99 % vseh podjetij in zagotavljajo delo več kot 100 milijonom državljanom EU. Zaradi tega v tem času krize igrajo ključno vlogo pri gospodarski rasti, socialni koheziji, predvsem pa pri ustvarjanju novih delovnih mest. MSP so dinamična in imajo velik potencial za inovacije in razvoj. Predstavljajo znaten prispevek k uresničevanju lizbonskih ciljev.

Glavni vir financiranja MSP v Evropi predstavljajo krediti in posojila. Dejstvo, da so MSP običajno obravnavana kot bolj tvegana, otežuje njihov dostop do finančnih sredstev. Še posebej pomembno je, da zagotovimo ugodne pogoje za MSP pri pridobivanju virov finančnih sredstev tako prek posojil, kot tudi prek skladov EU, ter s tem zagotovimo dolgoročno trajnost njihovih poslovnih dejavnosti.

Neena Gill (PSE). – Gospod predsednik, podprla sem to poročilo, saj – kot ste vsi že slišali – mala podjetja predstavljajo hrbtenico našega gospodarstva. V številnih načrtih držav članic za oživitev gospodarstva je poudarjena pomembna vloga, ki jo lahko imajo mala podjetja pri izhodu iz trenutne krize.

99,2 % podjetij v moji regiji zaposluje manj kot 49 ljudi. West Midlands ima največji delež malih podjetij med vsemi regijami v Združenem kraljestvu. Če bodo zagotovljene ustrezne pristojnosti držav članic na tem področju, kot so pravice do kolektivnih pogajanj, bo to poročilo veliko pripomoglo k temu, da bomo najprej pomislili na male.

Predvsem pozdravljam napredek v tem poročilu glede težav, s katerimi se srečujejo mala podjetja pri zagotavljanju kreditov, časa in virov za izobraževanje in usposabljanje – in najpomembneje – za raziskave. Nacionalne meje so za mala podjetja vse manj pomembne, saj vse več sodelujejo s partnerji po vsej Evropi. Vseeno pa jih moramo zaščititi, ko začnejo s čezmejno trgovino in sicer z ukrepi, kot je moje poročilo o izterjavi dolgov.

Tudi EU ima ključno vlogo pri zagotavljanju, da imajo MSP dostop do finančnih sredstev, kar pomeni, da moramo zagotoviti razpoložljivost nebančnih mikrokreditov. To lahko dosežemo z uporabo strukturnih skladov in razvojem mikrokreditnih ustanov, ne da bi pri tem porabljali denar davkoplačevalcev. Ta pobuda lahko zaustavi brezposelnost in poskrbi za ponoven zagon našega gospodarstva.

Gary Titley (PSE). – Gospod predsednik, to poročilo pozdravljam s samo enim ali dvema majhnima zadržkoma. Od moje kolegice, gospe Gill, smo slišali, kako pomembna so mala podjetja za gospodarstvo in kako nosijo največji delež težav, s katerimi se soočamo v tem trenutku. Težava je v tem, da je Evropska unija popolnoma usmerjena na velika podjetja, pa naj gre za zakonodajo, dostopa do trgov ali financiranje.

Večkrat govorimo o boljši ureditvi, vendar v resnici potrebujejo sorazmernost. Poskrbeti moramo, da je naša zakonodaja sorazmerna s problemi, s katerimi se srečujemo, predvsem v IPPC, o kateri smo danes govorili. Poudarek je na velikih in ne na malih podjetjih in o tem bi morali razmisliti.

Pozdravljam pobude, kot je JASMINE, saj verjamem, da gremo s tem v pravo smer, vendar moramo razmišljati z vidika financiranja, dostopnosti do trga in zakonodaje ter o posebnih potrebah malih podjetij.

Dovolite mi, da izrečem posebno prošnjo: imamo enoten trg, nimamo pa enotnega patenta Skupnosti. S tem se ukvarjamo že več let in žalostno je, da nam ni uspelo odpraviti tega problema. To bi lahko predstavljajo največjo pomoč za podjetja v Evropski uniji. Ukrepajmo.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil tolmačem, da so še prisotni, saj jim ni bilo zagotovljeno, da tako kot gospod Beazley odidejo na kosilo.

Rad bi pojasnil, da ni vse tako, kot se zdi, če spadaš v veliko skupino. Zelo težko si je priboriti čas za govor pri nekaterih ključnih razpravah, če se o tem ne dogovorite z vodstvom velike skupine, ne da bi pri tem dramatično ogrožali svoj položaj ali se prilizovali na neskončnih dolgočasnih srečanjih, in ravno zaradi tega so obrazložitve glasovanja za ljudi, kot sem sam, tako zelo pomembne.

Gledano na splošno bi moral pozdraviti Akt za mala podjetja ali vsa prizadevanja, s katerimi bi bilo mogoče prepoznati potrebe malih podjetij. Saj sem se ravno zaradi slabe ureditve, ko sem vodil moje malo podjetje, začel ukvarjati s politiko – z namenom, da bi spremenil le eno določeno stvar.

Precej gotov sem, da bo vsaka uredba, ki prihaja s tega mesta, zagotovo pomagala ustvariti še več malih podjetij. Žal se zdi, da se sedaj velika podjetja, če upoštevate veliko evropskih predpisov, postopoma spreminjajo v mala podjetja, ki zaposlujejo manjše število ljudi, saj se jim zaradi te uredbe zmanjšuje dobiček, delovna mesta pa umikajo z našega kontinenta. V tem Parlamentu moramo biti zelo previdni, da spodbujamo posameznike k ustanavljanju podjetij in da ne prispevamo izginjanju delovnih mest s te celine, saj s tem urejamo neobstoječa delovna mesta.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospod predsednik, kot govornik pred mano se tudi jaz želim zahvaliti tolmačem, da poslušajo naše govore. Prepričan sem, da pri tem manj uživate, kot mi sami.

Dve moji osebni gesli, iz razlogov, ki verjetno niso očitni, se glasita „malo je lepo“ in „velikost ni pomembna“. Zastopam London, za katerega mislim, da je najboljše mesto na svetu, glavno mesto najboljše države na svetu. Čeprav nimamo več industrije, pri kateri se kadi iz dimnikov, imamo veliko majhnih, inovativnih podjetij v ustvarjalni industriji in modni industriji, ki nenehno ustvarjajo delovna mesta na področju dejanske rasti.

Kot je povedal prejšnji govornik, lahko opazimo, da je veliko evropskih predpisov namenjenih zagotavljanju pomoči podjetjem, vendar je to pogostokrat posledica lobiranja velikih podjetij, ki želijo onemogočiti mala podjetja. Pred nekaj leti sem imel kosilo z enim izmed pomembnih podjetnikov, ki je mala podjetja opisal kot prisklednike. Prav takšno vrsto mišljenja moramo odpraviti. Malim podjetjem moramo pomagati tudi v zvezi z javnimi razpisi in pri konkuriranju velikim podjetjem, predvsem pa, še posebej v teh časih, pri reševanju težav zaradi pomanjkanja kreditov, da bi tako zagotovili nadaljnjo rast uspešnih podjetij in jim pri tem pomagali ustvarjati dobiček in delovna mesta v Evropski uniji.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Paolo Costa (A6-0049/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospoda Coste o spremembi nekaterih določb veljavnih dvostranskih sporazumov med državami članicami in Republiko Armenijo o zračnem prevozu. Menim, da je treba dodati označitveno klavzulo, da bi se lahko s tem izognili diskriminaciji med prevozniki Skupnosti in prevozniki Evropskega gospodarskega prostora in Švice. Poleg tega podpiram spremembo, dodano v člen 5, ki se nanaša na tarife letalskega prevoza, pri čemer za prevoz, ki je v celoti opravljen znotraj Evropske skupnosti, velja zakonodaja Evropske skupnosti. Verjamem, da te spremembe pomenijo koristi za podjetja, ki delujejo v zračnem sektorju, pa tudi za državljane, zaradi birokratske poenostavitve postopkov in reševanja pravnih sporov, do katerih običajno pride v primerih sočasnega obstoja predpisov Skupnosti in dvostranskih sporazumov.

- Poročilo: Paolo Costa (A6-0059/2009)

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Zavedam se, da se poročilo gospoda Coste nanaša na tehnične vidike zračnega prometa med Unijo in Izraelom. Vseeno sem kot znak protesta proti gnusnim dejanjem izraelske vlade v Gazi glasoval proti poročilu, čeprav ni nobenega opravičila za raketne napade na izraelske naselbine, ki jih izvajajo Hamasovi bojniki in čeprav je mogoče razumeti odziv Izraela.

Težava je v tem, da je bila nedavna invazija na Gazo popolnoma nesorazmerna, kjer se niso upoštevale nobene razlike in kjer je število žrtev med nedolžnimi otroci, ženskami in moškimi v Palestini stokrat preseglo število žrtev v izraelski vojski.

Bogusław Liberadzki (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo o sklenitvi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Državo Izrael o nekaterih vidikih zračnega prometa. Strinjam se s predlogom poročevalca glede podpisa tega sporazuma.

Verjamem, da so spremembe v zvezi s tem označevanjem, obdavčevanjem letalskega goriva in klavzulami za oblikovanje cen primerne glede na dvostranske sporazume, ki trenutno veljajo. Upam, da bo to, da se zanašamo na vzajemno zaupanje v sistem druge pogodbenice, koristilo izvajanju tega sporazuma.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospoda Coste o Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Državo Izrael o nekaterih vidikih zračnega prometa. Strinjam se s poročevalcem, da je treba spodbujati gospodarsko sodelovanje z Državo Izrael na področju nekaterih storitev, kot je zračni promet, ne samo zaradi obojestranskih koristi, ampak tudi zaradi pozitivnih zunanjih vplivov na celotno okolico. Tudi sam sem poročevalec za poročilo o razvoju skupnega zračnega prostora z Izraelom znotraj okvira predloga Komisije o globalnem sporazumu o letalstvu s tem za Evropsko unijo pomembnim partnerjem na Bližnjem vzhodu in v kontekstu evropske sosedске politike ter enim izmed glavnih trgovinskih partnerjev na območju Euromed.

Poleg tega je Izrael že dolgo član Mednarodne organizacije civilnega letalstva, saj je izpolnjeval svoje obveznosti in sprejemal politike, ki so v skladu z mednarodno zakonodajo na tem področju, predvsem v zvezi z varnostjo in zaščito, pa tudi z varstvom okolja in blaginjo zaposlenih v letalstvu, kar vse pripomore k temu, da je treba prej omenjeni celoviti sporazum izvajati na ravni Skupnosti, pri tem pa paziti na okoljske posledice in povečan promet ter na enake pogoje za dostop.

- Poročilo: Joseph Borrell Fontelles (A6-0073/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za dodatni protokol k Sporazumu med ES in Južno Afriko zaradi upoštevanja pristopa Bolgarije in Romunije k Evropski uniji.

Zaradi pristopa Romunije in Bolgarije k EU bo Evropski parlament podal soglasje k osnutku Sklepa Sveta o sklenitvi dodatnega protokola k Sporazumu o trgovini, razvoju in sodelovanju med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Južno Afriko na drugi zaradi upoštevanja pristopa Republike Bolgarije in Romunije k Evropski uniji.

Menim, da je še posebej pomembno, da vsi sporazumi, ki jih je EU podpisala s tretjimi državami, vključujejo Romunijo kot državo članico EU. Romunija je polnopravna članica evropske družine in mora biti vključena v vse dokumente, ki se nanašajo na EU. Za Romunijo morajo veljati vse pravice in dolžnosti države članice EU.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vzdržal sem se glasovanja glede poročila gospoda Borrella Fontellesa o Dodatnem protokolu k Sporazumu med ES in Južno Afriko zaradi upoštevanja pristopa Bolgarije in Romunije k Evropski uniji. Ne strinjam se popolnoma z delom, ki ga je opravil moj kolega poslanec.

- Poročilo: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0061/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Hvala, gospod predsednik, od začetka izvajanja Schengenskega sporazuma je bil narejen znaten napredek. Pogodba je drastično spremenila življenja številnih evropskih državljanov s tem, ko je dala poudarek novemu pristopu k upravljanju mej.

Nova faza, namenjena integriranemu upravljanju mej, se je začela 2002, kar je pripeljalo do priprave skupnega korpusa zakonodaje, skupnih usklajevalnih mehanizmov, operativnega sodelovanja, skupnega integriranega ocenjevanja tveganja, usposobljenega osebja in deljenega prevzemanje bremena med državami članicami pri vzpostavitvi Evropskih enot varuhov meje.

Sedaj, ko je ta faza zaključena, je čas, da se ozremo naprej in vzpostavimo resnično celovito upravljanje meja, da bi tako uresničili dva cilja, povečanje varnosti in olajšanje potovanja za državljane tretjih držav. V zvezi s tem podpiram predloge, ki jih je Parlamentu predstavila Komisija, saj so številni že bili obravnavani v mojem poročilu o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja. V tem primeru se zdi, da se ne bomo mogli izogniti tej usmeritvi in bomo podali pozitivno mnenje o vzpostavitvi sistema registracije vstopa/izstopa, s čimer bomo potnikom poenostavili prečkanje meje, in uvedbi elektronskega sistema za odobritev potovanj.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Države članice so še vedno odgovorne za nadzor svojih meja, vendar se bomo le s pomočjo splošnega sporazuma in skupne politike lahko soočili s temeljnimi izzivi upravljanja mej in migracijskimi tokovi.

Območje brez notranjih meja ne more delovati brez deljene odgovornosti in solidarnosti pri upravljanju zunanjih meja. Pri tem ne smemo pozabiti glavnega razloga za to: zunanje meje EU vsako leto prečka več kot 300 milijonov potnikov.

Resnično celovito upravljanje meja mora biti usmerjeno k dvema osnovnima ciljema: povečevanje varnosti in omogočanje lažjega prečkanja mej za tiste, ki nameravajo vstopiti zakonito in iz legitimnih razlogov.

Vendar ne moremo še naprej razvijati ločene nove pobude brez celovitega osrednjega načrta strategije EU za meje. Prav tako je pomembno oceniti obstoječe sisteme, da bi tako lahko ugotovili, ali res obstaja potreba po vzpostavitvi novih instrumentov, kot tudi njihovo smiselnost, zanesljivost, interoperabilnost in stroške ter ali se pri tem dovolj upoštevajo temeljne pravice posameznikov.

Gérard Deprez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Podpiram poročilo gospe Hennis-Plasschaert o naslednjih ukrepih pri upravljanju meja v Evropski uniji.

Komisija je, soočena z izzivi krepitve interne varnosti in istočasno zagotavljanja lažjega potovanja državljanov tretjih držav, predlagala tri rešitve: registracija vstopa/izstopa, da bi tako preprečila pojav, ko ljudje prekoračijo dovoljen čas bivanja; olajšanje prečkanja meja dobronamernim potnikom; in uvedba elektronskega sistema za odobritev potovanj po zgledu sistema, ki od januarja deluje v Združenih državah Amerike. Z zvezi z zadnjo točko želim poudariti pomen študije politike, ki jo je izvedla Komisija, v kateri analizira učinkovitost, vpliv in izvedljivost v praksi tovrstnega sistema: zagotovljen nam mora biti dostop do objektivne ocene njegove uporabnosti in njegove dejanske, ne le predvidene, dodane vrednosti.

Ne smemo pozabiti, da morata biti pred uvedbo tega impresivnega orodja izpolnjena dva predpogoja: pospešiti moramo izvajanje SIS II, da bi tako omogočili biometrično preverjanje potnih listov in vizumov, prav tako pa moramo preučiti vpliv sistema na varstvo osebnih podatkov, da bi tako zagotovili sorazmernost ukrepa.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Tako redek dogodek je treba poudariti. To samoiniciativno poročilo o prihodnosti upravljanja zunanjih meja EU je razumno in je dokaj stvarno v tem, ko kot prvi korak predlaga ponoven pregled upravljanja mej v EU, kritično, poglobljeno analizo delovanja in učinkovitosti obstoječih sistemov in njihove medsebojne povezanosti.

Lahko smo optimistični, ne da bi bili lahkoverni, in mogoče bomo tako lahko razpravljali o tem.

Da bi lažje razumeli miselnost avtorjev tega besedila, naj le kot primer navedem dva odstavka.

Prvi navaja, da „je iskanje ravnovesja med zagotavljanjem prostega gibanja vse večjega števila ljudi prek mej in zagotavljanjem večje varnosti za evropske državljane zapletena naloga ...“. To drži, vendar lahko na drugem mestu preberemo, da morajo „ukrepe za večjo varnost na mejah dopolnjevati ukrepi za lažji pretok potnikov in spodbujanje mobilnosti v vse bolj globaliziranem svetu“.

S takšno obliko shizofrenije se ne strinjam.

Roselyne Lefrançois (PSE), v pisni obliki. – (FR) Kot poročevalka v senci za Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu pri tem poročilu sem imela že od vsega začetka resne zadržke glede uporabnosti in učinkovitosti sistema vstopa/izstopa, ki je omenjen v poročilu Evropske komisije. Izvajanje takšnega sistema, ki povzema neposredno po programu „US-VISIT“, bi pomenilo velike naložbe, pri tem pa bi dobili le negotove rezultate v zvezi z bojem proti nezakonitemu priseljevanju in kriminalu. Tako vsaj kaže eksperiment v ZDA.

Poleg tega menim, da načrtovani ukrepi, ki temeljijo na obsežnem zbiranju osebnih podatkov, predstavljajo tveganje za varstvo zasebnosti. Takšnega mnenja je tudi Evropski nadzornik za varstvo podatkov.

Zaradi sprejetja številnih mojih sprememb, katerih namen je bil osvetliti dvome glede potrebe in sorazmernosti sistema ter kritizirati sumničenje v družbi, ki je vse pogostejše prisotno v odločitvah, ki se nanašajo na upravljanje zunanje meje, sem se odločila, da bom na plenarnem zasedanju podprla poročilo.

V času, ko globalno gospodarstvo vse globlje brede v krizo, vsekakor obstajajo druge prednostne naloge za evropski proračun.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Samoiniciativno poročilo o upravljanju mej EU je pomembno, saj ga bo mogoče uporabljati kot vodilo pri zakonodaji, ki jo bo v letu 2009 predlagala ES. Kot poročevalec za skupino PPE-DE mislim, da mora besedilo zagotavljati jasnejšo podporo pripravi naslednjih korakov v celovitem upravljanju meja.

V zvezi s sistemom vstopov/izstopov EU je bil del podatkov, ki so potrebni za vzpostavitev sistema, že zbran s sistemi kot so VIS, SIS in EURODAC. Komisija mora skrbeti za medsebojno povezanost teh sistemov in razširiti njihovo funkcionalnost, da bi tako racionalizirala stroške.

Možnost, da bi državljani EU uporabljali avtomatizirane prehode kot del Programa registriranih „dobronamernih“ potnikov, je dobrodošla, saj bo pospešila pretok potnikov in preprečevala gnečo. Sam sem predlagal spremembo pojma „dobronamerni potnik“ v „pogosti potnik“, da s tem ne bi bili preostali potniki označeni kot „potniki, ki predstavljajo veliko tveganje“.

Vzpostavitev elektronskega sistema za odobritev potovanj s finančnega vidika ni utemeljena. Zaradi tega sem predlagal zamenjavo tega sistema z obvezno uporabo biometričnih potnih listov za državljane tretjih držav, ki za vstop v EU ne potrebujejo vizuma.

Da bi dosegli strateške cilje EU, Komisija ne bi smela začeti z razvojem novega orodja, dokler ne bo zagotovljeno polno, varno in zanesljivo delovanje obstoječih orodij.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Varnost zunanjih mej je področje, ki ni bilo dovolj obravnavano s strani nas v Evropskem parlamentu ali s strani drugih institucij Skupnosti. Ta predlog sem podprl, ker močno verjamem, da pomen boljše identifikacije državljanov tretje države ni le v tem, da bo zadrževal ljudi, ki jim vstop ni dovoljen, ampak bo tudi omogočil lažji dostop tistih, ki potujejo zakonito.

Med številnimi potrebnimi priporočili in opažanji, navedenimi v tem poročilu, bi rad še posebej izpostavil, kako važno je, da imamo celovit osrednji načrt za upravljanje meje. Čeprav v tem trenutku institucionalne spremembe v EU narekujejo druge prednostne naloge, je vse pomembneje, da vključimo številne mejne programe, pa naj gre za predlagane ali za že obstoječe, da bi se tako izognili nepotrebnemu podvajanju in stroškom.

Prav tako želim poudariti pomen usklajevanja tega možnega načrta z izkušnjami in cilji schengenskega območja, ki je najboljši primer odprtega območja, ki si ga vsi v Evropi želimo. Ne potrebujemo začasnih postopkov, prav tako kot ne potrebujemo množice medsebojno neskladnih mehanizmov.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to poročilo, ker menim, da je odprava nadzora na notranjih mejah EU pomemben korak v procesu evropskega povezovanja, hkrati pa vključuje nove probleme, ki jih moramo pri tem upoštevati.

Pozdravljam pobudo Sveta pri pripravi zakonodajnih predlogov za obdobje 2009-2010 o uvedbi sistema vstopa/izstopa, program za registrirane potnike (RTP) in elektronski sistem za odobritev potovanj (ESTA). Čeprav menim, da morajo biti ti programi čim prej izvedeni in da morajo biti čim učinkovitejši, jih je treba pred tem ustrezno pripraviti.

Pravilno delovanje sistema vstopa/izstopa bo odvisno tako od opreme, kot tudi od operativne perspektive glede uspeha sistemov VIS, SIS II in EURODAC. Menim, da je priprava osnutka celovitega osrednjega načrta bistvenega pomena, kar izpostavlja splošni okvir strategije EU za meje in zagotavlja usklajevanje in sodelovanje med različnimi sistemi in organi, ki so odgovorni za ta področja.

Prav tako moramo upoštevati izkušnje, ki jih imajo ZDA na tem področju. Strinjam se z avtorjem, da program, kot je US VISIT, s tehničnega vidika lahko deluje in da zaradi tega, po definiciji, ne predstavlja ovire, ki bi preprečevala normalen pretok potnikov.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Pravni sistem, ki je ranljiv za prevare, ga je težko uvesti in se v praksi ne uporablja pogosto, kar kliče h kršitvam – če ne kar k neupoštevanju – zakona. Ob upoštevanju razpoložljivih informacij lahko sklepamo, da je to ena izmed težav različne evropske zakonodaje o priseljevanju. Vsi vemo, da je ta odvrčalni učinek zakona bolj odvisen od tega, kakšna je verjetnost, da se bo uporabljal, kot od sankcij, ki jih nalaga. Iz tega izhaja potreba evropskih organov po sodelovanju pri izvajanju obstoječe zakonodaje pa tudi pri prizadevanjih za prilagajanje pravnega okvira stvarnosti, ki je opisana v številnih poročilih.

V imenu solidarnosti in nepristranske pravice je treba poudariti, da je treba posvetiti pozornost obravnavi bremena, ki ga upravljanje zunanjih meja predstavlja za zadevne države članice.

Bogusław Rogalski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za to poročilo o naslednjih ukrepih pri upravljanju meja v EU. Želel pa bi vas opozoriti na številne pomembne vidike, ki jih je treba v prihodnosti upoštevati.

Območje brez notranjih meja ne more delovati brez odgovornosti pri upravljanju teh mej. Pri tem pomemben element predstavlja povečanje varnosti meje, ki bi moral potekati vzporedno z izboljšanjem prostega gibanja ljudi v vse bolj poenoteni Evropi. Končni cilj pa bi moral biti vzpostavitev uravnoteženosti med zagotavljanjem prostega gibanja ljudi in zagotavljanjem večje varnosti za evropske državljane.

Ključni element mora biti pristop, ki temelji na cilju varovanja zasebnosti na takšen način, da ne prihaja do zlorab osebnih podatkov potnikov, potniki sami pa imajo zaupanje v organe, ki hranijo takšne podatke. Uporaba osebnih podatkov je koristna za javno varnost. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da mora zaupanje javnosti v dejavnosti organov predstavljati osnovo za vse zakonodajne postopke na tem področju. Da bi bilo to mogoče doseči, morajo biti osebni podatki strogo zavarovani in ustrezno nadzirani.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, podpreti nameravam poročilo gospe Hennis-Plasschaert o naslednjih ukrepih pri upravljanju meja v Evropski uniji in podobne izkušnje v tretjih državah. Strinjam se s poročevalko, da je ključnega pomena ovrednotiti in oceniti obstoječe ukrepe znotraj okvira upravljanja mej, preden namenimo dodatna sredstva in razvijemo sistem, za katerega se zdi, da mu Komisija daje prednost, in sicer sistem vstopa/izstopa za vse državljane tretjih držav, program za registrirane potnike (RTP), ki jim je tudi na voljo, in okvir za razvoj lokalnih shem registriranih potnikov in avtomatiziran mejni nadzor. Ti postopki ponujajo veliko možnosti, vendar je treba poudariti, in v tem pogledu pozdravljam delo poročevalke, da je treba prednostno zagotoviti varstvo osebnih podatkov in razvoj tehnologije, ki je čim manj invazivna z vidika zaupnosti ljudi, pri tem pa ne smemo pozabiti na temeljito analizo stroškov in koristi.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Ob upoštevanju pomena prostega gibanja kot dela evropskega projekta je bil namen ukrepov, ki so bili sprejeti skozi leta, poenostaviti nadzor na notranjih mejah. Vendar pa morajo tem ukrepom slediti tudi ukrepi, ki krepijo nadzor na zunanjih mejah.

V razmerah, ko je bilo, na primer v letu 2006, v EU registriranih do 8 milijonov nezakonitih priseljencev, menim, da je pobuda Komisije o uvedbi sistema vstopa/izstopa, programa za registrirane potnike in elektronskega sistema za odobritev potovanj za obdobje 2012-2015 nujna. Evropsko območje brez mej, ki je od želje prešlo v stvarnost, lahko deluje le, če prevzamemo skupno odgovornost in če izkažemo solidarnost pri upravljanju zunanjih meja, nalogi, pri kateri bodo države članice na mejah EU, vključno z Romunijo, imele ključno vlogo.

Pri tem pa ne smemo pozabiti na dejstvo, da že obstajajo sistemi za nadzor mej, kot sta EUROSUR in FRONTEX. Z vidika funkcionalnosti je torej treba nujno oceniti, v kakšnem obsegu jih lahko nova pobuda dopolni, ne da bi pri tem prišlo do podvajanja. Poleg tega moramo biti nenehno osredotočeni na spoštovanje pravice do zasebnosti ljudi, kot tudi na razvoj novih, manj invazivnih tehnologij.

Daniel Stroj (GUE/NGL), v pisni obliki. – (CS) Najprej bi rad povedal, da v celoti nasprotujem enemu izmed glavnih zaključkov poročila, ki se glasi, da je odprava nadzora meje na notranjih mejah EU eden največjih dosežkov evropskega povezovanja. Odprava nadzora na mejah je le neizogibna posledica neoliberalnega projekta EU in predstavlja ključni interes za prosti pretok kapitala, blaga in ljudi (povedano z drugimi besedami, delavcev). EU bi morala za uspeh predvsem šteti dosežke na področjih miru in socialne politike, žal pa je teh številčno vedno veliko manj.

V poročilu se kot samoumevno navaja tudi, da moramo na področju upravljanja zunanjih mej EU kopirati sistem, ki so ga uvedli v ZDA. Seveda to ne drži, če upoštevamo zelo realno in močno uveljavljeno „železno zaveso“ med ZDA in Mehiko. V zvezi z zunanjimi mejami EU bi prav tako rad poudaril, da je iz nedavne evropske zgodovine jasno razvidno, da političnih in socialnih problemov ni mogoče rešiti s policijskimi ali rutinskimi ukrepi.

- Poročilo: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) V tej obrazložitvi glasovanja nameravamo švedski socialni demokrati v Evropskem parlamentu pojasniti, zakaj smo glasovali za poročilo gospoda Lehneja o čezmejnih prenosih sedežev družb. Menimo, da gre za pomembno dopolnilo k poročilu gospoda Lehneja o statutu evropske zasebne družbe.

Menimo, da neobstoj skupnega sklopa predpisov za prenos sedežev družb predstavlja težave za družbe, ki želijo prestaviti sedež prek meja znotraj notranjega trga, saj morajo trenutno likvidirati podjetje in s tem prekiniti poslovanje, da bi lahko prenesle svoj sedež. Prav tako je dobro, da Evropski parlament predlaga,

da prenos sedeža ne sme vključevati izigravanje pravnih, socialnih ali davčnih pogojev. Prav tako pozdravljamo dejstvo, da Evropski parlament poudarja, da mora biti prenos sedeža davčno nevtralen.

Vendar se ne strinjamo z vsemi zaključki odbora v zvezi z razpravami o poročilu. Ne strinjamo se na primer z besedilom v uvodni izjavi G, ki pravi, da Evropski parlament ne more izdati zakonodaje, ki je v nasprotju s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti. Želimo izpostaviti, da zakonodajo pripravlja Evropski parlament, skupaj s Svetom, in da je naloga Sodišča Evropskih skupnosti, da tolmači to zakonodajo, in ne obratno. Prav tako želimo, da se iz poročila izbrišejo besede »Evropski parlament poudarja pozitivne učinke davčne konkurence na gospodarsko rast v okviru lizbonske strategije«.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem proti poročilu gospoda Lehneja o čezmejnih prenosih sedežev družb. Menim, da čezmejnih prenosov sedežev družb ne smemo obravnavati kot enega izmed ključnih elementov pri dokončni vzpostavitvi notranjega trga, ampak, kar se pogosto dogaja, kot način za izogibanje nacionalni zakonodaji na različnih področjih (nenazadnje tudi na področju obdavčevanja). Zato nasprotujem temu poročilu, saj obstaja resno tveganje, da se bo čezmejni prenos registriranih sedežev izrabljal za izogibanje pravnim, socialnim in davčnim zahtevam Evropske unije.

- Poročilo: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, podprl sem poročilo gospoda Giusta Catanie. Po mojem mnenju moramo ponovno preučiti Dublinsko uredbo, da bodo v odločitvi države, odgovorne za pregled prošnje za azil, upoštevane posamezne potrebe prosilcev za azil. Poudariti moramo vključevanje prosilcev za azil v njihovo novo okolje in jim zagotoviti možnost, da se naučijo jezika države, v kateri bivajo, saj se bodo s tem izboljšale njihove možnosti za vključitev v novo kulturo.

Guy Bono (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za to samoiniciativno poročilo italijanskega člana Konfederalne skupine Evropske združene levice/Zelene nordijske levice, Giusta Catanie, o prihodnosti skupnega evropskega azilnega sistema.

Besedilo tega poročila se osredotoča na razmere prosilcev za azil, katerih usoda nekoliko spominja na loterijo v odvisnosti od države, v kateri pristanejo in katere pogoji za pridržanje so včasih komaj vzdržni. Gre za razmere, ki predvsem vplivajo na mejne države, ki pa jih je treba upoštevati na evropski ravni. Ogrožene so temeljne pravice prosilcev za azil, prav tako pa tudi sposobnost nekaterih držav, da obvladajo te migracijske pritiske. Gre za skupno odgovornost.

To poročilo jasno ponazarja razmere in natančno opredeljuje izzive, s katerimi se bo soočila Evropska unija v kontekstu te razprave.

V tem glasovanju se pridružujem francoskim socialistom, ki obsojajo nevzdržne razmere, ki jih mora Evropa, kot demokratična ustanova in zaščitnica človekovih pravic, odpraviti.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Nasprotujem premiku k skupni politiki priseljevanja in azila v Evropi. Menim, da bo usklajen azilni sistem spodkopal suvereno pravico Združenega kraljestva, da se samo odloči, komu dovoli iskanje azila v moji državi in komu ne. Poleg tega verjamem, da bo skupen azilni sistem zmanjšal odgovornost britanskih ministrov in poslancev do državljanov, ki so jih izvolili.

Sprejemam, da imajo razvite države, kot je moja, humanitarno odgovornost do ljudi iz tretjih držav, ki so bili ali bodo soočeni s pregonom, mučenjem ali usmrtnitvijo, če se vrnejo. Vendar me skrbi, da bi se s tem, ko bi bila Združenemu kraljestvu odvzeta neodvisna možnost, da spremlja in ureja prosilce za azil, še bolj izpostavili grožnji terorističnih napadov.

Gérard Deprez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Podpiram poročilo gospoda Catanie o prihodnosti skupnega evropskega azilnega sistema.

Vsi politični begunci imajo pravico vstopiti v Evropsko unijo in lahko, ko je njihov status priznan, bivajo na ozemlju Evrope. Žal države članice te pravice trenutno ne uporabljajo enotno: priznavanje tega statusa se lahko od ene države članice do druge razlikuje od 0 % do 90 %.

Če bomo vzpostavili enotno visoko raven zaščite po vsej EU, moramo biti sposobni hitro uvesti številne elemente. To vključuje tudi vzpostavitev enotnega postopka vlaganja prošenj za azil in enotnih standardov za pridobitev statusa begunca, vključno z učinkovitim mehanizmom za solidarnost med državami članicami – nekatere države so preplavljene s prošnjami, medtem ko so druge manj obremenjene –, izboljšanje pogojev

za sprejem prosilcev za azil, predvsem mladoletnih oseb, ter zmanjšanje uporabe pridržanja in ustanovitev evropskega urada za podporo prosilcem za azil.

Vse to obravnava celoten „azilni zakonodajni paket“, ki smo ga začeli obravnavati šele zdaj na koncu tega mandata Parlamenta.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Poročilo gospoda Catanie je bilo pripravljeno na podlagi domneve, da so prosilci za mednarodno zaščito vedno dobronamerni, vsi pa vemo, da azil pogostokrat služi le kot izgovor morebitnih ekonomskih priseljencev, da bi se tako izognili zavrnitvi. Države članice naj ne bi imele posluha za njihovo stisko, naj bi bile represivne in prepočasi sprejemale odločitve. Nihče pa ne izpostavi dejstva, da ravno zloraba postopka v nezakonite namene upočasnjuje ocenjevanje resničnih prosilcev za azil.

Nobenega dvoma ni, da so ravno ti začetki razlog za nekatere izmed predlogov, ki izhajajo iz poročila, kot so predlogi, da mora država, odgovorna za pregled prošnje za azil, upoštevati želje prosilca, da to državo na koncu določi evropski organ, da imajo prosilci enake pravice kot rezidenti za daljši čas, da jim mora biti zagotovljena svoboda gibanja na ozemlju Evrope in tako dalje.

Strinjamo se, da obstaja potreba po sodelovanju s tistimi evropskimi državami, ki so zaradi svoje geografske lege bolj izpostavljene migracijskim tokovom in imajo težave s tem, vendar to nikakor ne sme imeti za posledico evropsko politiko, ki državam narekuje, koga morajo sprejeti na svoje ozemlje na osnovi kapric prosilcev za azil in nadnacionalne administracije.

Louis Grech (PSE), v pisni obliki. – Strinjamo se z glavno točko kompromisnega poročila in smo zaradi tega tudi glasovali zanj. Pri tem pa moramo povedati, da se ne strinjamo z nekaterimi klavzulami, kot so klavzule, ki se nanašajo na pridržanje. Menim, da ne odražajo v celoti, prav tako pa ne ponazarjajo natančno zahtevnih in težkih razmer majhnih držav članic, kot je Malta.

Malta se sooča z nesorazmernim pritokom nezakonitih priseljencev glede na svoje geografske omejitve (313 kvadratnih kilometrov), maloštevilno prebivalstvo (400 000 ljudi) in druge omejene vire (administrativne, finančne, itd.), ki jih je treba upoštevati pri urejanju, razpravljanju o ali pripravi zakonodaje v zvezi s tem.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Za to željo po vzpostavitvi skupnega evropskega azilnega sistema obstaja le ena namera, in sicer zagotoviti državam članicam Evropske unije pravno možnost za sprejetje čim večjega števila morebitnih priseljencev, ki naj bi potekalo čim lažje in brez omejitev, ki so veljale kot neuporabne in v nasprotju s človekovimi pravicami.

S tem je Evropa ponovno potrdila svoj položaj kot gostiteljica za vse priseljence, prav tako pa je bil znaten poudarek namenjen polnemu spoštovanju načela nevračanja in dolžnosti nudenja pomoči, kakor je zapisano v Konvenciji Združenih narodov o mednarodnem pomorskem pravu.

Zato – in to je res popolnoma razumljivo za te vrste, ki so naklonjene priseljevanju – enostavno dejstvo, da je vsaka država članica ohranila suverenost in svoje postopke v azilni zakonodaji, neizogibno vodi v razlike pri sprejemanju prošenj za azil in s tem predstavlja oviro za splošno sprejetje prosilcev za azil.

Glede na to, da se soočamo s skoraj 26 milijoni notranje razseljenih oseb in več kot 12 milijoni beguncev po svetu, ne potrebujemo boljših rešitev v zvezi s sprejemom, saj nikoli ne bodo zadostovale glede na eksponentno rast povpraševanja, ampak moramo raje omogočiti in spodbujati te ljudi, da bi ostali v svojih državah, da bi tam našli delo in si ustvarili družine.

Jean-Marie Le Pen (NI), v pisni obliki. – (FR) Poročilo komunističnega poslanca, gospoda Catanie, priporoča vzpostavitev evropske politike, ki je naklonjena priseljevanju.

Na začetku je pod pretvezo branjenja človekovih pravic želel Evropo spremeniti v odprto skupnost, ki je pripravljena sprejeti vso bedo na svetu.

V ta namen predlaga usklajevanje azilne zakonodaje od zgoraj navzdol, načelo nevračanja, izogibanje uporabi pridržanja in celo razširitev na begunce iz direktive o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas.

Gospod Catania se pretvarja, da je pozabil, da večina nezakonitih priseljencev, ki prihajajo v Evropo – v letu 2008 jih je samo na sredozemsko obalo prišlo 75 000 –, niso politični begunci, ampak gospodarski begunci, ki bežijo pred revščino v svojih državah.

To zlorabljanje pravice do azila, ki je v nasprotju z Ženevsko konvencijo, ni v poročilu nikjer omenjeno in to zaradi dobrega razloga: zelo priročno je, če „belca“ pripraviš do tega, da se počuti krivega in ga opominjaš na to, kako grozen kolonialist je bil in da mora sedaj plačati za vse to. Legende težko utonejo v pozabo.

S tem, ko poskuša azilno zakonodajo preoblikovati v navadno vejo priseljavanja, gospod Catania utira pot za številne zlorabe in spreminjanje nezakonitih priseljencev v žrtvena jagnjeta.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Pozdravljam dejstvo, da je Komisija predlagala uredbo, ki posodablja zakonodajo EU o azilu, saj je to glede na trenutne okoliščine nujno potrebno. Število beguncev se nenehno povečuje, trenutne uredbe in direktive, ki urejajo področje azila, pa niso več kos razmeram. Zato je bistvenega pomena, da se reforme Komisije izvedejo čim prej, v teh reformah pa bi kot še posebej pomembne označil naslednje točke.

Vzpostavljen mora biti skupen azilni sistem, sistem, ki bo pripeljal do „enotnih in razumnih časovnih okvirov“.

Pravice beguncev je treba podpreti – saj beguncev zaradi njihovega statusa, v skladu s katerim so „potrebni zaščite“, načeloma ni mogoče zapreti.

Vzpostavljen mora biti enoten nadzor meje, da lahko imajo ljudje, ki so upravičeni do mednarodne zaščite, lažji dostop.

Dublinski sistem, ki je trenutno v veljavi in v skladu s katerim želijo prosilci za azil, na primer njihove izbire evropske države, ni mogoče upoštevati, mora biti popravljen, tako da bodo lahko ljudje, za katere se ugotovi, da potrebujejo zaščito, prav tako živeli v drugi državi EU.

Posameznim državam članicam mora biti vedno zagotovljena možnost, da se neodvisno odločijo, koga in koliko ljudi bodo sprejele in zakaj bodo to storile.

Podpiram predlog Komisije in samoiniciativno poročilo, vendar bi rad še enkrat izpostavil, da je v zvezi s tem vprašanjem ključnega pomena hitra in enotna izvedba.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu gospoda Catanie o prihodnosti skupnega evropskega azilnega sistema. Moja stranka, nizozemska socialistična stranka, ne verjame, da bosta usklajevanje politike o azilu in ustanovitev agencije, ki bo to v prihodnje vodila, prispevala k enakomernejši porazdelitvi števila prošenj za azil med različnimi državami članicami. Prošnje za azil so v večji meri odvisne od prisotnosti družinskih članov in znancev v posameznih državah članicah, kar privablja nove prosilce za azil.

Tudi sam sem mnenja, da bi usklajevanje pomenilo manj kakovostno politiko o azilu v državah, kjer je ta politika trenutno relativno dobro urejena, saj bi države članice izkoristile to standardizacijo za iskanje najnižje možne ravni. Takšno iskanje dna je nezaželeno in bo prizadelo le prosilce za azil. Čeprav cenim prizadevanja gospoda Catanie, njegovih zaključkov v zvezi s tem ne podpiram.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Čeprav je sodelovanje na področju vprašanj, povezanih z azilom, glede na ogromen pritok beguncev pomembno, je dobronamernost predlagane evropske agencije za azil nekoliko dvomljiva. Dodatno nadgradnjo je mogoče doseči tudi brez takšne agencije s tem, ko nekateri izmed predvidenih ukrepov pridejo v pristojnost drugih organizacij, kot je Frontex. Popolnoma nesprejemljivo je, da ta nova agencija izvaja analize tveganja, ki jih morajo potem države članice uporabljati, kar pomeni, da bi bilo predpisano, katere prosilce za azil morajo države članice sprejeti. To je grobo poseganje v suverenost držav članic in na to se lahko odzovemo le z zavrnitvijo.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. Čeprav so v nekaterih primerih razlogi, da se nekdo odloči in odseli, lahko podobni razlogom, ki ženejo prosilce za azil, morata biti sistema ustrezno ločena, bodisi s pravnega vidika ali z vidika upravnih postopkov.

Glede na ta pomemben pogoj je treba upoštevati tudi dejstvo, da lahko imajo odločitve, ki jih sprejme ena država članica, posledice za druge, saj so meje znotraj schengenskega območja odprte. Istočasno pa je mogoče idejo o Evropi v celoti razumeti tudi v očeh prosilca za azil, ki gleda na „Evropsko unijo“ kot na območje, ki je homogeno in po njegovem razumevanju pravo nasprotje nevarnostim, pred katerimi beži. Prosilec za azil, katerega življenje je resno ogroženo, bo le težko izbral svojo točko vstopa v Evropo, prav tako pa ne bo mogel izvesti upravnih postopkov, ki so nujni in se zahtevajo od kandidata za priselitev. Zaradi vsega tega je usklajevanje in sodelovanje med državami članicami potrebno, kar pa ne pomeni, da mora azil postati alternativni način za priselitev ali, še manj, način za reševanje nezakonitosti nekaterih migracijskih tokov.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, ne strinjam se s številnimi točkami poročila gospoda Catanie o prihodnosti skupnega evropskega azilnega sistema in zaradi tega bom glasovati proti. Čeprav se z gospodom Catanio strinjam glede dejstva, da je institut azila bistven del demokracije in varstva človekovih pravic, je treba na vsak način preprečiti vse možne zlorabe, da bi tako ta institut ohranili.

Namesto skupnega azilnega sistema v Evropi in namesto izgradnje „Evrope azila“, če uporabim besede Evropskega sveta z zasedanja lanskega oktobra, bi bilo boljše, če bi zgradili „Evropo pravic“, kar pomeni Evropo, ki se bojuje proti razlogom za povečano število beguncev, kot je izpostavil poročevalec, ki prevzema močnejšo mednarodno vlogo pri reševanju konfliktov v nekaterih državah, ki odločneje izvaja pritisk, tako da so zajamčeni človekovo življenje, spoštovanje dostojanstva in temeljne svoboščine povsod tam, kjer to še ni uveljavljeno. Boj proti posledicam teh resnih kršitev pravic ne rešuje in ne bo mogel nikoli učinkovito rešiti temeljnih problemov, ki jih je treba reševati z drugimi instrumenti.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) V zadnjih letih se je število beguncev v EU povečalo na 12 milijonov, poleg tega pa je notranje razseljenih še 26 milijonov oseb.

Potrebna je skupna evropska azilna politika, ker se azilne politike 27 držav članic EU med seboj preveč razlikujejo – v praksi to pomeni igranje s prihodnostjo ljudi, kar je absurdno. V prvi fazi (1999-2005) je EU poskušala uskladiti pristop politik držav članic na osnovi skupnih minimalnih standardov. V drugi fazi je delo potekalo na skupnem azilnem postopku in enotnem statusu za tiste, ki jim je bil odobren azil ali subsidiarna zaščita.

Poročilo, ki bi ga danes morali sprejeti, pozdravlja vzpostavitev evropske agencije za azil, vendar obžaluje počasen napredek pri izvajanju druge faze, za kar je seveda kriva neuveljavitev Lizbonske pogodbe. Podpiram poziv k izboljšanju obstoječe zakonodaje v zvezi z direktivo o azilnih postopkih, direktivo, ki določa pogoje za sprejem, in direktivo za priznanje ali odvzem statusa begunca.

Podpiram poročilo, saj je pomembno, da se uvede standard za varstvo beguncev in da vse države članice izkažejo solidarnost tako, ko prevzamejo svoj del odgovornosti in načrtno sodelujejo.

- Poročilo: Gabriele Stauner (A6-0022/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Stauner o akcijskem načrtu Komisije za integriran okvir notranje kontrole. Načela dobrega finančnega poslovanja in preglednosti proračuna so bistvenega pomena ne le za pridobivanje pozitivnega mnenja s strani Evropskega računskega sodišča s pomočjo poenostavitve zakonodaje, ki velja za nadzor, in posledično morebitnega znižanja povezanih stroškov, ampak tudi, srednjeročno gledano, za učinkovitejšo spremljanje porabe virov državljanov Evropske unije in posledično povečanje upravičenosti ukrepov EU. Zaradi tega sem prepričan, da je sodelovanje z državami članicami in z neodvisnimi revizijskimi hišami ključnega pomena, kot je to že poudarila poročevalka.

- Poročilo: Manuel Medina Ortega (A6-0058/2009)

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Sodišča se vse pogosteje ukvarjajo z zakonodajo o mednarodnih in čezmejnih dokazih. Takšni primeri se lahko nanašajo na Avstrijce, ki so se ponesrečili v Nemčiji, blago ali storitve z napako iz druge države članice, priče, ki živijo na drugem koncu EU, ali tožilce, ki so se odselili v tujino. Pravica do pravnega sredstva preprosto ne sme prenehati zaradi tega, ker je dokaz izven države članice, v kateri ima sedež pristojno sodišče. Tisti, ki delujejo na terenu, pravijo, da ravno tako, kot v preteklosti, še vedno obstajajo nerešena vprašanja v zvezi s čezmejnimi pridobivanjem dokazov v civilnih in gospodarskih zadevah. Ker je te zadeve treba rešiti, sem glasoval za to poročilo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospoda Medine Ortege o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah. Jasno je, da je za spodbujanje učinkovitosti, s čimer se je mogoče izogniti nepotrebnemu zapravljanju časa in denarja, treba spodbujati neposredne stike in popolno sodelovanje med sodišči. Poleg tega je treba zagotoviti večjo uporabo informacijske tehnologije, predvsem komunikacije prek varne elektronske pošte in video konference, saj je stroškovno učinkovitejša in daje boljše rezultate. Strinjam se s poročevalcem, ko pozdravlja v preteklosti opravljeno delo v zvezi s tem v sklopu programa e-pravosodja.

- Poročilo: Bert Doorn (A6-0014/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospoda Doorna o izvajanju Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze. Popolnoma se strinjam, da je treba Komisijo pozvati, naj v tesnem sodelovanju z državami članicami spodbuja nacionalne strukture zagotavljanja kakovosti, kar bo zagotavljalo neodvisno in zunanje zagotavljanje kakovosti za računovodska podjetja. Prav tako menim, da je pravilno in nujno potrebno spremljati in poročati, v kolikšni meri so bili cilji direktive izpolnjeni, in ali je mogoče pričakovati, da bodo izpolnjeni.

- Poročilo: Claire Gibault (A6-0003/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konzervativni poslanci EP podpirajo enako obravnavo in dostop žensk in moških v vseh vidikih družbe, vključno z uprizoritveno umetnostjo. Na osnovi tega smo danes tudi podprli to poročilo.

Istočasno pa želimo poudariti, da se ne strinjamo s konceptom kvot, kot na primer izhaja iz odstavka 12 poročila.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Hvala, gospod predsednik, glasoval sem za poročilo. Nekaj dni po mednarodnem dnevu žena smo spet v Parlamentu in razpravljamo o socialni neenakosti med dvema spoloma. Na ta problem ni imuno niti področje uprizoritvene umetnosti, kot je jasno navedla Komisija.

Ženske v sektorju uprizoritvene umetnosti še vedno poskušajo pridobiti popolnoma razvite vloge, redko zasedejo odgovorna delovna mesta v večjih kulturnih ustanovah, pogostokrat pa prejemajo nižjo plačo kot njihovi moški kolegi. Ženskam prevzemanje ženskih vlog delavke, žene in matere predvsem otežuje neobičajni delovnik, ki je značilen za delo v umetnosti, zaradi česar morajo pogosto izbirati med poslovno kariero in družino.

Na koncu bi rad poudaril potrebo po zagotavljanju enake zastopanosti spolov v posvetovalnih odborih in odborih, ki sprejemajo odločitve in sodelujejo pri iskanju novih kadrov, nagrajevanju, napredovanju in financiranju, kot tudi v drugih vejah sektorja, da bi tako bilo mogoče uvesti statistično spremljanje pri pripravi primerjalne analize delovnih razmer, s katerimi se soočajo ženske v različnih državah Unije.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o enakem obravnavanju ter dostopu moških in žensk na področju uprizoritvenih umetnosti, ker so trenutno neenakosti pri možnostih za zaposlitev in možnostih nasploh na področju uprizoritvenih umetnosti med ženskami in moškimi močno prisotne. Prav tako je treba nujno uresničiti demokratični pojem, v skladu s katerim morajo moški in ženske za enako delo prejemati enako plačo, kar ne velja vedno za umetniško področje in veliko drugih področij.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Uprizoritvena umetnost v vsaki družbi uspeva že na tisoče let. Zato se postavlja vprašanje, zakaj EU meni, da mora uveljaviti svojo voljo v sektorju, ki tako dobro uspeva ravno zaradi tega, ker je v veliki meri zaščiten pred vmešavanjem Bruslja.

Menim, da ni v moji pristojnosti, da kot poslanec Evropskega parlamenta govorim tistim, ki sodelujejo v uprizoritveni umetnosti, kako naj urejajo svoje zadeve. Menim, da je moje delo nastopajočim izvajalcem in organizacijam, ki skrbijo za uprizoritveno umetnost, zagotoviti kar največjo zaščito pred dobronamernimi, vendar napačnimi in naivnimi pobudami, kot je tale.

Sem za enako obravnavo moških in žensk z zakonskega vidika. Vendar verjamem, da politični pritisk ne bi smel nikoli vplivati na umetniške odločitve. V tem Parlamentu imamo trdno stališče v zvezi z odzivom na karikature preroka Mohameda v danskih časopisih. Bojim se, da s še tako neznatnim krčenjem umetniške svobode hkrati krčimo tudi vrednote svobode govora in izražanja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo za to poročilo, ker izpostavlja obseg in zakoreninjenost neenakosti med moškimi in ženskami na področju uprizoritvenih umetnosti ter njihov vpliv na celotno družbo. Prav tako izpostavlja nujnost spodbujanja dostopa žensk do vseh umetniških poklicev, v katerih so še vedno v manjšini.

Kot je v poročilu poudarjeno, je odstotek žensk, zaposlenih v umetniških poklicih in na uradnih položajih na kulturnem področju, zelo majhen. Ženske so prav tako premalo zastopane na odgovornih delovnih mestih v kulturnih ustanovah ter na akademijah in univerzah, kjer poteka študij nekaterih umetnosti.

Zaradi tega se strinjamo s številnimi predstavljenimi predlogi, ki poudarjajo potrebo po spodbujanju dostopa žensk do vseh umetniških poklicev in drugih poklicnih dejavnosti v zvezi z učinkovitostjo, v katerih so v manjšini. Prav tako je treba spodbujati države članice, da odpravijo vse ovire za dostop žensk do vodilnih položajev v kulturnih ustanovah ter na akademijah in univerzah.

Prav tako poudarjamo, da diskriminacija žensk predstavlja problem za razvoj kulturnega sektorja, saj je zaradi nje kulturni sektor prikrajan za talent in sposobnost. Zavedamo se tudi, da talenti potrebujejo stik s publiko, da bi bili deležni priznanja.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Samoumevno je, da se v Junjski listi zavzemamo za enako obravnavno, enako plačilo za enako delo in za temeljno pravilo enakosti moških in žensk. Zato smo glasovali za to poročilo.

Vendar smo glasovali „za“ ob jasnem pogoju. Nasprotujemo temu, da Evropski parlament poskuša določiti, kako naj posamezne države članice na primer oblikujejo nacionalno otroško varstvo ali uporabijo sistem kvot.

Trenutno poročilo je tipičen primer vmešavanja in vneme po urejanju, ki je značilno za Evropski parlament. Namesto da bi deloval kot forum za pereče izzive, ki zahtevajo čezmejno sodelovanje, se nenehno vmešava v vprašanja, ki so in morajo ostati nacionalne zadeve.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – To poročilo izpostavlja močno prisotnost in zakoreninjenost neenakosti pri možnostih za zaposlitev in možnostih nasploh med ženskami in moškimi. Podpiram to poročilo, ki poziva države članice, da sprejmejo posebne ukrepe, namenjene spodbujanju žensk, da nadaljujejo poklicne kariere na področjih, kjer so premalo zastopane.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), v pisni obliki. – Verjamem, da bi morali neenakost odpraviti iz naših življenj. V današnjem civiliziranem svetu je treba za vedno opraviti z neenakostmi med moškimi in ženskami ter večinami in manjšinami. Evropski parlament mora spoštovati svojo preteklo zakonodajo in podpirati vrednote univerzalne solidarnosti. V procesu sprejemanja odločitev za uprizoritvene umetnosti in številna druga področja mora biti zagotovljena enaka zastopanost spolov. Da bi lahko našli prave talente, najboljše izvajalce in zaslužne prosilce, mora biti ženskam zagotovljen enak status kot moškim na istih področjih. Kjer imajo moški prednosti pred ženskami in obratno, mora priti do resne obravnave in smiselne zaščite, da bi bilo mogoče odpraviti to nedoslednost. EU ne bo dovoljevala siromašenja skupine na osnovi spola ali druge lastnosti, naša dolžnost pa je zagotoviti, da to velja za celotno področje uprizoritvene umetnosti (kot tudi za druga področja). Zaradi tega je moja dolžnost in dolžnost stranke PPE-DE, da z glasom podpremo vsako zakonodajo, ki podpira enakost, odpravlja kršitve in bolje ohranja kohezijo med pripadniki nasprotnega spola.

Maria Petre (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to poročilo, z gospo Gibault pa sva zelo dobro sodelovali. Ne smemo pozabiti, da so ženske v uprizoritveni umetnosti še vedno premalo zastopane, predvsem pa so premalo zastopane na vodilnih položajih na tem področju. Prav tako ne smemo pozabiti, da govorimo o zelo občutljivem področju s številnimi vplivi, ki posreduje jasno sporočilo publiki in družbi. Imamo premalo vrtcev in jasli. Prav tako je dejstvo, da je uprizoritvena umetnost povezana z nestandardnim in dolgim delovnim časom. Če se bodo spremenili ti vidiki, je mogoče doseči cilj, predlagan v poročilu, o ravni zastopanja v višini 30 % v umetnosti.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Gibault o enakem obravnavanju ter dostopu moških in žensk na področju uprizoritvenih umetnosti. Strinjam se s cilji poročila gospe Gibault: priznanje načina, na katerega so socialno in kulturno izdelane identitete v uprizoritveni umetnosti, in predlagati posebne rešitve, ki bi lahko odpravile neravnovesja, povezana z obstoječimi neenakimi razmerami. Za dobro stanje sektorja in za osebni razvoj moških in žensk se morajo uporabljati vsi razpoložljivi viri usposobljenosti. Obvezno je treba zelo hitro najti rešitev glede delovanja jasli v kulturnih podjetjih, pri čemer je delovni čas prilagojen času vaj in nastopanja.

- Poročilo: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, podpiram poročilo gospoda Schwaba o emisijah CO₂ in izboljšanju varnosti v cestnem prometu. Zelo pomembno je, da prizadevanja za zmanjšanje emisij CO₂ ne ogrozijo drugih enako pomembnih vidikov oblikovanja avtomobilov in da ne vplivajo negativno na varnost v cestnem prometu. S spodbudami in naložbami v razvoj inovativne evropske avtomobilske

industrije bomo lahko na učinkovit način zaščitili delovna mesta v tem sektorju, ki ga je finančna kriza najhujše prizadela.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Sedaj obstajajo nove tehnologije, ki lahko temeljito izboljšajo varnost prevoza (npr. sistemi elektronskega nadzora stabilnosti) ali zmanjšajo količine emisije CO₂ (npr. pnevmatike z nizkim količnikom kotalnega upora), če se bodo takšne tehnologije uporabljale kot standard v novih motornih vozilih.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Poslanec v Evropskem parlamentu je predlagal poročilo, katerega namen je povečati varnost avtomobilov z uvedbo strožjih zahtev glede varnostnih ukrepov za proizvajalce avtomobilov. Vsa nova vozila, izdelana v Uniji, bodo morala biti v skladu s tehničnimi zahtevami in ukrepi, ki bodo zmanjšali njihov okoljski vpliv, zmanjšali hrup in povečali varnost v cestnem prometu. Uredba združuje napredek evropske proizvodnje in tehnologije in povečano raven zaščite, ki jo evropski potrošniki lahko pričakujejo. Te inovacije bodo pomagale zmanjšati emisije CO₂, porabo goriva in hrup.

Z navdušenjem podpiram to poročilo, ki bo vsem nam v korist.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Glasovala sem za to poročilo, saj potrošniki rabijo in želijo varnejša in okolju prijaznejša vozila. V zvezi z varnostjo avtomobilov predvsem pozdravljam obvezno nameščanje ESP (sistemi elektronskega nadzora stabilnosti) v osebnih avtomobilih že od leta 2011.

V zvezi s pnevmatikami verjamem, da so prizadevanja za zmanjšanje emisij CO₂ z uporabo boljših pnevmatik z nižjim količnikom kotalnega upora, kot tudi uvedba sistemov za nadzor tlaka pnevmatik, vredni truda. Zmanjšanje emisij CO₂ pa ne sme iti na račun varnosti pnevmatik, se pravi njihovega oprijema na mokri podlagi.

Prav tako sem zadovoljna, da obstoječih zalog ne bo treba – kot je bilo sprva načrtovano – umakniti s trga v roku 12 mesecev, ampak 30 mesecev po uvedbi novega standarda. S tem se bo mogoče izogniti uničenju zalog pnevmatik, ki bi povzročila še dodatno škodo v okolju. Poleg tega svojim dobaviteljskim podjetjem, ki jih je gospodarska kriza močno prizadela, puščamo ustrezno prehodno obdobje, v katerem se bodo lahko pripravila na visoko raven zahtev, ki se nanašajo nanje.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Vsak prebivalec planeta, ki se zaveda predvidenega obsega globalnega segrevanja, lahko ukrepa, da bi zaustavil napredovanje tega procesa, ki ogroža Zemljo. V primeru voznikov in vozil, ki jih vozijo, so to prizadevanja, navedena v poročilu, o katerem smo glasovali danes.

„Zelena vožnja“ pomeni zmanjševanje porabe goriva. EU zagovarja možno zmanjšanje teh stroškov v višini 20 milijard EUR do 2010. Prav tako zagovarja možno zmanjšanje emisij CO₂ v višini 50 milijonov ton. Ni treba posebej poudarjati, da bodo učinkih teh ukrepov vidni šele dolgoročno. Vseeno pa je koristno, da bodo začeli veljati eno leto pred datumom, ki ga je predlagala Komisija.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram uredbo, zaradi katere bodo z uvedbo novih tehnologij avtomobili in ceste varnejši. To vključuje sisteme za nadzor tlaka pnevmatik, zahteve glede oprijema na mokri podlagi in sisteme opozarjanja pred zapustitvijo voznega pasu. To poročilo prispeva k zmanjšanju emisij CO₂ z novimi standardi, ki jim morajo ustrezati pnevmatike, kar bo izboljšalo učinkovitost porabe goriva in zmanjšalo stroške za gorivo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospoda Schwaba o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil. Namen poročila, ki je odlično, je zagotoviti pravilno delovanje notranjega trga ter hkrati zagotoviti višjo raven varnosti in varstva okolja. Te zahteve za homologacijo so bile usklajene na ravni Skupnosti, da se preprečijo različni sistemi med državami članicami in zagotovi visoka raven varnosti v cestnem prometu in varstva okolja po vsej Skupnosti. Zato se popolnoma strinjam z gospodom Schwabom, saj je namen predlagane uredbe znatno poenostaviti zakonodajo o homologaciji na področju varnosti motornih vozil in pnevmatik z eno uredbo Sveta in Parlamenta.

- Poročilo: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Prvotne direktive IPPC, skupaj z drugimi šestimi direktivami, države članice EU niso v celoti izvajale, zato te direktive ne izpolnjujejo svojega namena. Zaradi tega je bila sprejeta odločitev o prenovitvi teh direktiv in danes smo o njih v Parlamentu glasovali. Švedski Socialni demokrati podpiramo prenovitev in opazamo, da vsebuje nekatere izboljšave glede trenutnih pravil. Vendar smo se odločili, da bomo na končnem glasovanju

glasovali proti direktivi, saj smo mnenja, da bo zaradi nekaterih sprememb, o katerih je potekalo glasovanje, direktiva znatno slabša od prvotnega predloga Komisije. Nismo na primer mogli sprejeti dodatnih izjem za velike kurilne naprave.

Drug razlog, zakaj smo se odločili za „ne“, je dejstvo, da v tej direktivi pogrešamo možnost za obsežno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. Z zavrnitvijo sprememb, pri predložitvi katerih je sodelovala naša delegacija in ki zagovarjajo mejne vrednosti za emisije ogljikovega dioksida za nove velike elektrarne, je ta Parlament pokazal, da dela, povezanega z zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov, ne jemlje resno. Takšnega predloga ne moremo podpreti.

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain in Eoin Ryan (UEN), v pisni obliki. – Močno podpiramo prvotno direktivo IPPC. Industrijske dejavnosti, na katere se nanašajo obstoječe direktive, so v EU krive za 55 % emisij CO₂, 83 % SO₂ in 34 % NO_x. V skladu s trenutno veljavno direktivo dovoljenja izdaja Evropske agencije za okolje, ki od industrijskih obratov zahteva, da uporabljajo „najboljše razpoložljive tehnologije“.

Pri jutranjem glasovanju je bilo mogoče opaziti številne problematične spremembe v zvezi z novim predlogom IPPC.

1. Minimalne zahteve. Irska nasprotuje spremembam glede minimalnih zahtev, saj bo to negativno vplivalo na irsko industrijo in na delo, ki je bilo nedavno opravljeno, da bi bilo mogoče doseči status trenutno veljavne direktive. Viri bi bili bolje porabljeni, če bi se uporabili za uveljavljanje direktive v tistih državah članicah, ki ne delujejo v skladu z njo.

2. Perutnina, gnoj in gnojevka. Številni predlogi so bili namenjeni večjemu vključevanju perutnine in trosenja gnoja v področje uporabe. Glasoval sem proti tem spremembam, da bi se izognili dvojnemu urejanju, saj glede gnoja in gnojevke zadostuje direktiva o nitratih. Glede perutnine IPPC že sedaj nadzoruje 40 000 mest za perutnino. Sprememba bi znižala mejne vrednosti s 40 000 na 30 000 za kokoši nesnice, 24 000 za race in 11 500 za purane. V oceni učinka ni nikjer omenjeno, od kod izvirajo te številke in na kakšni znanstveni osnovi so bile določene.

2. Obroki. Prav tako sem glasoval za prilagodljivost obrokov.

Niels Busk, Anne E. Jensen in Karin Riis-Jørgensen (ALDE), v pisni obliki. – (DA) Poslanci EP Danske liberalne stranke, Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen in Niels Busk, so glasovali za spremembo 96, ki jo je predlagala skupina zaveznistva liberalcev in demokratov za Evropo, o izbrisu odstavka 4 člena 16, saj je trosenje živalskega gnoja v nasprotju s cilji IPPC o zmanjšanju emisij iz velikih industrijskih obratov. Poleg tega je ta zadeva že vključena v okvirno direktivo o vodah (2000/60/ES) in direktivo o nitratih (91/676/EGS).

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Zaradi osnovnih določb tega poročila bi se državne bolnice v moji regiji na severovzhodu Anglije in drugje v Združenem kraljestvu soočile z izjemno povečanimi stroški za kotle za centralno kurjavo.

Državne bolnice morajo imeti zadostno količino rezervne kapacitete kotlov, da lahko obvladajo nujne primere in v primeru tehničnih okvar. Na osnovi te direktive bi bili kotli v bolnicah ocenjeni glede na njihove potencialne emisije in ne glede na njihove dejanske emisije – zaradi česar bi pri pridobitvi dovoljenja nastali znatni stroški.

Podprl sem predložitev sprememb za izvzem pomožnih kotlov, ki ne obratujejo poln čas, iz področja uporabe direktive.

Ne glede na te probleme moramo ukrepati usklajeno in obravnavati skupno grožnjo, ki jo predstavljajo podnebne spremembe in onesnaževanje okolja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta predlog direktive skuša revidirati in združiti v eno samo besedilo sedem ločenih direktiv o industrijskih emisijah.

V predlogu Komisije je navedeno, da predvideva celosten pristop, katerega namen je zagotoviti upoštevanje okoljskih vidikov pri izdaji dovoljenj za obrate, in sicer na najbolj celovit in uravnotežen način. Namen je uvesti učinkovite omejitve emisij z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij (NRT), ki jih je treba uporabljati dosledneje kot danes.

Kot je navedeno v poročilu, bi lahko ta zakonodajni postopek imel posledice za 52 000 industrijskih obratov v Evropi. Zaradi tega podpiramo nekatera odstopanja za mikro, mala in srednje velika podjetja, za katera ne bi smele veljati enake obveznosti kot za velike industrijske obrate. Vendar pa podpiramo obsežnejše

posredovanje v industrijskih obratih, ki imajo sežigalnice in sosežigalnice, ter večje število inšpekcij kot predlaga Evropska komisija.

Spremenjeno besedilo predstavlja dodano vrednost k javnemu posvetovanju in vlogi okoljskih nevladnih organizacij, upošteva interese mikro podjetij in MSP ter od Evropske komisije prevzema nekaj pristojnosti glede sprejemanja odločitev. Zaradi tega smo na koncu glasovali za predlog v upanju, da bo na Portugalskem vlada bolj sodelovala pri podpori in spremljanju kakovosti zraka.

Luca Romagnoli (NI), *v pisni obliki*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem proti poročilu gospoda Krahmerja o industrijskih emisijah. Ne strinjam se s tem, da bi morali pristojni lokalni organi določiti ukrepe za omejitev emisij posameznih obratov in na ta način doseči raven emisij, ki v povprečju ustreza zahtevam, določenim v referenčnih dokumentih NRT, z nekaj manevrskega prostora, da je mogoče ustrezno upoštevati lokalne okoliščine. Ta naloga mora biti v celoti dodeljena organu Skupnosti, ne pa lokalnemu ali nacionalnemu organu. Posebne lastnosti regije ne smejo predstavljati diskriminacijskega dejavnika na tem področju, saj imajo različne minimalne mejne vrednosti za posledico zelo različne stroške in dobičke, kar neizogibno vpliva na pravo konkurenčnost podjetij.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (PL) Da bi lahko izpolnili cilje nedavno sprejetega podnebne in energetskega paketa moramo odločno ukrepati.

Pretekla prizadevanja EU za zmanjšanje industrijskih emisij je oviralo pomanjkanje kohezije in usklajevanja ter visoke ravni neskladnosti. Zaradi tega toplo pozdravljam pobudo Komisije in predlog poročevalca. Zamenjava številnih direktiv o industrijskih emisijah z enim koherentnim aktom je vsekakor korak v pravo smer. Prav tako sem pripravljen podpreti vsako pobudo, namenjeno zmanjševanju birokracije, povečevanju prožnosti uredb glede inšpekcije obratov in povečevanju preglednosti. V celoti podpiram predlog poročevalca glede večje vloge Evropskega parlamenta pri pripravi prihodnjih regulativnih sprememb.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *v pisni obliki*. Predlog direktive Evropske komisije o industrijskih emisijah in spremembe Evropskega parlamenta ponovno dokazujejo, da pravi namen „zelenega gospodarstva“ ni varstvo okolja, ampak zaščita kapitalskih dobičkov. Najave Evropske komisije o omejevanju emisij toplogrednih plinov so zavajajoče in povzročajo zmedo.

Ta direktiva se nanaša na več kot 52 000 industrijskih obratov, kar predstavlja velik delež emisij v državah članicah EU in ki so celo skupno odgovorni za neuspeh pri uresničevanju ciljev Evropske komisije o zmanjšanju onesnaženosti zraka.

Najpomembnejše spremembe, ki jih je predlagal Evropski parlament, znatno omejujejo področje uporabe direktive in uvajajo elemente nejasnosti in negotovosti, kar je vedno v korist plutokraciji in krepí neodgovornost kapitala. Istočasno postanejo industrialci sami odločilen dejavnik pri opredeljevanju vrednosti emisij, ki bodo določene v skladu z njihovimi potrebami in prednostnimi nalogami, povedano z drugimi besedami, na osnovi motiva dobička.

Brezbrižnost varstva okolja je vključena v protimonopolni in protiimperialistični boj delavcev proti gospodarski suverenosti monopolov in njihovi politični moči ter proti EU in strankam, ki podpirajo enostransko miselnost Evrope.

- Poročilo: Klaus-Heiner Lehne (A6-0044/2009)

Jan Andersson, Ole Christensen, Göran Färm, Anna Hedh, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose, Inger Segelström, Britta Thomsen in Åsa Westlund (PSE), *v pisni obliki*. – Predlog Komisije o statutu evropske zasebne družbe omogočila neresnim družbam, da zaobidejo pravila o soudeležnosti delavcev. Če ima evropska zasebna družba sedež v državi članici z nizko udeležbo delavcev ali brez udeležbe ter opravlja svoje dejavnosti v drugi državi članici z visoko udeležbo, lahko podjetje zaobide pravila.

Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu pa je skupaj z ETUC dosegla kompromis, ki znatno izboljšuje predlog Komisije. Kompromis sedaj navaja, da se bodo, kadar imajo podjetja določeno kvoto svojih zaposlenih v drugi državi članici z višjo udeležbo delavcev v primerjavi z državo članico, kjer ima podjetje sedež, uporabljala pravila udeležbe, ki so za delavce ugodnejša.

Čeprav je kompromis veliko boljši od originalnega predloga, nismo popolnoma uspeli. Ravni za vzpostavitev udeležbe delavcev so še vedno visoke v primerjavi s pravili v nekaterih državah članicah, prav tako pa obstajajo

problemi z opredelitvijo tega, kaj šteje za visoko raven udeležbe delavcev. Zato smo se – danska in švedska delegacija v skupini socialdemokratov – odločili, da se bomo vzdržali glasovanja na končnem glasovanju.

Johannes Blokland (IND/DEM), *v pisni obliki*. – (NL) To popoldne smo glasovali o statutu evropske zasebne družbe. Na koncu sem se odločil, da bom glasoval proti predlogu zaradi naslednjih razlogov. Prvič, moje mnenje je, da ta predlog povečuje pravno negotovost v Evropski uniji. Odnos med nacionalno zasebno družbo in evropsko zasebno družbo, med veljavno nacionalno zakonodajo in besedilom uredbe, ni dovolj jasen. Kako je mogoče preprečiti neupoštevanje uporabne nacionalne zakonodaje? Kako je ta predlog usklajen z varstvom potrošnikov?

Na ta vprašanja ni nobenih zadovoljivih odgovorov. Danes smo prav tako glasovali o drugem poročilu gospoda Lehneja, ki vsebuje priporočila za izboljšanje čezmejnega prenosa registriranih sedežev družb. Menim, da je to veliko boljša zamisel kot evropska zasebna družba. Če si bo Komisija prizadevala za poenostavitev čezmejnega prenosa registriranih sedežev družb, da bi se tako zmanjšala birokracija, bo celoten predlog evropske zasebne družbe odveč.

Carlos Coelho (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (PT) Znatne razlike med pravnimi sistemi držav članic pogostokrat prisilijo družbe, ki želijo začeti poslovati v tujini, v zelo drage procese. To še posebej velja za MSP, ki imajo manjše strukture.

Vzpostavitev tega statuta predstavlja dodaten korak k odpravi teh ovir, predvsem v sektorju, ki je temeljnega pomena za evropsko gospodarstvo.

Vzpostavitev „evropske zasebne družbe“ omogoča MSP, da ustanovijo svoje podružnice z uporabo istega statuta, ne glede na to, kje imajo glavno upravo. V tujini bodo lahko poslovala prav tako enostavno kot v svoji državi.

Čas in denar, ki ga bodo MSP s tem ukrepom iz Akta za mala podjetja privarčevala, jasno nakazuje potek prihodnje politike evropskega gospodarstva.

Iz teh razlogov poslanci, ki zastopajo portugalsko socialdemokratsko stranko, podpirajo poročilo.

Avril Doyle (PPE-DE), *v pisni obliki*. – Gospod Lehne je pripravil samoiniciativno poročilo, v katerem predlaga uredbo Sveta, katere cilj je malim in srednje velikim podjetjem (MSP) omogočiti lažji čezmejni prenos, znotraj Skupnosti, registriranega sedeža podjetja, ustanovljenega v državi članici Skupnosti. Ta namen je hvalevreden. Vendar pa moramo biti predvidni, da te lastnosti ne bo mogoče zlorabljati in tako izpodbijati nacionalno pravo družb, istočasno pa zagotoviti, da statut (Societas Privata Europea) predstavlja podjetjem izvedljivo alternativo.

V številnih spremembah, ki so še vedno močno sporne, obstajajo številni predlogi, vključno s sklici na minimalni kapital, preverjanja registracije, sklici na nacionalno zakonodajo, čezmejne komponente in udeležbo zaposlenih. Nekatere spremembe, ki jih je predlagal odbor ECON, so pozivale k enotnosti na nekaterih področjih do leta 2010, vključno z davkom, kar bi učinkovito omejilo uporabo nacionalne zakonodaje.

Čeprav načeloma sprejemam predlog, da bi evropska družba delovala v skladu z enakimi načeli na ravni EU, obseg tega predloga ne sme omejevati nacionalnih odločitev o obdavčitvi, ki ostajajo trdno v pristojnosti posamezne države članice.

Lena Ek (ALDE), *v pisni obliki*. – (SV) Na končnem glasovanju sem glasovala proti statutu evropske zasebne družbe (SPE). Osnovna ideja o uvedbi oblike skupne evropske družbe za zasebne družbe je zelo dobra. Vendar je nujno potrebna reforma.

Predlog Komisije je zelo slab. Meja med tem, kdaj se uporablja nacionalna zakonodaja in ne statut evropske zasebne družbe, je zelo nejasna. Velik del pravil in predpisov družb mora biti obravnavan v statutu. Čeprav lahko za nekatera podjetja to predstavlja pozitiven korak, so nekatera vprašanja takšna, da morajo biti jasno navedena v statutu: na primer meja med pristojnostjo družbe kot subjekta in varstvom manjšinskih delničarjev. Poleg tega je slab tudi obseg zastopanosti zaposlenih v vodstvu.

Statut SPE je bil med pogajanjem Sveta, ki so v teku, znatno izboljšan in še vedno upam, da bo končni rezultat dober. Vendar o tem predlogu danes ne bomo sprejemali stališč. Ampak o predlogu Komisije, kot ga je spremenil gospod Lehne, zato je moja odločitev precej enostavna: nejasnosti in problemi, ki jih vsebuje ta predlog, prevladajo nad pozitivnimi vidiki reforme in obstaja tveganje, da bomo dobili statut, ki je v nasprotju

z njegovim namenom. Ob upoštevanju pozitivnega napredka, ki ga je Svet do sedaj že dosegel, bi s podporo tega poročila le zaustavili delo Sveta.

Ne glasujemo o predlogu Sveta, ampak gre za predlog Komisije. Zato sem glasovala proti.

David Martin (PSE), v pisni obliki. Ta pobuda ustvarja novo evropsko pravno obliko, ki naj bi spodbudila konkurenčnost MSP z olajšanjem njihovega ustanavljanja in delovanja na enotnem trgu. Podpiram poročilo, ki bo imelo za posledico večjo zaščito delavcev in več informacij, ki jim jih zagotavlja njihova družba.

Bernhard Rapkay (PSE), v pisni obliki. – (DE) Nemška socialdemokratska (SPD) delegacija je glasovala za možnost ustanovitve evropske zasebne družbe. Vendar želimo podati naslednje pojasnilo.

Udeležba delavcev predstavlja temelj demokratične in socialne Evrope. Zato mora imeti pravica do informiranosti, svetovanja in udeležnosti delavcev brez omejitev enako obliko kot obstoječa pravila o evropski družbi (Societas Europae – SE) in evropski zadrugi (Societas Cooperativa Europaea – SCE).

Obstoječa različica evropske zasebne družbe predstavlja izboljšanje predloga Komisije v zvezi s tem – zato smo tudi glasovali zanj –, vendar pa ne izpolnjuje cilja prilagajanja obstoječim pravilom. Še vedno obstaja tveganje, da pravice glede udeležbe delavcev ne bodo upoštevane.

Proces še ni končan. Pozivamo Svet ministrov, da izboljša predlog na naslednji način:

- dodatek jasnih sklicev na Direktivo o evropskih družbah (SE), predvsem na njena standardna pravila v zvezi z izvolitvijo članov v upravi odbor ali nadzorni svet,
- poenostavitev neizvedljive določbe člena 34, znatno znižanje mejnih vrednosti,
- določitev, da je evropska zasebna družba res čezmejno aktivna.

Komisijo pozivamo, da končno začne s pripravo 14. direktive o čezmejnih prenosih registriranih sedežev družb z omejeno odgovornostjo, saj je pravice glede udeležbe delavcev pri čezmejnem prenosu registriranih sedežev mogoče razumno zagotoviti le z vseevropsko direktivo o udeležbi delavcev.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Lehneja o predlogu Uredbe Sveta o statutu evropske zasebne družbe. Podpiram opravljeno delo v zvezi z določitvijo avtonomnih pravil glede točk, ki so ključnega pomena za „vsakodnevno življenje“ SPE, kot je minimalni kapital, udeležba zaposlenih in preverjanje registracije. V zvezi s sklici na nacionalno zakonodajo verjamem, da je namen uredbe SPE, in sicer vzpostavitev enotne oblike poslovanja prek cele Skupnosti, dobrodošel in vreden truda.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) V času, ko divja gospodarska kriza, je razvoj sektorja MSP zelo zaželen. Prizadevati si moramo za odpravo administrativnih in pravnih ovir, ki vsem, ki to želijo, preprečujejo ustanovitev podjetja. Postopkovne zahteve, birokracija in visoki stroški registracije ne bi smeli ovirati ljudi, ki želijo razviti svoje poslovne ideje. Nova podjetja pomenijo nova delovna mesta in s tem oživitev gospodarstva.

Evropsko državo sestavlja 27 držav članic z različnimi pravnimi sistemi in različnimi sistemi za ustanovitev podjetij. Vzpostavitev vseevropske oblike poslovnega subjekta – evropske zasebne družbe – bo vsekakor olajšala življenje vsem, ki želijo ustanoviti podjetje, prav tako pa bodo zaradi tega načela prostega pretoka kapitala učinkovitejša.

Zaradi enotnih zahtev glede ustanovitve in poslovanja, nizkih zahtev glede osnovnega kapitala in poenostavljenih metod registracije bo evropska zasebna družba vsekakor velik uspeh. Predstavljala bo privlačno alternativno nacionalnim predpisom. Bo enostavna, poceni in brez nepotrebnih formalnosti, vseeno pa bo zagotavljala ustrezno stopnjo pravne varnosti.

- Poročilo: László Surján (A6-0111/2009)

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo poziva k še dodatnim finančnim virom za področja, ki se v EU vrstijo eno za drugim, medtem ko morajo države članice varčevati na področjih, kot so zdravstvena oskrba, šole in socialno varstvo.

Poleg tega so številna področja, navedena v tem poročilu, kot so finančna kriza, podnebne spremembe in energetska politika, povezana z ogromnimi stroški, ki so popolnoma nesorazmerni s proračunom EU. Gre

za zadeve, ki jih morajo obravnavati posamezne države članice v skladu s svojimi domačimi političnimi procesi, ki bodo imeli za posledico demokratično osnovo za odrekanja, ki bodo potrebna.

Zato smo se odločili, da bomo glasovali proti temu poročilu o proračunu Komisije za leto 2010.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav se soočamo z vse hujšimi gospodarskimi in socialnimi razmerami v različnih državah članicah, EU doslej ni pripravila še nobene učinkovite pobude, ki ne bi bila namenjena zaščiti finančnega kapitala.

Takoj moramo sprejeti nujne ukrepe Skupnosti, s katerimi se bomo lahko učinkovito odzvali na potrebe delavcev, proizvodnega sektorja, mikro, majhnih in srednje velikih podjetij, z mobilizacijo potrebnih finančnih virov.

EU pa je razpravljala in sprejela proračun za leto 2009, kot da se ne bi nič dogajalo – proračun Skupnosti je, relativno gledano, najnižji vse od pristopa Portugalske EGS –, ter tako še enkrat pokazala svojo razredno naravo.

Soočen z dokazi o globoki kapitalistični krizi (v svoji politiki), EP ni uspelo skriti pravih razmer. Zato sedaj sprejeta resolucija plašno navaja, da mora biti proračun Skupnosti za leto 2010 bližje omejitvam, predvidenim v večletnem finančnem okviru za obdobje 2007-2013 – ki se ga poleg tega, da je več kot očitno neustrezen, niti ne upošteva –, in prav tako priznava, da je kategorija odhodkov „nezadostna“.

Ker „gre osel le enkrat na led“, upamo, da ta razglašena zaskrbljenost in namera nista le kratkoživi želji zaradi prihajajočih volitev v Evropski parlament in da ne gre, kot vedno, le za dobro namero.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ko sem skrbno prebral delo gospoda Surjana o smernicah za proračunski postopek za leto 2010, sem se odločil, da bom glasoval proti poročilu. Ne verjamem, da kredibilnost Evropskega parlamenta izhaja iz promocije ali vzpostavljanja povezav na proračunske postavke. Na ta način je prava motivacija, ki spodbuja evropske institucije k ukrepanju, izgubljena. Čeprav se strinjam z načelom največje možne preglednosti, verjamem, da je treba sredstva, ki bodo dodeljena različnim sektorjem, razdeliti brez kakršne koli diskriminacije v smislu učinkovitosti ali rezultatov. Subvencije morajo prejeti tudi sektorji s slabimi rezultati. Mogoče ravno ti najbolj potrebujejo podporo institucij Skupnosti.

- Poročilo: Vladimír Maňka (A6-0057/2009)

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) V času racionalizacije v zdravstvu, šolstvu in socialnem varstvu v javnem sektorju bodo morale varčevati tudi institucije EU. Prepričani smo, da je treba zmanjšati proračun Odbora regij in Evropskega ekonomsko-socialnega odbora. Davkoplačevalci v EU ne bi opazili nobene razlike, če bi uveljavili strožji varčevalni načrt za ti dve instituciji.

Prav tako nasprotujemo povečanju števila zaposlenih v političnih skupinah v Evropskem parlamentu. Glede na trenutne razmere to ni nujen strošek.

Slaba ideja je tudi odprtje muzeja evropske zgodovine, za katerega se je odločil Urad Evropskega parlamenta. Izkušnje kažejo, da bo takšen muzej zasnovan kot propaganda za vse bolj federalno EU.

Zato smo se odločili, da bomo glasovali proti temu poročilu, ki se med drugim nanaša tudi na proračun Evropskega parlamenta za leto 2010.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljamo dejstvo, da EP sedaj jezikovna vprašanja obravnava kot „temeljno načelo“ v svojih prednostnih nalogah za proračun Skupnosti v letu 2010:

- „Ne more zadosti poudariti osnovnega načela, v skladu s katerim je treba vsem poslancem zagotoviti enake, popolne in kakovostne storitve, da se bodo lahko izražali in delali ter prejeli vse dokumente v maternem jeziku ...“;

- „Meni, da bi moralo biti 2010 leto, v katerem je treba največ storiti, da se poslanci vseh narodnosti in jezikov obravnavajo enako, kar se tiče njihovih možnosti za opravljanje dolžnosti in vseh političnih aktivnosti, ki so jim naložene, v svojem jeziku, če to želijo“;

- „poudarja ..., načelo demokratične legitimnosti, ki se uresničuje prek vseh poslancev in njihove pravice do polne večjezičnosti; zato meni, da bi proračun lahko uporabili za dosego tega cilja ...“

Vendar ne smemo pozabiti, da so bili predlogi poslancev v Evropskem parlamentu iz portugalske komunistične stranke – s katerimi so pozivali, da bi bili na voljo vsi uradni jeziki EU na sestankih (tako na tistih, ki potekajo znotraj institucij Skupnosti, kot tudi na zunanjih sestankih v okviru dela Parlamenta) – skozi leta večkrat zaporedoma zavrjeni.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ne strinjam se s poročilom gospoda Mañke o smernicah za proračunski postopek 2010, zato sem glasoval proti. V točki 5 predloga o resoluciji se omenja popolno prilagoditev glede na vstop Hrvaške v Evropsko unijo. Vendar bi se, kot je zapisano v resoluciji, v takšnih okoliščinah s 27 državami članicami in eno morebitno novinko, morala prilagajati ravno novinka, ne pa preostale države. Prav tako ne morem podpreti podaljšanja programa za krepitev sodelovanja med Uradom EU in Odborom za proračun za še eno leto, saj menim, da ni vreden truda ali učinkovit.

- Poročilo: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Jim Allister (NI), v pisni obliki. – To poročilo obravnava pomembne slabosti v trenutnem regulativnem okviru. Predvsem me skrbi pomanjkanje odgovornosti podjetij s sedežem v EU, ki poslujejo v Združenem kraljestvu in lahko tam tudi oglašujejo, vendar jim ni treba zaprositi za licenco. Davek na luksuz v Združenem kraljestvu je samo spodbudil ta zaskrbljujoči vzorec podjetij, ki se uveljavljajo v čezmorskih državah in se s tem izognejo potrebi po vložitvi prošnje za pridobitev licence v Združenem kraljestvu. Zato pozdravljam to poročilo, ki bo pripomoglo k reševanju tega problema.

Liam Aylward, Brian Crowley and Eoin Ryan (UEN), v pisni obliki. – Varstvo potrošnikov je izredno pomembno za vse države članice. Gre tudi za področje, na katerem lahko države članice sodelujejo, da bi zagotovile varstvo potrošnikov, ki uporabljajo čezmejne storitve. Poročilo gospe Schaldemose o neoporečnosti spletnih iger na srečo je primer, kako je mogoče s pragmatičnim pristopom držav članic, ki temelji na sodelovanju, priti do pristopa, osnovanega na varstvu potrošnikov.

V poročilu je ugotovljeno, da je neoporečnost spletnih iger na srečo mogoče najbolje obravnavati s priznavanjem načela subsidiarnosti na tem področju in dopuščanjem, da to industrijo države članice urejajo same. Vendar poziva k sodelovanju in usklajevanju v boju proti goljufijam in kriminalu ter obravnavi družbenih problemov in težav z javnim redom, kot sta odvisnost in varstvo osebnih podatkov.

Osrednjega pomena za poročilo je zaščita neoporečnosti športa in športnih dogodkov. Bistveno je, da je šport v prvi vrsti priznan zaradi socialnih, zdravstvenih vrednot ter zabave in da te vrednote niso ogrožene ali prirejene za pridobivanje finančnih koristi. V spletnih igrah na srečo sodelujejo številni evropski državljani. Zagotoviti moramo, da so ti državljani zaščiteni, in verjamem, da je poročilo gospe Schaldemose pomemben korak v tej smeri.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Podpiram bolj odprto okolje iger na srečo v Evropi. Državni monopoli, ki jih nadzirajo vlade, že predolgo preprečujejo novincem, da bi ponujali storitve iger na srečo v Evropi.

Spletne igre na srečo potrošnikom nudijo nov način, da uživajo v igrah na srečo. Nobenega problema ne vidim v tem, da v spletnih igrah na srečo, ki jih ponujajo odgovorni upravljavci, sodelujejo odgovorni igralci na srečo. To poročilo si prizadeva zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov ter pošteno in pregledno okolje iger na srečo v kibernetnem prostoru. Prav tako je pomembno, da izvedemo vse razumne ukrepe, s katerimi bi mladoletnim preprečili igranje spletnih iger na srečo.

Seveda obstajajo pomisleki glede socialnih učinkov igranja na srečo, katerim se tudi sam pridružujem. Menim, da se je v preteklosti preveč odgovornosti prelagalo na podjetja, ki prirejajo igre na srečo, premalo pa na posameznike. Odločitev, ali bo nekdo sodeloval v igrah na srečo, je osebna odločitev, posameznik pa mora sam odgovarjati za posledice.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, zelo sem zadovoljna z izidom glasovanja o poročilu gospe Schaldemose o spletnih igrah na srečo. Kaže na to, da velika večina poslancev Parlamenta gleda na igranje na srečo kot na gospodarsko dejavnost zelo posebne narave, pri kateri pravil notranjega trga ni mogoče uporabiti izključno.

Treba je upoštevati socialni vpliv igranja na srečo in njegove posledice na zdravje, kot tudi z njim povezana tveganja za pojav kriminala ter posebne kulturne vidike. To velja tudi za študije, ki kažejo, da internet kot

orodje ta tveganja le še pomnoži. Očitno je, da noben organ ni sposoben sam nadzirati spletnih iger na srečo po vsej Evropi.

V poročilu gospe Schaldemose so omenjeni tudi pozitivni učinki igranja na srečo, kar bi po mojem mnenju morali ohraniti. V mnogih državah v Evropi so dobički pri teh igrah precej velikih, del teh pa je namenjen na primer umetnosti, znanosti, delu mladih in bolnicam. Na tisoče nevladnih organizacij se deloma financira tudi iz naslova teh iger, poleg tega pa ne pozabimo, katere igre na srečo so največji vir prihodka v EU – prireditve razširjenih športov, predvsem pa športi za množice.

Dejstvo, da si večina v Parlamentu prizadeva za ohranitev trenutnih nacionalnih zakonodaj o politiki igranja na srečo in jih ne želi nadomestiti s kodeksom prakse, ki bi potrošnikom dajal veliko manj zaščite, še ne pomeni, da trga ni treba liberalizirati. To preprosto pomeni, da mora liberalizacija potekati v skladu s pogoji držav članic. Če obstaja želja za ohranitev nacionalnih monopolov, mora biti sistem nediskriminatoren in pravno utemeljen.

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. Glasovala sem proti poročilu o neoporečnosti spletnih iger na srečo, saj verjamem, da bi alternativni predlog, ki je bil na plenarnem zasedanju zavržen, bolje odražal najnovejše stanje v sektorju spletnih iger na srečo.

Tudi mene skrbi, da bi bili državljani ogoljufani in zasvojenost z igrami na srečo, vendar ne smemo pozabiti, da je igranje na srečo v večini držav članic nadzorovano z namenom zaščite državljanov pred zasvojenostjo z igranjem na srečo, prevarami in preprečevanja pranja denarja.

Poleg boja proti prevaram in kriminalu moramo preprečiti problematično igranje na srečo in igranje iger na srečo mladoletnikov. Verjamem, da bi bilo mogoče z alternativno resolucijo ta vprašanja učinkoviteje obravnavati.

Seán Ó Neachtain (UEN), v pisni obliki. – (GA) Varstvo potrošnikov je izredno pomembno za vse države članice. Prav tako gre za področje, kjer je sodelovanje med državami članicami nujno potrebno, predvsem z vidika čezmejnih storitev. To poročilo o spletnih igrah na srečo kaže na to, da je s pragmatičnim pristopom, ki temelji na sodelovanju, mogoče zagotoviti, da varstvo potrošnikov predstavlja osnovo politik Evropske unije.

Iz poročila izhaja, da je najboljši pristop k obravnavi zadev, povezanih z igranjem na srečo na internetu, priznavanje načela subsidiarnosti v tem sektorju, regulativne zadeve pa prepustiti posameznim državam članicam. Iz poročila prav tako izhaja, da se bodo države članice Evropske unije lahko najboljše zoperstavile prevaram, kriminalu in socialnim problemom s sodelovanjem in usklajevanjem.

Osnovo poročila predstavlja pomen športa in potreba po ohranjanju njegove neoporečnosti in poštenosti. Zaščititi je treba družbene in kulturne vrednote športa, prav tako pa mora biti zagotovljeno, da šport ne bo slabo upravljan le zaradi denarja ali zaradi drugih podobnih razlogov. Številni ljudje v Evropski uniji uživajo v spletnem igranju na srečo. Zagotoviti moramo, da bodo ti ljudje varni pred nevarnostmi na spletu.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Schaldemose o neoporečnosti spletnih iger na srečo. Trdno sem prepričan, da mora biti v tem sektorju, ki predstavlja zelo pomemben vir za športne organizacije, zagotovljena popolna preglednost, ki ščiti javne in potrošniške interese. Menim, da lahko poenotena zakonodaja, ne pa raznolika zakonodaja, ki je trenutno v veljavi, veliko pripomore k temu, da na spletno igranje na srečo ne bi gledali, kot na socialni problem.

Toomas Savi (ALDE), v pisni obliki. – Žal nisem mogel sodelovati pri glasovanju o poročilu gospe Christel Schaldemose o neoporečnosti spletnih iger na srečo. Vendar bi rad izkoristil to priložnost in izrazil strinjanje s poročevalko, saj poročilo izpostavlja številne pomembne in nevarne vidike v zvezi s spletnimi igrami na srečo. V letu 2004 so spletne igre na srečo predstavljale približno 5 % celotnega trga iger na srečo v EU, ta delež pa se je v zadnjih nekaj letih hitro povečeval.

Treba se je zavedati, da različne nezakonite dejavnosti, kot so zlorabe kreditnih kartic, dostop mladoletnih oseb do igranja na srečo, prirejanja iger itd., trenutno predstavljajo neizogiben del spletnih iger na srečo. Prav tako obstaja verjetnost, da se bo povečalo število ljudi, zasvojenih z igrami na srečo, saj so spletne igre na srečo zelo priročne.

Kot pravilno izpostavlja poročevalka, vpliv spletnih iger na srečo še ni bil docela preučen. Da bi bilo mogoče zagotoviti varstvo državljanov, je trenutno zelo pomembno, da države članice izvedejo intenzivno raziskavo o vplivih spletnih iger na srečo, hkrati pa izboljšajo nadzor in pravno ureditev trgov iger na srečo.

Christel Schaldemose (PSE), v pisni obliki. – Poročilo gospe Schaldemose o neoporečnosti spletnih iger na srečo določa odgovornosti držav članic pri reguliranju svojih trgov iger na srečo, da bi tako zaščitile ranljive potrošnike, predvsem otroke, se spopadle s kriminalom in zaščitile športne dogodke pred tveganji, kot je dogovarjanje o rezultatih.

Poslanci Evropskega parlamenta so igre na srečo umaknili iz Direktive o storitvah zaradi njihovega posebnega statusa in nobene pripravljenosti ni glede priprave zakonodaje na ravni EU. Britanski poslanci EP iz laburistične stranke zato močno podpiramo poziv državam članicam, ki izhaja iz poročila, da regulirajo svoje trge iger na srečo in tako zaščitijo potrošnike. Poročilo prav tako jasno navaja, da mora biti takšna regulacija sorazmerna in nediskriminatorna, kot je določeno v Pogodbah EU.

Britanski poslanci EP iz laburistične stranke verjamejo, da Zakon o igralništvu Združenega kraljestva predstavlja zakonodajo, ki je v skladu s Pogodbo in je namenjena zagotavljanju poštenega in odprtega dostopa do storitev iger na srečo, istočasno pa preprečuje kriminal in varuje otroke ter ranljive osebe. Številne države članice trenutno pregledujejo svojo zakonodajo o igrah na srečo, da bi zagotovile njeno skladnost s Pogodbami EU.

Britanski poslanci EP iz laburistične stranke poudarjamo, da morajo oblasti po celotni EU ostati pozorne in sodelovati pri preprečevanju tveganj za pojav kriminala, dogovarjanja o rezultatih ter nevarnosti za mladostnike in ranljive osebe, ki izhajajo iz vseh oblik iger na srečo. Britanski poslanci EP iz laburistične stranke pozdravljamo prizadevanja uglednih ponudnikov storitev spletnih iger na srečo, da bi z ukrepi odpravili takšne pomisleke.

Marianne Thyssen (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) Prirejanje iger na srečo in stav ni enako drugim gospodarskim dejavnostim, kot menijo nekateri v tem Parlamentu. V svoji sodni praksi je Sodišče Evropskih skupnosti potrdilo, da morajo države članice same določiti ustrezno raven varstva, da bi zaščitile svoje državljane pred tveganji, ki so povezana z igranjem na srečo.

Tukaj veljavna subsidiarnost pomeni, da morajo biti države članice sposobne nadzirati in regulirati svoje trge iger na srečo v skladu s svojimi običaji in kulturo, da bi tako zaščitile potrošnike pred nevarnostmi goljufije, zasvojenosti in pranja denarja. Glede na dodatna tveganja, povezana s spletnimi igrami na srečo, sem prepričana, da nacionalne zakonodaje ni mogoče zamenjati z vseevropsko samoregulacijo industrije iger na srečo.

Zato se pridružujem znatni večini mojih kolegov v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov, ki menijo, da pristop samo z vidika notranjega trga na področju iger na srečo ni uporaben. Zato sem se odločila, da bom podprla poročilo gospe Schaldemose.

- Poročilo: Maria Petre (A6-0088/2009)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Marie Petre o zagotavljanju kakovosti hrane. Vendar pa želim izraziti zaskrbljenost, da povprečni potrošnik ne razlikuje med zaščitnimi oznakami porekla (ZOP) in zaščitnimi geografskimi oznakami (ZGO). Menim, da je informacijska kampanja v zvezi s tem vprašanjem nujna.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Države članice morajo spodbujati te sisteme zagotavljanja kakovosti, ki jih evropski potrošniki že dobro poznajo. Teh sistemov ne bi smeli poenotiti ali jih združiti v enega. Da bi lahko zagotovili minimalne standarde za potrjevanje kakovosti v Skupnosti, morajo biti ocenjeni in prepoznani na evropski ravni. Zato mora imeti Komisija urad, ki bo odgovoren za potrjevanje in bo dovoljeval uporabo teh sistemov na evropski ravni, da bi tako bilo mogoče zagotoviti enoten in učinkovit nadzor na evropski in nacionalnih ravneh.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to poročilo, saj se strinjam z uvedbo obvezne navedbe kraja proizvodnje primarnih proizvodov v obliki označbe države porekla, da bi tako ustregli želji potrošnikov po več informacijah o poreklu proizvoda, ki ga kupijo. Ta sistem bi morali uporabljati tudi za predelane živilske proizvode in za zagotovitev podatkov o poreklu glavnih sestavin in surovin ter navesti njihov kraj porekla in kraj, kjer je bil proizvod nazadnje predelan.

Niels Busk, Anne E. Jensen in Karin Riis-Jørgensen (ALDE), v pisni obliki. – (DA) Poslanci EP Danske liberalne stranke, Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen in Niels Busk, smo glasovali za samoiniciativno poročilo gospe Petre o zagotavljanju kakovosti hrane po tem, ko smo pretehtali prednosti in slabosti, ter

zaradi tega, ker gre le za splošno glasovanje. Podpiramo večino tega, kar je navedeno v poročilu, čeprav obstaja tudi nekaj stvari, ki jih ne podpiramo v celoti.

Richard Corbett (PSE), v pisni obliki. – Zelo sem bil razočaran, ker sem se moral vzdržati glasovanja o tem poročilu, ki bi moralo biti nadaljevanje Zelene knjige Komisije pri preučevanju, kako kmetom po Evropi zagotoviti največje možne koristi na trgu zaradi visokih standardov njihove pridelave. Osredotočeno je na pomembna vprašanja, kot so označevanje države porekla, razvoj ekološkega trga, kjer so evropski izdelki najboljši na svetu, ter izkoriščanje prednosti kmetovanja v Evropi, da bi tako našim kmetom zagotovili prednost pri pošiljanju izdelkov na trg – ta del je dobrodošel.

Žal so poročilo v svoje namene zlorabili elementi protekcionizma v Odboru za kmetijstvo, predvsem pa tisti, ki skušajo upravičiti ogromne subvencije SKP, ki izkrivljajo trg in skušajo še otežiti uvoz izdelkov iz tretjih držav v EU.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Svoji kolegici, gospe Petre, bi rad čestital za to odlično poročilo.

Ko govorimo o kakovosti evropskih proizvodov, ne smemo pozabiti na naslednje:

1. Izvajanje načela „upravičenega vstopa na trg“ nudi rešitev, v skladu s katero je mogoče zagotoviti, da proizvodi, ki so na voljo evropskim potrošnikom, ne glede na to ali so uvoženi ali pridelani doma, izpolnjujejo enake standarde.
2. Stroške, ki jih utrpijo evropski pridelovalci pri zagotavljanju varnosti hrane, in zahteve, povezane z navzkrižno skladnostjo, ki bi morali biti kriti iz sredstev SKP.
3. Spodbujanje posebnih evropskih kmetijskih in živilskih proizvodov. Prav tako je treba povečati del sofinanciranja Evropske unije, kot sem že zahteval v poročilu o spremembi Uredbe št. 3/2008. Istočasno pa moramo poenostaviti upravne postopke za sistem zajamčene tradicionalne posebnosti in ponuditi boljšo zaščito za izdelke z geografsko označbo ali označbo porekla.

Upam, da bodo Evropska komisija in države članice čim prej izvedle priporočila, ki jih bomo sprejeli, ker si ne moremo privoščiti, da bi zapravljali čas v teh razmerah, ko so evropske državljanke udarili učinki izredno globoke gospodarske recesije.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kljub dobrim namenom poročilo nadaljuje in celo razširja politike, ki predstavljajo bistvo problemov, s katerimi se srečujejo številni mali proizvajalci, predvsem na Portugalskem. S sklicevanjem na „spodbujanje kakovosti kmetijskih proizvodov EU“ povečuje stroške proizvodnje za tiste, ki že tako ali tako le s težavo ohranjajo proizvodnjo. To še posebej drži za male proizvajalce, kot je v primeru številnih malih sirarn, ki proizvajajo sir Serra da Estrela izvrstne kakovosti. Nesprejemljivo je, da bi morali proizvajalci izpolnjevati nove zahteve, da bi lahko nadaljevali s proizvodnjo brez finančnega nadomestila, ki jim pripada, pri tem pa bi morali vseeno nositi stroške zahtev glede „uradnega nadzora“. Kljub nasprotnim trditvam obstaja tveganje, da bo proizvodnja resnične kakovosti izginila.

Uporaba usklajenih proizvodnih in tržnih standardov tako za male proizvajalce, kot tudi za kmetijsko industrijo, je nesprejemljiva. Uporaba teh standardov uničuje raznolikost, z vidika proizvodnje in kulture, držav, kot je Portugalska. Pomembno je, da obrnemo ta trend in spodbudimo proizvodnjo in porabo na lokalni ravni. Kmetijstvo moramo obravnavati kot občutljivo dejavnost, ki ni skladna s tem okoljsko nevzdržnim modelom komercialne liberalizacije, ki močno ogroža zdravje ljudi.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Strinjam se s poročilom, saj menim, da je zmanjšanje birokracije in zapletenosti sistema standardov ključnega pomena. S tem bosta ureditev in nadzor kakovosti kmetijskih proizvodov enostavnejša.

Zaradi te poenostavitve bi se zmanjšali administrativni stroški za osebe javnega prava.

Prav tako pozdravljam dejstvo, da je bila posebna pozornost namenjena označbam porekla in pozivu Komisiji, naj zagotovi, da bo to vprašanje vključeno na dnevni red Svetovne trgovinske organizacije.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Namene tega poročila lahko le sprejmemo: jamčenje kakovosti evropskih živil, konkurenčnost proizvajalcev, enostavne, a celovite informacije za potrošnike glede porekla proizvodov, skladnost z označbami porekla in označbami kakovosti, boljša opredelitev tradicionalnih ali ekoloških proizvodov in tako dalje.

Strinjam se s poročevalko, ko poudarja, da moramo določiti, da morajo kmetijski in živilski proizvodi, uvoženi v Evropo, ustrezati enakim standardom, kot se to zahteva od evropskih proizvajalcev, kar pa v tem trenutku žal ne drži vedno. Prav tako ima prav, ko želi uvesti pogojni dostop do naših trgov.

Še vedno pa obstajajo nekateri problemi, ki jih je treba rešiti, vključno s problemom nepoštena konkurence znotraj Skupnosti, ko ena izmed držav članic določi strožje standarde, kot so predvideni na ravni Skupnosti, predvsem zaradi javnega zdravja ali varstva okolja. V takšnih primerih mora biti državi, če to hočete ali ne, zagotovljena možnost, da uporabi enaka pravila, kot jih zahtevate na ravni STO.

Drug problematični vidik je doslednost z okoljskimi vprašanji tega Parlamenta – osredotočiti bi se morali na zmanjšanje prevoza živil (uživanje lokalno pridelanih, sezonskih pridelkov) in ne na prilagajanje globalnemu trgu, ki nikoli ne bo popolno.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo, ki ni del nobenega zakonodajnega postopka, vsebuje številne drage predloge, kot so agencija EU za kakovost proizvodov, novi programi za spodbujanje prodaje in ukrepi za podporo prodaje znotraj kmetijstva. Prav tako želimo izpostaviti, da to poročilo vsebuje besedila, ki bi lahko imela za posledico protekcionistično politiko za kmetijske proizvode s strani EU.

Junjska lista ponovno ugotavlja, kako dobro je, da Evropski parlament nima pristojnosti za soodločanje o kmetijski politiki EU. Sicer bi se EU ujela v zanko protekcionizma in velikih subvencij za različne skupine v okviru kmetijske dejavnosti.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo gospe Marie Petre o zagotavljanju kakovosti hrane. Vprašanje usklajevanja in vzajemno priznanih standardov v zvezi s hrano je zelo pomembno pri zagotavljanju zdravja ljudi. Poznavanje odnosa med pojavom različnih bolezni in kakovostjo hrane, ki jo uživamo, postaja danes vse pogostejše. Vendar pa je pojem „zdrava hrana“ paradoksen. Ali lahko karkoli, kar ni zdravo za ljudi, označimo kot „hrana“? Kakovost živil je bistvenega pomena za varnost hrane naših državljanov. Ti proizvodi morajo ustrezati jasno opredeljenim merilom, ki temeljijo na trenutnem znanju in higienskih načelih, ta merila pa morajo prav tako prispevati k varstvu okolja in upoštevati načela ustreznega ravnanja z živalmi pred zakolom. Živila morajo biti tudi ustrezno pakirana, transportirana in hranjena.

Da bi bilo mogoče zagotoviti dobro kakovost hrane, morajo tudi potrošniki prejeti popolne informacije o proizvodih, ki jih kupujejo, sestavinah, kakršnih koli genskih spremembah, mestu pridelave, pogojih hranjenja, načinu priprave in roku uporabe. Poročevalka je naklonjena ustanovitvi evropske službe, ki bi bila odgovorna za potrjevanje in kakovost hrane na ravni Komisije in bi tako zagotovila izpolnjevanje minimalnih zahtev za potrjevanje. S tem bi bilo mogoče zagotoviti enoten sistem nadzora na ravni EU in držav članic. Poročilo je na podlagi prejšnje resolucije naklonjeno tudi uvedbi posebnih oznak kakovosti za evropske proizvode.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Zaradi globalne finančne in prehranske krize ljudje varčujejo pri porabi, to pa pomeni porast tržnega deleža diskontnih prodajaln. Poleg tega sprejemamo predpise glede omejevanja proizvodnje za naše domače pridelovalce hrane in spodbujamo žige kakovosti in podobne sheme. Istočasno uvažamo proizvode, ki ne ustrezajo domačim standardom kakovosti in za katere skladnosti s takšnimi standardi ni mogoče preveriti. To pomeni, da so domači kmetje stisnjeni v kot, in predvsem v teh razmerah moramo zagotoviti, da se število propadlih kmetij ne bo povečalo in da bomo v EU še naprej samozadostnosti pri pridelavi hrane.

Ljudje, ki so pripravljeni plačati za kakovost hrane, kaj hitro izgubijo pregled nad tem, kaj je kaj v vsej zmedbi žigov in simbolov kakovosti – ni vse, kar je označeno z „ekološko“, pridelano na domačem trgu, prav tako pa ne drži vedno, da kjer je določena država navedena kot država porekla, iz te države prihajajo tudi vse sestavine. Še vedno je veliko neodgovornosti in nepremišljenosti, vedno znova pa prihaja do škandalov v zvezi s hrano in prevar z označevanjem. Potrošnikom mora biti zagotovljeno, da se lahko zanesejo na oznake. Zdi se, da je ta pobuda korak v to smer, zato sem tudi glasoval zanjo.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Poročilo, ki nam ga je danes predstavila moja kolegica, Maria Petre, vsebuje več priporočil, ki jih v celoti podpiram. Segajo vse od poenostavitve administracije, potrebne za zagotavljanje standardov kakovosti, zmanjševanja finančnih bremen proizvajalcev, do podpore tradicionalnim proizvodom, kot tudi tistim z označbo porekla ali geografsko označbo.

V času, ko se soočamo z resno gospodarsko krizo, smo dolžni sprejeti ukrepe, namenjene podpori evropskim kmetom in zagotavljanju dostopa potrošnikom do najboljših proizvodov po najugodnejših cenah.

Zagotoviti moramo, da bodo potrošniki prejeli pravilne informacije o poreklu proizvodov, da bi tako podprli evropsko kmetijstvo. Vendar pa teh določb, ki se nanašajo na evropsko oznako kakovosti, ne smemo zamenjati s protekcionizmom, namenjenim blokiranju dostopa do trga Skupnosti. Menim, da mora biti namen uvedbe te oznake promocija evropskih proizvodov in prednosti, ki jih imamo pred proizvodi iz tretjih držav, ter hkrati evropskim potrošnikom zagotoviti boljše informacije. Istočasno bo sistem, ki priznava izvor proizvodov, pomagal zmanjšati strahove o „okuženih proizvodih“.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Marie Petre o zagotavljanju kakovosti hrane in uskladitvi ustreznih standardov. Menim, da je tema zelo pomembna, saj kakovost hrane vedno bolj vpliva na kakovost življenja evropskih državljanov. EU mora vztrajati, da vsa živila ustrezajo njenim proizvodnim standardom, predvsem v zvezi z zdravjem in varnostjo. Poleg tega mora Unija zagotoviti enake pogoje med lokalno pridelanimi proizvodi in proizvodi iz tretjih držav. Tudi sam delim mnenje s poročevalko, ko navaja, da mora v zvezi z zaščiteno označbo porekla (ZOP), zaščiteno geografsko označbo (ZGO), zajamčeno tradicionalno posebnostjo (ZTP) biti zagotovljena tehnična pomoč Skupnosti pri izvajanju zgoraj navedenih sistemov v državah članicah in povezana ocena zadevnih proizvodov.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Odločil sem se, da ne bom podprl poročila gospe Petre o spodbujanju in povečevanju označevanja hrane. Poročilo vsebuje dobre predloge v zvezi s poenostavitvijo pravil in krajšimi časi obravnave. Vendar pa so nad temi dobrimi predlogi prevladali protekcionistična besedila o pogojnem dostopu do trga in želja po ustanovitvi nadnacionalnega organa za kakovost proizvodov.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Kadar se pri pridelavi hrane kot merilo uporablja dobiček in ne zadoščenje potrebam splošne javnosti, zahteve, proizvodnjo in prodajo hrane pa obvladuje vedno manjša peščica ljudi ter jih določajo živilske multinacionalke in karteli (izbira, ki je značilna za EU in vlade držav članic), potem hrana ne more biti niti poceni niti dobre kakovosti.

Predvidena vrnitev na kakovost hrane ni namenjena povečanju prihodkov kmetov ali zadovoljevanju potreb splošne javnosti. Namenjena je povečanju konkurenčnosti in dobičkov multinacionalk, povečanju izkoriščanja podeželske delovne sile, še večji koncentraciji lastništva zemlje in nadzoru proizvodnje.

Uvedba in pridelava GSO ter številni škandali v zvezi s hrano kažejo na to, da sta kakovost in varnost hrane v EU podrejeni interesom velikih podjetij.

Razvrščanje hrane na osnovi kakovosti je ločevanje hrane na podlagi razredov, v skladu z razmišljanjem trga, na prvorazredno hrano za ljudi z visokimi prihodki in drugorazredno hrano za družine iz delavskega razreda.

Kmetje z malimi in srednje velikimi posestvi nasprotujejo SKP, EU in temu, da se jih prodaja velikim podjetjem, ter se pridružujejo Grški komunistični stranki in delavskim demonstracijam, delavcem in samozaposlenim v socialnem združenju, da bi strmo glavo suverenost in moč monopolov.

- Poročilo: Jonathan Evans (A6-011/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Posodobitev politike konkurence je zelo pomemben dejavnik pri pripravi nove varnostne strukture in delovanja politike konkurence EU. Ključna elementa tega procesa sta sodelovanje med nacionalni organi, pristojnimi za konkurenco, in usklajevanje prek evropske mreže za konkurenco. Evropski parlament je izrazil resno zaskrbljenost, da bi bila posodobitev politike brez učinkovite evropske mreže za konkurenco le renacionalizacija politike konkurence, to pa bi resno ogrozilo idejo o zagotavljanju enotne politike konkurence v EU. Poročili za leto 2006 in 2007 sta na podlagi meril prožnosti in pragmatizma vsebovali pozitivno oceno o učinkovitosti in razvoju dela evropske mreže za konkurenco. Prav tako so dobrodošla prizadevanja za financiranje usposabljanja in pravosodnega sodelovanja med državnimi sodniki pri tolmačenju konkurenčnega prava EU ter zagotavljanju njegovega izvajanja.

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – To poročilo izpostavlja pomen proste trgovine in načela poštene konkurence ter krepi pomen tega, kar je bilo podpisano v Rimski pogodbi. Zagotoviti moramo učinkovite protimonopolne ukrepe, da bomo zaščiteni pred zlorabo restriktivnega trgovanja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo proti poročilu, ker niso sprejeli niti predloga, ki se je nanašal na vprašanja o zlorabah prevlade na trgu velikih podjetij, predvsem v zvezi z velikimi verigami supermarketov. Le te izkoriščajo kupno moč in zbijajo cene dobaviteljev v Evropski uniji in v tretjih državah.

Prav tako niso prikazali potrebne odločnosti pri preiskavi vpliva, ki ga ima koncentracija sektorja supermarketov na mala podjetja, dobavitelje, delavce in potrošnike. Predvsem pa jim ni uspelo pripraviti ocene zlorab nakupne moči, ki bi lahko bila rezultat takšne koncentracije.

Sprejeta resolucija še naprej uporablja iste oblike posredovanja, ki so v korist konkurenci in proti javnim storitvam. S tem, ko vedno vztraja pri skladnosti s pravili notranjega trga, sledi zloglasni Bolkesteinovi direktivi. Prav tako je obžalovanja vredno, da čeprav govori o krizi in težavah, s katerimi se soočajo gospodarstva, vztraja na previdnosti Komisije, da ne bi bila ogrožena konkurenčnost. Povedano z drugimi besedami, rešitev za krizo, ki jo je povzročil neoliberalni kapitalizem, je še več tega kapitalizma. To je nesprejemljivo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospoda Evansa o politiki konkurence za leti 2006 in 2007. V zadnjih letih smo priča ogromnemu napredku na področju konkurence. Če pomislimo na nadzor združevanja med podjetji in državno pomočjo (problem, ki je postal zelo pereč po finančni in gospodarski krizi na trgih), je Komisija opravila veliko dela. Zato podpiram poročevalca, ko pravi, da moramo nujno posodobiti pravni in institucionalni okvir na tem področju.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Glede na stanje gospodarske krize, ki je doletela Evropsko unijo, in njen globalni obseg je bilo zelo pomembno, da Parlament doseže sporazum. V Odboru za ekonomske in monetarne zadeve smo končno lahko našli soglasje o tem poročilu. Očitno je, da so vprašanja o poseganju države najpogostejša, vendar pa je glede na naravo škode, ki jo je povzročilo pomanjkanje povpraševanja in krčenje proizvodnje, nekaj pomoči na ravni vladnih izdatkov potrebne.

- Poročilo: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Liam Aylward (UEN), v pisni obliki. – Mala podjetja predstavljajo hrbtenico evropskega gospodarstva, tvorijo 98 % celotnega evropskega gospodarstva in zaposlujejo do 60 % delavcev v EU. Evropski komisiji moramo čestitati za njene dosedanje pobude in njeno nenehno delo, namenjeno zmanjševanju birokracije za mala podjetja. Poročilo gospe Herczog priznava delo, ki ga je opravila Komisija in poziva k nadaljnjim korakom v tej smeri.

Čeprav podpiram številne pripombe, navedene v tem poročilu glede Akta za mala podjetja, sem bil zelo razočaran, da poročilo, ki ga je pripravil Odbor za industrijo, raziskave in energetiko, vsebuje odstavek, ki poziva k skupni konsolidirani osnovi za davek od dobička pravnih oseb. Upal sem, da bo v tej fazi prišlo do vsesplošnega priznanja, da je predlog o skupni konsolidirani osnovi za davek od dobička pravnih oseb slab in nepremišljen. To vprašanje je za Irsko tako pomembno, predvsem v teh gospodarskih razmerah, da sem moral glasovati proti temu predlogu. To ne bo negativno vplivalo na hvalevredno delo, ki je bilo opravljeno za mala podjetja, bo pa poslalo jasno sporočilo, da se moramo upreti neproduktivnim, nepraktičnim in nepremišljenim predlogom, ki evropskemu gospodarstvu ne bodo pomagali.

Gerard Batten, Nigel Farage in Jeffrey Titford (IND/DEM), v pisni obliki. – Ta akt predlaga različne ukrepe, nekateri bi lahko bili celo v pomoč malim podjetjem, vendar je njegov splošen učinek spodbujati nadzor EU, razburjenje med ljudmi, feministične načrte in vdor uradnikov EU v podjetja na podlagi „delovnih izkušenj“. Zaradi tega stranka UKIP ne more podpreti tega predloga.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Globalna finančna kriza in počasna gospodarska rast imata negativen vpliv na raven podjetništva. Zato pozdravljamo naslednje ukrepe, opredeljene v Aktu za mala podjetja, katerih izvajanje bi zelo pripomoglo h gospodarski rasti: vzpostavitev najugodnejših pogojev za MSP pri pridobivanju finančnih sredstev; poenostavitev pogojev za prenos podjetja; poštenim podjetnikom, ki so doživeli stečaj, zagotoviti priložnost, da še enkrat začnejo s poslovanjem. Zelo pomembna je pobuda za vzpostavitev najugodnejših pogojev za MSP pri pridobivanju finančnih sredstev (tvegan kapital, mikrokrediti itd.).

Zaradi višanja cen energije in surovin so MSP še posebej ogrožena. Izvajanje Akta za mala podjetja zato krepi vidike konkurenčnosti. K reševanju skupnih globalnih izzivov, kot so podnebne spremembe in vse manjše rezerve fosilnih goriv, lahko pripomorejo le celostni ukrepi, tj. spodbujanje višjih standardov proizvodnih procesov in okoljskih standardov za proizvode v EU ter populariziranje teh standardov v svetu, prav tako pa tudi krepitev nadzora trga EU.

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – Podpreti moramo vsako pobudo, ki podpira MSP ali izboljšuje njihove razmere, in to poročilo vsebuje številne ustrezne argumente, ki bodo dragoceni za MSP po vsej Evropi.

Izkoristiti moramo glavne prednosti trenutnega napredka in zagotoviti, da bomo vključili zagotovitev naprednega delujočega poslovnega okolja za MSP, vključno z učinkovitejšo regulatorno kulturo v Evropi.

Derek Roland Clark (IND/DEM), v pisni obliki. – To poročilo predlaga različne ukrepe, nekateri bi lahko bili celo v pomoč malim podjetjem, vendar je njegov splošen učinek spodbujati nadzor EU, razburjenje med ljudmi, feministične načrte in vdor uradnikov EU v podjetja na podlagi „delovnih izkušenj“. Zaradi tega stranka UKIP ne more podpreti tega predloga.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Čeprav 99 % podjetij v EU predstavljajo MSP (23 milijonov), ki so v preteklih letih ustvarila 80 % novih delovnih mest v EU, je večina pripravljenih pravil namenjena 41 000 velikim evropskim podjetjem. Očitno je, da zaradi tega prihaja do neenakosti z vidika konkurenčnosti.

Čas je, da obrnemo ta trend in se s politiko, temelječo na nagrajevanju, zavežemo gospodarskim sektorjem, ki dejansko ustvarjajo bogastvo. S tem bi se evropska MSP izenačila s takšnimi podjetji v preostalem svetu.

Zaradi prilagodljive narave so MSP podjetja, ki so na svojih področjih že vajena biti v ospredju pri inovacijah, zato je Akt za mala podjetja pomemben krak k uresničevanju Lizbonske strategije.

Prav zaradi tega poslanci, ki zastopamo Portugalsko socialdemokratsko stranko (PSD), podpiramo to poročilo, ki je hkrati tudi skladno z ukrepi, ki jih je na Portugalskem predlagala vodja PSD, dr. Manuela Ferreira Leite.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Predlog Komisije o Aktu za mala podjetja je del sporočila, ki vsebuje zakonodajne predloge, vodilna načela in ukrepe, katerih izvajanje je namenjeno zagotavljanju pomoči MSP v Evropi. Pozdravljam jasno opredelitev desetih vodilnih načel, osredotočenih na potrebe in zahteve MSP, in zagotavljanje pomoči tem podjetjem, da bi lahko v celoti izkoristila svoj tržni potencial.

Določbe zakonodaje, ki v celoti zajema potrebe in zahteve njenih predvidenih uporabnikov, so dobrodošle, prav tako, kot je dobrodošlo sprejetje orodij javne politike v zvezi s potrebami MSP. Ključnega pomena je uvedba načinov za izkoriščanje trenutne krize kot odziv na okoljsko krizo, s povečevanjem učinkovitosti s pomočjo celovitih sistemov okoljskega upravljanja. Kot poročevalka o EU-ETS se zavedam in upam, da se zavedate tudi ostali, potrebe po hitrem ukrepanju, če želimo rešiti ta problem.

Čeprav se v veliki meri strinjam s tem poročilom, sem zaskrbljena zaradi predloga o konsolidirani osnovi za davek od dobička pravnih oseb in sem glede na to glasovala proti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kljub hvalisanju in očitno dobrim nameram pri varstvu MSP, je namen poročila drugačen, in sicer: spodbujati svobodno konkurenco in notranji trg, oziroma povedano z drugimi besedami, podpirati velike gospodarske in finančne skupine; vztrajati na liberalizaciji storitev, vključno z javnimi storitvami; in, pod pretvezo zagotavljanja pomoči malim in srednje velikim podjetjem, povečati izkoriščanje delavcev.

V imenu 91,5 % podjetij v Evropski uniji, ki so v letu 2003 zaposlovala manj kot 10 delavcev, zahtevajo boljše pogoje, da bi lahko uničili osnovne javne storitve, deregulirali trg dela in pod vprašaj postavili socialne in delavske pravice. Gre za neoliberalizem v najbolj očitni obliki.

Proti temu poročilu smo glasovali zaradi naslednjega: da zaščitimo dejanske ukrepe pri zagotavljanju pomoči mikro, malim in srednje velikim podjetjem, da zaščitimo druge politike, ki ščitijo njihovo vlogo in znatno prispevajo k proizvodnji v sektorjih industrije, kmetijstva in ribolova, ter k zaposlitvam s pravicami, trgovini in izpolnjevanju osnovnih potreb javnosti.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, odobrili smo to poročilo, ki v obliki želja, ki bodo nedvomno vsaj še nekaj časa ostale neizpolnjene, navaja načine in sredstva za lažje delovanje malih podjetij v Evropski uniji.

Vendar imam nekaj pripomb.

Prikrit poziv k pozitivni diskriminaciji v korist MSP, navajam, „ki so v lasti premalo zastopanih narodnostnih manjšin“, je nesmiseln, nerazumljiv in popolno ideološki.

Dostop MSP, predvsem pa lokalnih MSP, do javnih naročil, ki ga poročevalec namerava širiti še naprej, so zavirala besedila, ki jih je pred 15 leti sprejel ta Parlament, kljub opozorilom, da bodo imela negativne posledice. Ta besedila so učinkovito spodbujala dostop do javnih naročil za velika podjetja, predvsem tuja, ki so imela informacije ter administrativne in pravne vire, da so se potegovala za te razpise, medtem ko lokalna MSP niso imela teh virov.

Zaradi zahtev evropske zakonodaje morajo MSP vložiti ogromne napore, da pridejo do obstoječe nacionalne in evropske pomoči.

Videti se, da moramo sprejemati evropska besedila, da bi odpravljali predvidene probleme, ki so posledica drugih evropskih besedil.

Françoise Grossetête (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospe Herczog o pripravi Akta za mala podjetja.

Naša MSP so prve žrtve trenutne gospodarske in finančne krize, ko so banke omejile dostop do kreditov, zato moramo nemudoma ponovno zagnati motor, ki je gonilo njihove rasti. Uvedba evropskega Akta za mala podjetja bo omogočila krepitev konkurenčnosti MSP, da bomo končno lahko prešli z besed na dejanja. Evropski parlament je Svetu in Evropski komisiji poslal jasno sporočilo, da bi tako bilo mogoče zagotoviti dejansko izvajanje Akta za mala podjetja, in sicer „prednostnih nalog za MSP“, da bi te nove ukrepe lahko razumela in uporabila vsa takšna podjetja, predvsem z naslednjimi dejavnostmi: izogibanjem nepotrebnim bremenom, spodbujanjem ustanavljanja inovativnih srednje velikih podjetij, ki presegajo opredelitev Skupnosti o MSP (250 zaposlenih) in olajšanjem dostopa MSP do finančnih sredstev in javnih naročil, da bi se tako povečal njihov potencial rasti.

Vseeno obžalujem, da ta akcijski načrt ni pravno zavezujoč instrument.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. Glasoval sem za poročilo gospe Edit Herczog o Aktu za mala podjetja, saj menim, da gre za pomembno zakonodajo, ki vpliva na najmanjše dele gospodarstva, ki trenutno zagotavljajo približno 100 milijonov delovnih mest v EU. Predstavljajo 99 % vseh podjetij v EU. Ob upoštevanju tega in zato, ker lahko trenutna kriza pripelje do resne gospodarske prekinitev, moramo izvesti zakonske ureditve na ravni EU, ki bodo pomagale pri delovanju teh podjetij. To bi predvsem moralo pokrivati vprašanja, kot so prenos lastništva v podjetjih (predvsem v primeru bolezni ali upokojitve lastnika) in usklajeni roki za plačila transakcij (da bi se izognili „kreditnim krčem“).

Dokument prav tako poudarja pomen teh podjetij pri inovacijah, znanstvenih raziskavah, patentih in izumih, varstvu intelektualne lastnine in elektronskem trgovanju. MSP mora biti zagotovljen tudi dostop do virov financiranja, vključno z evropskimi sredstvi in krediti. Ločeno, a vseeno zelo pomembno, je vprašanje zmanjševanja birokracije, s katero se ubadajo številna MSP. Prav tako velja omeniti deset načel za usmerjanje politik k malim podjetjem, tako na ravni EU, kot tudi na ravni držav članic. Prav tako menim, da je poudarjanje potrebe po zagotavljanju pomoči in spodbujanju dejavnosti MSP na čezmejni ravni na notranjem trgu.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Sporočilo Komisije o Aktu za mala podjetja je v trenutnih okoliščinah še posebej pomembno, saj določa osnovna načela, ki bi morala dati poudarek razvoju in izvajanju politik, tako na ravni Evropske unije, kot tudi na nacionalni ravni, da bi bilo mogoče vzpostaviti enake pogoje za vsa MSP, ki poslujejo znotraj Evrope. Na bolj operativni ravni vključuje tudi paket več kot 50 ločenih ukrepov, vključno s štirimi zakonodajnimi predlogi za pretvarjanje teh načel v ukrepe. Podpora za MSP mora biti najpomembnejša prednostna naloga, predvsem v tem času resne gospodarske krize. Naložbe MSP so ključni dejavnik za močno pričakovano ponovno oživitev.

Glede na to, da večina teh ukrepov spada v pristojnost držav članic, moramo najti način, kako vključiti države članice in organe Skupnosti in zagotoviti, da bi MSP lahko bila deležna dodane vrednosti na podlagi ukrepov, ki se nanašajo nanje. Nekatere spremembe, ki jih je predlagala moja skupina, so namenjene vključevanju načela „najprej pomisli na male“, kot temeljnega dela celotne prihodnje zakonodaje. Prav tako podpiram idejo o posebni proračunski postavki za MSP...

(Obrazložitev glasovanja prekinjena v skladu s členom 163 Poslovnika)

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. – Odstavek 68 tega poročila vsebuje sklic na skupno konsolidirano osnovo za davek od dobička pravnih oseb, ki navaja, da mora obstajati skupna podlaga za obdavčitev gospodarskih družb. Tega ne morem in ne podpiram. Obdavčitev je v pristojnosti držav članic, ne EU, in vsak sklic na skupno konsolidirano osnovo za davek od dobička pravnih oseb neizogibno sproži vprašanja glede davčnih stopenj za pravne osebe v EU.

Zato sem zavrnila prvi del odstavka in ker je na plenarnem zasedanju večina glasovala za ta odstavek, sem na končnem glasovanju bila proti temu poročilu.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Če bodo mala in srednje velika podjetja (MSP) prvič predstavljala osnovo evropske zakonodaje, ni nobenega razloga za praznovanje. Gre za tragedijo. Leto 2009 bo nedvomno

leto, v katerem se bo odločalo o usodi na tisoče MSP. Če bo prišlo do zloma velikih podjetij, bodo temu neizogibno sledila tudi mala.

Kreditni krč, o katerem se toliko govori, se kaže predvsem v skrčenju obsega kreditiranja. Zagotoviti je treba, da Basel II ne bo povzročil dokončne ustavitve pritoka denarja v MSP. Če želimo zmanjšati birokracijo, potem prednosti zaradi poenostavitve postopka – če bi to imelo kakršen koli opazen vpliv na poslovanje – ne smemo zopet zapraviti s postavljanjem novih ovir na drugih področjih. Če nič drugega, morajo tudi postopki javnega razpisa in javnih naročil postati prijaznejši do MSP, da bi tem podjetjem zagotovili možnost. Glasoval sem za Akt za mala podjetja v upanju, da bo tokrat končno prinesel kaj več, kot le kos papirja, na katerem bodo navedeni cilji, in bo dejansko izveden.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Herczog o Aktu za mala podjetja. Jasno je, da so MSP zelo pomembni znotraj Evropske unije in ravno zaradi tega nameravam podpreti dosledno pripravljeno delo gospe Herczog. Politika, javna intervencija in družbeno okolje morajo zadovoljiti prav potrebe malih podjetij, ki resnično predstavljajo hrbtenico Evropske unije. Zato se strinjam s poročilom, predvsem v zvezi z zakonodajnimi predlogi za splošne skupinske izjeme MSP v zvezi z državno pomočjo.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Znano je, da MSP zagotavljajo več kot 90 % delovnih mest v Evropi. Vendar pa zaradi krize, ki smo jo že doživeli ali pa jo že kmalu bomo, bodo številni izmed teh delavcev postali brezposelni.

Omilitvev postopkov v strukturnih skladih, kot to spodbuja Komisiji, je znak, ki ga moramo pozdraviti kot pozitivnega.

Globalizacija, ki je povezana s trenutno krizo, je spremenila številne okoliščine, ki so v preteklosti služile kot osnova za sprejemanje odločitev na evropski ravni in ki so takrat veljale za pravilne.

Ob upoštevanju tega sem prepričan, da je treba nekatere vidike regionalnih in kohezijskih politik ponovno pregledati.

Prav tako moramo preučiti trenutne finančne pogoje, s katerimi se soočajo MSP. Ti so ključni, predvsem kadar morajo odplačevati posojila v času gospodarske stagnacije.

Zato podpiram to poročilo, saj moramo ravno v takšnih trenutkih misliti na MSP in njihov prispevek k inovacijam, gospodarski rasti in zaposlovanju.

Zaradi tega so potrebne analitične politike na evropski ravni. Za to so potrebni mnogo odločnejši koraki, da bi bilo mogoče vzpostaviti resnično mikroekonomsko politiko na evropski ravni, ki še vedno ne obstaja.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam to poročilo in z veseljem sem glasoval za njegovo glavno besedilo, a z eno majhno izjemo. Ne strinjam se s skupno konsolidirano osnovo za davek od dobička pravnih oseb, saj glede tega ne obstaja noben dogovor. Tudi glede vprašanja o kaznih za preseganje omejitev zamud pri plačilu mi je ljubša direktiva o zamudah pri plačilih, da bi se izognili zmedi.

Glede na to, da mala in srednje velika podjetja predstavljajo najmočnejši element rasti v gospodarstvu, ta predlog pomaga krepiti pogoje za takšno rast. Takšen pristop bi prinesel tudi koristi za jugovzhodno Anglijo.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za Resolucijo Evropskega parlamenta o „Aktu za mala podjetja“ za Evropo, saj je zelo pomembno, da vzpostavimo boljše okvirne pogoje, namenjene oblikovanju spodbudnega okolja za inovacije v MSP, zlasti z uvajanjem izboljšav pri varovanju pravic intelektualne lastnine ter z učinkovitejšim bojem proti ponarejanju po vsej Evropski uniji.

Finančne ustanove, Komisija in države članice morajo s skupnimi močmi zagotoviti dostop MSP do finančnih sredstev in jim omogočiti okrepitev njihovega kapitala tako, da dobiček ponovno vložijo v podjetje. Glasovala sem za spremembo, ki poziva k takojšnjemu ukrepanju za zagotavljanje, da se ne bi zahtevala plačila stroškov pred začetkom delovanja MSP, da bi jim zagotovili možnost, da oblikujejo svoja finančna sredstva in vire. Prav tako sem pozvala EIB, da oblikuje nove vrste finančnih instrumentov in konkretne nove rešitve za spopadanje z ovirami poročstva pri dostopanju do posojil. Prav tako sem pozvala države članice, naj glede na trenutno finančno krizo spodbudijo banke, naj MSP zagotovijo dostop do posojil pod razumnimi pogoji.

10. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.50 in se je nadaljevala ob 15.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD BIELAN

Podpredsednik

11. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

12. Skupna pravila in standardi za organizacije, pooblašene za tehnični nadzor in pregled ladij, ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav (prenovitev) - Skupna pravila in standardi za organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij (prenovitev) - Pomorska inšpekcija države pristanišča (prenovitev) - Sistem spremljanja in obveščanja za ladijski promet - Preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa - Odgovornost prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč - Zavarovanje lastnikov ladij za pomorske zahteve - Skladnost z zahtevami države zastave (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- poročilu (A6-0097/2009) gospoda Luisa de Grandesa Pascuala v imenu delegacije Parlamenta pri Spravnem odboru o skupnem besedilu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih in standardih za organizacije, pooblašene za tehnični nadzor in pregled ladij, ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav (prenovitev) (PE-CONS 3719/2008 - C6-0042/2009 - 2005/0237A(COD)),

- poročilu (A6-0098/2009) gospoda Luisa de Grandesa Pascuala v imenu delegacije Parlamenta pri Spravnem odboru o skupnem besedilu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih in standardih za organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij (prenovitev), ki ga je potrdil Spravni odbor (PE-CONS 3720/2008 - C6-0043/2009 - 2005/0237B(COD)),

- poročilu (A6-0099/2009) gospe Dominique Vlasto v imenu delegacije Parlamenta pri Spravnem odboru o skupnem besedilu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o pomorski inšpekciji države pristanišča (prenovitev), ki ga je potrdil Spravni odbor (PE-CONS 3721/2008 - C6-0044/2009 - 2005/0238(COD)),

- poročilu (A6-0100/2009) gospoda Dirka Sterckxa v imenu delegacije Parlamenta pri Spravnem odboru o skupnem besedilu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2002/59/ES o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet, ki ga je potrdil Spravni odbor (PE-CONS 3722/2008 - C6-0045/2009 - 2005/0239(COD)),

- poročilu (A6-0101/2009) gospoda Jaromíra Kohlíčka v imenu delegacije Parlamenta pri Spravnem odboru o skupnem besedilu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi temeljnih načel za preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa in o spremembi direktiv 1999/35/ES in 2002/59/ES, ki ga je potrdil Spravni odbor (PE-CONS 3723/2008 - C6-0046/2009 - 2005/0240(COD)),

- poročilu (A6-0102/2009) gospoda Paola Coste v imenu delegacije Parlamenta pri Spravnem odboru o skupnem besedilu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč, ki ga je potrdil Spravni odbor (PE-CONS 3724/2008 - C6-0047/2009 - 2005/0241(COD)),

- priporočilu za drugo obravnavo o skupnem stališču Sveta z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zavarovanju lastnikov ladij za pomorske zahteve (14287/2/2008 - C6-0483/2008 - 2005/0242(COD)) (poročevalec: Gilles Savary) (A6-0072/2009) in

- priporočilu za drugo obravnavo o skupnem stališču Sveta z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o skladnosti z zahtevami države zastave (14288/2/2008 - C6-0484/2008 - 2005/0236(COD)) (poročevalec: Emanuel Jardim Fernandes) (A6-0069/2009).

Luis de Grandes Pascual, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, gospod Tajani, gospe in gospodje, danes bomo z ratifikacijo paketa Erika III zaključili zadevo, ki se je začela pred več kot tremi leti. Trenutno občutim

zadovoljstvo in prepričan sem, da tako čutijo tudi tisti, ki so me na tej poti spremljali. Sedaj pišemo novo poglavje zgodovine Evrope s tem, ko bomo zagotovili, da bo to prostor večje varnosti na naših morjih.

Namen paketa Erika III je zaščititi naša morja in, kot se tega vsi zavedate, je nastal na osnovi groznih oljnih madežev ladij *Erika* in *Prestige*, ki so resno poškodovali obale južne Evrope.

Iz napak v preteklosti smo se naučili, da moramo nemudoma ukrepati in preprečiti, da bi se kaj takega v takšni obliki še kdaj ponovilo. Evropa ne sme podcenjevati strateške vrednosti pomorskega prometa za svoje gospodarstvo: 90 % zunanje trgovine Evropske unije poteka po morju, prav tako kot 40 % trgovine med državami Evropske skupnosti.

To odtehta vse delo, ki ga je EU morala vložiti v pravni okvir za pomorski promet v zadnjih nekaj desetletjih.

Kot sem že povedal, ni šlo za pot, posejano z rožicami: daleč od tega in čeprav smo se vsi strinjali glede skupnega cilja, je bilo potovanje zaradi prvotnega slabega odnosa Sveta precej težko. Istočasno moram biti pošten in pohvaliti trdno politično voljo, ki jo je pokazalo francosko predsedstvo, da bi pripeljalo do konca to pomembno temo.

Prav tako mi ni treba posebej poudarjati odločilne vloge, ki jo je imel pri tem podpredsednik Tajani, ki je pripomogel k sprejetju konsenza. Na koncu bi rad omenil še odločnost tega Parlamenta pri zagovarjanju interesov Evrope in ščitenju državljanov, ki jih zastopamo.

Če se osredotočim na temo samo, bi rad na vsakega izmed predlogov, ki sestavljajo paket, podal številne pripombe. Zagotovim vam lahko, da je bila odpravljena večina mojih dvomov.

Gospe in gospodje, ves čas pogajanj me je skrbelo predvsem eno izmed vprašanj, saj se nanaša na bistven vidik paketa. Govorim o neodvisnosti organizacij in organov, vzpostavljenih posebej za sprejemanje najboljših možnih odločitev v najkrajšem možnem času. Predvsem govorim o neodvisnem organu, ki naj bi bil vzpostavljen z namenom sprejemanja težkih odločitev: ali sprejeti plovila v stiski v zatočišče. Gospe in gospodje, pozdravljam končno odločitev, ki je bila sprejeta. Trenutno stanje je takšno, da bo vsaka država članica ustanovila neodvisen organ z viri in pristojnostmi, ki so potrebne za sprejetje najboljših možnih odločitev v najkrajšem možnem času. Organ bo sprejel končno odločitev glede tega, ali sprejeti plovilo ali pa ga poslati drugam, šele po natančni oceni vseh tveganj.

V zvezi s tem moram poudariti vztrajnost gospoda Sterckxa pri dokončanju tega težkega opravila. Prav tako sem zadovoljen z napredkom pri orodjih za spremljanje ladij, ki bistveno vplivajo na zmanjšanje števila tveganj okoliščin. V zvezi s poročilom gospe Vlasto, ki bi ji rad čestital za odlično delo, bi rad izpostavil znatno izboljšanje, do katerega bo prišlo v zvezi z inšpekcijskim režimom v pristaniščih Skupnosti, ki bo učinkovitejši, saj bo temeljil na profilu tveganja. Prav tako bi se rad zahvalil gospodu Kohlčku za njegovo pripravljenost na dialog in za dobro opravljeno delo.

Drugi vidik, ki bi ga rad izpostavil, je ambiciozen predlog na področju pravic potnikov, ki do sedaj niso bile regulirane s pravom Skupnosti. Do tega napredka je prišlo zaradi prizadevanj gospoda Coste.

V zvezi s poročili Savary in Fernandes sem zelo vesel, da se je Svet končno odločil in bo opustil svoje obstruktivno stališče, ki ni pripeljalo do nikakršnih uporabnih rešitev. Ta sprememba nam je omogočila, da smo dosegli rešitev, čeprav je le minimalna. Kakor koli že, zadovoljen sem, ker je sedaj paket pripravljen.

Na koncu bi se rad posvetil svojemu poročilu. Po tem, ko ga je preučil Svet, je bil razdeljen na dva pravna instrumenta.

Ključne točke mojega poročila lahko povzamemo na naslednji način: s četrto revizijo zakonodaje Skupnosti, ki ureja dejavnosti, nam je uspelo okrepiti mehanizme za spremljanje s tem, ko smo ustanovili neodvisen ocenjevalni odbor s trajnimi pooblastili in možnostjo ukrepanja na lastno pobudo.

Prav tako nam je uspelo določiti prožnejši, bolj pošten sistem sankcij, ki je hkrati tudi učinkovitejši kot sistem, ki smo ga imeli pred tem, saj sankcionira tiste, ki ne delujejo tako, kot bi morali, vendar je to sankcioniranje v skladu z resnostjo kršitve in finančnimi sredstvi organizacije.

Prav tako smo dosegli napredek pri zelo zapletenem vprašanju priznavanja klasifikacijskih spričeval, s tem ko smo določili pogoje, na osnovi katerih se bodo morale priznane organizacije medsebojno priznati, ne da bi pri tem ogrožali pomorsko varnost, in kot referenco vzeli najstrožja pravila, da bi zaščitili standarde odličnosti, ki so značilni za evropske pomorske industrije.

Dominique Vlasto, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, Evropska komisija je svoje predloge o paketu Erika III objavila 23. novembra 2005 in upam, da mi boste dovolili izreči zahvalo komisarju, ki je sedaj odgovoren za promet, Jacquesu Barrotu, saj je na tem novem paketu trdo delal, da bi izboljšal pomorsko varnost v Evropi.

Paket Erika III prinaša zaključne izboljšave pri celovitih zakonodajnih prizadevanjih, ki so trajala 10 let, vse od tragičnega brodoloma ladje *Erika* na obali Bretanije. Evropski uniji je omogočil odpraviti nekatere resne luknje, do katerih je prišlo na začetku, da bi tako postal mednarodna referenčna točka, ko govorimo o pomorski varnosti.

Po tako hudih pomorskih nesrečah so evropski državljani, ki so jih te nesreče razjezile, od politikov upravičeno pričakovali oster in buren odziv, da bi zaustavili neodgovorno obnašanje.

Prizadevali smo si za vzpostavitev področja odgovornosti, znotraj katerega bi morale vse stranke, ki sodelujejo v pomorskem prometu, prevzeti pošten del odgovornosti za svoje odločitve in dejanja in, kjer je to primerno, za svoje zmote in napake.

Paket Erika III zaradi tega pokriva različne faze v pomorskem prometu s pravo komplementarnostjo med različnimi predlogi – gre za celostni pristop, v skladu s katerim smo vsako naše poročilo obravnavali kot sestavni del nedeljive celote.

Danes, ko bo ta Parlament podal svoje mnenje o rezultatu usklajevalnega postopka, ki bo pomenil zaključek tega dolgega procesa – več kot tri leta dela –, smo poročevalci navdušeni nad tem skupnim pristopom, s katerim smo po mojem mnenju dosegli zelo zadovoljiv rezultat.

Rada bi se zahvalila kolegom poročevalcem, ki so vsi v prvi meri mislili na splošni interes in ne na svoje lastne interese, zaradi česar smo skupaj lahko dosegli rezultat, kakršnega kot posamezniki ne bi mogli doseči.

V zvezi z mojim poročilom je Parlament pri skoraj vseh pomembnih točkah dobil to, kar je zahteval, predvsem zaradi tega, ker ladje ne bodo pregledane le v pristaniščih, ampak tudi na sidriščih, kot smo zahtevali. To je zelo pomembno, saj se ladje ne bodo mogle ustavljati na mestih, na katerih vedo, da se bodo lahko izognile inšpekciji.

Uspelo nam je vzpostaviti zelo strog režim izvajanja inšpekcij: države članice bodo lahko sodelovale pri načrtovanju inšpekcij v naslednjih pristaniščih pristanka, ne da bi negativno vplivale na inšpekcijo ladij, ki predstavljajo visoko tveganje, interval med posameznimi inšpekcijami teh plovil pa ne sme biti daljši od šestih mesecev.

Najboljši vidik naših pogajanj s Svetom pa je, da bo ponavljajoče slabo obnašanje kaznovano. Inšpekcije v naših pristaniščih lahko pripeljejo do ukrepov začasne zavrnitve dostopa in prepovedi delovanja v naših vodah, pa tudi do trajne prepovedi, povedano drugače, trajne prepovedi vstopa v evropska pristanišča in sidrišča. Ta ukrep je uperjen proti odsluženim ladjam.

V zvezi s tem bo določeno dovoljeno odstopanje – meja nesprejemljivosti, ki je ni mogoče preseči, saj bodo ladje, katerim bo izdana trajna zavrnitev dostopa do naših pristanišč ali sidrišč, označene kot odslužene ladje, kar bo imelo odvrtačni učinek.

Dogovor s Svetom glede te točke smo dosegli z usklajevanjem, torej je bil usklajevalni sestanek 8. decembra zelo pozitiven. Rada bi se zahvalila francoskemu predsedstvu Sveta in gospodu Dominiqueu Bussereauju, saj sem prepričana, da smo samo zaradi osebne predanosti in dela, ki so ga opravile skupine predsedstva, danes lahko predložili zelo zadovoljiv rezultat in Parlament pozivam, da ga brez zadržkov odobri.

Dirk Sterckx, poročevalec. – (NL) Gospod predsednik, komisar, zaključili smo delo, s katerim smo začeli pred 10 leti; še vedno se živo spominjam prizadetosti zaradi nesreče, ki je decembra 1999 doletela ladjo *Erika*. Hitrosti, s katero je takrat komisar de Palacio predstavil predloge, sodelovanja Sveta - ki je bil, pod pritiskom javnega mnenja, vsaj deloma zaslužen, da sta bila prva dva paketa pripravljena do junija 2002, skupaj z drugimi stvarmi, mojim poročilom o spremljanju in evropsko politiko o nadziranju ladij in o zatočiščih.

Prav tako živo se spominjam naše prizadetosti po nesreči ladje *Prestige* novembra 2002 – tudi takrat smo bili na delnem zasedanju v Strasbourgu. Takrat smo se spraševali zakaj smo sprejeli vse tiste ukrepe, če se vseeno lahko zgodijo tako strašne stvari v fazi uporabe. Takrat je Parlament opravil svojo nalogo.

Parlament bi rad opozoril na poročilo Začasnega odbora za izboljšanje varnosti na morju, ki mu je predsedoval gospod Jarzembowski in v katerem smo jasno navedli, da čeprav je bil vzpostavljen regulativni okvir na evropski in mednarodni ravni, smo morali še vedno zagotoviti izvajanje in upoštevanje teh pravil s strani ljudi na krovu ladij, v pristaniščih in drugje, da bi tako zagotovili kar se da varen ladijski promet.

Še vedno je prihajalo do napak z vidika izvajanja teh pravil in Komisija se je odzvala na vprašanja, ki jih je v času sedmih predlogov komisarja Barrota zastavil Evropski parlament. Mislim, da so predstavljali uspešno celoto, prav tako pa bi se rad zahvalil komisarju Tajaniju, da jih ni opustil. Menim, da vse to predstavlja uspešno celoto. Obstoječa pravila so bila izboljšana in spremenjena z dvema poročiloma, enega je pripravil gospod Savary, drugega pa gospod Fernandes. Predložili smo uravnotežen paket.

Nekaj besed bi rad spregovoril o mojem poročilu o spremljanju ladijskega prometa. Obstoječa mreža, poimenovana SafeSeaNet, zagotavlja izmenjavo, kar omogoča vsem državam članicam, da se med sabo pogovarjajo in izmenjujejo informacije. Vse ladje morajo biti opremljene z AIS; avtomatskim sistemom zagotavljanja informacij o ladjah, ki vstopajo v evropske vode, kar nam omogoča, da najdemo in omejimo tveganja. AIS prinaša koristi tudi ribiškim plovilom, saj tudi zanje pomeni večjo varnost. Ponovno vztrajamo – menim, da je to zelo pomembno –, da je ladijska posadka deležna poštene obravnave v primeru nesreče in da se nanje ne gleda kot na kriminalce.

Prav tako smo zaostri ureditev za sprejemanje ladij v stiski. Ves čas se zavedamo, da potrebujemo načrt, sedaj pa potrebujemo tudi organ, organ, ki ne bo sodeloval le pri pripravi teh načrtov, ampak bo poskrbel tudi za njihovo izvajanje. Organ mora imeti izkušnje, mora biti pristojen, da sprejema neodvisne odločitve, in mora imeti trajen status. Zato bi moral že delovati in ne, da ga bomo v primeru nesreče sestavljali na hitro. Komisar, še vedno čakamo na sistem nadomestil za škodo zatočišč, vendar računam na to, da boste predlog o tem predstavili pravočasno.

Za to smo si prizadevali 10 let. Tokrat to počnemo, ne da bi bili pod pritiskom nesreče. Rad bi se zahvalil slovenskemu in francoskemu predsedstvu, kot je to storila že gospa Vlasto. Brez njiju ne bi bilo mogoče sprejeti nobene odločitve, prav tako pa bi rad poudaril, da je bil tudi Parlament zelo nepopustljiv in je poenoteno uveljavil svoja stališča pri mnogih točkah.

Rad bi se zahvalil vsem kolegom poslancem, ki so pri tem sodelovali, poročevalcem v senci, poročevalcem in vsem ostalim. Danes se spominjamo osebe, ki je ni več med nami, vendar je imela pomembno vlogo pri pripravi tega paketa, gospoda Piecyka. Posmrtno bi se mu rad zahvalil.

Gospe in gospodje, ne moremo pripraviti direktive, ki bi prepovedovala nesreče, prav tako ne moramo sprejeti direktive, ki bi нареkovala, da na morju ne bo več neviht, vseeno pa menim, da smo v tem trenutku storili vse, kar lahko storijo politiki, da bi se izboljšala pomorska varnost.

Jaromír Kohlíček, poročevalec. Gospe in gospodje, pomorske nesreče so nekaj najhujšega, kar se lahko zgodi v transportnem sektorju. Pomorski promet je že od mitoloških časov povezan z najrazličnejšimi prepričanji in običaji. Do nedavnega je bil urejen z različnimi skupinami predpisov. Postopoma je Mednarodna pomorska organizacija (IMO) vzpostavila jasnejše predpise, ki so med drugim temeljili na običajnem pravu. Vzpostavitev teh pravil vsekakor ni pomenila konca. Zagotoviti so morala varen promet za blago in potnike, med drugim pa določajo tudi tehnične zahteve za ladje in infrastrukturo ter pravila plovbe. Drugi predpisi – nedavno obravnavani v Evropskem parlamentu – zagotavljajo enotne minimalne zahteve za usposabljanje posadke. Pojavijo se drugi poskusi odpravljanja možnosti za pomorske nesreče. Vendar kljub vsem tehničnim ukrepom prihaja do nesreč velikih razsežnosti. Vse do nesreče tankerja Prestige se države Evropske unije niso zavedale potrebe po poenotenju tehničnih preiskav nesreč v veji pomorskega prometa. Ker ni bilo mogoče izvesti preiskave nesreče, v katero je bil vpleten tanker Prestige ali določiti vzrokov nesreče, se je pokazala potreba po poenotenju preiskovalnih metod. To vključuje tudi uvedbo fiksnih časovnih rokov za izvedbo in dokončanje preiskav ter strukturo končnih poročil. Vzpostavitev objektivnih preiskovalnih komisij je tu vsekakor na mestu. Posamezne oddelke direktive je bilo treba nujno povezati z zahtevami IMO in drugimi dokumenti iz tretjega pomorskega paketa, istočasno pa uporabiti določbe drugih zavezujočih dokumentov, ki veljajo v Evropski uniji, npr. na področju tajnosti zasebnih podatkov.

Menim, da bo z usklajevalnim postopkom mogoče doseči zelo uspešno resolucijo na vsa vprašanja, ki ostajajo odprta, vključno z jasno formulacijo zahteve, ki se nanaša na dostojno ravnanje s posadko ladij, ki so vpletene v nesreče. Uporabljena formula je v skladu z ustreznimi deli direktive Sterckx, t.j. informacijski in nadzorni sistem EU za upravljanje ladij, kot je že moj kolega na kratko omenil. Na koncu bi se rad zahvalil za kolegialen pristop avtorjev predlogov sprememb k navedeni nalogi, za zelo odgovoren odnos osebja Evropske komisije in posameznih držav, ki so predsedovale, tj. Nemčije, Slovenije in Francije, ki so sodelovale pri delu. Za

kakovost besedila so veliko zaslužni tudi strokovni sodelavci. V prvi fazi dela mi je med drugim veliko pomagal Hannes Kugi, v usklajevalnem postopku pa neumorna Katrin Huber. Tudi njim gre zahvala, da je nastala direktiva praktičen in uporaben dokument, ki ga lahko le priporočim v branje strokovni javnosti.

Paolo Costa, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, ta večer, na tem zasedanju zaključujemo dolgotrajno delo in prepričan sem, da smo lahko vsi zadovoljni z doseženimi rezultati. Zadovoljni smo lahko iz več razlogov, ki se nanašajo na celotno Unijo, saj je popolnoma jasno, da je možnost, ki jo ima Evropska unija, da zase pripravi regionalna območja upravljanja, za katera mednarodni standardi že obstajajo, in da posega med države članice in mednarodne organizacije z določanjem pravil, nekaj, kar je treba uporabljati le po potrebi. Vseeno pa je jasno, da je bilo to potrebno. Žal je to zaradi nesreč, ki so sprožile ta proces, popolnoma jasno.

Dosežen rezultat ne bo zadovoljil vseh, saj gre za spoštovanja vreden kompromis dolgotrajnega dela, v katerem so vse vpletene institucije – Komisija, Parlament in Svet – odigrale svojo vlogo, pri čemer pa je vsaka zastopala interese, za katere je zadolžena, če lahko tako rečem. Vse to je pripomoglo, da je danes v celotnem sektorju in celotnem okviru pomorske varnosti prišlo do napredka. Nenazadnje je bil to tudi čas in priložnost, da smo se s kolegi spopadli s posebnimi problemi. Moja odgovornost je bila, da sem se posvetil problemu odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč.

Priznati moram, da je rezultat, tako kot vedno, nekoliko pod navedenimi pričakovanji, pričakovanji, za katere se včasih zdi, da jih je mogoče celo izpolniti. Pričakovali smo, da bo mogoče zajeti in zaščititi vse osebe, ki so na ladjah, ne glede na to, ali so v mednarodnih vodah, nacionalnih vodah ali na rekah. Vendar pa je bilo treba zaradi realnosti pri okoliščinah obseg uporabe deloma skržiti. Tega se zavedam, vendar bi vseeno rad izpostavil, da v tej zbirki pravil nekaj manjka, kar je mogoče pripisati dejstvu, da številne ladje, ki plujejo neovirano med rekami in morji, niso zajete v ta način obravnave, in to je vsekakor področje, ki ga moramo na nek način zajeti. Prepričan sem, da bo Komisija kar se da hitro pripravila določbe v zvezi s tem.

Določili smo dolgo časovno obdobje, da bi s tem vključili tudi potovanja v domačih vodah. Ta težava v zvezi s časom je vsekakor povezana z vprašanjem o prehodnih obdobjih in mogoče gre za vprašanje, ki mu nismo namenili dovolj pozornosti. Bojim se, da so predolga in da bomo morali zaradi tega na to čakati predlogo. Vseeno je bolje, da so vključena, kot pa da ne bi spremenili ničesar.

Druga pomembna točka razprave – za katero smo dosegli sporazum – je, da to varstvo začne teči ob določenem času. Sadržavljanom lahko sedaj vsekakor povemo, da bodo, ko vstopijo na ladjo, zavarovani, pod osnovnimi pogoji, vse od konca leta 2012, ne glede na to, kako potujejo. Če povzamem, tudi s tega vidika smo vsem državljanom omogočili, da močnejše občutijo evropsko državljanstvo, saj bo isto zavarovane veljalo v vseh morjih, na vseh lokacijah, za vse ladje.

Gilles Savary, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, smo na koncu zakonodajnega maratona, ki je, kot smo že omenili, trajal deset let, in ki je, kot so nas opozorili v današnji razpravi, bil neustrezno poimenovan z imenom „Erika III“.

Neustrezno zaradi tega, ker se je po Eriki zgodil še *Prestige*, po *Prestigeu* je bil *Tricolor*; in po *Tricoloru* je bilo na žalost še veliko drugih pomorskih nesreč, tako v evropskih vodah, kot tudi drugje.

Predvsem pa je neustrezno, ker gre prvič, kot je izpostavil že gospod Sterckx, za umirjeno zakonodajo – povedano z drugimi besedami, ne vključuje strasti, izpadov in polemik, ki so prevladali po nesrečah, kot sta bili nesreči ladij *Erika* in *Prestige*. Predvsem je zasluga gospoda Barrota in Komisije, ki sta jo predlagala, kljub temu pa je vseeno šlo za zelo zapleteno vsebino.

Države članice niso ravno naklonjene sprejemanju predpisov na področju, kot je tole, če se ne zgodi ničesar resnega; po drugi strani pa z zakonodajo v času nesreč močno pretiravajo. V vsakem primeru gre za pomemben del zakonodaje, saj vsebuje sedem besedil.

Namen zakonodaje je zagotoviti, da bo evropski pomorski prostor – oziroma pomorski prostor držav članic – eden izmed najvarnejših na svetu. To je povsem upravičeno, saj gre za enega izmed najbolj obremenjenih in, gledano z geografskega vidika, za enega izmed najzahtevnejših prostorov na svetu. Vključuje številne ožine, vključno z Bosporjem, Gibraltarjem in Pas-de-Calais – skozi katere dnevno potuje 800 komercialnih ladij – in ki spadajo med največja pristanišča na svetu.

Zaradi tega smo morali opraviti veliko dela, žal ne z namenom, da bi preprečili nesreče – življenje bo vedno vsebovalo element naključja –, ampak da bi storili vse, kar je v naši moči, da bi jih lahko preprečili in da bi kaznovali povzročitelje vseh takšnih nesreč.

Struktura paketa je enostavna: gre za učinkovit krog, v katerem je vsak člen v prometni verigi – od države pristanišča do zavarovalca, prek naročnika prevoza, klasifikacijskih zavodov, do države zastave – odgovoren za svoja dejanja in na nek način pritiskajo na ostale – na to smo vsaj stavili –, da bi izboljšali prometne pogoje in zagotovili, da uporabljajo odgovorne prevoznike, ki delujejo v skladu s standardi.

Če dobro pomislim, bi bilo mogoče dobro, če bi naš model temeljil, z vidika splošnih načel in strukture, na tem, kar poskušamo doseči na področju financ: finančne bonitetne agencije so bile prav tako neučinkovite, kot pomorski klasifikacijski zavodi.

Nekatere države članice podpirajo zastave z nizkimi dajatvami za registracijo ladij ali davčne oaze, kot jih imenujejo na področju financ. Nekateri upravitelji niso zaželeni in so deležni raznih črnih seznamov in prepovedi na pomorskem področju. V tem primeru gre torej za zgleden kos zakonodaje, ki poleg tega ustreza tudi v okvir IMO na mednarodni ravni.

Prav tako bi rad povedal, da gre s političnega vidika za izjemen uspeh Skupnosti, saj je ravno povezava med Komisijo in Parlamentom omogočila pripravo zelo zapletenega besedila in dela zakonodaje, glede katerega so bile države članice zelo zadržane.

Rad bi se zahvalil gospodu Tajaniju in Komisiji. Prav tako bi se rad zahvalil francoskemu predsedstvu, saj menim, da je gospod Bussereau spoznal, da to predstavlja nekaj zelo pomembnega v času francoskega predsedovanja, prav tako pa bi se rad zahvalil svojim kolegom, saj vsi vemo, da smo morali uporabiti nekaj čarovniških trikov in pretvez, da smo dosegli ta rezultat. Ta pomorski paket nam je uspelo pripraviti samo zaradi tega, ker smo bili enotni in smo pokazali takšno solidarnost, da so nekateri poslanci, če lahko tako rečem, podedovali nekaj slepih potnikov, kot je moje besedilo in besedilo gospoda Fernandes, ki jih Svet ni želel.

Gospe in gospodje, ravno zaradi tega smo uspeli. Z veseljem bi se spustil v podrobnosti mojega poročila, vendar mislim, da bom na koncu imel še nekaj časa, da spregovorim, in ga bom izkoristil v ta namen.

(Aplavz)

Emanuel Jardim Fernandes, *poročevalec*. – (PT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, razprava o paketu pomorske varnosti Erika III se približuje koncu. Ta proces je star več kot tri leta in v tem času smo si močno prizadevali za večjo varnost potnikov, oceanov, morij in pomorskih poti. Kot Portugalec in prebivalec otoka Madeira sem bil še posebej zavezan temu projektu in njegovim glavnim ciljem: zagotoviti, da države članice dosledno izvajajo svoje obveznosti, kot članice Mednarodne pomorske organizacije (IMO), sprejmejo konvencije organizacije in v celoti uporabljajo njene obvezne določbe. Proces pogajanj je bil zelo težek. Za Parlament je paket Erika III vedno predstavljal paket, nikoli pa ne skupka zbranih ukrepov.

V času prve obravnave je Parlament sprejel nekaj sprememb. Vključevale so obveznost države zastave, da zagotovi pravočasnost inšpekcij in preiskav in vzpostavi zmogljivosti za ocenjevanje, potrditev in odobritev izgradnje ladij in opreme, obveznost države članice, da pridobi dokazne listine o skladnosti ladje z mednarodnimi standardi – če ladja ni nova, se je država članica dolžna povezati s prejšnjo državo članico in od nje zahtevati, da ji preda potrebne dokumente in podatke – in vodenje zbirke podatkov o floti, ki mora vključevati glavne tehnične informacije o vsaki ladji, vključno s kršitvami pogojev IMO.

Takrat smo dosegli politično soglasje glede šestih od osmih predlogov. O mojem predlogu in predlogu gospoda Savaryja se moramo še dogovoriti. Do sedaj smo se dogovorili glede tega, kako lahko tudi ta dva predloga vključimo v končno besedilo paketa Erika III. Zaradi Parlamenta in njegove vztrajnosti, slovenskega, predvsem pa francoskega predsedstva – kateremu bi se rad zahvalil – in tudi skupne pripravljenosti nas vseh lahko sedaj zaključimo ta tretji paket pomorske varnosti. Izpostaviti moramo ratifikacijo mednarodnih konvencij, pri čemer so bile uporabljene nacionalne metode. Gre za stališče, ki sem ga podprl zaradi upoštevanja različnih obstoječih ratifikacijskih sistemov v različnih državah članicah. Medtem ko čakajo, da bo sistem presoje IMO postal zavezujoč, morajo države članice poskrbeti za izvedbo takšne presoje pri svojim pomorskih oblasteh in objaviti rezultate. Države članice bodo vzpostavile sistem vodenja kakovosti za svoje pomorske oblasti, ki je potrjen v skladu z mednarodnimi standardi. Preden odobrijo, da lahko ladja pluje pod njihovo zastavo, morajo države članice preveriti, da ustreza mednarodnim pravilom.

Države članice morajo zagotoviti, da bodo ladje, ki plujejo pod njihovo zastavo in so bile pridržane zaradi pomorske inšpekcije države pristanišča, usposobljene v skladu z ustreznimi konvencijami IMO. Ko se zastava države članice znajde na črni ali sivi listi Pariškega memoranduma o soglasju glede nadzora, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe dve leti zaporedoma, mora Komisiji predložiti poročilo o vzrokih za slabo delovanje.

Vzporedno s skupnim stališčem bodo države članice s skupno deklaracijo potrdile svojo zavezanost k ratifikaciji glavnih mednarodnih konvencij o pomorski varnosti pred 1. januarjem 2012; začele z uporabo programa države zastave IMO in povezanega sistema presoje pomorskih oblasti, ter podpirale IMO pri prizadevanjih, da bosta ta dva instrumenta postala obvezna po vsem svetu.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, sprejetje tega tretjega paketa pomorske varnosti predstavlja pomembno zmago v evropskem zakonodajnem postopku. Komisija, Svet in Evropski parlament so predlagali, razpravljali in dosegli sporazum o in potrdili besedilo, ki izboljšuje življenja državljanov in podjetjem, spodbuja večjo varnost na morjih in oceanih ter oblikuje našo prihodnost. V veliko čast mi je, da sem lahko sodeloval v tem procesu. Ko bomo glasovali o tem paketu, se bomo poklonili žrtvam vseh preteklih in sedanjih pomorskih tragedij: od ladij Prestige, Erika, Bolama vse do Estonie. Prav tako bomo pomagali pri preprečevanju ali zmanjševanju posledic podobnih dogodkov v prihodnje.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospod predsednik, danes smo končali s težkim opraviлом, naporno potjo, ki so jo Parlament, Svet in Komisija prehodili skupaj, polno težav, ki jih je bilo treba premagati, tehničnih problemov in nekaterih nepomembnih konfliktov.

Nagovoriti želim tako kolege poslance v tem Parlamentu, ki bodo dodali zadnji pečat našemu delu za uvedbo novega pomorskega paketa, kot tudi vse državljane Evropske unije, ki jih zastopate. Z dokončanjem te težke naloge pred samim začetkom evropskih volitev institucije pošiljajo vsem evropskim državljanom jasno sporočilo. Naloga evropskih institucij je določiti pravila kot odgovor na vprašanja javnosti. Kadar morajo, lahko premagajo težave in dosežejo sporazum za dobrobit pol milijarde Evropejcev, ki živijo znotraj naših meja. Sposobne so posredovati sporočila za zagotavljanje varnosti. Sposobne so posredovati sporočila za zagotavljanje varstva okolja. Sposobne so posredovati sporočila za zagotavljanje pravic potnikov. Sposobne so posredovati sporočila za zagotavljanje varstva podjetij in zagotavljanje, da se pravila spoštujejo.

S tem, ko uvajamo nova pravila za pomorski sektor, dajemo evropskim državljanom pravila, pravila, ki jih lahko spoštujejo, pravila, ki lahko izboljšajo razmere v prometnem sistemu; boljše pogoje za ta pomemben sektor, ki vpliva na naša morja, saj v Evropi naš pravni sistem tradicionalno temelji na neomajni pravni varnosti. Prav zaradi tega želim izpostaviti pomen vašega glasovanja za ta paket, saj poleg svoje aktualne vsebuje, predstavlja tudi politično sporočilo, ki ga posredujejo evropske institucije. Obseg te odločitve presega naše trenutne potrebe, presega vprašanja, s katerimi se ukvarjamo, ki jih nameravate oblikovati v pravila s soglasjem Komisije in Sveta. Še enkrat bi rad ponovil: gre za politično odločitev, sporočilo, ki ga pošiljamo evropskim državljanom, naj zaupajo v svoje institucije, saj se lahko spopadejo s problemi in jih rešijo.

Rad bi se zahvalil osebju Komisije, ki je gospodu Barrotu, pa tudi meni, omogočilo kar najučinkovitejše delo. Rad bi se zahvalil francoskemu in slovenskemu predsedstvu. Rad bi se zahvalil gospe Bussereau za vso delo, ki ga je vložila v času najzahtevnejše faze pogajanj, prav tako pa rad izpostavil pomembno delo, ki so ga opravili vsi poročevalci, Odbor za promet in turizem in cel Parlament. Moje zahvale gredo tudi gospodu de Grandesu Pascualu, gospe Vlasto, gospodu Sterckxu, gospodu Kohlčičku, predsedniku, gospodu Costi, gospodu Savaryju – *ki bi se mu rad še enkrat zahvalil za njegovo delo* – gospodu Fernandesu za njegov prispevek in sposobnost, da je dokončno zaprt pogajanja s tem, ko je premagal strankarske ali zakoreninjene odnose z namenom, da bi javnosti posredoval oprijemljive odgovore.

Naš izziv je bil konsolidirati evropske zakonodajne instrumente z namenom boja proti nezakonitemu ladijskemu prometu in preprečevanja pomorskih nesreč in onesnaževanja naših morij. Sedaj moramo uporabiti vse razpoložljive ureditvene instrumente pomorskega prometa, da bi preprečili ponovitev nesreč, ki so nas spodbudile k ukrepanju. Ti instrumenti se nanašajo predvsem na državo zastave, ki je primarno odgovorna za pomorsko varnost, in politična meja je bila sedaj začrtana. Vse evropske države zastave morajo biti, brez izjeme, na beli listi, prav tako pa morajo imeti vzpostavljene instrumente, ki so za to namenjeni. Konsolidiran okvir za evropsko akreditacijo klasiifikacijskih zavodov nam bo prav tako omogočil učinkovit nadzor ladijskega prometa.

Za državo pristanišča bodo veljali drugi ukrepi. Nekateri ladje in ladjarske družbe ne smejo biti več dobrodošle v naših vodah, saj ne ustrezajo minimalnim varnostnim predpisom. Za obalne države bo veljala še ena vrsta ukrepov: učinkovit nadzor ladij na kratkih in dolgih razdaljah predstavlja osnovno preventivno orodje. Z okrepljenimi pravili o sprejemanju ladij v stiski v zatočišča bomo lahko preprečili, da bi ladijske nesreče postale okoljske katastrofe. Ukrepati moramo, da to preprečimo in hkrati prevzamemo odgovornost za posledice nesreč, ter se iz njih tudi nekaj naučimo. Ladjarske družbe morajo skleniti ustrezne police zavarovanja odgovornosti za potnike in tretje stranke. Tudi skupen preiskovalni okvir nam bo omogočil optimalno pridobivanje povratnih informacij o nesrečah, na osnovi kateri se bomo lahko učili. Ni treba poudarjati, da ne moremo popolnoma odpraviti tveganja, ki je povezano s pomorskim prometom, kot tudi

z drugimi sektorji, vendar je dolžnost zakonodajalca, dolžnost tistih, ki zastopajo javnost, da po svojim najboljših močeh kar najbolj omejijo ta tveganja.

Zato menim, da je to naš skupen cilj. Verjamem, da smo naredili napredek, ki je v vsakem pogledu zelo pomemben. Paket, ki ga boste sprejeli, vsekakor predstavlja velik korak v pravi smeri in – še enkrat ponavljam – močno politično sporočilo, jasen znak pripravljenosti evropskih institucij, da dajo odgovore na vprašanja, ki jih je postavilo 500 milijonov državljanov.

Georg Jarzembowski, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Hvala, gospod predsednik, hvala, gospod podpredsednik, gospe in gospodje, dovolite mi, da se v imenu svoje skupine najprej zahvalim vsem poročevalcem, ne le za delo, ki so ga opravili, ampak tudi za dejstvo, da smo dosegli to, kar smo si zastavili, da predloge obravnavamo kot paket. S tem, ko jih obravnavamo kot paket, smo Svet prisilili, da se približa našim stališčem, saj kot veste Svet nikakor ni hotel sprejeti dveh predlogov. Samo s sodelovanjem smo ga pripravili do tega, da sprejme ta dva dokumenta in uspelo nam je.

Tako kot podpredsednik, sem tudi sam mnenja, da je ta paket velik uspeh za državljane. Gre za nekaj, kar bi morali izpostaviti tudi v volilni kampanji.

Ni veliko poslancev, ki bi se danes udeležili te razprave, čeprav je bila priprava tega paketa eden izmed največjih dosežkov Odbora za promet in turizem.

Državljeni morda ne razumejo, zakaj včasih tako dolgo zasedamo in zakaj vse traja toliko časa. Vseeno pa lahko opazijo, da ta paket vsebuje določbe o nadziranju, določbe o klasifikacijskih zavodih, preiskave nesreč, obveznosti glede zavarovanja, določbe glede odgovornosti, nadzora države pristanišča in države zastave. Pri vseh teh različnih vidikih moramo zaostri zahteve, da bi lahko, kjer je to možno, preprečili nesreče in da bi lahko, kjer prihaja do nesreč, hitro ukrepali.

Gospod Sterckx, še enkrat bi se vam rad posebej zahvalil, saj ste bili poročevalec v posebnem odboru, kateremu sem imel čast predsedovati, prav tako pa sva sodelovala po potopu ladje *Prestige*, kjer smo preučevali, kaj je še treba izboljšati. S pomočjo gospoda Barrota je Komisija sprejela naše predloge, ki smo jih dejansko zaključili s pomočjo zakonodajnega postopka.

V zvezi s tem smo lahko res zadovoljni, da smo po vseh teh letih dosegli sporazum o tretjem pomorskem paketu. Dovolite mi še dve pripombi. Najprej, zahvaliti bi se morali gospodu Dominiqueu Bussereauju, ki je, kot francoski minister, pripomogel k odpravi zadnjih ovir in uspehu paketa. Za to je še posebej zaslužen.

Gospod podpredsednik, sedaj so vse oči uprte v vas! Vi, Komisija skupaj z odlično Evropsko agencijo za varnost v pomorskem prometu, morate sedaj zagotoviti, da bodo to izvedle in uporabljale tudi države članice. Ponavljanje nesreč, kot sta bili nesreči ladij *Erika* in *Prestige*, bomo lahko uspešno preprečili šele takrat, ko se bo to, kar smo sprejeli, dejansko začelo izvajati. S skupnimi močmi si moramo prizadevati za to. Najlepša hvala vsem.

Rosa Miguélez Ramos, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, pravkar sem dobesečno dirkala do Parlamenta. V svoji pisarni sem poslušala podpredsednika Tajanija in druge govornike in rada bi čestitala vsem poročevalcem in Komisiji. Tako kot gospod Tajani, tudi sama želim toplo pozdraviti zelo pomembno delo, ki ga je opravil komisar Barrot, prav tako pa tudi pripravljenost, ki jo je pokazalo francosko predsedstvo.

Povedati želim, da bo pomorski paket v Evropi povzročil odločilno spremembo, spremembo, ki bo pripeljala do kakovosti in preglednosti v pomorskem sektorju. Verjamem, da bo z njim mogoče zagotoviti, da se nikoli več ne bomo soočili s pomanjkanjem preglednosti, kot se je to dogajalo v preteklosti, po dveh grozljivih nesrečah ladij *Erika* in *Prestige*, predvsem s pomanjkanjem preglednosti, ki obdaja nesrečo ladje *Prestige*. V tem kontekstu poročilo gospoda Kohlčka, pri katerem sem poročevalka v senci, predstavlja jamstvo – dejansko jamstvo –, da bo mogoče v prihodnje preiskave v pomorskem sektorju opravljati na popolnoma pregleden način. Poročilo zagotavlja, da bomo vsi – splošna javnost in organi – vedeli, kaj se je zgodilo v ozadju ali kaj se je zgodilo po vsaki nesreči, tako da ne bomo nikoli več ponovili starih napak in da bo mogoče odpraviti vse pomanjkljivosti.

Evropa mora na tem področju napraviti napredek in prepričana sem, da naše delo s tem še ni končano, saj smo vedno bili vodilni, pa tudi zaradi tega, ker se bo število pomorskih nesreč še povečevalo.

Anne E. Jensen, v imenu skupine ALDE. – (DA) Hvala, gospod predsednik, tudi jaz bi rada čestitala poročevalcu za dosežen rezultat, prav tako pa bi se rada zahvalila francoskemu predsedstvu za prizadevnost. Rezultat, ki smo ga dosegli, predstavlja velik uspeh za okolje in evropski ladijski promet. V zadnjih letih je ravno EU

največ prispevala k standardu o vplivu ladijskega prometa na okolje, in sicer preko zakonodaje in dela Mednarodne pomorske organizacije. Ladijski promet je globalna dejavnost in zaradi poštene konkurence in okolja je zelo pomembno, da imamo skupna pravila na globalni ravni. Vendar pa bi EU lahko prevzela vodstvo in postavila standard s tem, ko bi zahtevala strožja pravila. Zagotoviti moramo, da države članice EU dejansko delujejo v skladu s sporazumi IMO, in prav to skušamo doseči z zakonodajnim paketom, ki ga bomo dokončali. Sedem direktiv v tretjem pomorskem paketu bo preprečilo onesnaženje, zagotovilo bolj usklajen odziv na nesreče in preprečilo, da bi slabe ladje vplule v vode EU. Kot poročevalka v senci za mojo skupino sem še posebej pozorno spremljala direktivo o pomorski inšpekciji države pristanišča in direktivo o preiskovanju nesreč, in rada bi se zahvalila poročevalcema, gospe Vlasto in gospodu Kohlščku, za njuno odlično in uspešno delo. Dosegli smo boljši način za inšpekcijski nadzor nad ladjami, tako da so najslabše ladje najpogostejše deležne inšpekcije, prav tako pa nam je na voljo metoda za preiskovanje nesreč, ki bo zaslišanim, pričam zagotovila pravno varstvo, to pa bo prav tako pomenilo, da bo to, kar bomo ugotovili na podlagi poročila o nesreči, lahko v prihodnje uporabili, in da bodo tudi države članice med sabo izmenjevale informacije.

Mogens Camre, v imenu skupine UEN. – (DA) Hvala, gospod predsednik, z vso upravičenostjo lahko izrazimo najgloblje zadovoljstvo s pomorskim paketom in v imenu naše skupine bi se rad zahvalil poročevalcem, Komisiji in Svetu za odlično opravljeno delo na tem področju. Nadzor ladij se nanaša predvsem na velike ladje, sam pa bi rad izpostavil problem malih ladij. Imamo posebne pristojne organe za opravljanje inšpekcij, nimamo pa dovolj jasnih pravil glede plovnosti teh ladij ali glede tega, kdaj bo inšpekcija opravljena. Predvsem je to očitno v primeru ribiških ladij, malih ribiških ladij, ki so bile predelane, da bi nadaljevale z ribolovom ali da bi se uporabljale v turistične namene. S tem sta pogostokrat povezana večja teža in večji motor, kar spremeni težišče in zmanjša plovnost, in zaradi tega smo v moji državi, na Danskem, bili priča že številnim tragičnim nesrečam. Uvesti moramo fiksno zahtevo, da mora test plovnosti opraviti vsako plovilo, pa naj bo novo ali predelano. Zaradi tega bi rad, tako kot gospod Costa, pozval Komisijo, da čim prej razširi določbe o nadzoru in odobritvi tudi na te vrste ladij.

Michael Cramer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod podpredsednik, gospe in gospodje, v skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze podpiramo ta končen kompromis. Zadovoljni smo, da je Parlament dosegel svoje in da vseh osem zakonodajnih predlogov tvori en sam paket, o katerem bomo glasovali kot o celoti. Vsem poročevalcem bi se rad iz vsega srca zahvalil za njihovo sodelovanje.

Pomorska varnost nujno rabi strožjo evropsko zakonodajo, da bi s tem, ko bomo preprečili nesreče, lahko rešili življenja in preprečili okoljske katastrofe. Ne sme več priti do takšnih nesreč v ladijskem prometu, kot v primeru ladij *Erika* in *Prestige*.

Pomorska inšpekcija države pristanišča pomeni, da je mogoče ladje, ki pristanejo v pristaniščih EU, bolje spremljati in – to se mi zdi še posebej pomembno – te ladje so lahko sankcionirane, če ne ustrezajo varnostnim določbam. Nadzor ladij v teritorialnih vodah je izjemno pomemben, predvsem na okoljsko občutljivih območjih, saj onesnaževanje morij in oceanov ne pozna nobenih meja. Prav zaradi tega nujno potrebujemo čezmejne ukrepe. V določbah glede odgovornosti, ki so v prid potnikov na potniških ladjah žal obstaja le določba za pomorsko območje. Zeleni si želimo, da bi se nanašala tudi za celinske plovne poti.

Prav tako smo zadovoljni, da je tudi Svet po dolgotrajni zamudi sprejel odločitev glede obveznosti za države pristanišč ter zavarovanja in odgovornosti lastnikov ladij. S tem paketom o pristaniščih smo napravili ogromen napredek, vsekakor pa se zavedamo, da je ta pravila mogoče in treba v prihodnosti še izboljšati.

Jacky Hénin, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zaradi ponavljajočih nesreč in povečanja prometa nevarnega blaga po morju se vse pogostejše pojavljajo pereča vprašanja v zvezi s krepitvijo varnostnih pravil, ki urejajo vse pomorske ožine v Evropski uniji, in virov, potrebnih za uveljavljanje teh pravil.

Smiselna je predvsem razvrstitev teh ožin in dostopnih poti v te ožine v skladu s postopkom, ki se nanaša na „cone Seveso“, saj mora za zmanjšanje stroškov prometa gladko teči, ne glede na posledice.

Komisija in Svet sta pod pritiskom gospodarske katastrofe, ki je posledica finančne krize, končno le začela razmišljati o upravičenosti davčnih oaz. Če bi se to dejansko izvedlo, bi pomenilo velik korak naprej.

Koliko pomorskih in okoljskih nesreč se mora še zgoditi, da bodo Komisija, Svet in ta Parlament končno posvetili pozornost dolgotrajnemu škandalu zastav držav z nizkimi dajatvami za registracijo ladij? Mogoče bi bilo bolje za evropske volivce, če bi v Parlament prišlo več poslancev, ki jih bolj skrbi varnost njihovih sodržavljanov, kot pa zavzemanje za prosto trgovino, ki uničuje ljudi in okolje.

Derek Roland Clark, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, prejšnji september sem opozoril na to, kako elektronski podatki o ladjah, ki so potrebni za ta poročila, enostavno pridejo v roke piratom, ki delujejo ob obali Somalije. Opozorila ni nihče upošteval. Poročila so bila spremenjena, vendar zaradi tega niso nič boljša. Med njimi prihaja celo do protislovij. Še enkrat bom poskusil.

Medtem ko gospod Sterckx pristaniščem nalaga, da ne smejo zavrniti ladij, gospod Savary pravi, da lahko zavrnejo vstop v primeru, da ne predložijo potrdila o zavarovanju. K temu protislovju pripomore še gospa Vlasto, ki razširja pomorske inšpekcije na ladje, ki so zasidrane na morju. Torej mora biti plovilo na morju, ki nima ustreznih dokazil in je zaradi skrajnih vremenskih razmer ogroženo, sprejeto, saj je gospod Sterckx uvedel pravico ladij v stiski do zatočišča. To pomeni, da smo se znašli v situaciji, ko plovilo z nevarnim tovorom lahko vstopi v pristanišče s prikrojevanjem teh protislovij. Kaj se zgodi, če zaradi tega pride do resne nesreče ter tako ohromi pomembno pristanišče? Ali se odškodnine, ki jih omenja gospod Sterckx, nanašajo na vse to, in kdo v takem primeru plača? To poročilo je treba temeljito popraviti.

Poročilo gospoda Fernandesa podpira različna priporočila IMO. Dobro – v Združenem kraljestvu smo jih že podpisali – vendar želi EU dodati svojo zbirko podatkov o floti, kateri pa bi sam in drugi nasprotovali. Rekel sem „bi“, ker naj bi bilo poročilo gospoda Fernandesa sprejeto brez glasovanja. Ali je to demokratično? Kaj se je zgodilo s pripombami, ki smo jih slišali še danes zjutraj, da je to Parlament, ki si prizadeva za spremembe?

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi čestital vsem poročevalcem, ki so odgovorili na zahtevna vprašanja, ki jih zastavljajo izzivi pomorske varnosti, in ki so se soočili z našimi odgovornostmi.

Vsi se spominjamo nesreč, v katere sta bila vpletena tankerja za prevoz bencina *Erika* leta 1999 in *Prestige* 2002, ter tragičnih posledic za okolje, ljudi in gospodarstvo.

Končno bo pripravljen nov sklop zakonov, s katerimi bo mogoče zaščititi Evropejce pred pomorskimi nesrečami in ki bo predvsem omogočal izvajanje sistematičnih inšpekcij najbolj zastarelih ladij, obvezno zavarovanje za izplačilo nadomestil žrtvam ekoloških nesreč, prav tako pa tudi presoje zastav evropskih držav, ki so, kot vemo, še vedno prevečkrat zastave držav z nizkimi dajatvami za registracijo ladij.

Zadnji čas je, da smo sprejeli te ukrepe, namenjene omejevanju ogromnega manevrskega prostora, ki je bil več stoletij dovoljen lastnikom ladij. Zaključuje se obdobje, ko so jo lastniki odsluženih ladij odnesli nekaznovani, prav tako pa se bo povečala učinkovitost inšpekcij, saj bodo namenjene predvsem za takšne ladje.

O varnosti morij in oceanov se ne moremo pogajati: referenčna vrednost bi morala biti ravno varnost, ne pa denar, dobiček in neomejena trgovina.

Vendar obžalujem eno stvar. Za izvedbo vseh teh novih represivnih in preventivnih zakonov bo potrebno veliko časa. Kot poslanec EP za severozahodno regijo, s številnimi obalami, z velikim olajšanjem in ponosom glasujem za ta tretji pomorski paket.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, paket sedmih predlogov o ladijskem prometu je pomemben prispevek k preprečevanju nesreč in zagotavljanju učinkovitega odziva v primeru nesreče. V zvezi s slednjim bi se, kot poročevalec v senci, rad dotaknil dogovora glede zavetišča za plovila, ki so v nevarnosti. Poročevalcu, gospodu Sterckx, in celotni pogajalski skupini bi rad čestital za dragocen kompromis o tem pomembnem vprašanju, ki so ga dosegli.

Če ne omejimo in odpravimo ene same male nezgode, ene male razpoke, na primer v rezervoarju tankerja za prevoz nafte, lahko ima ta zaradi vibracij, ki jih povzroča razburkano morje ali težave pri pretakanju tovora na drugo plovilo, za posledico veliko ekološko katastrofo, če ni nobenega zavetišča, kjer bi bilo možno ustrezno ukrepati. Istočasno pa lahko strah posadke, da ji grozijo civilne ali kazenske posledice ali dejstvo, da plovilo nima ustreznega zavarovanja, prepreči, da bi ladja poiskala zatočišče, kar lahko ima usodne posledice.

Ta kompromis zagotavlja neodvisnost strokovnjakov, ki sprejemajo odločitve, kdaj ladji, ki je v nevarnosti, omogočiti vstop v zavetišče, pošteno obravnavo pomorščakov v primeru nesreče v skladu z IMO, obveznost nezavarovanih ladij v zavetiščih, odškodnino za škodo pristaniščem in zavetiščem, za katero bo Komisija predstavila različne možne politike in obveznost lastnikov tankerjev za prevoz nafte, da prijavijo svoj tovor, če presega 1 000 ton. Istočasno pa bodo morala biti vsa plovila, tudi ribiška plovila, opremljena s sistemom za avtomatsko prepoznavanje.

Pozdravljam dejstvo, da je Parlament z ukrepanjem prisilil Svet v sprejetje končnega skupnega stališča o vseh sedmih zakonodajnih predlogih v paketu.

Michel Teychenné (PSE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, paket o katerem bomo jutri glasovali, ne bi zaživel brez odločnosti Evropskega parlamenta in ob tej priložnosti bi rad izrekel zahvalo za opravljeno delo.

Če bo Evropska unija vzpostavila pravni instrument, s katerim bo, upam, mogoče preprečiti nesreče, kot je bil brodolom ladij *Erika* ali *Prestige* in končno prisiliti onesnaževalce, da prevzamejo odgovornost, bo šla zasluga vztrajnosti Evropskega parlamenta, kljub neodločnosti Sveta. Ni treba, da vas spominjam na to, koliko vztrajnosti je bilo potrebne, da je bilo mogoče predložiti poročili gospoda Savaryja in gospoda Fernandesa. Gre za politično zmago Evropskega parlamenta, prav tako pa je to zmaga za odločnost in skupinsko delo.

Zaradi tega paketu „pomorske varnosti“ bodo države članice končno morale začeti izpolnjevati svoje obveznosti v Mednarodni pomorski organizaciji, predvsem izvajati tehnične presoje preden plovilo izdajo zastavo. Naslednji korak naprej predstavlja zahteva, v skladu s katero morajo biti ladje zavarovane s potrdili o finančnih garancijah, s katerimi odgovornost prevzemajo naročniki prevoza.

Če bo Parlament ta besedila jutri sprejel, bo s tem Evropska unija pokazala, da je pridobila učinkovito orodje v boju proti odsluženim ladjam in proti lastnikom in naročnikom prevoza, ki kršijo zakon, prav tako pa upamo, da bo to koristilo okolju in zdravju naših državljanov.

Na koncu bi rad izrekel priznanje za opravljeno delo, v prvi vrsti gospodu Tajaniju, ki je danes prisoten, in poročevalcem o prometnem pravu, saj smo sedaj v zaključnih fazah postopka priprave pomorskega prava, ki bo pokrivalo celoten promet v Evropi. Prav v zvezi s tem delom, kjer je pri pomorskem prometu prišlo do dejanske zamude, upam, da bo Parlamentu na tej seji, vsekakor pa čim prej, uspelo zaključiti pomembno temo o pomorskem prometu.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Podpredsednik

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, vesel sem, da bomo lahko ta parlamentarni mandat zaključili z dokončnim sprejetjem zadnjega pomorskega paketa. Spomnim se, da se je, ko sem leta 1999 prvič prišel v Evropski parlament, zgodila huda pomorska nesreča ob francoski obali, v katero je bila vpletena ladja *Erika* in na osnovi katere je bil tudi poimenovan prvi sklop zakonodajnih predlogov, namenjenih preprečevanju takšnih nesreč.

Mislili smo, da smo odpravili nevarnost, vendar je kmalu zatem obalo Galicije uničil katran, zaradi še hujše nesreče: ladje *Prestige*. Od takrat smo v Odboru za promet in turizem pripravljali nadaljevanje zakonodajnih paketov ter poskušali premagati prekomeren odpor, na katerega smo naleteli pri lastnikih ladij, naftnih družbah, klasifikacijskih združenjih, pa tudi pri nekaterih državah članicah, ki so zavrile tri predloge, ker naj bi bili prestrogi.

V zadnjih 10 letih smo sprejeli številne direktive in uredbe, nekatere od njih smo morali spreminjati, ker so se v prvotni različici izkazale za neučinkovite zaradi vsebine, ki jo je izločil Svet.

Sprejeli smo zakonodajo za uvedbo plovil z dvojnimi trupom, evropski sklad v primeru velikih razlitij nafte in zatočišč, sedaj pa ponovno spreminjamo in sprejemamo zakonodajo o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju, preiskavah pomorskih nesreč, sistemu spremljanja in obveščanja ladijskega prometa v Skupnosti, pomorskih inšpekcijah države pristanišča in o uredbah in direktivah o organizacijah, pooblaščenih za tehnični nadzor in pregled ladij. Vse to je dobro in zaželeno je, da bi čim prej stopilo v veljavo in bi vse države članice začele z izvajanjem.

Glede tega sem zadovoljen. Vendar se to mandatno obdobje parlamenta končuje. Zapuščam Parlament in odhajam z obžalovanjem, saj nam ni uspelo doseči, da bi bila uvedba nadzornih sistemov obvezna – sistemov, ki že obstajajo in so bili patentirani – s katerimi bi bilo mogoče ugotoviti, kdaj in kakšne količine ladijskih kaluž in usedlin rezervoarjev za nafto je posamezno plovilo nezakonito odvrгло v morje. Povedano z drugimi besedami, gre za črne škatle ali tahometre, ki jih pomorske oblasti lahko pregledajo ob vsakem vstopu plovila v pristanišče.

Verjamem, da moramo pomorskemu okolju posvetiti večjo pozornost in strožje postopke, da bi preprečili naše onesnaževanje. Prav tako menim, da bo to, če nam ne bo uspelo, vplivalo na našo prehranjevalno verigo in naša življenja, na koncu pa bomo plačali visoko ceno za to. Upam, da ne bo trajalo še naslednjih 10 let, da bomo lahko učinkovitejše in boljše nadzirali nezakonite izpuste v morje.

Predsednik. – Hvala, gospod Ortuondo Larrea. Prepričan sem, da v tem Parlamentu ne bomo pozabili na vaša prizadevanja, prav tako pa sem prepričan, da se boste še naprej borili za cilje, ki jih tu zapuščate za sabo, kjer koli že boste. Res še niso uresničeni, vendar se bo to kmalu zgodilo zaradi vaših prizadevanj.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, po petih letih razprave in posvetovanja s Svetom je slavni paket o ladijskem prometu, ki ga sestavlja šest direktiv in ena uredba, izgubil vso pozitivno vsebino, ki se nanaša na varnost življenja na morju in varstvo okolja. Povedano z drugimi besedami, tresla se je gora, rodila se je miš.

Svet, ki vztrajno zagovarja politiko Evropske unije, uperjeno proti ljudstvu, in interese kapitala, izvršuje vse zahteve upraviteljev in lastnikov ladij ter monopolnih poslovnih skupin, ki nasprotujejo vsakemu ukrepu, ki bi lahko kakor koli vplival na njihovo donosnost. S tem dolгим, razvlečenim postopkom jim je uspelo odstraniti zobe vsaki pozitivni določbi, namenjeni nadzoru varnostnih pravil za ladje, ali pa jo odložiti za nedoločen čas.

Vključen ni bil noben ukrep za zaščito in nadgradnjo človeškega dejavnika, pomorščaka, glavnega dejavnika pri varstvu človeškega življenja na morju in okolja. Predlogi, ki jih je pripravljala Evropska unija od leta 1986 dalje znotraj okvira skupne pomorske politike, da bodo vprašanja, ki se nanašajo na človeški dejavnik, izboljšane delovne pogoje in usposabljanje pomorščakov, domnevno preučena v prihodnje, so zavajajoči in napačni, glede na to, da so se vsa ta leta samo slabšali. Prav zaradi tega bo Grška komunistična stranka glasovala proti tako imenovanemu pomorskemu paketu v celoti.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospod Tajani, gospe in gospodje, Odbor za promet in turizem Parlamenta se ni mogel in se ne more izogniti nalogi zagotavljanja celostnega odziva na potrebo po izboljšanju varnosti ladijskega prometa in tudi vzpostavitvi ukrepov, ki jih je treba izvesti v primeru nesreč. Tretji pomorski paket prav tako učinkovito obravnava vprašanja odgovornosti prevoznikov v zvezi z njihovimi potniki in blagom, ki ga prevažajo. Končno, saj sem vedno domneval, da zadeva ni bila popolnoma opuščena, kar mislim, da se dogaja v primeru pravic potnikov v letalskem prometu.

Dejansko verjamem, da so cilji za ladje kategorije A, ki začnejo veljati leta 2016, in še kasnejši roki, določeni za ladje kategorije B, C, in D, preblagi in dajejo prevoznikom preveč svobode. Upam, da bo ta velikodušnost Evropske unije poplačana tako, da bodo prevozniki hitro zagotovili skladnost z novimi predpisi. Potrebovali smo in še vedno potrebujemo skupne standarde za klasifikacijske zavode, ki so odgovorni za nadzor ladij in izdajanje ladijskih dovoljenj, in tudi zelo jasna pravila, ki veljajo za inšpekcije in dodajanje ladij na črno listo.

Zaradi tega pozdravljam predloge, pa tudi ukrepe za obvladovanje tveganj za nastanek nesreč ter ladijskih in okoljskih katastrof in ustreznih odgovornosti, v zvezi s katerimi pozivam Komisijo, da jih močneje podpre. Široko zastavljen paket prav tako obravnava ukrepe glede preiskav, pristojnosti in pravične suverenosti v primeru pomorskih nesreč, sklop, za katerega upam, da bo pomagal pri pojasnjevanju vprašanj odgovornosti in odškodnin. Zato sem glasoval za ta sklop poročil.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, komisar Tajani, priprava paketa pomorske varnosti je bila zelo razburljiva, vendar je rezultat precej dober. V veliki meri je to mogoče pripisati dejstvu, da so komisar Tajani in njegovi uradniki trdno stali ob Evropskem parlamentu in spodbujali Svet k resnem delu o številnih ključnih točkah, ki so bile za Parlament tako pomembne.

Sodelovanje na evropski ravni mora obvezno obstajati, če želimo izboljšati pomorsko varnost. Na srečo smo sedaj vključili številne manjkajoče člene, čeprav je Parlament pri številnih točkah želel doseči še več. Dejstvo, da je neodvisna preiskava velikih pomorskih nesreč sedaj obvezna, predstavlja napredek, saj bo na ta način res mogoče ugotoviti njihove prave vzroke.

V letalstvu na tem področju že obstaja veliko izkušenj. Prejšnji teden se je blizu Amsterdama na Nizozemskem zrušil zrakoplov družbe Turkish Airlines in zaradi neodvisne preiskave nesreče je bil vzrok ugotovljen že v enem tednu, s čimer so bila končana vsa ugibanja. Zelo velik napredek je, da imamo sedaj neodvisne preiskave nesreč tudi v ladijskem prometu, ne glede na krivdo. V zvezi s tem je poročevalec opravil odlično delo.

Gospod predsednik, v tem paketu bi rada izpostavila še eno točko, in sicer izboljšano ureditev odgovornosti za potnike v pomorskem prometu. To je seveda dobro, prav tako pa je dobro, da v to niso vključene celinske plovne poti, saj majhnih plovil na celinskih plovnih poteh ni mogoče obravnavati na enak način kot pomorske ladje, ki plujejo na odprtem morju. Gre za dve različni stvari in dobro je, da je to v predlogu tudi bilo potrjeno.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, pomorska skupnost je dolgo razpravljala o potrebi po izboljšanju urejanja, nadzora in spremljanja ladijskega prometa zaradi možnosti nesreč, onesnaženja okolja, nevarnosti za človeško življenje in nezakonito trgovanje, ki žal še zdaleč ni zanemarljivo. Vključevanje nove tehnologije v pomorski promet in širjenje piratstva, v kombinaciji s pomanjkanjem strogega, splošnega nadzora, vse to so vprašanja, ki le še poudarjajo pomen problema. Sprememba direktive vzpostavlja in zagotavlja pogoje za mrežo pomorske varnosti, kot tudi pogoje za razvoj učinkovitega, avtomatskega sistema IT. To so dosežki, ki jih je treba oceniti v imenu Evropskega parlamenta, Komisije in Sveta.

Okvir za reševanje problemov, ki vključuje nevarne odpadke, je pomemben. Z izvajanjem direktive plovilom, ki prevažajo nevaren, neopredeljen tovor, ne bo dovoljen prehod skozi evropske vode, da bi iskala mesto, kjer bi lahko odvrгла svoj tovor. Izvajanje nadzora nad pomorskim prometom je absolutna nujnost. Ustvarjena mora biti kultura pomorske varnosti, v zvezi s tem procesom mora biti zagotovljena logistika, za sistem morata biti zagotovljena tehnična in tehnološka podlaga, vzpostavljen mora biti sistem za učinkovito distribucijo informacij, ki hkrati zagotavlja zaščito za del teh informacij, ki zagotavljajo varnost prometa. Pozdravljam prizadevanja Evropske agencije za varnost v pomorskem prometu, vključno v zvezi z razvojem informacijskega sistema in sistem za nadzor in upravljanje plovbe ladij, ki vključuje prikaz plovil v realnem času, skupaj z drugimi podatki, ki se nanašajo na njihov tovor in njegove lastnosti. Čeprav je nesreča „Erika“ že šolski primer z vidika usposabljanja, kako obvladati in analizirati tveganje, ne želim, da bi se takšen ali podoben primer nesreč še kdaj ponovil.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Kompromis, dosežen za tretji pomorski paket, bo izboljšal varnost potnikov, prav tako pa bo pomagal pri zagotavljanju varstva okolja in krepitvi nadzornih sistemov.

Črna lista, namenjena ladjam, ki večkrat kršijo predpise, bo prav tako kot v letalskem sektorju pomenila pomemben korak k izboljšanju varnosti. Erika III je še posebej pomembna za Romunijo, saj bo lahko, po nedavnem sprejetju dokumentov, Celostne pomorske politike za Evropsko unijo in črnomorske sinergijske pobude, pomembno prispevala k uspehu procesa za razširitev evropskih načel in dobrih praks na druge obalne države, ki niso del Evropske unije, z uporabo novega instrumenta, ki ga je predlagala Evropska komisija v Vzhodnem partnerstvu.

Ukrepi, ki se nanašajo na pomorski promet, morajo biti dopolnjeni s povečevanjem sodelovanja med obalnimi državami, da bi lahko kar najučinkoviteje izkoristili vire in zmanjšali onesnaževanje, ki je posledica dejavnosti v pristaniščih in na obali, kot tudi vzdolž celotnega toka Donave. Črno morje je mogoče učinkovito zaščititi le z usklajenim delovanjem na vseh področjih.

Jim Higgins (PPE-DE). – Gospod predsednik, paket je bil zelo zahteven zalogaj za Parlament in Svet. Bilo je veliko pogajanj in razprav in vesel sem, da so bila vprašanja končno razrešena.

Sprejetje tega paketa predstavlja zmago za Evropski parlament, prav tako pa tudi za poročevalce, ki so si močno prizadevali, da bi zagotovili to, kar so zahtevali državljani, kljub zelo močnemu nasprotovanju vlad držav članic.

Ta zakon bo vplival na različna področja, vključno na standarde evropskih zastav, kar bo omogočilo boljše nadzorne postopke. Zagotovljeni so bili večja preglednost in strožji inšpekcijski pregledi. Ta paket bo imel za posledico varnejša plovila, kar pomeni manjše tveganje za okoljske katastrofe in izgubo življenja v morju.

Z vidika Irske je izbira časa izjemno pomembna zaradi dejstva, da imamo v irskem pristanišču privezano latvijsko ladjo, katere posadka ni prejela plačila, imajo premalo hrane in nikakor se ne morejo vrniti nazaj v državo članico, Latvijo. Prav s takšnimi vprašanji se je treba spopasti in veselim se že začetka izvajanja paketa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Tretji pomorski paket je skrajno pomemben. EU želi kot del obstoječega TEN-T vzpostaviti pomorske koridorje. Ta pomorski paket prispeva k večji varnosti pomorskega prometa in omogoča praktično uporabo znanja, pridobljenega na osnovi pomorskih nesreč, ki so se zgodile v preteklih letih, vključno z ladjama Erika in Prestige in nesreč v Črnem morju.

Ta paket bo še posebej pomemben ravno v primeru Črnega morja, saj so številne obalne države v Črnem morju na črni ali sivi listi Pariškega memoranduma. Lastniki ladij so odgovorni v primeru nesreč, vključno

z nesrečami, ki se zgodijo na celinskih plovni poteh. Menim, da je treba ladje v stiski sprejeti v posebej opremljena področja, kjer lahko prejmejo potrebno pomoč. Vendar pa mora biti način plačevanja teh storitev jasno urejen.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v času brodoloma ladje *Erika* sem bila ena izmed tistih poslancev v Franciji, ki so francoske oblasti pozvali, naj zaprejo zapornice in s tem preprečijo onesnaženje solin.

V času nesreče ladje *Prestige* sem bila soporočevalka, skupaj z gospodom Sterckxom, saj sva bila soodgovorna za področje prometa – sama sem bila odgovorna za okolje –, in upravičeno sva pozivala k večji varnosti v pomorskem prometu. Dobro se spominjam, kako močno sva si morala prizadevati prav v tem Parlamentu za vzpostavitev preiskovalnega odbora za ladjo *Prestige*: vsekakor sva pustila vtis.

Zato menim, da smo lahko vsi zadovoljni glede dejstva, da je prišlo do napredka pri številnih mednarodnih in evropskih pravilih kot del pomorskega paketa, in upam, da to ne bo nič drugega, kot le slab spomin.

Rada pa bi opozorila na ...

(Predsednik je prekinil govnico)

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, še enkrat bi rada ponovila za zapisnik, v zvezi s tem najpomembnejšim pomorskim paketom, uvodno izjavo 3 o pregledu direktive EU-ETS, ki je bila sprejeta z veliko večino. Ta direktiva se nanaša na naše cilje in časovni okvir za zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida.

Uvodna izjava 3 navaja: „vsi sektorji gospodarstva morajo prispevati k doseganju zmanjševanja emisij, vključno z mednarodnim pomorskim ladijskim prometom in letalstvom“. Če države članice ne bodo sprejele nobenega mednarodnega sporazuma, ki bi bil sprejet v okviru Mednarodne pomorske organizacije (IMO) in ki bi imel za cilj zmanjšanje emisij mednarodnega pomorskega prometa, in/ali če Skupnost ne bo do 31. decembra 2011 odobrila takega sporazuma, sprejetega v okviru UNFCCC, bi Komisija morala predlagati, da se mednarodne pomorske emisije z letom 2013 vključijo v obveznosti Skupnosti. Tak predlog bi moral čimbolj zmanjšati morebitni negativni učinek na konkurenčnost EU ob upoštevanju možnih koristi za okolje.“ Prosim za komentar, komisar.

Brian Simpson (PSE). Gospod predsednik, kot Parlament smo opravili dolgo pot vse od ladje *Prestige*, katastrofe za obalo Galicije in njene ekosisteme. Od takrat, ko je *Erika* onesnažila in uničila prečudovito obalo Bretanje, smo naredili velik napredek. Od nesreč *Sea Empress*, *Exxon Valdez* in drugih ladijskih nesreč smo naredili velik napredek.

Ta paket priča o delu Parlamenta, Komisije, pa tudi Sveta. Pomen tega paketa bo mogoče občutiti še mnoga leta. Priča o delu vseh naših poročevalcev in poslancev EP, ki so si v teh letih prizadevali za takšno zakonodajo.

Ta paket predstavlja zmago tega Parlamenta, poslancev iz vseh političnih skupin, predvsem pa Odbora za promet, čeprav bi ob tej priložnosti želel še posebej omeniti gospo Migúelez Ramos in preminulega gospoda Willija Piecyka.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospod predsednik, v času razprav, ki so potekale v tem Parlamentu, kljub splošnemu zadovoljstvu, da so Svet, Parlament in Komisija sprejeli pravila, ki javnosti dajejo oprijemljive odgovore, se zastavlja najpomembnejše vprašanje: ali se bodo ta dobra pravila – dosežena na podlagi kompromisa in veliko trdega dela – ustrezno uporabljala? Ali bo Komisija lahko zagotovila njihovo upoštevanje. Ali bo agencija lahko učinkovito sodelovala s Komisijo pri izvrševanju teh pravil? Sklicujem se na pripombe v času razprave – predvsem mislim na pripombe gospoda Jarzembowskega in gospoda Romagnolija – pa tudi na pisma, ki jih je Komisija prejela v preteklih mesecih s strani gospoda Sterckxa in gospoda Simpsona, ki je tudi zastavil isto vprašanje.

Verjamem, da lahko potrdim zavezanost Komisije, ki je izrecno pozivala k sprejetju tega paketa, da bo zagotovila spoštovanje s strani držav članic. Agencijo – institucijo, v katero zaupam in ki je vedno delovala učinkovito in izpolnjuje svojo vlogo zagotavljanja podpore Komisiji, pa tudi drugim državam članicam na najboljši možni način –, nameravam pozvati k sodelovanju, da bi izvajala to uredbo, kot v primeru drugih uredb. Obiskal sem Lizbono, sedež agencije, kjer vlada velika pripravljenost na sodelovanje, pa tudi veliko navdušenje in zaveza za izvajanje vseh pravil v paketu. To bo mogoče zajamčiti s pomočjo varnostnega sistema SafeSeaNet, pa tudi s pomočjo vseh drugih najnaprednejših tehnoloških orodij, s katerimi lahko javnost zagotovi, da se pravila Evropske unije resnično uporabljajo. Kot vsi dobro veste, lahko Komisija,

kadar ji zakon nalaga posebno odgovornost, pozove agencijo, da ji pomaga pri opravljanju nalog tehnične narave.

Sam nameravam nadaljevati v smeri, ki jo je izbral že moj predhodnik, Jacques Barrot, in agencijo, za katero menim, da je učinkovita, dobro vodena in z osebjem, ki verjame v delo, ki ga opravlja, pozvati k sodelovanju. To velja na primer za inšpekcije, ki so namenjene preverjanju pravilne uporabe uredb ali izvajanju informacijskih sistemov za spremljanje ladijskega prometa. V zvezi s to zadnjo točko bi rad izpostavil bistveno vlogo, ki jo je imela agencija – pripombe naslavljam predvsem na gospoda Sterckxa – pri izvajanju sistema SafeSeaNet, evropske platforme za izmenjavo podatkov o pomorskem prometu in pri vzpostavitvi evropskega sistema za identifikacijo in sledenje ladij velikega dosega.

Te naloge so v skladu z uredbo agencije, čeprav niso posebej navedene, saj je do zadnje spremembe prišlo v letu 2004, bodo pa vsekakor vključene v naslednjo revizijo uredbe, ki je trenutno v pripravi. Dejstvo, da te posebne naloge niso omenjene v direktivah ali v posebnih uredbah, ne vpliva na delitev vlog med Komisijo in agencijo.

S tem, ko sem se odzval, nameravam Parlamentu ponovno zagotoviti, da je Komisija pripravljena in odločena izvesti pravila, ki jih sprejemamo ob podpori agencije. Nobenega smisla ne bi imelo, če bi javnosti povedali: „Za vas smo naredili nekaj pozitivnega“, če potem ne bi mogli tega pozitivnega uporabiti in zagotoviti, da bi se upoštevalo. Ne smemo pozabiti, da so države članice, ki jih zastopa Svet, del tega sporazuma. Ker so naši sozakonodajalci, verjamem, da bodo države članice uveljavile pravila, ki jih potrjujemo. Nobenega dvoma ni, da bo Komisija zagotovila, da se ta zaveza upošteva in izvaja, to pa bo zagotavljala ob tehnični podpori s strani agencije.

Luis de Grandes Pascual, *poročevalec*. – (ES) Gospod predsednik, menim, da smo prišli do konca in vsi bi morali biti zadovoljni, da nam je to sedaj, po tolikem času, uspelo. Če je bil postopek soodločanja kdaj utemeljen, potem menim, da je bilo to v primeru tega paketa in načina, kako je bil voden.

Bistvo tega paketa je v tem, da morajo Komisija, Svet in Parlament doseči sporazum. Parlament je pri tem prevzel pobudo – zdi se, da tokrat bolj upravičeno, kot kadarkoli poprej – in vztrajal pri tem, da je ta paket nujno potreben. Da bi tako lahko dosegli celoto, ki bi jamčila varnost na morju, smo nasprotovali ločevanju ali delitvi že od samega začetka.

Prepričani smo lahko, da obstajajo jamstva, v skladu s katerimi bodo začasni politični ukrepi v prihodnje odvečni. S tem si bomo prihranili sramotne okoliščine, v katerih bodo nekateri vplivni ljudje kritizirali stališča nekaterih vlad in hvalili stališča drugih. Zaradi tega bodo v prihodnje pomembne odločitve v rokah neodvisnih odborov, ki bodo orodja za sprejemanje odločitev sposobni uporabljati takoj, pravično in avtoritativno. Na ta način bodo sprejete odločitve stroge, prave in pravične.

To pa zaradi tega, ker moramo v tem paketu zagotavljati ravnotežje med mnogimi različnimi stvarmi: vzpostaviti je bilo treba klasifikacijske zavode s pomorsko opremo; predložiti je bilo treba vse interese; predvsem pa je moral Parlament prevzeti pobudo.

Zadovoljni moramo biti z dejstvom, da je Parlament izkazal to pobudo. S ponosom lahko povemo, da Evropska unija ni čakala na IMO – Mednarodno pomorsko organizacijo –, ampak da smo sami prevzeli pobudo.

To je bila naša dolžnost in nikogar nam ni bilo treba čakati. Lahko smo zadovoljni in z zaupanjem zremo v prihodnost, da ne bomo ponovili napak in da smo se veliko naučili na preteklosti.

Dominique Vlasto, *poročevalka*. – (FR) Gospod predsednik, na koncu bi rada povedala, da bomo lahko zaradi dela, ki smo ga vsi opravili – seveda, če bo Parlament sprejel paket –, veliko manj v skrbih glede varstva naših morij, naših obal in naših sodržavljanov.

Sedaj je najpomembnejše, da izvedemo priporočene preventivne in izvedbene določbe, ki morajo biti ustrezno učinkovite v vseh naših državah. Če nam bo to uspelo, bomo s tem pripomogli k varstvu naše pomorske dediščine.

Hvaležna sem komisarju, ki je bil trdno odločen zagotoviti, da bo evropska direktiva tudi izvedena in ne, da bo o njej tekla le razprava.

Dirk Sterckx, *poročevalec*. – (NL) Gospod predsednik, še enkrat ugotavljam, da v Parlamentu obstaja soglasje. Velika večina podpira vsebino tega paketa, kompromisa, ki smo ga dosegli. Za vse, ki so bili vpleteni v tem,

je to znak, da ne gre za ideološki konflikt, ampak gre za pripravo praktičnih rešitev, s katerimi se bo izboljšala pomorska varnost.

Prav tako bi se rad zahvalil komisarju za odgovor na moje vprašanje glede agencije in njene vloge. Agencija je bila ena izmed komponent prvega paketa Erika.

Agencija je bila eden izmed prvih predlogov: agencija združuje potrebno znanje in strokovnjake, s katerimi nam bo – predvsem Komisiji, pa tudi Parlamentu – lahko zagotovila podporo pri našem delu, pripravi zakonodaje.

Pozdravljam soglasje, prav tako pa sem ponosen na to, kar smo dosegli, vseeno pa mislim – komisar – tako, kot sta že povedala z gospo Vlasto –, da je sedaj vse odvisno od kakovosti izvedbe. Cilj je imeti visoko kakovostne organe – na primer za sprejem ladij v stiski – v vseh državah članicah. Če je njihova kakovost pod povprečjem, morate ukrepati.

Sedaj je odvisno od vas – Komisije, služb Komisije, agencije –, da zagotovite, da bodo države članice res počele, kar so vključile v zakonodajo na področju pomorske inšpekcije države pristanišča, klasifikacijskih zavodov, sistema SafeSeaNet in vseh zadev, ki jih sedaj zaključujemo ali izboljšujemo.

Komisar, spremljali bomo vaše delo in če boste tudi v naslednji Komisiji odgovorni za promet, bomo vaše delo spremljali tudi takrat, da bi tako zagotovili kakovost, ki smo jo predvideli. Torej, veliko uspeha pri delu. Opazovali vas bomo in vam ponovno pomagali, če bodo potrebni dodatni predlogi.

Jaromír Kohlíček, *poročevalec*. – (CS) Rad bi si pridržal pravico, ki na tem mestu ni običajna, in popravil kolega poslanca, ker ne gre samo za vprašanje ali bo komisar ostal na položaju, da ga bomo lahko opazovali, ampak tudi ali bomo mi ostali na položaju. Toliko o tem popravku. Rad bi se zahvalil vsem, ki so sodelovali pri tem paketu. Ta dokument osupljivo postaja prvi večji uspeh češkega predsedstva v Evropski komisiji, če to želimo ali ne. V zvezi s pripombami gospoda Toussasa, ki je z nekoliko grenkobe govoril o tem, kako paket na splošno ne upošteva delovnih pogojev na morju, drži, da paket neposredno ne obravnava delovnih pogojev ladijskih posadk, razen glede spodobnega ravnanja s posadkami ladij, ki so v težavah in posadkami ladij, ki so vpletene v pomorske nesreče. Verjamem pa, da se bo Evropski parlament, skupaj s Komisijo, v bližnji prihodnosti vrnil na to temo. Nenazadnje vsi podobno sodelujemo na drugih področjih prometa, torej bi to bilo smiselno. Vse do sedaj pomembne zadeve, ki se nanašajo na varnost v pomorskem prometu, še niso bile ustrezno obravnavane, tako kot so bile v primeru notranjega prometa. Če se še enkrat vrnem na moje izhodišče, prepričan sem, da lahko sodelujemo tako dolgo, dokler bomo lahko pri naših skupnih nalogah združili moči s komisarjem Tajanijem.

Paolo Costa, *poročevalec*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi se zahvalil vsem, ki so sodelovali pri tej dolgotrajni in pomembni nalogi. Rad bi izrazi pristno hvaležnost in se vam iskreno zahvalil, saj so sedaj evropska zakonodaja, evropska pravila o pomorski varnosti, vsekakor boljša, kot so bila. Sedaj je seveda naloga Komisije, da zagotovi, da bodo izvajana, in prepričan sem, da bo komisar opravil svoje delo in zagotovil, da ne bo ostalo pri praznih besedah. Na srečo bodo nekatera izmed pravil takoj stopila v veljavo. V nekaterih drugih primerih bo Komisija morala zagotoviti prenos direktiv v nacionalno zakonodajo.

Kakor hitro se eno izmed poglavij zapre, se seveda takoj odpre drugo. Številna vprašanja smo pustili ob strani in mogoče bi bilo dobro, če bi jih sedaj ponovno pregledali. Navedel bom le dva izmed njih: še vedno nismo ustrezno zaključili s pripravo podrobnosti o zatočiščih in upam, da to ne bo pripeljalo do nevarnosti, če bomo imeli kakršne koli težave na naših morjih; drug problem je razširitev kritja potnikov na notranjo plovbo, kot tudi razširitev na domačo plovbo.

Povedali bi lahko še veliko več, vendar to ne bi imelo nobenega smisla. Mogoče je še najprimernejše v tem trenutku, če se še enkrat zahvalimo Komisiji za njeno pobudo in komisarju za skrbno spremljanje ukrepov Parlamenta – in da upravičimo vlogo Parlamenta, ne da bi se pri tem preveč trepljali po hrbtih. Verjamem, da ko si ogledamo predlog, predan v zakonodajni postopek, in če pomislimo, kako je bi okleščen glede na prvotno stališče Sveta, da bi dosegli končni rezultat, mislim, da lahko ponosno ugotovimo, da je Parlament opravil svoje delo, kar je veliko več, kot da bi bil le – ne morem reči „skrbnik“, saj je to naloga Komisije – recimo odločen zagovornik evropske zakonodaje in vloge, ki jo mora opravljati Evropa v skupno dobro.

Gilles Savary, *poročevalec*. – (FR) Gospod predsednik, vsi v Parlamentu, z le nekaj izjemami, vemo, kaj pomeni sprejemati predpise in ustvarjati dodano vrednost k besedilu Komisije. S tega vidika bi rad še enkrat ponovil besede gospoda Coste: za Parlament to ni le šolski primer vaje, na katerega smo lahko ponosni, ampak tudi razburljiva realnost v času, ko Evropa potrebuje zagon.

Rad bi povedal, ker nisem prepričan, da je bilo to dovolj poudarjeno, da ta zakonodajni paket sedmih plus enega besedila poteka v dveh hitrostih: obstaja pet besedil plus eno dodatno, za katera bo jutri potekal postopek potrditve usklajevanega postopka in sporazuma, in dve drugi – poročilo gospoda Fernandesa in moje poročilo –, ki gresta v drugo obravnavo, saj ju je Svet prvotno zavrnil.

Ker smo, skoraj čudežno, dosegli sporazum s Svetom, po tem, ko so bili naši kolegi poročevalci dovolj prijazni in so nam omogočili njuno vključitev v poročila, da bi se Svet strinjal in bi moral izraziti svoje stališče, smo šele pri drugi obravnavi poročila gospoda Fernandesa in mojega poročila. Seveda ne želimo, da bi bila spremenjena, in menim, da do tega tudi ne bo prišlo, saj ni bila predložena nobena sprememba. Upamo, da bosta jutri sprejeta v trenutni obliki. Na ta način bomo lahko ponovno združili paket in dosegli zelo zadovoljiv uspeh v zvezi s Svetom.

Komisar, povedal bi vam, da je žoga sedaj na strani Komisije: vsi se zavedamo, da če želimo spremljati izvajanje te zakonodaje na številnih področjih, priprava zakonodaje ne bo dovolj – besedila morajo prevzeti tudi države članice.

V zvezi z zahtevami glede zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb, povedano drugače, zavarovanja pred resnim onesnaženjem in škodo, ki sta posledica pomorske nesreče, osebno menim, da moramo predvsem zagotoviti ratifikacijo pomembnih mednarodnih konvencij, saj gre za zavezo, ki so jo dale države članice. Prav tako mislim, da bi bilo dobro, če bi Komisija na to temo poročala Parlamentu leta 2012.

Emanuel Jardim Fernandes, poročevalec. – (PT) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil francoskemu predsedstvu za možnost, da smo pripeljali ta paket do konca. Posebna zahvala gre podpredsedniku Tajaniju in Komisiji za znaten prispevek v zaključni fazi pogajanj. Prav tako se zahvaljujem vsem za njihove prispevke in pripombe. Posebej bi rad omenil vse poročevalce, predvsem gospoda Kohlčka in poročevalko v senci, gospo Miguélez Ramos. Poskrbeli so, da ne bo več prihajalo do sporov med državam članicam kot v primeru naslednje ladje *Prestige* in da vsak prevzame svoje odgovornosti, kadar pride do najhujšega. Zahvaljujem se gospodu Costi, s katerim sem sodeloval v celotnem procesu, predvsem pri poročilu, ki se nanaša na odgovornosti prevoznikov potnikov, ko sem bil poročevalec za skupino Socialdemokratov v Evropskem parlamentu, v skladu s katerimi moramo zagotoviti, da vsi modeli pomorskega prometa zagotavljajo varstvo njihovih potnikov; to pomeni, da obstajajo finančne odškodnine za potnike, kadar pride do najhujšega; in da so tisti, ki so lahko najbolj prizadeti, hkrati tudi najbolj, hitro in celo v naprej zaščiteni, ne glede na to, kdo je kriv.

Obstajajo pravna sredstva, ki so zadosti jasna, dostopna in temeljijo na informacijah, ki so jasne in dostopne že vnaprej. Kot sem že povedal, sprejetje tega tretjega paketa pomorske varnosti predstavlja pomembno zmago za evropski zakonodajni postopek. Komisija, Svet in Parlament so sprejeli besedilo, ki izboljšuje življenja vseh, spodbuja boljšo varnost na morjih, oceanih in celinskih vodah ter tlakuje našo prihodnost. S tem, ko bomo jutri glasovali za ta paket, se bomo poklonili žrtvam vseh preteklih in sedanjih pomorskih tragedij, prav tako pa bomo izkazali čast državljanom in podjetjem.

Gospod podpredsednik, upam, da bomo te določbe, ki jih bomo sprejemali jutri, obravnavali tako, da bo mogoče nastala pričakovanja državljanov, spremeniti v pravo krepitev njihove varnosti in pravic.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, ko bomo zaključili s to razpravo polno zahval podpredsednikoma Barrotu in Tajaniju in francoskemu predsedovanju, predvsem pa gospodu Bussereauju, se moramo zahvaliti tudi tistim, ki so sodelovali v Spravnem odboru in Odboru za promet in turizem, ki so več let sodelovali z nami. Tudi z njihovo pomočjo je bilo mogoče doseči ta uspeh zato vas pozivam, da se jim zahvalimo.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Gospod predsednik, rada bi dodala nekaj dodala k temu, kar je pravkar povedal gospod Jarzembowski. Radi bi se zahvalili tudi njemu, kot predsedniku Začasnega odbora za izboljšanje varnosti na morju, ki je bil ustanovljen z namenom, da bi pojasnil primer *Prestige*, ki na nek način predstavlja osnovo vsemu temu, kar danes obravnavamo.

Če bomo zgubili stike z gospodom Jarzembowskim, mu želim povedati, da ne bomo nikoli pozabili sposobnosti, ki jo je prikazal v odboru.

Predsednik. – Gospa Ayala Sender, kot predsednik, seveda tudi sam čestitam nekomu, ki je bil zelo učinkovit predsednik, in mu želim veliko sreče in uspeha.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Dušana Zdravkova (PPE-DE), v pisni obliki. – (BG) Gospe in gospodje, dosežen kompromis bo prečistil zakonodajo EU o varnosti in prenosu pomembnih mednarodnih instrumentov v zakonodajo Skupnosti. S sprejetjem tega bo Evropski parlament postavil nov mejnik na področju standardov za preiskovanje nesreč, v katere so vpletena plovila.

Ti ukrepi so bili sprejeti kot odgovor na nesrečo, v katero je bil vpleten tanker „Erika“, vendar vas želim spomniti na nek drug novejši primer. 13. februarja 2004 se je 7,5 navtičnih milj od Bosporja potopila ladja „Hera“ skupaj s celotno 19-člansko posadko na krovu v okoliščinah, ki so še vedno nepojasnjene. Pet let po tej tragediji, ki se je zgodila na enem izmed najprometnejših in nadziranih mestih na svetu, nihče ne ve, zakaj in kako se je potopila ta ladja. Poleg tega nihče ne more povedati kakšne reševalne akcije so potekale po prejemu signala v sili.

V tem trenutku se je preiskava razlogov in posledic te nesreče znašla na mrtvi točki. Edina stvar, ki jo je mogoče z gotovostjo potrditi, je da življenje zgubilo 17 državljanov Evropske unije in dve osebi iz Ukrajine. Do sedaj še nihče ni odgovarjal za to nesrečo.

Jasno je, da nova pravila, ki jih sprejemamo, ne bodo preprečila takšnih tragedij, upam pa, da bodo zagotovila izvedbo preglednih, popolnih in objektivnih preiskav, da bodo lahko krivci odgovarjali.

13. Cestne pristojbine za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila - Okolju prijaznejši promet in internalizacija zunanjih stroškov (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjih poročilih:

– A6-0066/2009 gospoda El Khadraoui v imenu Odbora za promet in turizem o predlogu Direktive Evropskega parlamenta 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila (COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD)), in

– A6-0055/2009 gospoda Jarzembowskega v imenu Odbora za promet in turizem o okolju prijaznejšem prometu in internalizaciji zunanjih stroškov (2008/2240(INI)).

Saïd El Khadraoui, poročevalec. – (NL) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, takoj bi rad prešel na bistvo in pojasnil nekaj nesporazumov. V različnih virih sem prebral, da nameravamo s pripravo te direktive o evrovinjetah uničiti sektor cestnega prevoza v teh težkih gospodarskih razmerah. Prav tako sem prebral, da nameravamo uvesti obvezno cestninjenje za vse osebne avtomobile v Evropi.

Vsekakor ne nameravamo ničesar vsiljevati, prav nasprotno, želimo ponuditi bogato izbiro možnosti, s katerimi bi pomagali državam članicam, ki želijo v sektor cestnega prevoza uvesti, v za njih ustreznem času, načelo „onesnaževalec plača“. Želimo vzpostaviti okolje, s katerim bi določili temeljna pravila, ki jih morajo države članice upoštevati, če želijo internalizirati zunanje stroške.

S tem bomo en korak bližje trajnostnemu prevoznemu sistemu. Takoj pa želim dodati, da to ni nobeno čudežno zdravilo. Če želimo narediti čudeže, bomo morali sprejeti še veliko več ukrepov. Če ne bomo ukrepali – kar se Komisija dobro zaveda –, se bo cestni prevoz povečal za 55 % do leta 2020. Zato moramo ukrepati.

To kar predlagamo, samo po sebi predstavlja manjšo revolucijo, če lahko uporabim te besede, vendar je šele začetek in v naslednjih letih bodo potrebni ambiciozni nadaljnji ukrepi. Ob pomoči večine v Odboru za promet in turizem smo uspeli pripraviti uravnotežen, razumen, jasen predlog. Prav tako bi se rad zahvalil vsem, ki so pri tem sodelovali. Ni bilo lahko; stališča so bila zelo različna. Vendar upam, da bomo to uravnoteženost ohranili tudi po preteku jutrišnjega dne in tako dali jasen signal Svetu, ki mora pripraviti drugo skupno stališče.

Katere so glavne točke? Prvič, katere zunanje dejavnike je treba vključiti v sistem? Odločili smo se za področja onesnaževanja zraka, hrupa in zastojev. V zvezi z zadnjim od teh dejavnikov smo uvedli koncesijo za sektor cestnega prevoza s tem, ko smo določili, da morajo države, ki želijo, da njihovi sistemi pokrivajo zastoje, vzpostaviti povezavo z osebnimi avtomobili. Gre za možnost, ne obvezen pogoj.

Drugič, v zvezi z rezerviranimi sredstvi, prihodka iz naslova teh stroškov ne štejemo kot dodaten davek, ki se preprosto steka v državne zakladnice. Takšni prihodki morajo biti ponovno vloženi v prevozni sistem, da bi bilo mogoče znižati zunanje stroške. To mora biti glavni cilj.

Tretjič, obstaja interoperabilnost, ki je ključnega pomena, in menim, da mora Komisija v zvezi s tem še veliko narediti. Preprečiti želimo, da bi morali tovornjaki v prihodnje s sabo voziti kovance v 27 različnih valutah za plačevanje različnih cestnin po Evropi; v zvezi s tem potrebujemo jasne pobude.

Četrtrič, zagotovljena mora biti možnost nadaljnega ukrepanja. V obdobju nekaj let mora biti pripravljen pregled internalizacije zunanjih stroškov za vse vrste prevoza. Razmisliti moramo tudi o možnosti dodajanja drugih zunanjih stroškov, prav tako pa moramo dati prednost shemam cestnih pristojbin, ki temeljijo na kilometrin in ne shemam, ki temeljijo na časovnem obdobju.

Gledano v celoti je vpliv vsega tega dejansko omejen. Ocenjujemo, da bi se lahko stroški poslovanja dvignili za 3 %, če bi se direktiva izvajala na tem področju po vsej Evropi. Posledično želim kolegom poslancem predlagati, da ostanemo pri paketu, ki ga podpira Odbor za promet in turizem.

Povedano drugače, ne podpiram sprememb skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, s katerimi poskušajo iz sistema odstraniti zastoje, prav tako ne morem podpreti sprememb, ki jih je predložila skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, ne glede na to kako privlačne se mi zdijo. Ohranimo zaokroženo celoto in na ta način naredimo korak naprej.

Georg Jarzembowski, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospod podpredsednik, gospe in gospodje, naj najprej povem, da je mobilnost ljudi in blaga preprosto ključnega pomena za kakovost življenja državljanov, rast in zaposlovanje, družbeno in ozemeljsko kohezijo Evropske unije in za trgovino s tretjimi državami.

Prav zaradi tega Evropska skupnost preprosto potrebuje infrastrukturo, ki ustreza njenim potrebam in enakovredne prevozne predpise za vse vrste prevoza. Glede na to, da ima prevoz negativne posledice za ljudi in okolje, mora seveda postati okolju še prijaznejši, da bi lahko odigral svojo vlogo v boju proti podnebnim spremembam.

Vendar vam moram povedati, gospod podpredsednik, da je bilo to, kar ste nam predstavili kot podlago dokumenta za okolju prijaznejši prevoz, nekoliko premalo. Žal dosleden celovit načrt ne obstaja, vse pa ste pustili nedorečeno – vse pod pretežno subsidiarnosti. Če pravite, da moramo poskrbeti za okolju prijaznejši prevoz, mora to veljati za celotno Evropsko unijo in ne more biti podvrženo željam držav članic. Veljati mora za vse, od železniškega do pomorskega prometa.

Cestnega prevoza ne morete kar izvzeti – povedano natančneje le prevoza težkih tovornih vozil – in potem reči „države članice naj se same odločijo, ali želijo imeti cestnine ali ne“. Če želite temeljno spremembo, pripravite celostni načrt za vsa prevozna sredstva – in to smo v odboru tudi jasno povedali. Potem pa morate to storiti tudi z znanstveno utemeljeno oceno vpliva, ki upošteva posledice za konkurenco med prevoznimi sredstvi, stroške mobilnosti in konkurenčnost Evrope.

Drugo sporočilo o internalizaciji zunanjih stroškov je še en dokaz drobljenja v skladu z vašim sistemom, ki naj bi nekaj predlagal, čeprav dejansko ni tako. V zvezi z internalizacijo zunanjih stroškov ste tudi tokrat pripravili obsežen priročnik, ki vsebuje številne načine izvajanja izračunavanj, na koncu pa pravite „izračunavali bomo v skladu s pavšalno vrednostjo.“ Tega ne more razumeti nihče. Ravno tako niste upoštevali obstoječih prispevkov za najrazličnejša prevozna sredstva, pa naj bo to v obliki splošne obdavčitve, davka na gorivo ali davka na vozila.

Prav to se dogaja tudi z evrovinjeto. Moja skupina se strinja z drugimi skupinami, da bi morale biti emisije izpušnih plinov in hrup zajeti v zunanjih stroških in njihovem zaračunavanju. Kaj pa zastoji? Gospod podpredsednik, zastoji so posledica neustreznega zagotavljanja infrastrukture držav članic. Zagotavljanje denarja državam članicam za odpravljanje lastnih pomanjkljivosti bi bila prava norost.

Poleg tega ste zelo dobro seznanjeni z dejstvom, da so dolgo časa stroške zastojev nosila podjetja, saj imajo le ti za posledico višje stroške dela in višje stroške za gorivo. Ob upoštevanju tega moramo povedati, gospod El Khadraoui, da internalizacija stroškov zastojev ni smiselna, ravno nasprotno. Zastoje moramo poskušati odpraviti z razumnim nadgrajevanjem infrastrukture in razvojem inteligentnih informacijskih sistemov za promet, pri tem pa ne smemo obremenjevati podjetij, ki se že tako ali tako spopadajo z vse večjimi stroški, z dodatnimi stroški v obliki cestnin. To nima smisla.

Gospod podpredsednik, vaše sporočilo o ukrepih za zaščito pred hrupom na železnicah je načeloma pozitivno. Vendar pa, kot je mogoče slišati na angleško govorečih ulicah „Where's the beef (V čem je torej bistvo)?“ Kaj dejansko predlagate? Pravite, da obstajajo številne možnosti. Ne, saj ste Komisija! Vaša pravica in dolžnost je, da pripravljate predloge, ki jih lahko potem mi izvajamo. Zato vas Odbor za promet in turizem poziva, da predložite predlog direktive o uvedbi pristojbin za dostop po tirih, ki se razlikujejo v znesku glede na hrup, tako da bomo s ponovnim vlaganjem denarja, zbranega s temi pristojbinami, v železniške družbe – vključno z zasebnimi – dejansko zagotovili nameščanje novih zavor, ki zmanjšujejo hrup. V Parlamentu imamo jasen cilj in sicer, da mora biti obremenitev s hrupom odpravljena. Želimo spodbujati železnice, vendar pa mora biti njihova pot skozi čudovito dolino Rena izpeljana na okolju prijazen način. Pomagajte nam pri tem – predlagajte nekaj, kar bo res oprijemljivo!

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospod predsednik, prišli smo na konec še ene razprave o temi, na katero sem nameraval opozoriti ta Parlament, kakor hitro bi pridobil podporo Parlamenta, z drugimi besedami, naš namen, da ne bomo evropskim državljanom naložili novega davka. Kar zadeva Komisijo, dejstvo, da je nova evrovinjeta neobvezna, dokazuje, da ne uvajamo novega davka. Predvsem pa zbrani zneski ne bodo na splošno namenjeni proračunom različnih držav članic, ampak bodo razporejeni tako, da bi lahko zagotovili spremembe v določenem sektorju, in sicer na področju onesnaževanja, internalizacije zunanjih stroškov in izgradnje varnejših cest in infrastrukture.

Rad bi se zahvalil Parlamentu za predanost, ki jo je pokazal pri paketu za bolj zeleno okolje, predvsem v zvezi s ponovno preučitvijo direktive o evrovinjetah. Osnutek, ki ga je sprejel Odbor za promet in turizem in temelji na poročilu gospoda El Khadraoui je jasno sporočilo državam članicam, saj predlaga bolj prilagodljiv okvir, ki zakonsko dovoljuje sprejetje novih instrumentov za boj proti negativnim vplivom v prometnem sektorju, pa tudi znotraj akterjev, ki v tem sektorju delujejo. To zagotavlja s politično namero postopnega spodbujanja k uvedbi poštenih in učinkovitih tarifnih lestvic za uporabo infrastrukture, kjer plača onesnaževalec, ne pa da to breme nosijo davkoplačevalci.

Verjamem, da mnenje, ki ga je odobrila Komisija in o katerem danes poteka razprava, krepi predlog Komisije v nekaterih ključnih pogledih. V zvezi z razporejanjem sredstev verjamem, da so predlagane spremembe v skladu z našim predlaganim pristopom, katerega namen je ohraniti razporejanje prihodka iz naslova cestnin in zmanjšati zunanje vplive cestnega prevoza, in menim, da jih lahko podprem. V zvezi z upoštevanjem zunanjih vplivov zavračam upoštevanje CO₂, vendar podpiram vključitev zastojev. Prilagojena pristojbina za zastoje bi nam omogočila učinkovitejši boj proti podnebnim spremembam, kot enkratni davek na CO₂. Je ključnega pomena za gospodarsko učinkovitost cestnega prevoza in koristna pri zagotavljanju zadostnega prihodka za financiranje novih prevoznih zmogljivosti in menim, da dosežen kompromis predstavlja razumno podlago za razpravo s Svetom. Vseeno pa moramo zagotoviti, da bo končni rezultat predstavljal spodbudo državam ter ne bo sredstvo odvrčanja in ne bo nalagal pogojev, ki so preveč zapleteni, da bi jih bilo mogoče obvladati.

Vseeno pa sem nekoliko zadržan glede posebne spremembe, ki se nanaša na občutljiva gorska območja. Predlog Komisije že dopušča multiplikator stroškov onesnaževanja gorski korekcijski faktor. Dejstvo, da smo preprosto dovolili dodajanje te tarifne cene k obstoječi pristojbini, določeni leta 2006, ki je namenjena financiranju velikih tunelov skozi Alpe, ima za posledico dvojne tarifne cene, kar po mojem mnenju predstavlja oviro pri vzpostavljanju enotnega trga. Zaradi tega sem tudi zbežan.

Sedaj bi rad prešel na poročilo gospoda Jarzembowskega o sporočilu, ki spremlja direktivo. Gospod Jarzembowski je, kot med svojim govorom jasno pokazal, zelo kritičen do stališča Komisije: po vseh teh letih sodelovanja se sedaj za spremembo ne strinjam z njim. Poročilo je kritično. Poskusil se bom osredotočiti predvsem na dve točki, dve točki, za kateri menim, da sta ključni. Na eni strani bi rad izpostavil, da je Komisija izvedla oceno učinka, ki zajema vse načine prevoza in analizira vplive različnih možnosti internalizacije. Menim, da ta analiza predstavlja temelj za strategijo internalizacije, ki jo je predlagala Komisija. Po drugi strani je Komisija predlagala skupen okvir internalizacije, temelječ na načelu, ki se nanaša na vse načine prevoza in upošteva vse pretekle pobude. Gre za pragmatičen pristop, ki spoštuje pravni red Evropskih skupnosti in upošteva nedavno sprejete predloge – govorim o razširitvi ETS na letalstvo in mednarodne sporazume o letalstvu, pomorski sektor in celinske plovne poti. Seveda lahko razpravljamo o tem ali predlogi Komisije zadostujejo, vendar moram izpostaviti dejstvo, da je Komisija obravnavala zahtevane teme, povedano drugače, celovit načrt, s katerim bi prevoz postal okolju prijaznejši in bi bil podprt s posebnimi zakonodajnimi predlogi.

Na koncu bi rad omenil vidik, glede katerega se Komisija in Parlament strinjata: potreba po vzpostavitvi zakonodajnega pristopa k problemu obremenitve s hrupom v železniškem sektorju. Komisija bo predložila

svoje predloge v okviru prve revizije železniškega paketa, ki naj bi bil sprejet jeseni. Seveda bomo zadovoljni, če bomo na to temo prejeli vaše predloge.

Predsednik. - Hvala, gospod Tajani. V zvezi z gospodom Jarzembowskim boste videli, kako prav je imel Karl Marx, ko je pokazal, kako institucionalno stališče ljudi določa tudi njihovo politično stališče o različnih temah.

Claude Turmes, pripravljač mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (FR) Gospod predsednik, Odbor za industrijo, raziskave in energetiko je obravnaval predvsem dva vidika te direktive in prvi od teh vidikov je bila nafta.

Od vseh večjih gospodarstev je Evropa najbolj odvisna od prevoza blaga, kjer se uporablja nafta. Ne slepimo se. Čeprav cena nafte trenutno pada, je tako samo zaradi krčenja globalnega gospodarstva. Ko bo prišlo do oživitve gospodarstva, bomo ponovno soočeni z istimi problemi pomanjkanja nafte in glavna Ahilova peta evropskega gospodarstva v prihodnosti bo naša odvisnost od nafte, ki se uporablja za prevoz blaga.

Drugi vidik se nanaša na tehnologijo in izvoz. Če bo Evropa uvedla ustrezen sistem evrovinjet, bo ta spodbujal tudi vpliv evropskih gospodarskih akterjev. Združene države Amerike, Kitajska, Indija in Indonezija so gospodarstva, ki bodo imela enake probleme kot mi. To je torej poziv k izvedbi ambiciozne politike, tako glede internalizacije zunanjih stroškov, predvidevanja potrebnega prehoda z uporabe nafte, kot tudi spodbujanja evropske industrije v vseh tehnoloških aparatih, povezanih z evrovinjeto.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE-DE. – (NL) Gospod predsednik, Komisar, naši poročevalci, moji cenjeni kolegi poslanci, gospod El Khadraoui je začel z nekaj pomirjujočimi besedami. Uvedene ne bodo nobene evropske pristojbine. Namesto tega poročevalec obravnava osnovna pravila notranjega trga z namenom omogočiti trajnostni prevoz v Evropi. Vendar pa njegovo stališče, ki ga zavzema kot poročevalec, daje državam članicam dovoljenje, da uvedejo visoke pristojbine, do nekaj evrov na kilometer, povrh pa še pristojbino za zastoje in razliko v ceni. Gospod predsednik, komisarjeve besede, ki smo jih slišali, niso osnovna pravila notranjega trga, ampak ovire za notranji trg.

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov namerava danes jasno izraziti svoje stališče. Smo vztrajni zagovorniki naložb v trajnostni prevoz. Zato bomo podprli internalizacijo zunanjih stroškov za onesnaženje zraka in obremenitvi s hrupom, če bodo prihodki namenjeni zagotavljanju večje čistosti cestnega prevoza – ki je deležen široke podpore. Vendar pa predlagane pristojbine za zastoje in razlika v ceni niso sprejemljive za skupino PPE-DE. Pristojbine za zastoje imajo zelo omejen vpliv na okolje in ne odpravljajo problema zastojev, prav tako pa bi v teh časih gospodarske krize pomenile dodatno težko breme, dodatno breme za MSP, kar je slabo tudi za zaposlovanje.

Poročevalec je dosegel kompromis s skupino zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo s tem, ko je zagotovil povezavo z potniškim prometom, kar je bil ključno za pridobitev njihove podpore. Svet tega ne bo sprejel – to je vsem jasno. S tem se je poročevalec znašel v položaju, ko si sam želi, vendar pa skupina ALDE tega noče.

Zato bom svoj govor v imenu skupine PPE-DE končal s starim pregovorom: Izgubili smo bitko, toda vojne še ni konec.

14. Sprememba dnevnega reda

Predsednik. – Gospe in gospodje, kot predsednik vam moram prebrati sporočilo, v katerem je navedeno, da je Odbor za zunanje zadeve na svojem sestanku v ponedeljek, 9. marca, odobril predlog resolucije o poslabšanju humanitarnih razmer na Šrilanki in je, ob upoštevanju tamkajšnjih zaskrbljujočih razmer, zahteval, da se predlog resolucije vključi na dnevni red trenutnega delnega zasedanja v skladu s členom 91 Poslovnika.

Predlog resolucije se šteje za sprejetega, razen če temu pisno nasprotuje najmanj 40 poslancev do 12.00 jutri, v sredo; v tem primeru bo uvrščen na dnevni red istega delnega zasedanja za razpravo in glasovanje.

15. Cestne pristojbine za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila - Okolju prijaznejši promet in internalizacija zunanjih stroškov (nadaljevanje razprave)

Predsednik. – Nadaljevali bomo z razpravo o poročilih gospoda El Khadraouija in gospoda Jarzembowskiego o transportnem sektorju.

Silvia-Adriana Țicău, v imenu skupine PSE. – (RO) Najprej bi rada čestitala mojima kolegoma, gospodu El Khadraouiju in gospodu Jarzembowskemu.

Transportni sektor je eden izmed ključnih sektorjev, ki prispevajo h gospodarskem in socialnem razvoju Evropske unije. Na zahtevo Evropskega parlamenta je Evropska komisija predlagala internalizacijo zunanjih stroškov in spremembo direktive o evrovinjetah. Vendar pa bo izvedba tega potekala v zelo težkem času. Zaradi gospodarske krize upada obseg naročil, prevozniki se soočajo z vse večjimi stroški, podjetja propadajo in narašča število nezaposlenih.

Čeprav besedila, ki jih predstavlja Komisija, predstavljajo napredek pri razvoju prevoza, ki upošteva in ščiti okolje, jih je mogoče in treba izboljšati. Menim, da pristop gospoda Jarzembowskega, kjer le kritiziramo, ne da bi prispevali k izboljšavam, ni pravi. Moje osebno mnenje je, da direktiva, katere izvajanje ni obvezno v vseh državah članicah, ne omogoča izpolnjevanja njenih ciljev in lahko močno izkrivi notranji trg zaradi ovir, ki jih lahko nekatere države članice, če to želijo, uvedejo, da bi ovirale prost pretok oseb in blaga.

Zato menim, da je treba postopek internalizacije zunanjih stroškov uporabiti za vse oblike prometa, prav tako pa se moramo izogniti dvojnemu obdavčevanju. Če se nekatere države članice odločijo uvesti cestnine, ne smejo kasneje uvesti tudi dodatnega davka na onesnaževanje. Takšno stališče je zavzel tudi gospod El Khadraoui, ki ga podpiram.

Stroški, nastali zaradi zastojev prometa, se približujejo 1 % BDP. Zato moramo ukrepati in to zmanjšati, vendar stroškov teh ukrepov ne smejo nositi le prevozniki v tovornem in potniškem prometu. Zastoj povzročajo vsa vozila, predvsem zaradi pomanjkljive infrastrukture. Države članice morajo vlagati v izgradnjo avtocest, železnice za visoke hitrosti in v tiste alternative, ki lahko prispevajo k zmanjšanju zastojev. Kombiniran prevoz bo olajšal prevoz blaga iz cestnih omrežij na železniški, ladijski ali letalski transportni sistem, zaradi česar bo prevoz blaga in potnikov učinkovitejši.

Potrebujemo celovito strategijo za razvoj evropskega prevoza, ki varuje okolje, vendar pri tem ne sme priti do internalizacije zunanjih stroškov, ki bi vplivala na konkurenčnost cestnega prevoza.

Dirk Sterckx, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, strinjam se z gospodom Jarzembowskim, ko pravi, da je mobilnost ključna za družbo. Prav tako se strinjam z gospo Wortmann-Kool, ko pravi, da moramo tudi tui biti še posebej pozorni na notranji trg. Vendar menim, da ta kompromis predstavlja napredek v to smer. Notranji trg je pomemben, prav tako pa je pomembno, da države članice med sabo dosežejo sporazume. Poleg tega je to le prvi korak k sistemu, ki ga bomo tako ali tako morali v celoti preučiti v določenem trenutku in prilagoditi v nekaterih točkah.

Velika večina naše skupine podpira kompromis, dosežen s poročevalcem, za kar se mu zahvaljujem. Internalizacija zunanjih stroškov – zelo pazljivo sem prisluhnil besedam poročevalca – ni redni davek. Ustvarjeni prihodki se morajo zato uporabiti za zmanjševanje zunanjih stroškov. To je osnovna komponenta stališča Parlamenta. Če do tega ne bo prišlo, ne moremo več govoriti o kompromisu.

Zato se strinjamo z vključitvijo onesnaževanja zraka, obremenjenosti s hrupom in zastojev v internalizacijo zunanjih stroškov. Če je v zvezi z zastoji namen preprečevanje in odpravljanje tega pojava, morajo biti vsi uporabniki cest, ki jih povzročajo, obravnavani na enak način, brez kakršne koli diskriminacije med različnimi odgovornimi elementi.

Prav tako menim, da je dobro, da mora država članica predstaviti akcijski načrt in navesti, kako namerava zmanjšati zastoje. Gledano v celoti je rezervacija sredstev pomembna – tudi poročevalec je izpostavil, da to predstavlja bistveno komponento. Parlament ne nasprotuje temu, da je rezervacija in uporaba prihodkov, zelo pomembna.

Gospe Wortmann-Kool bi rad povedal, da če ta dva pogoja – enaka obravnava vseh uporabnikov cest, ki so odgovorni za zastoje in jasna rezervacija prihodka iz naslova pristojbin – ne bosta izpolnjena in če se Svet

ne bo strinjal, bo tudi skupina Zaveznštva liberalcev in demokratov za Evropo umaknila podporo kompromisu.

PREDSEDSTVO: GOSPOD MAURO

Podpredsednik

Roberts Zīle, v imenu skupine UEN. – (LV) Hvala, gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil obema poročevalcema, predvsem gospodu El Khadraouiju, za zahtevno delo pri doseganju tega kompromisa. Menim, da bo Odbor za promet in turizem glasoval za del kompromisa – del, ki se nanaša na uporabo namenskih davkov – plenarno zasedanje pa bo nedvomno glasovalo za nekatere druge dele, kot so zastoji. Prav tako se želim zahvaliti kolegom poslancem za njihovo razumevanje in da ne bodo odpravljene časovno omejene pristojbine v državah na mejah Evropske unije, kjer težka tovorna vozila dan in noč povzročajo znatno onesnaženje, dolge zastoje na mejnih prehodih. Ko bomo sprejeli to direktivo v takšni ali drugačni obliki, močno upam, da države članice, ne glede na krizo, ne bodo dolgoročnih ciljev podredile kratkoročnim razmeram. Menim, da bi to bilo zelo pomembno za reševanje problema. Hvala.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Hvala, gospod predsednik, gospe in gospodje, jutrišnja odločitev o zunanjih stroških v sektorju cestnega prevoza blaga predstavlja odločitev o tem ali je prevoz sploh trajnosten; ali bo v prihodnje zagotovljena poštena konkurenca med cesto in železnico; in ali se bo načelo onesnaževalec plača končno začelo uporabljati v cestnem prometu – vsaj deloma.

Ne gre za nove stroške – ti so prisotni že kar nekaj časa. Le da se sedaj krijejo iz nacionalnih proračunov. Vsekakor moramo postaviti okolje in zdravje ljudi, ki živijo v bližini prometnih povezav, nad ceste brez zastojev. Vsi se dobro zavedamo bremen. Vpliv na zdravje vzdolž prometnih povezav je bil dokazan in to predstavlja poziv, da moramo ukrepati.

Strožji standardi za emisije izpušnih plinov tovornih vozil, od katerih smo pričakovali tako veliko, niso zadostovali. Vse izboljšave v vsakem posameznem tovornem vozilu so bile brez pomena, saj jih je sočasna rast popolnoma izničila. To pomeni, da potrebujemo nove, usmerjene ukrepe, da bi zagotovili boljši okvir za trg, ki je iztiril. To prav tako pomeni, da je treba odpraviti olajšave za pogoste uporabnike cest, ki še vedno obstajajo, saj so s tem onesnaževalci dejansko prejmejo dodatno nagrado za onesnaževanje.

Zahtevamo kar najcelovitejšo možno vključitev vseh nastalih zunanjih stroškov, ki se trenutno krijejo iz proračunov, zaključiti pa nameravam s svojim običajnim mnenjem: občutljiva območja Alp je treba posebej zaščititi.

Erik Meijer, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Gospod predsednik zaradi odprave carinskih meja in menjalnih tečajev v Evropi se je povečal obseg gospodarstva. Vlada je zgradila gosto omrežje vse daljših avtocest. Številno blago se sedaj prevaža na velike razdalje, včasih tudi v različnih fazah proizvodnega procesa.

To ima negativen vpliv na okolje, stroškov pa ne nosijo prevozniki. Prevoz blaga je v zadnjih letih tudi deloma zaradi tega postajal vse cenejši. Posledično je prišlo še do večjega obsega prevoza in močnejšega negativnega vpliva na okolje.

V skoraj 10 letih, ko sem poslanec tega Parlamenta, sem večkrat slišal govoriti, da bodo to okoljsko škodo morali kriti prevozniki, vendar so žal rezultati še vedno nezadovoljivi. Včasih se zdi, da politike bolj zanimajo sami modeli izračunavanja, kot pa rezultati, ki jih prinesejo ti modeli. Sklepi, ki so bili sprejeti leta 2006, niso dali zadostnih rezultatov.

Kar zadeva mojo skupino, mora biti naš cilj, kako vrstam prevoza, ki so okolju najprijaznejše – prevoz po železnici in vodi – dati priložnost in omejiti tiste, ki so okolju najbolj škodljive – cestni in zračni prevoz. Ker takšnega jasnega cilja ni, modeli izračunavanja in še več evropskih pravil prinaša le več birokracije, ter nobenih koristi za ljudi in okolje.

Moja država, Nizozemska, je primer, kako se stvari ne počnejo. Razprava o cestninjenju – obdavčevanje cestnega prometa glede na prepotovano razdaljo – poteka že skoraj 20 let in je sedaj zašla v slepo ulico. Volivcem ostaja le vtis, da so obdavčeni zastoji, ne da bi pri tem obstajala kakršna koli možnost za rešitev problemov v obliki izboljšav železniškega in javnega potniškega prometa.

Evropa ne sme ponoviti takšnih napak držav članic. Odpraviti mora vse ovire za regionalne in nacionalne ukrepe, omogočiti učinkovito usklajevanje teh ukrepov, izboljšati čezmejno plačevanje pristojbin in poklicnim

voznikom zagotoviti boljše informacije o tem, kakšne ukrepe lahko pričakujejo izven območja, v katerem živijo.

Predlogi poročevalca, gospoda El Khadraoui, to omogočajo in jih zaradi tega moja skupina podpira. Poleg tega poročevalec, gospod Jarzembowski predvsem opozarja na hrup, ki ga povzroča železniški tovorni promet, in strinjamo se z njim. Istočasno pa bi rad opozoril, da gradnja vedno večjega števila visokih protihrupnih pregrad vzdolž železniških prog ni rešitev.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, po dolgi, naporni razpravi smo blizu sprejetja stališča Parlamenta na prvi obravnavi. Z rezultatom se dokaj zadovoljen in zelo zadovoljen s sodelovanjem s poročevalcem. Zelo dobro je, da je državam članicam zagotovljena možnost, da lahko zunanje stroške prenesejo na onesnaževalce. Ne odlašajmo s prenosom stroškov zastojev, onesnaževanja zraka in obremenitve s hrupom na potrošnika.

Moje mnenje je, da mora biti državam članicam omogočeno spreminjati stroške. Poleg tega mora biti zagotovljena možnost sledenja jasnih in preglednih obremenitev dejanskih stroškov. Državam članicam ne smemo dopustiti, da bi uvedle kakršen koli kazenski davek. Zato mora biti sprememba 40 odstranjena iz poročila.

Prav tako želim, da mi Svet pove, ali s Parlamentom deli mnenje, da morajo biti prihodki iz naslova evrovinjet porabljeni za zmanjševanje zunanjih stroškov. Le tako bom podprl direktivo o evrovinjetah.

Poleg tega ta predlog ne sme ostati osamljen. Tovornjaki niso edini uporabniki cest, ki so odgovorni za stroške zastojev; povzročajo jih tudi druge vrste prevoza. Z izjemo pomorskega in zračnega prometa, ki bosta zajeta v shemi trgovanja z emisijskimi pravicami, morajo tudi ti prevozniki kriti svoje zunanje stroške. Gre za pošten način, kako spodbujati prevoznike, da očistijo svojo dejavnost.

Prav tako bi rad izkoristil to priložnost in zaprosil za podporo moji Spremembi 76. Ne razumem zakaj se je Komisija odločila, da bo spremenila staro besedilo o predpisanih pristojbinah na „vse mestne ceste“. Uvedba takšnih predpisanih pristojbin je v nacionalni pristojnosti. Države članice morajo same odločati o načinu, na katerega želijo uvesti takšne predpisane pristojbine, seveda če le ta ni diskriminatoren. Predlagam, da se vrnemo na staro besedilo iz leta 2006 in vas prosim za podporo glede tega.

V zvezi z zadnjo pripombo je zelo pomembno, da Komisija zagotovi, da države članice ne bodo uporabljale te direktive za uvajanje neprimerno visokih pristojbin za prevoz blaga. Komisija mora zelo resno opraviti svoje naloge v skladu s členom 11(1). Če država članica ne pristopi resno k izračunavanju pristojbin zunanjih stroškov ali najvišje vrednosti, mora Komisija ostro ukrepati proti takšni državi članici.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospodarstvo, okolje in prebivalstvo – to so trije osnovni gradniki, katerim moramo prilagoditi evropsko zakonodajo, ki se nanaša na cestninjenje in evrovinjete. Ko gre za prevoz blaga v Evropi, je verjetno dobro povedati, da moramo te tri prednostne naloge različno ovrednotiti, vsaj v obratnem abecednem redu. Razvrstiti jih moramo na naslednji način: najprej prebivalstvo, potem okolje in na koncu gospodarstvo.

Mi, Komisija in Parlament, to vsekakor želimo. Komisija je pripravila zelo preudaren predlog na temo internalizacije zunanjih stroškov, s tem ko je predlagala realnejši odraz stroškov pri prevozu – pri prevozu blaga, vendar ne samo tam – in za to se moramo zahvaliti prejšnjemu podpredsedniku Barrotu in trenutnemu podpredsedniku Tajaniju.

V Odboru za promet in turizem smo izboljšali ta predlog. Še večji poudarek smo dali predvsem vprašanjem tistih, ki so najbolj prizadeti – prebivalstvu, okolju in gospodarstvu. V zvezi s tem bi se rad iskreno zahvalil poročevalcu, gospodu El Khadraoui in vsem tistim, ki so odigrali zelo konstruktivno in aktivno vlogo pri tem delu.

Prav tako smo ohranili občutek za sorazmernost. Evropa ne more in ne sme urejati vsega in v vseh podrobnostih. Tudi državam članicam, kot oblikovalkam svojih posebnih pogojev, mora biti zagotovljeno ustrezno mesto. To še posebej velja za temo, o kateri danes toliko razpravljamo, o zastojih. V tem primeru ne smemo kaznovati tistih, ki se znajdejo v zastoji, ampak moramo poiskati konstruktivne rešitve, s katerimi bo zastoj mogoče preprečiti. Tu mora imeti prednost oblika, ne pa prepovedi.

Kot že velikokrat prej, tudi tokrat velja za naše besedilo, da se hudič skriva v podrobnostih. V svojem prvotnem predlogu je Komisija predlagala, po natančnih izračunih stroškov, da pozabimo na vse in vzpostavimo končno zgornjo omejitev stroškov. V odboru smo ta predlog v takratni Spremembi 20 zavrnil kot nesmisel.

Jutri bomo o tem ponovno glasovali kot o Spremembi 40. Poročevalec to zagovarja. Prosim vas, da podprete to točko – moramo zmagati na tem glasovanju.

Na koncu bi rad dejal, da močno obžalujem, da se češkemu predsedstvu ni zdelo vredno, da bi v zvezi s tem pomembnim zakonodajnim predlogom poslalo predstavnika v Parlament.

Brian Simpson (PSE). – Gospod predsednik, govoril bom o poročilu gospoda El Khadraoui. Poročevalcu in njegovemu osebju bi se rad zahvalil za njihovo trdo delo in za iskanje kompromisa, ko se je zdelo, da ta ni več mogoč.

V tej razpravi je treba izpostaviti številne točke. Prvič, gre za začetek postopka, ne za konec, v kompromisu pa je zajeta pravica držav članic, da po lastni izbiri uvedejo pristojbine za zastoje. Prav tako bi rad spomnil poslance, predvsem iz skupine PPE-DE, da je ta Parlament od Komisije dosledno zahteval, da pripravi predlog in strategijo za internalizacijo zunanjih stroškov pri vseh vrstah prevoza – predvsem pa pri cestnem prevozu – in to je bilo res izpostavljeno, saj je na naših cestah vse več zastojev, globalno segrevanje pa vse hujše.

Prav tako potrebujemo bolj uravnotežen cestni sektor, ki ni le gospodarsko vzdržen, ampak tudi okoljsko vzdržen in ki se zaveda, da mora plačati pošteno ceno za stroške, ki jih povzroča – pa naj gre za okoljske ali infrastrukturne stroške. Odnos „ne storimo ničesar“ ni primeren, čeprav opažam, da je ta faza v zadnjih mesecih za konzervativce postala sinonim. Vem, da je bila formulacija tega poročila zahtevna – nekateri poslanci so prepričani, da gre predaleč, spet drugi, da vsebuje premalo. Vseeno pa mislim da si, kot prva faza, ta kompromis zasluži podporo. Pričakujem, da bodo v prihodnje vključeni tudi drugi zunanji dejavniki, pri tem pa bi rad poudaril, da moja skupina podpira idejo, da je treba prihodek iz naslova evrovinjet nameniti za uporabo v prometnem sektorju, tako da bo mogoče zblížati preglednost in javno mnenje.

To poročilo predstavlja resen poskus pri uresničevanju tega, za kar si Parlament prizadeva že več let. Bo pomembno orodje v boju proti zastojem, pri izboljšanju okolja in lažšanju preusmeritve in prav zaradi tega zasluži našo popolno podporo. Komisar, to da se ne strinjate z gospodom Georgom Jarzembowskim, naj vas ne skrbi preveč – v skupini socialdemokratov to uspešno počnemo že več let.

Paolo Costa (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, tokrat je že tretjič, da imam čast obravnavati to temo. V preteklem mandatu sem imel to čast, da sem bil poročevalec za samoiniciativno poročilo o tej temi in takrat smo, ne dolgo nazaj, potrdili predhodno različico evrovinjete.

Ne smemo pozabiti na razlog zakaj je ta proces tako dolgo trajal. Tu so pglavitni vsaj trije dejavniki. Do nedavnega so ceste in drugo infrastrukturo plačevali le davkoplačevalci. Z evrovinjeto bomo lahko vsaj del odgovornosti pri kritju finančnega bremena infrastrukture prenesli na uporabnike in sicer na način, ki je vsekakor bolj pošten. Povedano drugače, evrovinjeta je instrument, s katerim bo mogoče zagotoviti pošteno obdavčitev, kljub vsem trenutnim nasprotnim indikacijam. Zagotavljanje, da se bo to zgodilo na drugačen način, je odvisno od finančnega inženirstva znotraj različnih držav, ki Evropi ne dopustijo, da bi rešila ta problem – saj bi drugače bili vsi pripravljeni na to. Trenutna evrovinjeta uporablja načelo „uporabnik plača“. Sedaj imamo težave s prehodom na sistem „onesnaževalec plača“, ki je še eden izmed odličnih načel, ki jih moramo obravnavati.

Kar se mene tiče, je kompromis, ki smo ga dosegli dober kompromis in upoštevati ga moramo, kakor dolgo bo le mogoče. To je dokaz da bomo, če se Svet strinja s tem, lahko sprejeli ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Gospod predsednik, povedati želim, da razumem razloge, ki so v ozadju tega poročila. Vendar je to po mojem mnenju nepošteno, saj ta dajatev, evrovinjeta, povečuje stroške držav, ki so oddaljene od središča trga.

Komisar je omenil, da gorske regije nasprotujejo enotnemu trgu. Kaj pa območja, kot je moje volilno območje na zahodu Irske, iz katerega vsak teden odpelje 1 000 tovornjakov? Negativnih posledic so deležni že med potjo na trg. In kaj sploh toliko govora o enotnem trgu? To ni skupni trg! Ker želite okolju prijaznejši trg, se povečujejo stroški za obrobne države. Ne morete imeti vsega hkrati. Mislite morate tudi na države, ki so na obrobju, in jim zagotoviti pošten dogovor, gospod predsednik, kar pa ta poročilo ne vsebuje.

Sepp Kusstatscher, (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, noben resen znanstvenik ne dvomi, da moramo močno zmanjšati porabo fosilnih goriv, ker so surovine omejene in ker zgorevanje fosilnih goriv predstavlja glavni vzrok za podnebne zmešnjave.

Vsi vemo, da se približno tretjina fosilnih goriv porabi za potovanje in prevoz in da predvsem težka tovorna vozila delajo izjemno škodo ljudem in okolju, ki jo morajo potem pokriti davkoplačevalci. Vsi se v bistvu strinjamo z načelom plačevanja dejanskih stroškov. Vendar pa, ko pride do konkretnih ukrepov za izvedbo dejanskih stroškov, slišimo na tisoče izgovorov.

Popolnoma nerazumljivo je, zakaj ukrepi, ki so sprejeti kot odgovor na krizo, niso doslednejši. Ni prav, da nadaljujemo s spodbujanjem nezdravega in napihnjenega transportno intenzivnega gospodarstva. Sicer bo cilj 20-20-20 še težje uresničiti. Zavedati se moramo, da ta nepoštenost ogroža prihodnost naših vnukov.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, najprej bi se rad zahvalil gospodu El Khadraouiju. V zelo težkih pogojih je dosegel uporaben kompromis.

Za nas, oblikovalce prometne politike, je to pomemben napredek, da je sedaj mogoče v cestnine vključiti tudi onesnaževanje zraka, hrup in zastoje. To krepi načelo onesnaževalec plača. Načelo onesnaževalec plača onemogoča, da bi se dobički stekali v zasebne roke, medtem ko bi škodo plačevala družba. Gre za demokratično socialno zamisel. Parlament se je odločil, da bo to načelo postopoma uvedel za vse vrste prevoza. Tako bo končno prišlo do poštene konkurence med železnicami, tovornjaki in celinskimi plovnicami.

Prav tako je treba jasno povedati, da je le od držav članic odvisno ali bodo uvedle te dodatne cestnine ali ne. Nihče ne bo v to prisiljen. Vzpostaviti poskušamo osnovni okvir za to, da ne bi prišlo do zapletov pri različnih modelih cestninjenja v Evropi in bi se izognili diskriminaciji, saj je treba cestni prevoz blaga obravnavati na primerljiv način po celotnem notranjem trgu. To za nas ne predstavlja dodatnih prihodkov, ampak močnejše usmerjanje prevoza s pomočjo cenovnih signalov. Odbor za promet in turizem ima prav, ko želi uvesti obvezne ločene obračunske enote za ta dodaten prihodek za namene zmanjševanja zunanje škode.

Še vedno pa obstaja en problem. Žal trenuten sklep odbora povezuje uvedbo stroškov zastojev za težka tovorna vozila z vključitvijo drugih vrst prevoza, kot so osebni avtomobili. To bo preprečilo uvedbo stroškov zastojev v tistih državah članicah, kot je Nemčija, ki ne želijo cestnin za osebne avtomobile. S tem bomo ostali brez pomembnega instrumenta obdavčitve na področju prometne politike.

Na podlagi tega sklepam: jutrišnje glasovanje omogoča napredek pri prometni politiki po desetletjih razprave o zunanjih stroških. Upam, da bomo zagotovili potrebno večino in dosegli ta napredek.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, edini razlog – vsaj takšno je moje mnenje – za resno obravnavo tega predloga je ta, da vzpostavlja evropski okvir za države članice, znotraj katerega lahko delujejo, kar je dobro za notranji trg. „Zeleni“ koncept se vse prepogosto zlorablja za neke vrste protekcionizem. Dober primer za to so prepovedi vožnje za posamezne sektorje v Avstriji.

Veliko smo že postorili. Vseeno pa poteka razprava še o nekaterih zapletenih točkah. Naj bom jasna, kar se mene tiče, je možnost pristojbine za zastoje pri prevozu blaga nedopustna, prav tako menim, da je nesprejemljiva opustitev namenskih rezervacij.

Kot je že prej povedal moj kolega, gospod Sterckx, če na drugi obravnavi za ta stališča ne bo mogoče zagotoviti večine v tem Parlamentu in v Svetu, bo skupina Zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo umaknila podporo temu predlogu. Cestni tovorni promet je pomembna gonilna sila našega gospodarstva. Predvsem je pomembno, da tega dejstva ne spregledamo – vsekakor ne v teh časih.

Dovolite mi – pri tem imam predvsem v mislih skupino Evropske ljudske stranke (krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov –, da končam s starim nizozemskim pregovorom: pristop slona v trgovini s porcelanom je le redkokdaj uspešen.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Gospod predsednik, zaradi krize, ki ima vse hujše posledice za cestne prevoznike blaga, bi morali biti previdni pri uvajanju novih predpisov o zaračunavanju, razen če ne želimo zaostri krize. Prevoz je bil vedno življenjska sila celotnega gospodarstva. Z reformo skupne kmetijske politike imamo slabe izkušnje in obstaja velika verjetnost, da se bo to ponovilo tudi v tem primeru.

Ne smemo pozabiti, da cestni prevozniki blaga povečini niso velika, ampak majhna podjetja, z le nekaj vozili. Poskrbimo, da ne bodo ravno oni plačevali za obnovo države. To se že dogaja prek davka na gorivo, zavarovanja, cestnih pregledov in prek številnih drugih pristojbin. Uvedba plačil za zunanje stroške bi znatno povečala stroške prevoza in bi pomenila dvakratno plačevanje iste stvari. Jasno je, da bo blago vedno treba prevažati, saj bodo vedno proizvajalci in potrošniki blaga, ki bodo potrebovali prevoz, vprašanje je ali morajo

biti ravno oni odgovorni za stroške infrastrukture? Predlagam, da dodatne ukrepe odložimo, vse dokler se razmere ne izboljšajo ali pa v celoti zavrnamo predlog Komisije.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, prevoz, predvsem pa cestni prevoz povzroča 30 % emisij CO₂, in tudi s to direktivo ne bomo nič bližje poštenu konkurenci med različnimi vrstami prevoza.

V EU obstaja obvezna železniška pristojbina že vse od sredine devetdesetih let prejšnjega stoletja. Velja za vsako lokomotivo na vsakem kilometru proge, njena višina pa je praktično neomejena. V zvezi s cestami pa je prepuščeno državam članicam, da se po lastni presoji odločijo, ali bodo zaračunavale kakršno koli pristojbino. Velja samo za tovorna vozila, samo na avtocestah in samo za tovorna vozila, katerih masa znaša vsaj 12 ton. To je nepoštena konkurenca. To ima za posledico prehod z železnic na ceste in ne, kot je pogostokrat mogoče razumeti iz vaših odličnih, veličastnih govorov, s cest na železnice.

Železniška pristojbina na Slovaškem je dvakrat višja kot v Nemčiji, Slovaki pa sploh nimajo cestnin. To je norost. Zato potrebujemo to direktivo. Potrebujemo pravo sliko stroškov. Če poslanci iz skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov menijo, da stroški zastojev ne smejo biti vključeni, naj vsaj glasujejo za vključitev stroškov za podnebne spremembe, stroškov nesreč in stroškov hrupa. Le tako bodo verodostojni.

Tisti, ki bodo za to vprašanje glasovali z „ne“, se bodo predali v boju s podnebnimi spremembami in bodo poslali naše otroke in vnuke na pot propada, saj na tem planetu ne bodo imeli prihodnosti. Potrebujemo uredbo, ki bo mnogo strožja od tega, kar je predlagala Komisija in večina v tem Parlamentu.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, revizija direktive o evrovinjetah bi morala biti namenjena spodbujanju trajnostnega in okolju prijaznejšega cestnega prevoza. Enostavno povedano: menim, da smo z rezultatom, ki ga je posredoval odbor, naredili napako.

Nismo se odločili za ukrepe, ki spodbujajo bolj trajnosten prevoz blaga. Namesto tega smo v času globalne krize s to revizijo, za katero vse kaže, da bo le še poslabšala že tako negotove razmere v številnih prevoznih podjetjih, posredovali napačno sporočilo. Številna izmed teh so mala ali srednje velika podjetja, ki predstavljajo večino evropskih podjetij.

Vemo, da so ukrepi, namenjeni zmanjševanju onesnaženja ali spodbujanju tehnoloških inovacij, kot so čistejši motorji in inteligentna vozila, bistvenega pomena. Vprašanje, ki predstavlja vse večje težave, je uvedba pristojbine za zastoje. V zvezi s tako imenovanimi „prometnimi konicami“ so razlog za te predvsem lokalni vozniki, ki potujejo na svoja delovna mesta ali na počitnice. Z uvedbo pristojbine, ki bi imela posledice za prevoz blaga, bi enostavno kaznovali tiste, ki oskrbujejo naša vsakdanja življenja in ki to počnejo na najhitrejši in najbolj prožen način, od vrat do vat.

Enostransko bomo ukrepali tudi, če na primer ne bomo sprejeli ukrepov v zvezi s spreminjanjem delovnega časa, preprečevanja nesreč ter načrtovanja in vzdrževanja cest, s tem pa bomo ogrozili samo mobilnost, ki opredeljuje naše družbe in tržno gospodarstvo. Prav tako izpodbijamo druge ukrepe, sprejete za spodbujanje gospodarske, socialne in teritorialne kohezije Unije. Za mojo državo, Portugalsko, kot tudi za vse druge obrobne države, ta ukrep ne pomeni nič drugega kot dušenje gospodarske dejavnosti, saj bomo le neto plačniki vseh tranzitnih pristojbin.

Gospod predsednik, če povzamem: s to pristojbino bi postavili napačne okoljske cilje, ki so pomembni in povzročili še več težav in stečajev malih in srednje velikih podjetij, s čimer bomo neposredno prispevali k povečanju brezposelnosti in socialni nestabilnosti v evropskih državah. Odločitev je naša in nobenega dvoma ni, da bomo morali odgovorjati za posledice naših odločitev.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Gospod predsednik, rada bi izrazila naše globoko razočaranje, ne le s stališča socialistov – kljub temu, da smo, geografsko gledano, na obrobju – nad skrajno neprimernim časovnim okvirom tega poročila. Prvič, poročilo je bilo pripravljeno preveč na hitro. Do sedaj nam ni uspelo ovrednotiti niti direktive o evrovinjetah II, katere izvajanje se je začelo šele pred šestimi meseci, sedaj pa odpiramo že drug dokument.

Poleg tega smo sredi hude finančne, gospodarske in socialne krize, ki ima uničujoče posledice za tovarni promet. Zaradi tega se predlog o ukrepu, ki neizogibno pomeni dvig stroškov blaga, predvsem tistega, ki se prevaža v države na obrobju Evrope, v katerih se je brezposelnost najbolj povečala in jim niso na voljo alternative, kot so železniške proge ali pomorske avtoceste, sliši kot slaba šala. Preprosto ne obstajajo, poleg tega pa na meji ni nobene pripravljenosti za sodelovanje.

Poleg tega je Evropski parlament pozval k internalizaciji za vse vrste prevoza in ne le za tisto vrsto, ki je že predmet čezmejnega zaračunavanja pristojbin. Komisijo smo pozvali, da se zares potrudi in doseže intermodalni sistem, ki temelji na solidarnosti in s tem ohranja doslednost v naših evropskih zavezah glede somodalne logistične verige. To besedilo s svojo pristranskostjo temu nasprotuje.

Razočarana sem, ker menim, da ni pošteno govoriti ljudem, da bo ta instrument za vedno odpravil njihove vsakodnevne probleme z zastoji.

Če bi bilo to res, bi sektor cestnega prevoza blaga prvi pozval k temu instrumentu, saj gre za skupino ki že plačuje za zamude, ki jih povzročajo mestni prometni zastoji.

Poročevalec predlaga kompromis, ki ga je treba pohvaliti zaradi njegove ostrosti, vendar vsebuje očitno pravno pomanjkljivost, ki jo Komisija zanika, čeprav se je zaveda, da ne omenim zmedenega sporočila, ki ga pošiljamo državljanom pri vzpostavljanju evropskih pravil, ki jih države članice lahko, ali pa ne, po lastni presoji izvajajo.

Kot sem rekla, ta predlog ni prišel ob pravem času in je nepopoln instrument, ki kaže le malo solidarnosti, vsaj do obrobja Evrope.

Fiona Hall (ALDE). – Gospod predsednik, spregovoriti želim o nujnosti vključitve emisij CO₂ v evrovinjeto. Emisije CO₂ težkih tovornih vozil predstavljajo skoraj četrtno emisij cestnega prevoza in medtem ko vozila postopoma postajajo učinkovitejša, se izkoristek goriva pri težkih tovornih vozilih ni izboljšal v zadnjih 15 letih.

Katere druge možnosti so nam sploh na voljo, če CO₂ ne bomo vključili v evrovinjeto? Zelo malo, saj se Svetu ministrov za finance ne bo nikoli uspelo dogovoriti o obdavčitvi goriva na ravni EU. Še huje pa je to, da država članica, ki želi vključiti sistem cestnin, ki odraža zunanje stroške CO₂, tega ne bo smela narediti, če sedaj ne bomo vključili CO₂ v evrovinjeto. Izključitev CO₂ iz evrovinjete bi bila še posebej nepoštena, saj morajo sedaj vse države članice, v skladu s sklepom o skupnih prizadevanjih, izpolniti zavezujoče cilje glede zmanjšanja emisij CO₂. Na voljo jim morajo biti najrazličnejša orodja.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – Mr Gospod predsednik, spregovoril bi rad predvsem o poročilu gospoda El Khadraouija o evrovinjetah, temi, o kateri smo v najrazličnejših oblikah v tem Parlamentu že velikokrat razpravljali. Moje stališče je spremenjeno, saj ne vidim potrebe po nalaganju dodatnih obdavčitev industriji, ki jo je že tako močno prizadela gospodarska recesija.

V Združenem kraljestvu že sedaj vsako leto iz cestnega prometa odteče prek 50 milijard GBP, v celoten prevoz pa se ponovno investira le 10 milijard GBP. Toliko o hipotezah. Zakaj v času, ko se soočamo z največjo gospodarsko krizo v zadnjem obdobju, podjetja, velika in mala, pa vsak teden propadajo, na evropski ravni razpravljamo o ukrepih, ki bi problem le še poglobili?

Glede tega želim povedati gospodu Brianu Simpsonu, da je bolje storiti ničesar, kot pa da stvari počnemo narobe, kar bo njegova stranka nedvomno spoznala v naslednjih nekaj tednih.

Poslance bi rad seznanil, da v Združenem kraljestvu o teh zadevah odločajo lokalne oblasti v sklopu izvajanja cestnin. V moji regiji, West Midlands, je zamisel o izvajanju takšne sheme zavrnilo vseh sedem lokalnih mestnih svetov, ki so različnih političnih usmeritev.

V regiji Briana Simpsona so državljani z veliko večino zavrnilo cestninjenje na lokalnem referendumu na širšem območju Manchestra.

Zato bi rad Parlament in Evropsko komisijo vprašal, katerega dela besede „ne“ ne razumete? EU ne bi smela odločati o pristopu „vse ustreza vsem“ na tem področju. Odločanje o tem bi moralo potekati izključno na nacionalni in lokalni ravni.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi izkoristil to priložnost – kakor hitro bo v tem Parlamentu spet tišina – in iskreno čestital poročevalcu. Šlo je za težko nalogo, kljub temu pa je prišlo do znatnega napredka, napredka, ki predstavlja majhen korak na poti do takšnega težkega tovarnega prometa, ki bo popolnoma okolju prijazen, predvsem s tem, da ne bomo dovolili nadomestil za dodatne pristojbine in z vključitvijo hrupa, onesnaževanja zraka, v določeni meri tudi zastojev ter hkrati dopustili nekaj prostora za razpravo o tem ali ni to – predvsem v primeru zastojev – nekoliko premalo.

Sem pa nezadovoljen z nekaterimi elementi in v zvezi s tem bi rad povedal nekaj več. Problem podnebnih sprememb mora sedaj poznati že vsak, ali se ga vsaj zavedati. Zato smo se odločili za posebne zahteve, predvsem za težko industrijo, ki jih je precej težko upoštevati in ki so vsekakor odprte za nadaljnjo razpravo. Vendar pa v Avstriji in v ostali Evropi nihče ne razume, da je, glede na te okoliščine, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov poskrbela, da enemu izmed največjih virov emisij CO₂ in sicer težkemu tovarnemu tranzitnemu prometu, ni treba plačati niti enega samega centa za stroške, ki jih je povzročil. Gospe in gospodje, to je nekaj, česar ne boste mogli pojasniti svojim volivcem. Te stroške morajo plačevati preko davkov in tega jim vsekakor ne boste mogli pojasniti.

Če poročevalka za skupino PPE-DE meni, da so izgubili bitko, upam, da bodo izgubili še veliko takšnih bitk, saj bi to bilo dobro za veliko večino ljudi v Evropi.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). – (BG) Poročilo o cestninah vsebuje predloge, zaradi katerih bo prevoz v Evropski uniji znatno dražji, predvsem na daljših razdaljah in ob sodelovanju prevoznikov iz držav, ki so na obrobju EU, kot je Bolgarija. Zaradi tega negativnih posledic ne bo čutil le prevoznik, ampak tudi neposredne stranke, trgovci na drobno in končne stranke v Evropski uniji. Prevoznike v cestnem prometu je finančna in gospodarska kriza močno prizadela. Opažamo 50 % upad povpraševanja po prevoznih storitvah v primerjavi z letom 2007, kot tudi 110 % več stečajev v tem sektorju v primerjavi z letom 2007.

Ker v tretjih državah ni podobnih zakonskih zahtev, evropski prevozniki niso tako konkurenčni, kot podjetja iz tretjih držav, ki opravijo veliko število prevozov v Evropsko unijo. Podjetja, ki so v zadnjih letih opravila naložbe v okolju prijazna vozila, so še v posebno težkem položaju. Sedaj ne morejo odplačevati svojih lizingov in se nenehno soočajo s stečaji. Ob upoštevanju teh razmer, trdno podpiram predloga 71 in 72, ki predlagata, da dejavnik „zastojev“ ne sme biti vključen v direktivo. Izjemno pomembno je tudi, da ne dopustimo prenosa sredstev, ki so bila zbrana s cestninami, v druga prevozna sredstva. To bi imelo negativne posledice, predvsem v državah z neustrezno razvito cesto infrastrukturo, kot v moji državi, Bolgariji.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) V prometnem sektorju potrebujemo skladno, trajnostno evropsko politiko, ki bo upoštevala načela subsidiarnosti in sorazmernosti. Internalizacija zunanjih stroškov za onesnaževanje in hrup je pozitiven ukrep.

Cestnine, ki jih plačujejo težka vozila za uporabo cestne infrastrukture bodo dolgoročno podprle velike naložbe v infrastrukturo, vključene v evropske in nacionalne načrte za oživitev gospodarstva, na nivoju vseevropskih prometnih mrež in drugih kategorij cestne infrastrukture, vključno z gorskimi območji, kjer je mnogokrat še posebej težko zgraditi ceste.

Kratkoročno pa je še vedno odgovornost držav članic, da najdejo posebne hitre načine financiranja teh naložb s pomočjo razumne uporabe sredstev, ki jim jih zagotavlja EU kot del financiranja TEN-T, preko strukturnih in kohezijskih skladov ter preko franšiznih in javno-zasebnih partnerstev.

Evropska komisija mora podpirati, z uporabo instrumentov, ki so ji na voljo, integrirane pobude za obstoječa infrastrukturna omrežja držav članic, predvsem novih držav članic.

V zvezi z uvedbo pristojbin za tiste, ki uporabljajo infrastrukturo, da bi s tem odpravili težave zastojev, menim, da bi morali ta predlog podrobneje preučiti, pri tem pa upoštevati, da zastoji niso odvisni izključno od avtomobilov, ampak bolj od spodobnosti držav članic, da načrtujejo in učinkovito izvajajo nacionalno infrastrukturo na regionalni in lokalni ravni.

Zaradi tega menim, da mora obstajati boljša korelacija med prostorskim načrtovanjem, urbanizmom in upravljanjem prometa, predvsem v mestnih in primestnih območjih, kjer zastoji povzročajo največ težav.

Robert Evans (PSE). – Gospod predsednik, najprej bi rad čestital mojemu prijatelju in kolegu, gospodu El Khadraoui, ki mu je, to moramo priznati, uspelo pripraviti zelo razumno in uporabno poročilo, čeprav je vse kazalo drugače. Z veseljem bom ga bom podprl in osnovno načelo, da mora onesnaževalec plačati.

Na tej strani Parlamenta, zelo veliko pomembnost posvečamo kakovosti zraka, ki nas vse zelo skrbi in vsi vemo, da zrak onesnažujejo tovornjaki. Kot je povedala gospa Lichtenberger „obstajajo dokumentirani dokazi“. Gospa Wortmann-Kool, ki je že odšla, je govorila o ovirah za notranji trg, gospod Jarzembowski pa je kljub njegovemu poročilu o večji okoljski prijaznosti prevoza, izrazil zadržke glede evrovinjete. Obema bi rad povedal, da največjo nevarnost za vse trge predstavlja dejstvo, da bodo preveč onesnaženi. Ne verjamem, da bo dodatnih 2-3 % predstavljajo veliko breme, vendar bomo s tem pokazali, da si resno prizadevamo za zmanjšanje onesnaženja.

Gospod O'Neachtain je izrazil zadržke in pomisleke glede Irske in drugih držav na obrobju. Zdi se, da ne razume, da se lahko države članice same odločijo glede tega. Za Irsko bo to veljalo le, če se bo njegova vlada dejansko odločila za to. Verjetno se bosta on in gospod Bradbourn danes nekaj naučila in sicer, da je nevarno – in da izpadeš nekoliko neumno – če govoriš o poročilu, ki ga nisi prebral ali ki ga več kot očitno ne razumeš.

Poleg tega menim, da bi morali in bi lahko naredili veliko več za spodbujanje predstavitve tovara s cest na plovne poti, ker lahko ena barka prepelje toliko, kot 15 tovornjakov. Zato menim, da bi morali podpreti pobudo našega bivšega belgijskega kolega.

Christine De Veyrac (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, gospod podpredsednik Komisije, najprej želim čestitati mojima kolegoma, gospodu El Khadraouiju in gospodu Jarzembowskemu za kakovostno opravljeno delo in odlični poročili, ki sta ju pripravila.

Smo na točki preobrata, kjer si prizadevamo zaščititi našo industrijo in jo istočasno narediti bolj trajnostno, ter doseči cilj „20-20-20“, ki ga je prejšnji december v tem Parlamentu ponovno potrdil takratni predsednik Evropske unije, Nicolas Sarkozy.

V tem kontekstu je Evropska unija izrazila željo po pripravi zakonodaje, s katero bi v stroških prevoza upoštevala druge stroške, ki jih je do sedaj nosila celotna evropska družba: gre za načelo onesnaževalec plača, ki ga je Parlament vedno podpiral.

Za to smo prejšnji junij glasovali na področju letalskega prevoza, ko je bilo letalstvo vključeno v sistem ETS. Na področju pomorskega sektorja Evropska komisija trenutno išče najboljši način za obravnavo izpustov iz ladij in prav to danes predlagamo pri tem besedilu za prevoz tovara po cestah.

Strinjam se s tistimi, ki pravijo, da mobilnosti ne smemo omejevati. Še naprej moramo nadaljevati, kot smo doslej in spodbujati to mobilnost v Evropski uniji, pri tem pa moramo zagotoviti pošteno konkurenco med različnimi vrstami prevoza.

Podjetij ne smemo za vsako ceno siliti, da prevažajo svoje blago po železnicah ali z ladjami, namesto po cesti – to bi bilo nesmiselno in negospodarno. Poskrbeti moramo, da bodo podjetja lahko izbrala najhitrejšo, najbolj gospodarno in ugodno vrsto prevoza glede na njihov namen, da pa bi to bilo mogoče, mora cena odražati resnične stroške izbrane vrste prevoza.

S tem, ko državam daje možnost, da internalizirajo nekatere zunanje stroške, če to želijo, ta direktiva predstavlja prvi korak v tej smeri – prvi korak k resnični integraciji zunanjih stroškov pri vseh vrstah prevoza, kar predstavlja močno politično sporočilo. Pomembno je, da to na jutrišnjem glasovanju podpremo.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil našemu poročevalcu, gospodu El Khadraouiju. Delo je odlično opravil. Ukvarjati se je moral v več kot stotimi pripombami.

Želim izpostaviti, da sedaj ravno cestni prevoz ohranja Evropo na nogah. Res je, da se odločamo o uvedbi dodatnih pristojbin in zdi se pošteno, da moramo plačati tisto, kar uporabljamo. Vendar pri načrtovanju dela, ki ga je bilo treba opraviti pri tej direktivi, nismo predvideli krize.

Zato moram govoriti v imenu cestnih prevoznikov in povedati, da so dejansko v slabšem položaju, predvsem zaradi upada povpraševanja po mednarodnem cestnem prevozu. Prevozniki so omenili ogromna finančna bremena, predvsem zaradi davka na goriva. Prišlo je dočasne razbremenitve z vidika stroškov goriva, vendar kot Evropska unija dolgoročno ne moremo zagamčiti cen goriva.

Verjamem, da bi vlade in Evropska komisija morale začeti z dialogom s poklicnimi cestnimi prevozniki. Pojasniti jim moramo, kako je nastala ta pobuda. Prav tako pa jih moramo prepričati, da nameravamo zagotoviti enako obravnavo za vse oblike prevoza in da smo odgovorni za smiselno, uravnoteženo evropsko prometno politiko.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, revizija direktive o evrovinjetah je zelo pomembno vprašanje, s katerim se ubadamo vsi in ki nam povzroča velike skrbi, predvsem tistim iz obrobnihih držav, ki se čutimo žrtve tega predloga.

Evropska komisija se je odločila, da bo pristopila k internalizaciji zunanjih stroškov cestnega prometa tako, da bo zaračunavala tri nove stroške: onesnaževanje zraka, hrup in zastoji.

Čeprav so načela, na katerih temelji predlog – „uporabnik plača“ in „onesnaževalec plača“ -, smiselna, pa predlagana rešitev to vsekakor ni, saj je diskriminatorna do sektorja, ki že več mesecev trpi zaradi strašnih

učinkov gospodarske krize. Čeprav namen ni bil demonizirati prevoz blaga po cesti, je navsezadnje prav ta postal tarča.

Gospe in gospodje, ta predlog je neprimeren in namesto da bi vodil k doseganju pričakovanih ciljev trajnostnega prevoza, bo pomenil smrtno obsodbo velikega števila evropskih malih in srednje velikih podjetij, ki zaposlujejo na tisoče ljudi v Evropski uniji in vsak dan prispevajo k distribuciji blaga ter zagotavljajo, da izdelki pridejo do končnega kupca. Potrošniki bodo občutili precejšen dvig cen, ko bodo uvedene te pristojbine.

Gospe in gospodje, potrebujemo prometni sistem, ki bo konkurenčen, trajnosten in okolju prijazen, pri tem pa ne bo izločeval cestnega prometa, saj je ta trenutno edini način, da pridemo vsepovsod. Sprememba načina ostaja sanje in je daleč od realnosti. Vseevropske mreže, avtoceste za pomorske in čezmejne povezave so v nekaterih primerih še vedno le načrti in ne realnost.

Ko potone *Titanik* svetovnega gospodarstva, gospe in gospodje, ne moremo prositi orkestra, naj nadaljuje z igranjem, sploh pa ne v slavnostnem slogu.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Hvala vsem sodelujočim, predvsem pa kolegu gospodu El Khadraouiju, ki si je po svojih najboljših močeh in na odprt način prizadeval doseči sporazumne rešitve.

Predlog, ki je trenutno v obravnavi, bo vsem državam članicam omogočil, da bodo zaračunale pristojbine s ciljem pokritja določenih zunanjih okoljskih stroškov in ustvarjanja pomembnega dobička, ki ga bodo uporabljale za izboljšanje evropske cestne mreže ter zmanjševanje okoljskega vpliva določenega cestnega prevoza. Po drugi strani pa bi to lahko pomenilo precejšnje stroške, predvsem za bolj obrobne države, kot je moja, Portugalska. Zato sem vztrajal pri Copelu in močno nasprotoval obvezni razširitvi geografskega obsega tako, da bi pokrila vse glavne ceste.

Prav tako sem nasprotoval uvedbi pristojbin, ki jih ustvarja le zastoj peščice, saj je to ukrep, ki bo povzročil nepošteno konkurenco in ki ne zagotavlja kaznovanja največjih onesnaževalcev. Kljub vsemu pa priznavam potrebo po vodenju teh pristojbin. Če bi jih uporabljali le za vseevropske cestne mreže ali poti, ki jih večinoma in v veliki meri uporabljajo mednarodni cestni prevozniki, bi s tem državam članicam omogočili, da bi izbrale ceste, na katerih bi uvedle pristojbine, in to bi predstavljalo manjše zlo, ki bi ga lahko še dodatno zmanjšali, če bi z uvedbo tega predloga počakali do konca težavne svetovne gospodarske krize, s katero se trenutno spopadamo.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Hvala lepa, gospod predsednik, ta predlog v celoti podpiram. Smo na pravi poti, predvsem glede vključevanja stroškov zastojev v splošne cestne stroške. Doseči moramo stroškovno realnost in uvesti situacijo, v kateri bodo promet urejali tržni gospodarski instrumenti. Sicer bomo v tem pogledu vedno imeli neravnovesja.

Ta razprava je tudi pokazala na napetosti med obrobniimi regijami in območji v središču naše celine. Enostavno, tudi ljudje, ki se z obrobniimi območji vozijo v osrednje dele, morajo upoštevati probleme, s katerimi se sooča prebivalstvo. To je izjemno pomembno in prosim za razumevanje na tej točki, saj določen delež prebivalstva ugotavlja, da je pri tej problematiki potisnjen do skrajne meje. Načelo subsidiarnosti, kot je izraženo v predlogu, državam članicam omogoča, da se same odločijo, ali bodo internalizirale te zunanje stroške.

Jasno je, da bodo osrednji deli – in zlasti alpske regije – izbrali to možnost. Razumljivo pa je tudi, da se bodo morda obrobne regije odločile drugače. Kljub vsemu pa si moramo prizadevati, da bodo posamezni sektorji v prometni industriji sami nosili stroške, ki jih dejansko povzročijo. To je edini način, s katerim bomo ustvarili dolgoročen sistem, ki je resnično trajnosten in lahko pomiri prebivalstvo. Hvala.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Gospod predsednik, naj najprej čestitam gospodu El Khadraouiju za doseg kompromisa, vendar pa si ne smemo domišljati, da to besedilo ni izjemno krhko. Trpi zaradi zunanjih stroškov krize, kar pomeni da obstajajo določeni pritiski in pomembni pomisleki na strani cestnih prevoznikov.

Ko je prišlo v pisarno našega sozakonodajalca, je bilo precej drugačno po naravi, saj je sod nafte takrat stal 57 USD. Zato je to besedilo, ki je nastalo v drugačnih okoliščinah, kljub temu pa bi rad na tem mestu rekel, ker sem bil presenečen nad nekaterimi stvarmi, ki sem jih slišal, da ni besedilo, ki bi uvajalo davek ali cestnino: vsaka posamezna država članica se bo odločila, ali bo uvedla davek ali cestnino.

To je besedilo, ki, podobno kot prejšnji dve, poskuša določiti pogoje cestnin na cestah v različnih državah, da bi se tako izognili prevelikim razlikam in ne bi ustvarjali izkrivljanja konkurence ali diskriminacije.

Menim, da moramo glede tega zavzeti povsem jasno stališče. Besedilo je v celoti skladno z načelom subsidiarnosti in pošteno. V imenu svoje države naj povem, da sem zelo zadovoljen, saj bo omogočilo prispevek za infrastrukturo tranzitne države, kot je na primer Francija, iz naslova težkih prevoznikov blaga, ki trenutno prečkajo državo, ne da bi kupili kapljico goriva in zapravili en sam cent. Zato menim, da je to besedilo koristno.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Želja Komisije, da bi pobirala pristojbine od prevoznikov ne le za njihovo legitimno pravico do uporabe infrastrukture ampak tudi za vpliv na okolje, kar je poznano pod idejo o internalizaciji zunanjih stroškov, bo pomenila davčno obremenitev z resnimi posledicami za nekatera podjetja, predvsem v trenutnem času gospodarske krize.

Posebne študije vplivov, ki temeljijo na ustreznih statistikah, morajo biti opravljene pred predložitvijo direktive, kot je ta. Potrebna je realna ocena posledic izvajanja takšne direktive in posebnih predlogov glede načinov izračunavanja in knjiženja zunanjih stroškov.

Dolgoročno gledano je internalizacija zunanjih stroškov prevoza ukrep, ki bo zagotovil bolj okolju prijazen prevoz. Naj omenim še, da so v državah članicah, kot je Romunija, dejansko potrebni posebni zakonski instrumenti. Vendar pa ne predvidevam, da bodo ti zunanji stroški uporabljeni v prihodnosti, vsaj ne v Bukarešti, od koder prihajam. Pri tem imam v mislih prometne zastoje, onesnaženje zraka, hrup, onesnaženje voda, tal ali vpliv na naravna okolja. Težko verjamem, da bodo romunske oblasti izvajale to direktivo, ki je bolj breme kot pomoč.

Vendar pa, kot navaja tudi gospod Jarzembowski, morajo biti tovrstni ukrepi izvedeni po opravljenih objektivnih študijah, ki temeljijo na statističnih podatkih. Od prevoznih podjetij ne moremo zahtevati, da bodo plačevala zneske, ki so bili samovoljno določeni za zunanje stroške, predvsem ker govorimo o precejšnjih vsotah.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Gospod predsednik, ponovno sem prosil za besedo, saj je veliko mojih kolegov morda nekoliko licemerno govorilo o delovnih mestih. Mislim, da se vsi strinjamo, da je ohranitev delovnih mest izjemno pomembna, predvsem v časih, kot so trenutni.

Dejstvo je, da v tej situaciji trpi industrija tovarnega prometa, toda ne trpijo le cestni prevozniki – prav tako trpijo železnice ter prevoz po notranjih plovih in pomorskih poteh. Namen te direktive je le zmanjšati nepošteno prednost, ki jo trenutno uživajo cestni prevozniki pred drugimi oblikami prevoza.

Vprašanje delovnih mest je povsem druga stvar. S tega vidika moramo uvesti preudarno gospodarsko politiko in politiko preoblikovanja in dosledno vztrajati pri tem, kar smo se dogovorili v tem Parlamentu. Ta direktiva pa nima popolnoma nič skupnega s tem.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospod predsednik, med razpravo so bila izražena zelo različna stališča, včasih nasprotujoča si, saj so bila povezana hkrati s političnimi in nacionalnimi stališči. Razprava zato osvetljuje zahtevnost problema kot tudi njegovo pomembnost. Prepričan sem, da moramo najti kompromis in ta, ki ga s pomočjo poročila gospoda El Khadraouija dosegamo v Parlamentu, je na splošno gledano dober.

Ne verjamem, da želi Komisija naložiti dodaten davek ali kaznovati države, ki ležijo na zahodu in vzhodu, oziroma povedano drugače, države blizu zunanjih meja. Vsekakor pa evrovinjeta ni obvezna. Poskušali smo tudi uskladiti sistem za vzpostavitev okvira, ki bi preprečeval ponarejanje tarif, zato so postavljene največje vrednosti. Povsem normalno pa je, da so se med razpravo pojavila različna stališča in ideje. Verjamem, da bo besedilo, ki ga bomo poslali Svetu, še spremenjeno, saj tudi v Svetu niso soglasni. Vsi se strinjamo z načelom „onesnaževalec plača“, vendar pa se, ko pride do praktične uporabe, pojavijo razlike med državami članicami, političnimi silami, poslanci Evropskega parlamenta, Komisijo, Parlamentom in Svetom. Zato je argument vsekakor zelo bodeč in zapleten.

Kljub vsemu pa nisem mnenja, da moramo sprejeti kot verodostojno kritično stališče, ki je zaradi trenutne krize precej klavrno. Seveda smo sredi krize, vendar pa je tudi res, da je bilo predlagano, naj se ukrep uporablja od 2012. Vsekakor upam - in z gotovostjo upravičeno trdim -, da bo kriza resnično končana do leta 2012. Malo optimizma je dobra stvar, vendar pa celo največji pesimisti med nami ne morejo resnično verjeti, da bomo leta 2012 še vedno sredi krize.

Ob tem naj povem še, da bo Svet po mojem mnenju naredil spremembe. To pomeni, da prva obravnava ne bo dovolj in da bomo imeli v prihodnjih mesecih čas, da ocenimo spremembe, ki jih moramo uvesti, in poskušamo doseči uspešen dogovor prek usklajevalnega postopka. S tem bomo dobili določene odgovore

za javnost in bomo lahko uporabili načelo „onesnaževalec plača“ kot možnost na najboljši možen način od leta 2012.

Saïd El Khadraoui, poročevalec. – (NL) Gospod predsednik, želel bi izraziti nekaj komentarjev. Naj za začetek prosim kolege poslance, da se ne pustijo zavestno zavajajočim statistikam, ki so jih predložili nekateri. En tak primer je gospa Wortmann-Kool, ki govori o dodatnem strošku več evrov. Z vsem spoštovanjem, to je popolnoma narobe. Do centa natančno vam lahko povem, kakšen bi bil vpliv v najbolj skrajnem primeru: zastoji bi pomenili največ 65 centov na kilometer: 65 centov na območjih s hudimi zastoji in le na nekajkilometrskih odsekih, kjer so zastoji, ne pa na celotni poti.

Hrup pomeni dodatnega 1,1 centa. Nadaljnjih 16 centov gre iz naslova onesnaževanja zraka v primeru tovornjakov, ki so najhujši onesnaževalci. Če vse to seštejete, dobite zgornjo mejo 82 centov za tistih nekaj kilometrov, kjer so zastoji. Za ostali del poti lahko odštejete 65 centov. To je prva stvar, ki sem jo želel povedati.

Drugič, res je, da smo sredi krize vendar pa ta kriza ne bo trajala večno. Kar sedaj počnemo je to, da ustvarjamo okvir, ki bo omogočal pripravljenim državam članicam, da bodo dejansko uvedle sistem internalizacije zunanjih stroškov – na podlagi nacionalne debate, ob primernem času, običajno po večletnih pripravah.

Tretjič, opažam, da poskuša kar nekaj mojih kolegov predvidevati odločitve Sveta, ki pa sploh še ni zavzel stališča. To nas ne sme ovirati. Osredotočimo se na stališče, ki ga 100 % podpiramo. Nato pa se bomo spustili v razpravo in bitko s Svetom. Zagotavljam vam, da bom kot poročevalec naredil vse, kar je v moji moči, da bi zagotovil sprejetje večine, če ne vseh, stališč Sveta, o katerih se bomo dogovorili kasneje.

Georg Jarzembowski, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospod podpredsednik, gospe in gospodje, naj ob zaključku razprave dodam še dva komentarja. Prvega naslavljam na gospoda Evansa. Moja skupina podpira internalizacijo zunanjih stroškov, predvsem v zvezi z izpuhi in hrupom. Menim, da je to razumno. Vendar pa, če boste vedno na prvo mesto postavili načelo „onesnaževalec plača“ – o tem sem se pripravljen pogovarjati z vami -, potem so države članice tiste, ki povzročajo zastoje, ker ne zagotavljajo zadostne infrastrukture. Tovorna vozila se znajdejo v zastojih, v katerih je 80 % osebnih vozil. Nesmiselno je, da morajo podjetja plačevati za zastoje, ki jih povzročajo države članice. Če uporabite načelo „onesnaževalec plača“, bi morale države članice plačevati dodatne zneske lastnikom tovornih vozil, saj zastoje povzroča država, s tem ko ne zagotovi pravočasno ustrezne infrastrukture.

Strinjamo se da ni vedno potrebna dodatna infrastruktura. Eden od načinov preprečevanja zastojev je tudi uvedba inteligentnih prometnih sistemov. Obstajajo številne moderne tehnologije, ki so sposobne preprečevati zastoje. Če pa države članice rečejo, imamo zastoje, zato morajo zanje plačati tovorna vozila, to zanje ne predstavlja nobene spodbude, da bi zastoje odpravile, saj bi to zmanjšalo njihove prihodke. To ne more biti prav!

Gospod podpredsednik, prav ste imeli, ko ste dejali, da s tem predlogom ne želite uvesti novih davkov in ste vztrajali pri ločeni obračunski enoti. Torej, komisar, podpredsednik, ali se lahko dogovorimo, da boste umaknili predlog, ko bo Svet ministrov zavrnil jasno ločeno obračunsko enoto prihodkov iz naslova evrovinjet? Saj ste vendar rekli, da načete novih davkov. Popolnoma se strinjam z vami, da mora biti dodaten prihodek, v primeru da bo evrovinjeta dražja zaradi izpuhov in hrupa, uporabljen za zmanjšanje okoljskega vpliva cestnega prometa in ne za zapolnjevanje lukenj v proračunih finančnih ministrov. To ni ena od možnosti. Upam, da boste in vztrajali pri svojem stališču, oziroma povedano drugače, v takem primeru ne bo obdavčitve brez ločene obračunske enote in umika predloga. Hvala lepa.

Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 11. marca 2009.

(Seja je bila prekinjena ob 6.10 in se je nadaljevala ob 6.30)

Pisne izjave (člen 142)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) V trenutni razpravi je treba poudariti tri vidike: zaračunavanje pristojbin vozilom, okolju prijazna vozila in internalizacija zunanjih stroškov.

Absolutna prednostna naloga pobud EU bi moralo biti jamčenje pravic državljanov EU do neokrnjene mobilnosti in njeno spodbujanje prek stalnega izvajanja infrastrukturnih razvojnih načrtov EU. O tem govori načelo 4 Pogodbe o svobodi notranjega trga.

Naložbe v razvoj infrastrukture morajo temeljiti na določenih prednostnih nalogah na področju varstva okolja, ki upoštevajo cilje EU glede podnebnih sprememb. Zato je treba razviti celostno sodobno infrastrukturo hkrati pa ohraniti intermodalnost in interoperabilnost.

Stroški varstva okolja, hrupa, prometnih zastojev in varovanja zdravja ljudi so celovito povezani s spreminjanjem hitro razvijajoče se evropske infrastrukturne mreže. Primerno bi bilo, da bi načelo „onesnaževalec plača“, ki ga predlaga ta dokument, postalo zavezujoče. Zapomniti si moramo, da načelo že nekaj let uspešno deluje na poslovnem področju ES.

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

16. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B6-0009/2009), ki bo izjemoma trajala do 20.00.

Najprej naj vas obvestim, da gospod Kovács ne bo prisoten, zato bo vprašanja št. 1 do 3 iz prvega dela tega obdobja, namenjena komisarju, prevzela gospa Reding.

Komisiji so bila predložena naslednja vprašanja.

Prvi del

Predsednik. – Vprašanje št. 31 predložila **Silvia-Adriana Țicău** (H-0068/09)

Zadeva: Ukrepi za spodbujanje uporabe proizvodov in storitev, ki prispevajo k večji energetske učinkovitosti in razvoju obnovljivih virov energije.

Na spomladanskem zasedanju Evropskega sveta leta 2008 so se voditelji držav in vlad dogovorili o prihodnji reviziji Direktive o obdavčitvi energije z namenom spodbuditi povečanje deleža obnovljivih virov energije v celotni uporabljeni energiji.

Povečanje energetske učinkovitosti je eden najhitrejših, najvarnejših in najcenejših načinov zmanjšanja odvisnosti EU od energetskih virov tretjih držav, porabe energije in emisij CO₂ ter stroškov evropske javnosti za račune za energijo.

Glede na potrebo po povečanju energetske učinkovitosti, ali lahko Komisija pove, kakšne ukrepe, finančne in davčne instrumente namerava uporabiti za spodbujanje izdelkov in storitev, ki pomagajo povečevati energetske učinkovitost in spodbujati obnovljive vire energije?

Viviane Reding, članica Komisije. – Komisija spodbujanje hitrega prevzema zelenih izdelkov podpira v Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, ki sta ga, mimogrede, podprla Parlament in Svet. Med drugim načrt predlaga znižanje stopenj DDV za zelene izdelke in storitve, katerih namen je izboljšanje energetske učinkovitosti predvsem zgradb. Nadalje Komisija spodbuja države članice, naj zagotovijo nadaljnje spodbude za potrošnike za spodbujanje povpraševanja po okolju prijaznih izdelkih.

Komisija trenutno izvaja pregled obstoječe davčne zakonodaje Skupnosti. Cilj je odstraniti čim več obstoječih pobud, ki nasprotujejo ciljem energetske učinkovitosti in zmanjšanja emisij ogljika, hkrati pa ustvariti spodbude, ki bodo po potrebi služile tem ciljem.

Poleg zgoraj omenjenih davčnih spodbud želi Komisija spodbuditi uporabo drugih finančnih instrumentov za spodbujanje energetske učinkovitosti, predvsem v stavbah. Spodbudo trajnostnega financiranja energije skupaj razvijata Komisija in Evropska investicijska banka. Namen pobude je mobilizacija financiranja s kapitalskih trgov, ki se uporablja v sodelovanju z združenjem županov. Pričakuje se, da bo za leto 2009 na voljo proračun v višini 15 milijonov EUR.

Komisija je predlagala tudi spremembo Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj, na podlagi katere bi lahko ta sklad uporabljale vse države članice za povečane stroške iz naslova energetske učinkovitosti in uporabe obnovljivih virov energije v obstoječih hišah.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Naj najprej povem, da je bila trenutna direktiva izvedena slabo ali neustrezno, zaradi česar sprašujem Komisijo, če razmišlja tudi o znižanju DDV na izdelke v prihodnosti.

Poleg tega menim, da je pomembno povečati sredstva iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, namenjena podpori energetske učinkovitosti v stavbah in socialnih stanovanjih s 3 % na 15 %.

Prav tako menim, da je pomembno vzpostaviti sklad za energetske učinkovitost in obnovljive vire energije.

Viviane Reding, članica Komisije. – Vemo, da je zelo pomembno, da imamo ukrepe, ki državljanom in vladam pomagajo povečati energetske učinkovitosti. Opravljenih je bilo nekaj raziskav o možnih davčnih spodbudah za potrebe energije in okolja, Komisija pa pripravlja tudi predlog spremembe direktive o DDV, ki bo omogočila znižanje stopenj DDV, ki bodo veljale za nekatere okolju prijazne izdelke in storitve.

V skladu z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva lahko Komisija predlaga znižanje stopenj DDV za zelene izdelke in storitve, katerih namen je izboljšanje energetske učinkovitosti predvsem zgradb. Omeniti je treba, da že predlog Komisije iz julija 2008 zagotavlja možnost državam članicam, da uporabljajo te nižje stopnje DDV za storitve prenove, popravil, sprememb in vzdrževanja hiš, bogoslužnih objektov, kulturne dediščine in zgodovinskih spomenikov. To vključuje delo, katerega namen je povečanje energetske učinkovitosti in prihrankov zadevnih stavb.

Ecofin je danes dosegel kompromis. Prehitro je, da bi lahko govorili, kaj natančno bomo počeli s predlogi Ecofina. Vendar pa bo Komisija preučila današnje predloge.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, naj se za zapisnik uradno zahvalim komisarki in Komisiji, za zagotovitev, da tukaj obravnavamo predmet toplotne izolacije stavb. To je eden izmed najučinkovitejših načinov varčevanja z energijo in s tega stališča pomembna in pravilna pot naprej. V zvezi s tem naj vprašam: ali Komisija vidi priložnost, da bi omogočila ustrezno znižanje DDV za nizkoenergetske hiše in energetske nevtralne hiše v sektorju montažne gradnje? Ali je o tem vredno razmisliti in kam smo usmerjeni?

Viviane Reding, članica Komisije. – (DE) Gospod predsednik, ideja, ki jo je pravkar predlagal gospod Rack, je zanimiva. Komisija bo preučila njegovo idejo skupaj z ostalimi predloženimi idejami o energetske učinkovitosti stanovanjskih stavb ali prenovi stanovanjskih objektov. Rečem lahko tudi, da bo Komisija prestrukturirala strukturne sklade, tako da bodo možne tudi naložbe v takšne energetske učinkovite hiše prek strukturnih skladov.

Predsednik. – Vprašanje št. 32 predložil **Giorgos Dimitrakopoulos** (H-0100/09)

Zadeva: Prožnejša razlaga pakta stabilnosti in rasti

Komisijo prosim za razlago, ali bo v času resne gospodarske krize vztrajala pri svojem stališču, da morajo vse države, ki beležijo primanjkljaj, ta primanjkljaj zmanjšati v dveh in ne treh letih, čeprav bi bilo slednje obdobje po razpoložljivih podatkih bolj smiselno? Če da, zakaj? Kako je to vztrajanje skladno s stališči predsednika Evroskupine glede prožnejše razlage pakta stabilnosti in rasti (glej izjave z dne 21. januarja 2009, Agence Europe)?

Viviane Reding, članica Komisije. – V običajnih okoliščinah pakt stabilnosti in rasti predvideva hitro odpravo čezmernih primanjkljajev, pri čemer pa je korekcije treba opraviti v letu po ugotovljenem čezmernem primanjkljaju. Vendar pa prenovljen pakt stabilnosti in rasti omogoča tudi daljše roke v primeru posebnih okoliščin – v skladu s členom 34 Uredbe Sveta (ES) št. 1467/97.

Pakt ne zagotavlja izrecne opredelitve teh posebnih okoliščin. Vendar pa mora pri pripravi poročila v skladu s členom 143 Pogodbe zaradi obstoja ali načrtovanega čezmernega povečanja primanjkljaja Komisija v skladu s Pogodbo upoštevati to, kar poznamo pod imenom „pomembni dejavniki“. Komisija v tem poročilu govori o srednjeročnem gospodarskem razvoju, predvsem o potencialni rasti, prevladujočih cikličnih pogojih, izvajanju politik v kontekstu Lizbonske agende in politikah za spodbujanje raziskav in razvoja ter inovacij. Prav tako opisuje srednjeročni razvoj proračuna, predvsem prizadevanja za davčno konsolidacijo v dobrih časih, raven javnega dolga in vprašanja trajnosti, potrebe po zunanjem financiranju in splošno kakovost javnih financ. Prav tako bo upoštevalo vse druge dejavnike, ki so po mnenju zadevne države članice pomembni za celovito kakovostno oceno presežka v primerjavi z referenčnimi vrednostmi in ki ga je, seveda, država članica predložila Komisiji in Svetu.

Določbe o pomembnih dejavnikih, ki jih je treba preučiti, kažejo na to, da mora opredelitev pojava posebnih okoliščin temeljiti na splošni oceni takšnih dejavnikov. Komisija je 18. februarja sprejela priporočila za mnenja Sveta o najnovejših posodobitvah programov stabilnosti in konvergence za 17 držav članic. Hkrati s tem in upoštevajoč njeno oceno teh programov je Komisija sprejela poročila za Irsko, Grčijo, Španijo,

Francijo, Latvijo in Malto. Ecofin je danes zjutraj sprejel mnenje o teh poročilih. Komisija bo predložila priporočila Svetu, naj ukine situacije, v katerih obstaja čezmerni primanjkljaj. Ta priporočila vključujejo roke, o katerih se bo odločalo v skladu s paktom stabilnosti in rasti, t.j. upoštevajoč obstoj posebnih okoliščin, kjer je to primerno.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil komisarki za zelo podroben odgovor, čeprav moram povedati, da sem bil nekoliko presenečen, ker poleg vseh pomembnih stvari, o katerih ste govorili, niste omenili pojma časovnih razporedov, povedano drugače, ali bo Komisija priporočila posebne časovne razporede za vsak posamezen primer in drugič, ali bo v svojih priporočilih povezala faze časovnega razporeda z zmanjšanjem odstotka, ki presega 3 %.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, imam dve kratki vprašanji. Moje prvo vprašanje se glasi: kaj se bo zgodilo v zvezi s tistimi državami članicami, ki imajo res zelo provokativno nizke stopnje davka na dohodek ali tega davka sploh nimajo? Ali je pošteno, da spregledamo sprostitev Pakta s strani teh držav, če zaidejo v težave zaradi nizkih zbranih davkov, ki so posledica njihovih politik?

Moje drugo vprašanje se glasi. Ali ne bi morala ta vprašanja biti povezana z določeno stopnjo uspeha? Povedano drugače, če ima država članica večji primanjkljaj zaradi tega, ker bi rada zmanjšala brezposelnost in se potem brezposelnost znatno zmanjša, ali ne bi bilo smiselno spodbujati takšnega pristopa?

Avril Doyle (PPE-DE). – Ali je prišlo do spremembe v poslovniku? Mislila sem, da je spraševalec želel nekaj dodati in še dva druga poslanca.

Drugič, do kdaj bo trajala točka čas za vprašanja, glede na to, da smo začeli kasneje?

Predsednik. – Gospa Doyle, končali bomo ob 20.00, kot je bilo predvideno. Začeli smo kasneje in kasneje bomo tudi končali. Ali poslanec nima dodatnega vprašanja?

Ali imate vi dodatno vprašanje, gospa Doyle?

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, imam. Se opravičujem. Razumela sem, da ste dali besedo le spraševalcu in še enemu poslancu. Narobe sem vas razumela.

Komisarko želim vprašati ali lahko navede kakšno državo članico, ki ne bo imela čezmernega primanjkljaja, glede na trenutno stanje.

Drugič, ali lahko natančno pove, kaj bo Komisija predlagala Svetu glede na današnjo odločitev v zvezi z Irsko?

Viviane Reding, članica Komisije. – Kot odgovor na vprašanje gospoda Dimitrakopoulosa, Komisija bo, ko bo predlagala časovne roke, do katerih morajo države članice ponovno vzpostaviti vzdržne razmere v javnih finančnih, upoštevala tudi manevrski prostor, ki ga bodo lahko izkoristile zadevne države članice. Poziv k hitri fiskalni konsolidaciji lahko pričakujemo le v primerih nevarnosti za krizo v javnih finančnih, pri čemer se bodo upoštevale finančne potrebe celotnega gospodarstva.

V zvezi z drugim vprašanjem, ki je bilo dvojno vprašanje, je odgovor na prvi del „ne“. Odgovor na drugi del – o državah z nizkim davkom od dobička pravnih oseb – globalni fiskalni položaj države članice ocenjuje Pakt za stabilnost in rast, ne pa posebna davčna struktura vsake posamezne države članice.

Ko odgovor na tretje vprašanje, glede tega ali je kakšna država članica brez čezmernega primanjkljaja, seveda obstajajo nekatere države članice brez čezmernega primanjkljaja, kar lahko vidite na grafih, ki jih Komisija redno objavlja.

Predsednik. – Vprašanje št. 33 predložil **Pedro Guerreiro (H-0125/09)**

Zadeva: Odprava davčnih oaz

Je Komisija predlagala ali namerava predlagati odpravo davčnih oaz, zlasti znotraj EU?

Je EU sprejela kakršno koli odločitev, ki predlaga naj države članice odpravijo davčne oaze na svojem ozemlju?

Kakšne ukrepe bo sprejela Komisija za odpravo davčnih oaz, boj proti finančnim špekulacijam in brzdanje prostega pretoka kapitala, zlasti znotraj Unije?

Viviane Reding, članica Komisije. – (FR) Gospod predsednik, Komisija že vse od konca devetdesetih let prejšnjega stoletja zasleduje odločno politiko proti goljufijam, davčnim utajam in škodljivi finančni konkurenci.

Ključni element te politike je bilo spodbujanje preglednosti v davčnih sistemih in izmenjava informacij med davčnimi službami. Ta politika je bila potrjena z jasnimi izjavami G20, ki so uperjene proti nepreglednim politikam v nekaterih državah, ki jih pogosto imenujemo davčne oaze.

Komisija je konec 2008 in v začetku leta 2009 zaostila politiko na tem področju s tem, ko je predstavila dva predloga.

Prvi je namenjen spodbujanju izmenjave informacij, ko je bilo določeno v direktivi o prihrankih. Drugi predlaga, da morajo vse države članice svoje standarde za izmenjavo informacij prilagoditi tako, da bodo kar se da odprti, ter tako zagotovijo, da države članice ne bodo mogle uporabljati finančne zaupnosti kot izgovor za zavrnitev posredovanja informacij, ki ji potrebujejo druge države članice za izračun davkov za svoje državljane.

Maja 2008 se je Svet odločil, da bo to politiko dobrega fiskalnega upravljanja spodbujal tudi v tretjih državah, vključno z načeli preglednosti, izmenjavo informacij in pošteno davčno konkurenco, Komisijo pa je pozval, da v sporazume s tretjimi državami vključi določbe s tega področja.

Komisija namerava kmalu predstaviti politično pobudo, katere cilj bo izpostaviti doslednost te politike in ključne dejavnike za zagotavljanje njene uspešnosti. Zdi se mi, da izvajanje ukrepov, usklajenih na evropski ravni, predstavlja odgovor na vprašanja, ki jih je izrazil gospod Guerreiro.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Na podlagi tega, kar je bilo povedano, je videti, da se več govori, kot dela. Povedano drugače, davčne oaze in njihova odprava niso na dnevnem redu, vendar bi rad zastavil naslednje vprašanje: kako namerava Komisija odvrniti banke od tega, da ne bi poslovale iz „offshore“ središč, saj je izrazila to namero? Kakšne konkretne ukrepe namerava predlagati za boj proti finančnim špekulacijam, ki so eden glavnih vzrokov za trenutno finančno in gospodarsko krizo?

Robert Evans (PSE). – Komisarka bi vsaj nekaj morala vedeti o davčnih oazah, saj tudi Luksemburg spada v to kategorijo. Ali se ne zaveda, da to negativno vpliva na celotno načelo skupnega trga, ko se mu tovarnjaki peljejo naokrog, da bi prišli do poceni goriva?

Potem so tu še Jersey, Guernsey, otok Man – ki so v Združenem kraljestvu, vendar izven EU – Lihtenštajn, Monako, San Marino itd. Gre za majhne davčne oaze z offshore bančništvom, o katerem smo pravkar slišali, ki privabljajo bogataše. Obstajajo le zato, ker to dopušča EU.

To so njene besede: „odločna politika proti izogibanju davkom“. Če bi to bilo res, mar ne bi Komisija vključila nekaj predlogov, kako odpraviti te davčne oaze?

Viviane Reding, članica Komisije. – Če odgovorim na prvo vprašanje, Komisija je predlagala dve novi direktivi, da bi rešila te probleme, saj je finančna kriza le še jasneje opozorila nanje.

En predlog smo pripravili konec leta 2008 in drugega v začetku leta 2009, pri čemer naj bi prvi okrepil izmenjavo informacij, drugi pa zagotavljal pravico države članice do pridobivanja informacij, ne da bi se druga država članica sklicevala na bančno skrivnost.

V zvezi z drugim vprašanjem želim poudariti le to, da tovarnjaki nimajo nič skupnega z davčnimi oazami.

Drugi del

Vprašanje št. 34 predložil **Claude Moraes** (H-0048/09)

Zadeva: Internet in zločini iz sovraštva

Spodbujanje k rasnemu sovraštvu je zločin v vseh državah članicah EU. Vendar pa se v skladu z raziskavo o zločinih iz sovraštva iz leta 2008, ki jo je objavila nevladna organizacija Human Rights First, število zločinov iz sovraštva v Evropi veča, zato je zelo pomembno, da se zavemo osrednje vloge, ki jo ima pri tem internet.

Ali Komisija, kot del svojih prizadevanj za boj proti kibernetiski kriminaliteti in zagotavljanju varnejšega interneta, izvaja kakršne koli posebne ukrepe za boj proti spletnim stranem, ki spodbujajo k rasnemu sovraštvu in nasilju?

Viviane Reding, članica Komisije. – Zastavljeno vprašanje je zelo pomembno in rada bi poudarila, da Komisija strogo zavrača rasizem, ksenofobijo in vse oblike sovražnega govora, ki jih omenja poslanec. Tudi Komisija je glede tega zaskrbljena in se zaveda, da lahko imajo nekatere vsebine, ki so dostopne na internetu, zelo negativen vpliv.

Komisija se v skladu s pristojnostmi, ki izhajajo iz Pogodb, po najboljših močeh bojuje proti rasizmu, ksenofobiji in antisemitizmu na vseh medijskih platformah in ne le na internetu. Na podlagi tega je Komisija sprejela številne spodbude – zakonodajne in nezakonodajne – katerih namen je preprečevati diskriminacijske, kot tudi rasistične, ksenofobne in antisemitske govore. V prvi vrsti Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki razširja minimalne standarde glede vsebine na vse avdiovizualne in medijske storitve, to pa vključuje tudi vsebino na zahtevo, ki je na internetu. To vključuje: „prepoved spodbujanja k sovraštvu na podlagi rase, spola, vere ali narodnosti“. Poleg tega je Komisija sprejela politike, katerih namen je zmanjšati rasistične spletne vsebine. Tu bi rada izpostavila priporočilo o zaščiti mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter pravici do odgovora, kar zahteva ukrepanje proti diskriminaciji v vseh medijih.

Nedavno sprejeti okvirni sklep Sveta o boju proti nekaterim oblikam in izrazom rasizma in ksenofobije s kazensko-pravnimi sredstvi, vzpostavlja skupen pristop k rasizmu in ksenofobiji na ravni EU. Okvirni sklep je namenjen kriminalizaciji mednarodnega namernega ravnanja, kot je spodbujanje k nasilju ali sovraštvu do skupine ljudi ali osebe, ki je članica skupine, opredeljeni na podlagi rase, barve, izvora, vere, prepričanja ali nacionalne in etnične pripadnosti.

Spodbujanje k nasilju ali sovraštvu je prav tako kaznivo dejanje, v primeru javne distribucije posnetkov, slik ali drugega materiala. Države članice morajo upoštevati te določbe do 28. novembra 2010.

Poleg tega pravnega pristopa Komisija spodbuja tudi vrsto ukrepov za varnejšo uporabo interneta. Menim, da Parlament dobro pozna program Varnejši internet plus s proračunom v višini 55 milijonov EUR za obdobje 2009-2013, ki je namenjen sofinanciranju projektov s sledečimi cilji: večja ozaveščenost javnosti, uvajanje mreže kontaktnih točk za prijavljanje nezakonite in škodljive vsebine in vedenja, predvsem materiala spolnega zlorabljanja otrok, manipulacije otrok za spolne namene in kibernetkega nadlegovanja, pospeševanje samoregulativnih pobud na tem področju in vključevanje otrok v vzpostavljanje varnejšega spletnega okolja, vzpostavljanje baz znanja z novimi smernicami in uporaba spletnih tehnologij ter njihove posledice za življenje otrok.

Komisija si prizadeva za spodbujanje odgovorne uporabe medijev in interneta. V svojem sporočilu o medijski pismenosti decembra 2007 je Komisija pozvala države članice, da se zavežejo k učinkovitejšemu spodbujanju medijske pismenosti in raziskavam na tem področju. Letos bo predstavila priporočila o medijski pismenosti.

Prav tako je treba povedati, da je Svet Evrope razvil serijo mednarodnih pravno zavezujočih in nezavezujočih instrumentov v zvezi s temi vprašanji, kar prav tako kaže na to, da kibernetki prostor ni brezpravno področje in da so države članice dolžne ščititi posamezne pravice in svoboščine s svojimi nacionalnimi zakonodajami, vključno s Konvencijo o kibernetki kriminaliteti in njenem dodatnem protokolu 3.

Claude Moraes (PSE). – Komisarka, sploh ne dvomim v vašo zavezanost temu področju. Vem, da ste zadevo temeljito preučili. Vendar ali ste, glede omenjenega vprašanja o „brezpravnem področju“ kibernetke kriminalitete, prepričani, predvsem v zvezi s spodbujanjem k sovraštvu –, za katero mislim, da je zločin v vseh državah članicah –, da izvajanje okvirnega sklepa, Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah in številnih drugih instrumentov, ki ste jih omenili, dejansko preprečuje širjenje teh strani? Dokazi kažejo na to, da se vse bolj širijo. Ali mislite, da bi morali še dodatno ukrepati?

Jim Allister (NI). – Komisarka, ni hujšega zločina iz sovraštva, kot je umor in ta teden smo v mojem volilnem okrožju na Severnem Irskem imeli tri umore pripadnikov varnostnih sil iz sovraštva, ki so jih zagrešili teroristi Irske republikanske armade.

Pa vendar so se le v nekaj urah po umoru pojavile številne strani na internetu, ki so slavile te zahrbtne umore in povečevale tiste, ki so jih izvedli. Ali se poleg obravnavanja rasizma in ksenofobije Komisija osredotoča tudi na to, kako ravnati v primeru, ko internet zlorabijo teroristični paraziti?

Viviane Reding, članica Komisije. – Za zločin ni nobenega opravičila, ne glede na to, kje se je zgodil – v realnem svetu ali v digitalnem svetu – seveda pa se je veliko lažje spopasti z zločini v realnem svetu, saj so na voljo instrumenti, ki omogočajo neposredno posredovanje. Veliko bolj zapleteno je na svetovnem spletu in prav zaradi tega pripravljamo celo vrsto instrumentov, namenjenih boju proti takšnemu kriminalu.

Iz razprav s kolegom Jacquesom Barrotom vem, da policija vzpostavlja omrežje analiz, namenjenih boju proti spletnim zločinom in da imajo vse več uspehov pri lovljenju zločincev. Vendar je ustvarjenih tudi vedno več strani. Sama sem s programom Varnejši internet v zvezi s tem poskušala doseči nekaj drugega. To je dati ljudem – predvsem pa mladim ljudem –, ki uporabljajo internet, znanje, kaj narediti, kadar naletijo na negativno vsebino. Na primer – tu ne govorimo nujno le o kriminalu, ampak tudi o kibernetnem nadlegovanju, ki lahko postane za mladostnike zelo grozno –, da obstaja poseben gumb za prijavo, s katerim lahko zaprosijo za pomoč.

Proti kriminalcem se poskušamo boriti z različnimi sredstvi, s pomočjo policije, z osveščanjem učiteljev, staršev in otrok, da lahko sami sprejmejo odločitev ali da to prijavijo in seveda s programi za povečevanje medijske pismenosti, za katere si osebno želim, da bi jih bilo v državah članicah več. Naslednji generaciji moramo dati orodja, s katerimi bo lahko našla rešitve in se zoperstavila, saj lahko drugače pride do težav z internetom in lahko se zgodi, da starši svojim otrokom na primer ne bodo več pustili uporabljati interneta, kar pa vsekakor ne bi bila prava rešitev. Želimo, da pozitivna stran interneta uspeva, negativno stran pa je treba onemogočiti.

Če se sedaj dotaknem vprašanja glede umora, ki ga je zastavil poslanec. Zelo grozno je, da se je kaj takega zgodilo in verjamem, da lahko policija in varnostne službe v sklopu svojih aktivnosti to preprečijo. Na ta orodja seveda ni mogoče gledati na nekaj, kar bi bilo mogoče uporabiti za reševanje vseh problemov družbe, vendar pa v primeru zločina vsekakor ni časa za razprave. Proti zločinom se je treba boriti in to zelo odločno.

Predsednik. – Vprašanje št. 35 predložil **Eoin Ryan** (H-0055/09)

Zadeva: Informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) ter informacijska družba

Komisija je postavila razvoj IKT in informacijske družbe, ki lahko zelo ugodno vpliva na evropsko gospodarstvo in družbo, v samo središče svojih programov. Kako pa bo Komisija zagotovila, da nekateri deli evropske družbe – kot so starejši ljudje in ljudje z nizkimi dohodki – v tem procesu ne bodo zapostavljeni ali popolnoma pozabljeni?

Viviane Reding, članica Komisije. – Informacijske in komunikacijske tehnologije so lahko starejšim ljudem v veliko pomoč. To je zelo lahko trditi in malo težje izvesti, saj lahko govorimo o pravem digitalnem razkoraku. Uporabe orodij IKT niso vajeni ravno ti ljudje, ki jih nujno potrebujejo, saj jih še nikoli v svojem življenju niso uporabljali. Na primer le 15 % starejših ljudi uporablja internet. Prav zaradi tega moramo razviti celotno politiko, s katero bo mogoče odpraviti ovire, saj bomo potrebovali IKT, da bi lahko starejši ljudje dlje časa ostali aktivni in produktivni, da bi še naprej sodelovali v družbi z večjim številom dostopnih spletnih storitev in da bi dlje časa lahko uživali v kvalitetnejšem in bolj zdravem življenju.

Prav zaradi tega je Komisija v letu 2007 predstavila akcijski načrt za prijetno staranje v informacijski družbi z zelo konkretnimi ukrepi.

Prvi ukrep vključuje raziskave in inovacije, s katerimi bo mogoče razviti in preskusiti tehnologije za socialno varstvo in samostojno življenje starejših oseb. Pohvaliti moramo naše industrije, saj so prek teh razvojnih programov razvile najrazličnejše mehanizme, storitve in proizvode, ki pomagajo starejšim ljudem, da dlje časa ostanejo na svojih domovih.

Drugi ukrep je namenjen povečanju ozaveščenosti glede ugodnosti med uporabniki in javnimi organi z vzpostavitev najboljših praks internetnega portala in programov evropskega nagrajevanja za pametne domove – na primer aplikacije za samostojno življenje.

Tretji je zmanjšati razdrobljenost pristopov pri razvoju teh tehnologij v Evropi.

V letu 2008 je Komisija sprejela dve drugi pobudi.

Prva je bila nov skupni program za zagotavljanje podpore skupni raziskavi z državami članicami na področju podpore iz okolja pri samostojnem življenju: gre za tehnologije namenjene uporabi doma in mobilnosti, ki starejšim uporabnikom pomagajo pri vsakodnevnem življenju in zagotavljajo socialno varstvo.

Druga je bila novo sporočilo o e-dostopnosti, ki pospešuje uporabo blaga in storitev IKT pri starejših ljudeh in invalidih in vabi države članice, da izvedejo potrebne korake za izboljšanje dostopnosti javnih spletnih strani.

V skladu s temi ukrepi bo EU, skupaj z državami članicami in zasebnim sektorjem, v obdobju do leta 2013 vložila več kot 1 milijardo EUR v raziskave in inovacije, namenjene starajoči se družbi.

Ta problem obravnavamo zelo resno in verjamemo, da lahko izboljšamo življenje v starajoči se družbi.

Glede problema uporabnikov z nizkimi dohodki, bi se rada najprej dotaknila drugega paketa uredbe o gostovanju, ki jo je včeraj zvečer Parlament sprejel na odboru ITRA. Eden izmed elementov tega paketa je znižati cene uporabe mobilnih telefonov, stacionarnih telefonov, interneta itd.

Komisija je prav tako pripravila pregled potrošniškega trga, ki potrošnikom omogoča, da spremljajo rezultate na trgu. Dokaz na tabli nam pomaga, da lahko bolje upoštevamo interese potrošnikov.

Tudi novi predlogi, ki so pred Parlamentom glede ponovnega pregleda telekomunikacijskega trga, so namenjeni krejitvi pravic strank in uporabnikov z namenom izboljšanja dostopnosti in spodbujanja vključujoče družbe.

Predlagano je bilo na primer, da bi spremenili nekatere določbe ter s tem bolj upoštevali potrebe starejših in tistih s posebnimi potrebami, to pa morajo biti tudi splošni cilji, na podlagi katerih temeljijo dejavnosti nacionalnih regulativnih organov.

Eoin Ryan (UEN). – Rad bi se zahvalil komisarki. Niti v sanjah nisem podvomil v to, da si Komisija močno prizadeva na področju informacij IT. Spremljate lahko veliko dela, ki ga opravlja. Nedavno sem začel sodelovati na strani „Twitter“ in povedati moram, da sem zelo presenečen in navdušen nad tem, koliko je tam informacij iz Evropske unije. Vsebuje ogromno količino podatkov in v zvezi s tem želim Komisijo pohvaliti.

Vendar imamo še vedno težave z ljudmi iz prikrajšanih območij in starejšimi ljudmi, ki uporabljajo in dostopajo do interneta in novih tehnologij. To se nenehno spreminja, vendar nam je dana možnost, lahko rečemo tudi izziv, v obdobju do volitev v juniju in vprašal bi vas, ali mislite kaj ukreniti, da bi privabili čim več ljudi k sodelovanju na internetu in spodbujanju junijskih volitev v Evropski uniji.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rada bi vam čestitala za vse, kar počnete za otroke in internet, kot tudi za odločitev, da bi bila do leta 2010 zagotovljena 100 % širokopasovna pokritost.

Povedati želim, da v Romuniji starejši ljudje in starši poceni in učinkovito komunicirajo prek interneta z otroki, ki so odšli v tujino; lahko jih vidijo in slišijo. Vseeno pa vas želim vprašati, kako si prizadevate za razvoj spletnih storitev. Pri tem imam v mislih infrastrukturo javnih ključev.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, industrije proizvajajo opremo, ki je zelo primerna za najrazličnejše namene informacijske družbe, tudi za starejše ljudi in invalide. Skoraj vsi mobilni telefoni, gumbi za klic v sili in podobne naprave pa so zelo dragi.

Ali lahko Komisija naredi kaj v zvezi s tem? Prodaja enostavne tehnologije po visokih cenah ni zelo uporabnikom prijazna.

Viviane Reding, članica Komisije. – Najprej internet in volitve. Gre za vprašanje, ki se nanaša na tiste, ki podpirajo volitve, poslance EP in kandidate in v zvezi s katerim bi morali razviti boljšo komunikacijo s svojimi državljani. V zadnjih letih je bilo s pomočjo Evropskega parlamenta izvedenih toliko pozitivnih akcij, da jih ne bi smelo biti preveč težko predstaviti državljanom.

Če na primer pogledam le primere e-vključenosti na Irskem, vam lahko dam seznam tistih, ki so bile izvedene v praksi na ozemlju Irske z irskimi podjetji, raziskovalnimi centri in nevladnimi organizacijami. Zelo zanimivo bo, celo za poslance EP same, pojasniti, kaj vse se počne s pomočjo evropskega proračuna za namene izboljšanja življenja državljanov.

Drugo vprašanje se je nanašalo na mlade in starejše ljudi in kako bi lahko boljše komunicirali. Povem vam lahko, da je moja mati, ki ni nikoli uporabljala prenosnega telefona, kupila enega samo zaradi tega, da bi lahko komunicirala s svojimi vnuki, saj se zaveda, da je to edini način, da jo lahko pokličejo. Zelo je razburjena, če ne kličejo dovolj pogosto. Prav tako sem srečala veliko starejših ljudi, ki so začeli uporabljati internet samo zaradi programa Skype, ker so njihovi otroci ali vnuki v tujini in si želijo govoriti z njimi.

Prav zaradi tega poskušamo pripraviti ukrepe za vzpostavitev pravega notranjega trga komunikacij v Evropi, da bo ta komunikacija lahko hitra in ne preveč draga.

S tem se navezujem na tretje vprašanje: kako pa je s ceno komunikacij? Deluje veliko storitev, ki znižujejo ceno komunikacij. Res je, da so storitve ali izdelki, ki so posebej prilagojeni za starejšo generacijo predvsem na domačem trgu, saj trg še ni dovolj razvit in so še vedno predragi.

Obstaja le ena rešitev in ta je razvoj trga, saj če bo na tisoče starejših ljudi začelo uporabljati te storitve, te instrumente, bodo tudi cene postale dostopnejše. Zato moramo izboljšati ozaveščenost in spodbuditi uporabo tega blaga in storitev IKT, za katere verjamem, da bodo del rešitve problemov starajoče družbe.

Predsednik. – Vprašanje št. 36 predložil **Gay Mitchell** (H-0065/09)

Zadeva: Nadzor nad internetom

Opazil sem, da je internet postal varno zatočišče za rasiste in druge skrajneže, kjer lahko izražajo svoja stališča.

Ali se Komisija tega zaveda in kakšne ukrepe načrtuje na tem področju?

Za vprašanji št. 37 in 40 bodo pripravljene pisni odgovori.

Viviane Reding, članica Komisije. – Vprašanje, ki ga je postavil spoštovani poslanec, ni novo, kar kaže na to, da je eno tistih, ki je evropskim poslancem zelo pri srcu.

Ponovila bom odgovor, ki sem ga dala na vprašanja gospoda Moraesa v zvezi z internetom in zločini iz sovraštva, Luce Romagnolija glede vsebine in uporabe blogov in Roberta Kilroya-Silka o rasizmu in nasilju na socialnih spletnih straneh. Lahko vam povem, da ne samo, da so bila ta vprašanja postavljena, ampak Komisija tudi ukrepa na tem področju.

Če omenim samo socialne spletne strani, pred nekaj tedni so za mizo sedli ponudniki socialnih spletnih strani in podpisali kodeks ravnanja, ki bo v pomoč otrokom in mladostnikom v boju proti negativnim vsebinam na teh spletnih straneh.

Kot veste, Komisija ostro zavrača vse rasistične in ksenofobične poglede, ki se sporočajo prek interneta, skupaj z vsemi vrstami sovražnega govora, ki jih je v svojem vprašanju navedel cenjeni poslanec. Kot je to na spletu običajno, je slika polna nasprotij. Na spletu je najslabše tesno povezano z najboljšim: po eni strani nudi neizmerne priložnosti razširjanja in prejemanja dragocenih ciljnih informacij za boljšo socialno kohezijo; po drugi pa je idealen forum za stereotipe, predsodke, drugačne poglede in celo nevarne vsebine, kot je bilo omenjeno v vprašanju.

Nevarnost je naslednja: ali naj država blokira dostop do spletnih strani ali filtrira rezultate iskalnikov? Avtoritarne države to že počnejo. V demokratičnih državah, kot so države članice EU so omejitve svobode govora izjeme, ki jih ureja pravni red.

Treba je omeniti, da je Svet Evrope razvil serijo mednarodnih pravno zavezujočih instrumentov, ki neposredno in posredno zadevajo internet. Ti podpirajo prepričanje, da kibernetski prostor ni brezpravno področje temveč področje, ki je pravno urejeno. Naj spomnim na Konvencijo o kibernetski kriminaliteti in njenem dodatnem protokolu.

Komisija je sprejela tudi politike, katerih namen je zmanjšati rasistične spletne vsebine, namreč priporočilo o zaščiti mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter pravici do odgovora, kar zahteva ukrepanje proti diskriminaciji v vseh medijih.

Opozorila bi rada tudi na okvirni sklep o boju proti določenim oblikam izražanja rasizma in ksenofobije, katerega namen je kriminalizacija namernega ravnanja, kot je spodbujanje k nasilju ali sovraštvo do skupine ljudi ali osebi, ki je članica takšne skupine. V primeru javne distribucije posnetkov, slik ali drugega materiala gre za kaznivo dejanje in države članice morajo upoštevati določbe okvirnega sklepa do 28. novembra 2010.

Naj še poudarim, da evropska zakonodaja že prepoveduje razširjanje sovraštva na podlagi spola, rase, vere ali narodnosti v televizijskih oddajah in spletni televiziji.

Imamo torej vrsto mehanizmov, celo serijo zakonov in ukrepov za izvajanje teh zakonov. Ampak, kot je to običajno za negativne vsebine – bodisi pri tradicionalnih medijih ali internetu -, se te vedno pojavijo hitreje, kot lahko to preprečimo.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Komisarki bi se zahvalil za ta odgovor. Pred nekaj dnevi so Severnem Irskem ubili dva vojaka in policist, in sicer, kot se je izrazi nek drug poslanec, ljudje, ki si na skrivaj lastijo pravico, da takšne stvari počnejo na podlagi netolerantnosti in zlobe ter – da – rasizma in ksenofobije. Taki ljudje, in njim podobni, uporabljajo internet za rekrutiranje in širjenje svojih zlobnih besed in dejanj.

Popolnoma jasno je, da bi bilo veliko lažje izslediti ljudi, če bi bila pravila za vstop v klepetalnice zaostrena, že s tem, da na primer ne bi bila dovoljena uporaba storitve Hotmail – priznam, da ne vem veliko o njej, le to, da je enostavna za uporabo – in bi namesto tega vztrajali pri uporabi sledljivega naslova elektronske pošte, saj tako ljudje, ki takšne stvari počnejo, tega ne bi mogli početi javno. Komisarko prosim, naj uporabi vso svojo moč in še naprej deluje na tem področju, saj je povsem nesprejemljivo, da se internet uporablja za rasizem in ksenofobijo.

Viviane Reding, članica Komisije. – Zločin je zločin, ne glede na to, kje se zgodi, zato moramo imeti ustrezne instrumente za boj proti kriminalu na internetu. Skupaj s kolegom Jacquesom Barrotom bomo razvili te instrumente tako, da bodo postali močnejši in se bodo uporabljali na učinkovitejši način. Problem interneta je seveda ta, da ni omejen z nacionalnimi mejami, zaradi česar je treba okrepiti sodelovanje med policijo in silami, ki se borijo proti terorizmu in mednarodnemu kriminalu. V zadnjih letih smo videli zelo dobre rezultate sodelovanja teh sil. Upam in prepričan sem, da se bo to sodelovanje nadaljevalo.

Predsednik. Vprašanje št. 41 predložil **Bernd Posselt** (H-0061/09)

Zadeva: Status države kandidatke za Srbijo

Razprava o odobritvi statusa države kandidatke za članstvo v EU Srbiji se nadaljuje. Ali pri tem ni tveganja, da bi Srbija postala država kandidatka ali celo država članica pred Republiko Kosovom, saj bi lahko Beograd to prednost izkoristil za blokado nadaljnjih pristopnih pogajanj ali celo vzpostavitev kakršnih koli odnosov med Republiko Kosovom in EU?

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Perspektiva pridružitve Srbije k Evropski uniji je odvisna od tega, ali bo ta država izpolnila kopenhavska pristopna merila in pogoje, opredeljene kot del stabilizacijsko-pridružitvenega procesa, vključno s pogoji glede popolnega sodelovanja z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo.

Vendar pa Srbija ni država kandidatka in še ni zaprosila za pridružitev Evropski uniji. Zato ne morem izdati mnenja o tem, kaj bi se lahko zgodilo v prihodnje in o dejanjih, ki bi jih Srbija lahko ali ne storila glede Kosova.

Če bo Srbija zaprosila za pristop, bo Evropska unija na podlagi zahtevka Sveta pripravila osnutek mnenja na podlagi sprejetih objektivnih meril, ki veljajo za vse države, ki zaprosijo za pridružitev k EU. Nato pa bo Evropski svet odločil, ali ji bo dodelil status države kandidatke ali ne.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod Predsednik, komisar, osebno vas zelo cenim, zato obžalujem dejstvo, da komisarja Rehna ni tukaj, saj niti približno nisem zadovoljen z odgovorom. To bi si lahko tudi sam stiskal z interneta.

Kar naravnost bom povedal, kam sem meril s svojim vprašanjem. S Srbijo potekajo pogajanja o stabilizacijskem sporazumu, ki je trenutno v pripravi. Komisijo želim opozoriti na nevarnost, da bi lahko Srbija blokirala Kosovo tukaj, kot tudi v ZN in Svetu Evrope. Moje vprašanje pa je, kako bomo preprečili podobno blokado, kot je trenutna blokada Hrvaške s strani Slovenije.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Kot sem v svojem odgovoru že povedal, ne želim na noben način predvidevati možnih dejanj v prihodnosti. Srbija je trenutno na točki, ko še ni vložila prošnje za pridružitev Evropski uniji. Poglejmo kaj se bo zgodilo v prihodnosti.

Torej, kot sem rekel, ne špekulirajmo o hipotetičnih situacijah v prihodnosti.

Predsednik. – Vprašanje št. 42 predložila **Sarah Ludford** (H-0072/09)

Zadeva: Pristop Srbije k Evropski uniji

Ali bo Evropska komisija izrecno in trdno priporočila ustavitev vseh nadaljnjih pogajanj o pristopu Srbije k Evropski uniji, če dva preostala ubežnika MKSJ, Ratko Mladić in Goran Hadžić, ne bosta izročena Hagu?

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Pristop Srbije k Evropski uniji je odvisen od tega, ali bo Srbija izpolnila politične pogoje in v celoti sodelovala z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo, hkrati pa izpolnila vse druge obveznosti, ki so pogoj za vključitev v EU.

Komisija s tega vidika deli zaključke Sveta iz aprila 2008, da je bistveni element stabilizacijsko-pridružitvenega procesa popolno sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo, vključno z intenzivnimi prizadevanji za aretacijo in izročitev obtožencev.

S tega vidika je ocena, ki jo je opravil glavni tožilec MKS Serge Brammertz še posebej pomembna. Z njim smo vzpostavili tesno in trajno sodelovanje. Nadalje pa je komisar Rehn izkoristil vsako priložnost, da je srbske oblasti pozval k izvajanju vseh priporočil glavnega tožilca iz poročila, objavljenega decembra 2008 in poslanega Varnostnemu svetu ZN.

To je najzanesljivejši način, da bo lahko Srbija popolnoma sodelovala z Mednarodnim kazenskim sodiščem in napredovala na področju izpolnjevanja želje, da bi postala država članica Evropske unije.

Sarah Ludford (ALDE). Močno podpiram napredek Srbije, kot tudi drugih delov Zahodnega Balkana pri pridruževanju k EU, kot bivša članica ustrezne delegacije Evropskega parlamenta.

Problem je v tem, da ko govorimo, da je pridruževanje Srbije odvisno od popolnega sodelovanja z MKSJ, se pojavi vprašanje, kdaj bomo začeli zares uporabljati to merilo.

Res b želela poskusiti zagotovilo komisarja, da ne bo nobenih nadaljnjih pogajanj v naslednjih nekaj tednih, če ubežniki ne bodo izročeni.

Ali mi lahko tudi zagotovi, da ne bo nobenega napredka v odnosih s Hrvaško, dokler MKSJ ne bo prepričano, da obstaja popolno sodelovanje na področju dokazov in prič glede hrvaških povablencev?

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi podprl vprašanje gospe Ludford. Komisar je pravilno ugotovil, da je to kriterij za Srbijo. Tisto, česar pa ni povedal, je, ali Srbija izpolnjuje to merilo. Zanima me odgovor. Ali Srbija izpolnjuje merilo popolnega sodelovanja? Vemo, da Hrvaška ga.

Leonard Orban, član Komisije. – Zavedate se, da v Svetu obstajajo različna mnenja glede tega vprašanja in veste tudi, da ni enotnosti glede stališča Sveta v tej zadevi. Torej, kot sem že dejal, se mi v Komisiji popolnoma strinjamo z mnenjem Sveta – pri tem imam v mislih sklepe Sveta iz aprila 2008 – da je sodelovanje s Sodiščem bistveno za napredek procesa.

Predsednik. – Za vprašanja št. 43 in 44 bodo pripravljene pisni odgovori.

Predsednik. – Vprašanje št. 45 predložil **Yiannakis Matsis (H-0095/09)**

Zadeva: Nezakonita prilastitev lastnine grških Ciprcanov, ki jo je finančno podprla Turčija

Na podlagi javnih navedb bivše ciprske zunanje ministrice Erato Markoulli poteka obsežna nezakonita prilastitev lastnine grških Ciprcanov na polotoku Karpas na zasedenem območju Cipra, ki jo je finančno podprla Turčija.

Očitno je gospa Markoulli za to zadevo izvedela v okviru pogajanj za rešitev ciprskega vprašanja, v katerih sodeluje, kot tudi na podlagi drugih informacij. Turčija, ki je zaprosila za pridružitve k EU, hkrati pa zaseda ozemlje Republike Ciper, države članice EU, organizira nezakonito prilastitev lastnine evropskih državljanov, s čimer krši mednarodno zakonodajo in človekove pravice, skupaj z načeli in vrednotami EU.

Kako Komisija gleda na takšno politiko Turčije? Ali je to sprejemljivo za državo, ki prosi za članstvo v EU? Ali namerava Komisija sprejeti ukrepe proti Turčiji in če da, kakšne ukrepe v odgovor na nezakonito prilastitev lastnine grških Ciprcanov na zasedenem območju Cipra?

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Komisija se zaveda uporabe lastnine grških Ciprcanov na severnem delu Cipra. Komisija se zaveda problema, ki se je še stopnjeval, ko se je Ciper 1. maja 2004 pridružil Evropski uniji in je prav tako zaskrbljena kot spoštovani poslanec Evropskega parlamenta.

Glede posebnih primerov, na katere se sklicuje spoštovani poslanec Parlamenta, Komisija nima nobenih podatkov in zato ne more dati komentarjev.

Evropska komisija potrjuje svojo zavezo, da bo podprla prizadevanja vodij skupnosti grških Ciprcanov in turških Ciprcanov pri iskanju skupne rešitve ciprskega problema pod okriljem Združenih narodov. Takšen dogovor bi pomagal rešiti probleme glede lastnine na otoku, ki jo omenja spoštovani poslanec Evropskega parlamenta.

Yiannakis Matsis (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, sam sem ciprski poslanec in podpiram vstop Turčije v Evropo že od dni predsednika Ozala pa vse do danes.

V četrti državni pritožbi je Sodišče za človekove pravice razsodilo, da je Turčija odgovorna za nezakonito prilastitev lastnine grških Ciprcanov. Kaj lahko dolgoročno storimo? Kako naj leto za letom prenašamo to situacijo? Ali obstajajo prvorazredne in drugorazredne človekove pravice in ali je pritožba odvisna od velikosti države?

Leonard Orban, član Komisije. – Komisija že ves čas spodbuja Turčijo, naj izvrši vse sklepe Evropskega sodišča za človekove pravice. O tej temi bomo razpravljali tudi na jutrišnjem plenarnem zasedanju.

Predsednik. – Vprašanje št. 46 predložil **Vural Öger (H-0106/09)**

Zadeva: Odprtje poglavja o energiji v pristopnih pogajanjih s Turčijo

Nedavna plinska kriza med Rusijo in Ukrajino je ponovno pokazala pomembnost raznolikosti energetskih virov EU in poti oskrbe z energijo. Turčija je strateška tranzitna država in je tudi s tega vidika bistvenega pomena za energetsko varnost Evrope. Zato je še pomembneje, da se pogajanja med EU in Turčijo glede poglavja o energiji nadaljujejo neovirano in jih ne blokirajo določene države članice iz političnih razlogov.

Ali je Komisija sprejela ukrepe za zagotovitev, da se to pogajalsko poglavje odpre? Ali lahko navede časovni okvir? Katera je najresnejša ovira za odprtje celotnega pogajalskega poglavja o energiji?

Za vprašanje št. 47 in 48 bodo pripravljeni pisni odgovori.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Evropska komisija meni, da je Turčija pripravljena na začetek pogajanj o energetskem poglavju in je zato priporočila, da se to poglavje odpre spomladi 2007. Naše stališče o tej zadevi se ni spremenilo.

Vendar pa je za odprtje poglavja potrebna soglasna odobritev vseh držav članic, kar se doslej še ni zgodilo. V kontekstu nedavne energetske krize se popolnoma strinjamo z vami, da bi bilo tako za interese Turčije kot tudi EU bolje, če bi tesno sodelovali pri usklajevanju turške zakonodaje z zakonodajo Skupnosti na energetskem področju.

Začetek pogajanj v na področju energije bi bistveno pripomogel k doseganju tega cilja.

Vural Öger (PSE). – (DE) Ali bo torej Komisija sprejela ukrepe za zagotovitev odprtja tega poglavja ali bomo morali enostavno čakati, da se bodo strinjale vse države? Ali Komisija nima vpliva na države članice?

Leonard Orban, član Komisije. – Takšna so pravila. Komisija je predlagala, sedaj pa mora Svet soglasno odločiti, ali je poglavje odprto ali ne.

Takšni so postopki. Postopke moramo upoštevati.

Predsednik. – Vprašanje št. 49 predložila **Marian Harkin (H-0041/09)**

Zadeva: Podpora trgu

V začetku januarja se je Komisija zavezala, da bo uvedla nove ukrepe v podporo sektorju mleka in dohodkom proizvajalcev po vsej Evropi in s tem poskušala odpraviti nekatere negativne učinke trenutne gospodarske krize na sektor mleka. Ali Komisija namerava sprejeti podobne zaveze v podporo drugih kmetijskih sektorjev in proizvajalcev, na katere prav tako negativno vpliva trenutna gospodarska kriza?

Vprašanje št. 51 predložil **Seán Ó Neachtain (H-0053/09)**

Zadeva: Sektor mleka v Evropski uniji

Komisija je sprejela ukrepe za pomoč sektorju mleka. Komisija bo ponovno uvedla izvozna nadomestila za maslo, posneto mleko v prahu (SMP), polnomastno mleko v prahu in sir. Poleg tega bo Komisija kupila več kot določene količine masla in SMP, če bo to potrebno zaradi situacije na trgu. Ali Komisija meni, da bodo ti ukrepi zadostni za ustavitev spirale padajočih cen v EU, in zlasti v irskem sektorju mleka?

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Dve vprašanji gospe Harkin in gospoda Ó Neachtaina se dotikata iste teme. Hvala, ker ste mi dali priložnost, da nanju odgovorim skupaj.

Z veseljem ugotavljam, da je Komisija nedavno sprejela številne ukrepe v sektorju mleka, s čimer je poskusila ustaviti padajoče cene.

Zasebna skladišča smo že uvedli prej, kot je običajno. Začeli smo z intervencijskim sistemom, s katerim upamo, da bomo lahko stabilizirali cene masla in posnetega mleka v prahu, saj bo ta intervencijski sistem zagotovo odstranil velike količine s trga.

Sprva smo se odločili za 30 000 t masla in 109 000 t praha, vendar pa sem pred kratkim povedala, da bomo te količine lahko povečali z odprtjem razpisa.

Prav tako so bila pred kratkim dodatno olajšana izvozna nadomestila. Vidimo lahko, da se soočamo s precejšnjim padcem svetovnih tržnih cen, čeprav Evropa ni povečala svoje proizvodnje kljub 2-odstotnem povečanju mlečnih kvot, za katere smo se dogovorili aprila lani.

Zato lahko tistim, ki trdijo, da je padec cen posledica povečanja kvote, povem, da to ni res, saj lahko vidimo, da se proizvodnja kljub 2-odstotnemu povečanju kvot ni povečala, ampak je celo na nižji ravni kot prej.

Z uvedbo izvoznih nadomestil pa bi morali zagotoviti situacijo, v kateri bi bilo mogoče izboljšati možnosti za prisotnost mlečnih proizvajalcev iz Evropske unije na svetovnem trgu. Hkrati pa lahko to tudi odpravi neravnovesje na trgu mlečnih izdelkov.

V odgovor na konkretno vprašanje gospoda Ó Neachtaina bo imel irski sektor mleka z relativno velikim deležem mleka, predelanega v maslo in posneto mleko v prahu in relativno velikim deležem izvoza izven Evropske unije, koristi predvsem od ukrepov, ki jih sprejme Komisija.

Obljubim vam lahko, da podrobno spremljamo situacijo na trgu mleka. Na to jasno kaže tudi dejstvo, da smo pred dvema tednoma dejansko povišali izvozna nadomestila v sektorju mleka in bomo pripravljeni sprejeti vse potrebne ukrepe.

Seveda pa je ta sektor odgovoren tudi za prilagajanje proizvodnje povpraševanju, da bi poskusili ponovno vzpostaviti dobičkonosnost, gospa Harkin pa želi vedeti, če ima Komisija podobne načrte tudi za druge sektorje.

Menim, da se vprašanje nanaša na nadomestila za sektor reje prašičev. Vendar pa moram povedati, da po mojem mnenju trenutno ni podlage, ki bi opravičevala izvozna nadomestila v sektorju reje prašičev, saj vidimo, da število brijih svinj in mladih pujskov zmanjšuje. Zaradi tega se bo vnos na evropski trg zmanjšal in zato upamo, da bo rezultat tega višje cene.

Upoštevati moramo tudi dejstvo, da je situacija v proizvodnji svinjskega mesa popolnoma drugačna v primerjavi s koncem leta 2007, saj so danes vhodne cene krmil in cene energije bistveno nižje kot takrat, ko smo uvedli izvozna nadomestila za sektor reje prašičev.

Zaupajte mi, prosim, da bomo situacijo skrbno spremljali. Ne podcenjujem težav v sektorju mleka. Situacije, kot jo imamo danes, nismo imeli že več desetletij.

Marian Harkin (ALDE). - Hvala za vaš zelo podroben odgovor, komisarka. Govorili ste o ukrepih, ki ste jih sprejeli za zaustavitev spirale padajočih cen. Kot se dobro zavedate so cene mleka trenutno pod proizvodnimi cenami. Številni proizvajalci mleka se komaj obdržijo na površju.

Vesela sem, ko slišim, da ste pripravljeni sprejeti potrebne ukrepe. Ali to pomeni, da ste pripravljeni razširiti uporabo nekaterih upravljaljskih orodij v mlečni industriji, ki jih imate na voljo, kot so izvozna nadomestila, pomoč zasebnim skladiščem in intervencija?

Vesela bi bila, če bi mi to pojasnili, prosim.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Gospod predsednik, tudi jaz bi se želel zahvaliti komisarki za njen izčrpen odgovor. Vendar pa, kot dobro ve, imajo proizvajalci mleka hude težave. Strošek proizvodnje mleka je večji kot cena, po kateri se prodaja.

Sprejemam vaše stališče glede Irske, vendar, ali lahko v tem trenutku zagotovite, da bo sprejeta politika – intervencijska politika -, ki bo zagotavljala dvig cen? Kmetje ne morejo več proizvajati mleka pod trenutnimi pogoji.

Jim Allister (NI). – Komisarka, kakšne obveze ima Komisija in kako močno si prizadeva, da bi zagotovila konec težav na trgu z mlekom in mlečnimi proizvodi. Ali ne obstaja nevarnost, da bo zaradi delnih postopnih

ukrepov trajalo še dlje, da si trg opomore? Čeprav nam primanjkuje ravno časa. Ali ni že čas, da se opogumimo glede izvoznih nadomestil? Komisar, naša industrija počasi umira.

Jim Higgins (PPE-DE). – Rad bi se zahvalil komisarju in še posebej pozdravil vašo odločitev v zvezi s ponovno uvedbo intervencije, kot kratkoročnega ukrepa samo zaradi kriznih razmer.

Ali se komisarka ne strinja, da imamo štiri probleme: prvič, menjalni tečaj med evrom in britanskim funtom; drugič, zmanjšanje obsega proizvodnje, ki je posledica škandala z melaminom v Aziji in na Kitajskem; tretjič, 3 % povečanje proizvodnje v Združenih državah Amerike in nenazadnje, naša stara sovražnica, Brazilija? Ali ne bi bilo dobro, če bi nenehno spremljali svetovne smernice, da bi lahko v takšnih okoliščinah imeli že pripravljene odgovore na težave?

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Jasno sem poudarila, da sem pripravljena uporabiti vsa upravljavska orodja, ki so nam na voljo. Vendar smo omejeni in zelo pomembno je, da zaradi odločitev, ki jih bomo sprejeli, ne bodo na koncu razmere še slabše. Upoštevati moramo dejstvo, da je intervencija dober – in zelo vesela sem, ker sem to slišala – kratkoročen ukrep. To pa zaradi tega ker se ga moramo, ne bom ravno rekla, znebiti, ampak mora veljati za trg v kasnejši fazi, kar le podaljšuje težave, vseeno pa ga ne moremo kar zavreči.

Kot sem prej že povedala, smo svojo zavezanost pokazali s povečanjem izvoznih nadomestil za maslo in mleko v prahu pred desetimi dnevi, sedaj pa spremljamo trg.

V zvezi z nadomestili se zdi, da je veliko kmetovalcev, ki proizvajajo mleko, že pozabilo, da so bili v skladu z reformo 2003 že deležni nadomestil prek neposrednega plačila in da je sedaj znesek, ki kot tak ni povezan s kravo molznico, ampak se izračunava na podlagi pretekle proizvodnje med leti 2000 in 2002, že vključen v neposredno plačilo.

Nekatere kmetovalce moram včasih spomniti tudi na to, da je bilo to nadomestilo že izvedeno. Zavedam se, da to ni zadovoljiv odgovor v teh težkih razmerah, vendar so bile upoštevane.

V času zelenega tedna v Berlinu, v začetku januarja, sem zelo jasno povedala, da sem pripravljena porabiti nekaj neporabljenega denarja v proračunu 2009, Komisija pa je pripravila predlog o porabi 1,5 milijarde EUR v letu 2009 za zapolnitev vrzeli, ki je nastala zaradi tega, ker bo zdravstven pregled stopil v veljavo šele 1. januarja 2010, ko bo začel veljati paket, namenjen premagovanju novih izzivov.

Odgovora na vprašanje ali države članice želijo porabiti 1,5 milijarde EUR vam jaz ne morem dati, ampak se boste morali obrniti na voditelje držav in finančne ministre, prav tako upam, da bo mogoče z lobiranjem poslancev v Evropskem parlamentu pri svojih nacionalnih vladah najti rešitev.

Popolnoma se strinjam s tremi razlogi za nastale razmere. Za Irsko izvoz v Združeno kraljestvo z menjalnim tečajem, ki še bolj otežuje življenje, predstavlja velike neugodnosti, predvsem za irske kmetovalce. Ne podcenjujem posledic škandala na Kitajskem, saj lahko nekateri ljudje postanejo veliko previdnejši glede mlečnih izdelkov, ki jih uživajo.

Povečanje na svetovnem trgu ne prihaja izključno iz Združenih držav Amerike. Bili smo priča znatnemu povečanju na Novi Zelandiji in to je preplavilo svetovni trg z že prej omenjenimi posledicami. Upam, da se bo na splošno proizvodnja na svetovnem trgu zmanjšala, saj gre za splošen problem, ki ne vpliva le na evropske proizvajalce mleka. V tem trenutku je le težko kaj zaslužiti v sektorju mleka in mlečnih proizvodov. Zato bomo uporabili vsa razpoložljiva orodja na ustrezen in uravnotežen način.

Predsednik. – Vprašanje št. 50 predložil **Liam Aylward (H-0051/09)**

Zadeva: Označevanje proizvodov iz ovčjega mesa

Trenutno ni nobene posebne zakonodaje EU, ki bi se nanašala na vprašanje označevanja porekla v sektorju ovčjega mesa. Zaradi tega se v EU uporabljajo številne različne tehnike označevanja ovčjih proizvodov iz ovčjega mesa.

Ali Komisija razmišlja o uvedbi uredbe EU za označevanje proizvodov iz ovčjega mesa, kar bi potrošnikom omogočilo razlikovanje med proizvodi iz EU in tistimi iz tretjih držav?

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Popolnoma prepričana sem, da so lahko evropski kmetovalci ponosni na svoje standarde in da Komisija podpira vse pobude, ki so kmetovalcem v pomoč, nenazadnje tudi v živinorejskem sektorju, pri komunikaciji s potrošniki glede porekla izdelkov.

Kot navaja poslanec, trenutno ni nobene posebne zakonodaje EU, ki bi se nanašala na vprašanje označevanja porekla v sektorju ovčjega mesa.

Seveda splošna pravila notranjega trga glede označevanja in oglaševanja živil veljajo tudi za ovčje meso. Ta pravila zahtevajo obvezno označevanje porekla v primerih, ko bi lahko bili potrošniki zavedeni glede resničnega porekla ali države, iz katere živila prihajajo.

Komisija ni mnenja, da bi obstajal splošen problem v zvezi z zavajanjem potrošnikov glede porekla ovčjega mesta. Zaradi tega nedavni predlog komisije glede uredbe o informacijah za potrošnike o hrani ne predvideva razširitve seznama, za katerega velja obvezno označevanje porekla.

Rada bi poudarila, da označevanje porekla govejega mesa in proizvodov iz govejega mesta poseben primer in menim, da se vsi zavedamo, da to izhaja iz krize z boleznijo BSE: da bi lahko ponovno vzpostavili zaupanje potrošnikov v govedino, je bilo nujno, da potrošnikom zagotovimo več informacij z jasnim označevanjem proizvodov, vključno z njihovim izvorom.

Prav tako je treba ponovno opozoriti, da obstoječa zakonodaja že omogoča vzpostavitev prostovoljnega označevanja proizvodov iz ovčjega mesa. Če bi se o takšnem sistemu označevanja lahko dogovorila celotna dobavna veriga, bi lahko zagotavljanje dodatnih informacij potrošnikom predstavljalo dodano vrednost.

Da bi lahko notranji trg dobro deloval, je Komisija s predlogom glede uredbe o informacijah za potrošnike o hrani uvedla okvir prostovoljnega označevanja porekla.

V zvezi z ovčjim mesom, kadar se omenja njegovo poreklo, je treba predvsem zagotoviti informacije o različnih krajih rojstva, reje in zakola živali. Če so ti koraki pridelave potekali v različnih državah članicah, morajo biti navedene vse države izvora.

V prihodnje Komisija preučuje možnost, ali bi morali biti vsi različni kmetijski proizvodi označeni tako, da bi bilo razvidno njihovo mesto pridelave, predvsem pa ali so bile pri tem upoštevane zahteve EU za kmetovanje.

Vem, da so v času javnega posvetovanja o zeleni knjigi o kakovosti kmetijskih proizvodov, partnerji v sektorju ovčjega mesa zagovarjali obvezno označevanje porekla. Maja 2009 bo Komisija pripravila sporočilo, s katerim bomo poskušali zagotoviti pravo uravnoteženost med poenostavitvijo, preglednostjo in specifikacijo proizvodov. V četrtek in petek ta teden bo na to temo potekala konferenca, ki jo organizira češko predsedstvo in prepričana sem, da bomo imeli zanimivo in živahno razpravo o označevanju. To je pomembno. Ni vedno lahko, saj nihče ne želi brati celotnega romana na zadnji strani živila v supermarketih, zato menim, da moramo najti pravo ravnotežje in rešitev. Zadovoljna sem z vsemi pripombami, ki smo jih že prejeli na zeleno knjigo.

Liam Aylward (UEN). – Hvala, komisarka. Predvsem pozdravljam konferenco, ki bo potekala in res smo lahko zelo ponosni na standarde naših živil v Evropi – o tem se vsekakor strinjam z vami.

Vendar se bi rad navezal na predlagano obvezno elektronsko identifikacijo ovc, ki se začne izvajati januarja 2010 in s katero je Komisija odločena nadaljevati, kljub nasprotovanju članov Odbora za kmetijstvo in kmetijskih organizacij. Kot poslanci smo izrazili zaskrbljenost zaradi operativnih in stroškovnih vplivov obvezne elektronske identifikacije in katastrofalnih posledic za industrijo, ki je že tako ali tako močno upada. Ali bo Komisija razmislila o odobritvi dodatnih odlogov ali odpravi obveze narave tega predloga? Če ne bo, ali bo Komisija razmislila o prevzemu dodatnih stroškov obvezne elektronske identifikacije?

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Najprej moramo povedati, da če želite poglobljeno razpravo o elektronskem označevanju ovc, morate, kot verjetno veste, povabiti drugega komisarja – komisarja, odgovornega za varstvo potrošnikov – vendar bom z veseljem podala osebne pripombe v zvezi s tem vprašanjem.

Videti je, da v Svetu glede tega vprašanja ni enotnosti. Imam priložnost, da pogosto potujem in srečujem številne ljudi, ki menijo, da bo elektronski identifikacijski sistem zaradi stroškov pokopal mnogo manjših proizvajalcev. Menim, da morate preučiti možnost izkoriščanja sredstev za razvoj podeželja, ter tako poskusiti ublažiti stroške elektronskega označevanja. Obstaja besedna zveza „prilagajanje standardov“, s katero se je mogoče sklicevati na sredstva za razvoj podeželja pri teh dodatnih stroških, ki jih bodo čutili številni manjši rejci ovac.

Predsednik. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Čas za vprašanja Komisiji se je zaključil.

(Seja je bila prekinjena ob 20.05 in se je nadaljevala ob 21.00)

PRESEDSTVO: GOSPA WALLIS

Podpredsednica

17. Varstvo otrok - Barcelonski cilji (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o varstvu otrok – Barcelonski cilji.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Komisija pozdravlja priložnost, da nekaj dni po mednarodnem dnevu žena 8. marcu, poda izjavo pred Evropskim parlamentom o varstvu otrok za predšolske otroke. To varstvo je bistveno za spodbujanje enakosti spolov in zagotavljanje pomoči pri vzpostavitvi uravnoteženosti med delom in zasebnim življenjem, pa tudi pri zagotavljanju kakovosti življenja otrok. Na sestanku Evropskega Sveta v Barceloni leta 2002 so države članice sprejele ambiciozne cilje, ki naj bi jih izpolnile do leta 2010. V skladu z zavezo, ki jo je Komisija sprejela pred Evropskim parlamentom v letu 2007, je bilo oktobra 2008 predstavljeno poročilo o uresničevanju barcelonskih ciljev. V poročilu je Komisija govorila o tem, zakaj je pomembno več vlagati v varstvo otrok.

Komisija je omenila predvsem, da so barcelonski cilji namenjeni odpravi ovir pri dostopu do trga dela, predvsem za ženske. Več kot 6 milijonov žensk v EU (starih od 25 do 49) pravi, da ne morejo delati, ali da lahko delajo le polovični delovni čas zaradi družinskih obveznosti. S tem je evropsko gospodarstvo prikrajšano za znaten proizvodni potencial in to v času, ko se sooča z resnimi gospodarskimi in demografskimi izzivi in ko je zaradi tega socialni položaj družin oslavljen. Razvoj varstva otrok za predšolske otroke bo družinam omogočil, da se same odločijo, kako bodo organizirale svoj čas in kako vzpostavile boljšo uravnoteženost med delom in zasebnim življenjem. Namen tega ni „prisiliti“ starše, da bi svoje otroke morali dati v varstvo. Cilj je ponuditi to možnost staršem, ki jo želijo. Razvoj storitev otroškega varstva bo prav tako prispeval k preprečevanju revščine, predvsem v enostarševskih družinah, od katerih se več kot ena tretjina sooča z revščino.

V povezavi z demografskim upočasnjevanjem, ki ga doživljamo v Evropi, bo dostop do otroškega varstva prav tako pomagal pri izvajanju načrtovanja družine. Izkazalo se je, da imajo ravno tiste države članice najvišjo stopnjo rodnosti, ki so uvedle visoko razvite politike v zvezi z uravnoteženostjo med delom in zasebnim življenjem in ki beležijo najvišjo stopnjo zaposlenosti žensk. Seveda varstvo otrok prispeva tudi k razvoju otrok. Številne študije, predvsem tiste, ki sta jih opravila Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj ter UNICEF, so pokazale, da imajo te oblike varstva pomembno vlogo pri osebnem razvoju otrok, če so visoko kakovostne in če jih otroci dovolj pogosto obiskujejo. Varstvo otrok lahko pozitivno vpliva tudi na rezultate izobraževanja in kasnejše poklicno življenje.

Komisija v svojem poročilu navaja, da je kljub vsem prej omenjenim dobrim razlogom večina držav članic še zelo daleč od izpolnitve ciljev, določenih v letu 2002. Še vedno je treba opraviti veliko dela, predvsem v zvezi z otroki, mlajšimi od treh let. Poleg tega so nekatera varstva na voljo le omejen del delovnega časa, kar omejuje dostop staršev do trga dela. Vseeno pa Komisija ugotavlja, da je bil v številnih državah članicah dosežen znaten napredek. V zvezi s tem so imele pomembno vlogo zaveze, ki so jih sprejele države članice na evropski ravni in pozivi s strani Evropskega parlamenta v številnih resolucijah. Prav zaradi tega morajo sodelovati vsi udeleženci, predvsem nacionalni in regionalni organi, ter zagotoviti progresivno, finančno dostopno in visoko kakovostno varstvo za predšolske otroke.

V Načrtu za zagotavljanje enakosti spolov je Evropska komisija podprla prizadevanja držav članic na tem področju. Države članice spodbuja, da v celoti izkoristijo vse možnosti, ki jih ponujajo strukturni skladi. Komisija je, z namenom zagotavljanja pomoči lokalnim organizacijam pri uvajanju ukrepov na tem področju, poleg lanske brošure pripravila še informativno brošuro o možnostih financiranja ukrepov za pomoč družinam. Komisija bo še naprej podpirala izmenjavo uveljavljenih pristopov in bo redno spremljala barcelonske cilje znotraj okvira strategije za rast in zaposlovanje. Prav tako bo ovrednotila družinske politike, predvsem politike o uravnoteženosti med delom in zasebnim delom, pri čemer se bo predvsem zanašala na sodelovanje z OECD. Nenazadnje bo Komisija podpirala izpolnjevanje evropskih ciljev v zvezi z varstvom otrok v okviru strategije za rast in zaposlovanje po letu 2010.

Nekateri mogoče dvomijo v smiselnost naložb v otroško varstvo v času krize. Številne raziskave so pokazale, da kjer takšne storitve niso na voljo, vsi nosijo posledice. Zaradi tega je pomembno, da ukrepamo že sedaj, ter tako zagotovimo dostop do varstva otrok in s tem podpremo zaposlovanje in spodbujamo enakost, socialno vključenost in interese otrok.

Philip Bushill-Matthews, v imenu skupine PPE-DE. – Komisar, zahvaljujem se vam za izjavo. Vaše besede mi vlivajo upanja, vseeno pa sem razočaran, ker jih je slišalo le 12 prisotnih kolegov. Sedaj se je to število povečalo na vrtočljivo vrednost 18 poslancev MEP, da bi prisluhnili tej pomembni izjavi o tako pomembni zadevi.

Sem pa začuden, da se niste v ničemer sklicevali – razen, če tega nisem spregledal – na pripombe predsedstva Sveta pred približno enim mesecem, saj menim, da tudi tiste pripombe zelo pripomorejo k razpravi in zelo jasno izpostavljajo, ker barcelonski cilji še niso bili izpolnjeni – v nekaterih primerih so še zelo daleč od tega –, da številne države članice niso imele nobenega načrta za takojšnje ukrepanje, ki bi ga morale izvesti, in da tega niso dojemale kot poseben problem. Razlog je v tem, navedel bom besede češkega predsedstva Svetu: „Nihče ne sme kritizirati odločitev tistih držav, ki niso izpolnile barcelonskih ciljev in ne nameravajo storiti ničesar, da bi jih izpolnile. Gre za države, katerih državljani, na podlagi njihovih preteklih izkušenj, svojih otrok ne nameravajo dati v dnevno oskrbo.“

Menim, da to drži. To seveda ne pomeni, da ne smemo po najboljših močeh spodbujati zagotavljanja dnevne oskrbe in da bi kakovostna dnevna oskrba bila na voljo tistim, ko jo želijo uporabljati.

Verjetno se strinjate, komisar, da v okviru omogočanja vstopa na trg dela večjemu številu žensk in v okviru zagotavljanja pomoči ljudem s pomembno vlogo pri otroškem varstvu res obstajajo številne poti v raj – in ne le ena pot, na katero bi se morali izključno osredotočiti. Raziščimo vse možne poti, vendar pri tem ne pozabimo na raj, tako da bomo lahko dejansko izpolnili skupne cilje.

Zita Gurmai, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, finančna kriza je postala gospodarska kriza in v Evropi se sedaj soočamo z recesijo, ki vpliva tudi na navadne državljane: rast cen, povečevanje števila brezposelnih, zmanjševanje obsega naložb, manjša dostopnost kreditov, zaradi česar se upočasnjuje tudi rast gospodarstva.

Lažna številka kaže, da brezposelnost najprej – in najbolj – prizadene moške, ker številčno prevladujejo v industriji, kot je avtomobilska industrija. Vendar bomo ženske prizadete v drugem valu odpuščanja presežnih delavcev in posledice bomo čutile dolgoročno. Ženske s pogodbami za določen čas in kot zunanje izvajalke pogostokrat zapolnijo delovna mesta v sektorjih, kjer je v dobrih gospodarskih razmerah veliko povpraševanja, vendar pa so ravno ta delovna mesta v času gospodarskega nazadovanja zelo ranljiva. Ta prožnost je v korist delovnega trga, ne pa tudi za ženske, ki si želijo in potrebujejo socialne varnosti, jamstev glede zaposlitve in uskladitve med zasebnim in poklicnim življenjem. Še bolj zaskrbljujoče je, ko konzervativne vlade, kot je trenutno češko predsedstvo, govorijo o spremembi barcelonskih ciljev in vračanju k varstvu otrok na domu. Barcelonski cilji ugodno vplivajo na celotno družbo in na vse otroke, kot smo to dokazale ženske v skupini PSE s kampanjo v letu 2007. Dajejo jim možnost za enak začetek v življenju in pomagajo pri izkoreninjanju revščine.

Kot pravi Jacques Delors: „V vsakem otroku se skriva zaklad, mi pa jim moramo zagotoviti možnost, da raziščejo in razvijejo ta zaklad.“ Če lahko dodam: vsak otrok potrebuje enake možnosti, da razvije ta svoj zaklad. Na ta način lahko tudi zagotovimo dobro pripravljeno in usposobljeno delovno silo. Barcelonski cilji prav tako pripomorejo k izpolnjevanju lizbonskih ciljev, v skladu s katerimi naj bi 60 % udeležnost žensk na trgu dela dosegli s tem, ko bi delavkam omogočili usklajevanje med zasebnim in poklicnim življenjem.

Jasno je, da vlade ne smejo zmanjševati obsega javnih služb, niti v času trenutne krize.

(Predsednica je pozvala govornico, naj govori počasneje)

Varstvo otrok na domu je pomembno. Vsaki ženski bi morala biti zagotovljena možnost izbire med varstvom otroka na domu in javnim varstvom otrok, vendar je odgovornost vsake vlade, da zagotovi svobodno izbiro s tem, ko vsem zagotovi kakovostno, dostopno in cenovno ugodno varstvo otrok. Veseli me, da imamo tako predanega zaveznika pri uresničevanju barcelonskih ciljev.

Karin Resetarits, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospa predsednica, otroci in politika – le redko kdaj se interesi državljanov in politikov tako močno razlikujejo. Za državljane po vsej Evropi so teme, povezane z otroki v

samem vrhu njihovih prednostnih nalog. Kot lahko ponovno vidimo, so za politike vprašanja, povezana z otroki, manj pomembna.

Ne poznam niti ene same države, ki bi imela ministrstvo, namenjeno otrokom, tudi v Komisiji ni predstavnika interesov naših najmlajših državljanov. V Parlamentu je tema otrok razpršena po vseh odborih. Prav zaradi tega bi Komisiji izrekla pohvalo, ker danes obravnava varstvo otrok in barcelonske cilje. Hvala lepa.

V parlamentarni delovni skupini o kakovosti otroštva smo opazili, da naši otroci živijo v zelo zapletenem svetu. Za ljudi, ki prav zdaj – danes – preživljajo otroštvo je prihodnost popolnoma negotova. Otroci se lahko povzpne na sam vrh družbene lestvice, ali pa pristane na samem dnu. Takšni otroci lahko ostanejo v svojem kulturnem okolju ali pa poiščejo drugo okolje. Imajo lahko podobno življenjsko pot kot njihovi starši, ali pa si izberejo ravno nasprotno. Poročijo se lahko s pripadnikom nasprotnega ali istega spola. Pred več kot 50 leti, ko smo začeli s procesom združevanja Evrope, je bilo vse popolnoma drugače.

Raznolikost, ki je tako značilna za nas, Evropejce, je postala odločilni dejavnik v življenju otrok. Ta koncept raznolikosti mora biti zaradi tega vključen v to, kar učitelji in drugi, ki sodelujejo v izobraževanju, učijo naše otroke. Trenutno se temu posveča premalo pozornosti. Varstvo otrok in šole v Evropi pokajo pod obremenitvijo, ki jo prinaša izziv povezovanja. V povezavi z zadevami, ki se nanašajo na povezovanje, moramo stvari postaviti na izhodišče in začeti še enkrat znova.

K tej temi moramo ponovno pristopiti popolnoma brez vseh predsodkov, v skladu s sloganom „zaustavimo s pomočjo raznolikosti“. Vse poslance EP, ki bodo nastopili za mano, pozivam, da se zavzamejo ne le za načelo enakih možnosti za moške in ženske, ampak tudi za vključevanje vprašanj, povezanih z otroki, v prevladujočo usmeritev – predvsem v času te globalne finančne krize – saj bomo drugače našim otrokom naprtili neizmerne dolgove.

Roberta Angelilli, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ne smemo pozabiti, da pravic žensk ne moremo podpreti v nobenem dokumentu, ki se nanaša na zaposlovanje ali enake možnosti, če pri tem ne moremo računati na zadovoljivo varstvo otrok, brez katerega je posodobitev nemogoča, pravice pa ne pomenijo nič.

Te zadeve so sedaj, ko se soočamo s problemi gospodarske krize, še pomembnejše. V Evropski uniji je več kot šest milijonov žensk v starosti od 25 do 49 let navedlo, da so prisiljene v brezposelnost ali zaposlenost le za polovičen delovni čas ravno zaradi družinskih obveznosti. Razmere, v katerih je več kot ena četrtnina teh žensk, so posledica pomanjkanja možnosti varstva otrok ali previsokih stroškov le tega. Šest let po sprejetju barcelonskih ciljev, ko se približuje rok 2010, ugotavljamo, da večina držav članic ne bo uresničila teh ciljev, za kar si niso niti posebej prizadevale: zagotavljanje dostopa do varstva otrok za 30 % otrok, mlajših od treh let. Zaradi tega si moramo močno prizadevati, da bi dosegli zadovoljive ravni razpoložljivosti varstva otrok, tudi za otroke, mlajše od treh let.

Zato sem zelo srečna, da je ekonomsko-finančni svet potrdil možnost, da vse države članice zmanjšajo DDV na storitve, namenjene otrokom. Verjamem, da gre za znatno pobudo in za logično potezo, ki bo pomagala pri ponovnem zagonu načrta varstva otrok ter načrta storitev, namenjenih otrokom in družinam po vsej Evropski uniji.

Hiltrud Breyer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, menimo, da so poskusi češkega predsedstva, da bi osiromašili cilje EU glede varstva otrok, res sramotni in jih zaradi tega seveda popolnoma zavračamo. Prav tako gre za res velik uspeh, da ministri za družinske zadeve v Uniji, pod pritiskom, ki ga je izvajal ta Parlament, niso sprejeli teh osiromašenih ciljev glede varstva otrok.

Prav tako menim, da je obžalovanja vredno, da češko predsedstvo to tako očitno kaže s svojo odsotnosti in ne more razpravljati o svojih poskusih osiromašenja barcelonskih ciljev z nami v Parlamentu, saj je ta češka poteza zelo očiten korak nazaj v politiki enakosti EU in zelo jasno zavračamo zastarel pogled na ženske in družino, ki izhaja iz predloga Češkega predsedstva.

Komisar Špidla, vseeno pa ste navedli, da obstajajo možnosti financiranja. Navedli ste, da večina držav članic EU ne izpolnjuje ciljev, predvsem v zvezi z varstvom otrok za otroke, mlajše od treh let. Kaj bo storila Komisija, da bi bile države članice bolj aktivne? Žal moram povedati, da danes na ta vprašanje od vas nisem slišala nobenega odgovora.

Kaj bo še storila Komisija, da bi spodbudila države članice? Prav tako se namignili, da obstajajo možnosti sofinanciranja. Ali te možnosti države članice izkoriščajo? Prosila bi vas, da odgovorite na to vprašanje. Če jih ne, zakaj je temu tako in ali bo Komisija povečala tudi financiranje za razširitev otroškega varstva?

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospa predsednica, vesela sem bila, ko so države članice sprejele cilje znotraj barcelonskih ciljev, ki se nanašajo na dostopnost varstva otrok. Menila sem - in še vedno menim – da so bili cilji postavljeni nekoliko nizko, vendar so pomenili vsaj začetek. Dostop do dobrega varstva otrok je osnovni predpogoj, če želimo ženskam zagotoviti možnost za delo, prav tako pa je osnovni predpogoj za enakost.

Vendar me sedaj skrbi, da ti cilji ne bodo doseženi, prav tako pa me skrbijo navedbe češkega predsedstva glede zamenjave ciljev v zvezi z varstvom otrok z varstvom otrok na domu, kot popolnoma sprejemljivo alternativo, s čimer želi odpraviti ta cilj. Prav tako bi se rada zahvalila komisarju Špidli, ki je jasno povedal, da Komisija še vedno šteje za pomembno, da dosežemo barcelonske cilje v zvezi z varstvom otrok. Nadalje bi se rada zahvalila gospe Resetarits za njen predlog o vključevanju vprašanj, povezanih z otroci, v prevladujočo usmeritev. Menim, da nihče izmed nas ne bi smel pozabiti na to.

Kathy Sinnott, v imenu skupine IND/DEM. – Komisar, številni ljudje iz mojega volilnega okrožja so dojenčki in zelo mladi ljudje in danes bi rada govorila v njihovem imenu, predvsem zaradi tega, ker je nocoj nastopilo veliko dobrih govornikov, ki govorijo v korist žensk na delovnih mestih.

Nega, ki je je otrok deležen v najzgodnejših letih, bo vplivala nanj skozi vse življenje. Številni raziskovalci razvoja otrok, kot je Maria Montessori, so opazili potrebo majhnih otrok po prisotnosti njihove matere ali nadomestne matere. Številni izmed njih so prav tako opazili prelomnico v razvoju otrok pri starosti dveh let in devetih mesecev, po kateri je varno, če otrok preživi nekaj časa stran od svojega glavnega skrbnika.

V zadnjem desetletju so bila ta opažanja podprta s tehnologijo slikanja možganov, kar kaže na to, da obstaja jasen premik v otrokovih možganih, kar mu omogoča, da internalizira primarnega skrbnika, običajno mater, tako da je otroku v aktivnem spominu dostopen tudi, kadar ni prisoten. Takrat lahko otrok razume, da bo mati ali nadomestni primarni skrbnik, prišel nazaj in da ni odšel za vedno.

Seveda življenje ni takšno in matere pogostokrat ne delajo doma. Mogoče si želijo delati ali so se tako odločile in tudi če ne, mogoče morajo zaslužiti, saj je treba odplačevati kredite in postaviti hrano na mizo. Ženske so odlična delovna sila. Njihovo vključevanje in enaka obravnava predstavljajo temeljne pravice. Vendar dojenčki tega ne vedo, niti niso zmožni dojeti, kaj mora njihova mati početi ali želi početi. To je pač v njih, da potrebujejo, kar pač potrebujejo. Narava je zelo mogočna sila.

Kadar se naravi upiramo, vedno pride do negativnih posledic. Za otroka je najbolje, če ima ljubečo mater in potruditi se moramo, da bi pomagali ženskam, ki želijo biti na voljo otrokom v teh zgodnjih letih. To pa zaradi tega, ker če mati majhnega otroka, ki nenehno potrebuje njeno pomirjujočo prisotnost, ne bo na voljo, bo to nanj negativno vplivalo, ne glede na upravičenost razlogov za odsotnost. Kot sem rekla, ženske delajo in po najboljših močeh se moramo potruditi in zagotoviti, da če že skrbi za otroka, mlajšega od dveh let in devet mesecev, nekdo drug, ki ni primarni skrbnik, da bo ta oseba, ki lahko otroku zagotovi čim bolj skrbno nego.

Nekateri otroci imajo srečo in so te nege deležni s strani sekundarnih skrbnikov, kot so očetje, stari starši, drugi sorodniki, dobri sosede - ljudje, ki so jim predani in del njihovega vsakdanjega življenja. Vendar pa nima veliko dojenčkov in otrok, ki so komaj shodili, te sreče, zato zanje skrbijo v otroškem varstvu. Spodobi se, da zagotovimo, da so ustanove za varstvo otrok čiste, varne, spodbujajoče, predvsem pa vzgojne in ne le centri za otroke.

Otroci so naša prihodnost. Osnove, ki jih pridobijo so zelo pomembne, vendar pa čas, prostor in vzgoja, ki jo otrok potrebuje za popolno rast in razvoj, postajajo razkošje, ki si ga lahko privoščijo vedno manj ljudi. Z načinom vzgoje naših otrok oblikujemo tudi prihodnost Evrope, pa naj bo boljša ali slabša. Komisijo bi pozvala, da na to vprašanje za trenutek pogleda iz otrokove perspektive. Če bi dojenčka lahko vprašali, kaj si bolj želi, svoje mame ali dnevnega varstva, bi vedno izbral mamo. Otrokom moramo prisluhniti tako, kot jim prisluhnejo matere in jim pomagati pri iskanju rešitve, kako uskladiti dom in delo v obojestransko korist.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Verjetno se vsi zavedamo, kako pomembno je, da uvedemo vse barcelonske cilje v vsakodnevno življenje. Za izvajanje načela enakosti pri zaposlovanju je ključnega pomena doseganje uravnoteženosti med družinskim in poklicnim življenjem. Prav tako ima to koristi za otroke z vidika njihovega zdravega razvoja.

Podpora za razširitev storitev na področju predšolskih in izven šolskih ustanov, za starševske centre, pa tudi za delovanje najrazličnejših, večnamenskih dnevnih centrov skupnosti, povečuje dostopnost, prožnost in enakost v sistemu javnih socialnih služb za družine, s tem ko postanejo konkurenčnejše in kakovostnejše.

Razmere na področju varstva otrok na Slovaškem so precej zapletene. Javno varstvo otrok za najmlajše otroke do starosti dveh ali treh let je skoraj popolnoma izginilo in je na voljo le v izjemnih primerih, medtem ko so zasebne ustanove nedostopne za večino družin. Pristojnost na tem področju je bila prenesena na lokalne oblasti, ki se same odločajo, ali bodo sodelovali pri vodenju takšnih ustanov.

Razmere s skrito populacijo otrok starejših od treh do šestih let starosti, s tako imenovano malo šolo, niso nič kaj boljše. V skladu s statističnimi ocenami EU so le v Grčiji, Litvi, Sloveniji in na Poljskem zabeležili manjšo prisotnost otrok v starosti od treh let dalje.

Države s socialnimi in družinskimi politikami, ki tako v duhu, kot po črki zakona temeljijo na enakosti spolov, kot so Finska, Švedska in Francija, so v zadnjih letih zabeležile veliko rodnost, medtem ko so se države, ki podpirajo tradicionalno ločevanje starševskih vlog, soočajo z nizko rodnostjo in vse večjim obsegom družin brez otrok, kot so na primer Nemčija, Španija in Italija.

Številne države z visokim deležem žensk na trgu dela, kot so severne države, imajo istočasno tudi višjo rodnost in plodnost. Država mora nujno zagotoviti podporo, tako da lahko ženske delajo in istočasno zadovoljujejo svojo potrebo po materinstvu. Demografski položaj je preprosto posledica interesa ali pomanjkanja interesa, ki ga kaže država v zvezi z naslednjo generacijo. S podpiranjem družinskih politik bo država zagotovila osnovne predpogoje za družine. Zatiskanje oči pred temi vrednotami, ki smo mu bili priča do sedaj, skupaj s podpiranjem potrošniškega načina življenja, je verjetno vzrok za trenutno slabe demografske razmere.

Prav tako drži, da so predšolske ustanove izjemno pomembne tudi za problematične skupine, kot so otroci iz socialno prikrajšanih skupin in romski otroci. Prav ti otroci pridobijo osnovne navade higiene v predšolskih ustanovah in se postopoma učijo pravil obnašanja. Dogovorimo se, da barcelonski cilji predstavljajo del nacionalne državne politike o dobrobiti državljanov.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Skoraj sedem let po zasedanju Evropskega sveta v Barceloni, je večina držav članic še vedno daleč stran od izpolnitve ciljev, ki so bili tam določeni. Pa vendar varstvo otrok predstavlja osnovno zahtevo za uskladitev poklicnega, družinskega in zasebnega življenja, tako za moške, kot tudi za ženske. Prav tako predstavlja zahtevo za spodbujanje enakosti.

Rada bi vas spomnila, da družinske obveznosti preprečujejo več kot šestim milijonom žensk, da bi bile vključene na trg dela. Še vedno ima 15 držav članic stopnjo pokritja, ki je nižja od evropskega povprečja, ki je precej nižje od barcelonskih ciljev. Češka republika, ki trenutno predseduje Evropskemu svetu, ima na primer stopnjo pokritja nižjo od 10 % za skupino otrok, mlajših od treh let. Ne preseneča, da je razprava o reviziji barcelonskih ciljev vključena v program češkega predsedovanja. Poleg tega se bo češko predsedstvo, navajam: „osredotočilo na vprašanje starševskega varstva otrok in njegovo povezanost s politiko zaposlovanja in poudarja pomembnost varstva otrok na domu, kot popolnoma enakovredno alternativo poklicni karieri“. Konec navedka.

Ko to berem, kar težko verjamem. Pa vendar je res: češko predsedstvo namerava ženske poslati nazaj domov. Želi, da bi Evropa močno nazadovala in da bi se Evropejke odrekle vsemu, kar so dosegle v večletnem boju za enakost. To vsekakor drži, saj avtorji tega predloga ne nameravajo poslati moških nazaj domov, da bi lahko oni skrbeli za otroke. Pa vendar imajo ženske enako pravico, kot moški, do poklicne izpolnitve.

Rada bi navedla primer Portugalske, ki je začela z izvajanjem ambicioznega programa vzpostavljanja varstva otrok. To bo spodbudilo gospodarstvo in zagotovilo delovna mesta, prav tako pa bo omogočilo izpolnitev barcelonskih ciljev.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Gospa predsednica, včasih imam občutek, da bolj ko je država bogata, manj denarja nameni za nego, vzgojo in izobraževanje svojih otrok. Vendar ne smemo pozabiti, da Evropi grozi demografska kriza. Narediti moramo vse, da bi ženske in moške spodbudili k temu, da bi si ustvarili družine in imeli čim več otrok.

V številnih državah EU je treba za pridobitev prostora v otroškem vrtcu zaprositi še preden se otrok sploh rodi. Kako lahko govorimo o tem, da ženskam omogočamo enostavno vrnitev na delo? Poleg tega mnoge ženske svojo prvo zaposlitev iščejo šele po tem, ko že imajo otroke.

Naj raven kulture in civiliziranosti določa odnos evropskih državljanov do družine in otrok.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, prizadevanja Evropske komisije pri zagotavljanju pomoči materam za aktivno udeležbo na trgu dela s spodbujanjem k izvajanju vsega, kar je bilo sprejetega v Barceloni leta 2002, so spoštovanja vredna.

Vendar bi rada komisarja spomnila, da pri svobodnem odločanju, predvsem tam, kjer obstaja gospodarski pritisk, ne gre za zgodovinsko tradicijo, ampak za vprašanje demokracije. Siljenje mater, da izberejo to pot, ne bo prineslo dobrih rezultatov; prav nasprotno, rezultati morajo slediti šele po tem, ko bodo starši prepričani, da je to idealna rešitev za njihove otroke in kot je omenil prejšnji govornik, je to mogoče doseči s podpornimi in svetovalnimi storitvami od samega spočetja življenja.

Tako bodo starši lahko našli najboljšo rešitev in bodo sčasoma prilagodili varstvo otrok, takoj po rojstvu in ti leta kasneje. Vendar pa moramo preučiti storitve, ki so dostopne, saj kakovost ni zastoj. Danes v večini držav kakovost veliko stane in vključuje zasebne ustanove. V nasprotju s tem, pomenijo javne ustanove, ki so cenejše ali – redkokdaj – brezplačne, nižje stroške, ampak tudi slab standard. Zaradi tega moramo skrbeti za izobrazbo osebja, ki dela v takšnih ustanovah, hkrati pa moramo povečati zaupanje staršev, tako da bodo lahko sodelovali. Ko sem v Parizu rodila prvega od devetih otrok, sem bila prepričana v standard storitev, ki jih ponujajo te ustanove in ki jih sama kot mati nisem mogla zagotoviti.

Zato moram upoštevati izkušnje mater in jih obravnavati kot predhodno storitev, če je namenjena izključno otrokom. Medtem, kot matere ponujajo svoje storitve, jim lahko pomagamo z ukrepi vseživljenjskega učenja in usposabljanja, da lahko kasneje opravljajo svoj poklic.

Prav tako ne smemo pozabiti na poročilo Parlamenta o varstvu otrok za študente, saj govorimo o delu, ki pa se začne s poklicnim usposabljanjem. Če nimamo varstva otrok v času poklicnega usposabljanja, kako naj bi bile ženske kasneje prisotne na trgu dela?

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Češko predsedstvo je imelo prav: barcelonski cilji so bili določeni pred zadnjo širitvijo EU. Vendar pa se temeljito moti, ko navaja, da posebne okoliščine v novih državah članicah in njihove pretekle izkušnje predstavljajo argumente proti tem ciljem.

Predvsem so pomembne ugodnosti: za starše in enakost spolov, za gospodarstvo in stopnjo zaposlenosti in za otroke ter prihodnost. Relativno nizke plače v naših državah pomenijo, da morata biti zaposlena oba starša, tu ne govorimo o možnosti, ampak o nujnosti. Poleg tega se povečuje število enostarševskih družin. V nekaterih državah skoraj ena tretjina otrok ni rojena v tradicionalnem družinskem okolju.

Politike, ki spodbujajo mobilnost delavcev, za katero velja, da je prispeva k učinkovitosti, ne morejo še naprej ignorirati dejstva, da imajo ljudje otroke. Številni izmed njih živijo v revnih družinah, brez ustrezne prehrane, zdravstvenega varstva in izobrazbe. Včasih vlada v družini tudi nasilje. Ko starši odidejo na delo, otroci ostanejo sami. Te storitve lahko pretrgajo verigo revščine in ponudijo pozitiven alternativen način socializacije, pod vodstvom usposobljenega osebja. Če naj otroške jasli in vrtci izpolnjujejo to vlogo, morajo biti:

1. razpoložljivi, predvsem pa dostopni, brezplačni ali po dostopni ceni in
2. dobre kakovosti. Prav na tem področju je ključnega pomena, da je osebje strokovno usposobljeno.

Da bi premagali trenutno krizo, smo se odrekli skoraj novim avtomobilom, da bi kupili druge, popolnoma nove, pri tem pa zapravili znatne materialne vire. Namesto tega bi bilo bolje, če bi vlagali v izgradnjo otroških jasli in vrtcev in zagotavljanja stabilnih delovnih mest za ljudi, ki so v tem sektorju zaposleni. Kakovost uporabe človeških virov je bila dolgo časa eden izmed dejavnikov, glede katerega so se države razlikovale.

Predlagamo, da Komisija pri ocenjevanju programov zaposlovanja v vsaki državi resno upošteva javne stroške otroka. Res je, da je Jacques Delors nekoč dejal, da se v vsakem otroku skriva zaklad in naloga družbe je, da ta zaklad odkrije. Vendar bi temu dodala: družba sicer ogroža svojo celotno prihodnost.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Doseganje uravnovešenosti med družinskimi odgovornostmi mater in očetov na eni strani in njihovimi poklicnimi ambicijami na drugi, lahko ima zelo pozitiven in neposreden vpliv na celotno družbo. Rada bi predlagala, da ponovno pregledamo opredelitev dela, da bi izpostavili prednosti doseganja uravnovešenosti med družinskimi obveznostmi in poklicnimi ambicijami.

Družinske odgovornosti ne smemo avtomatsko obravnavati kot škodljive za prihodnje možnosti mater, le zaradi tega, ker so bile začasno odsotne s trga dela. Vse do sedaj so evropske politike in politiki obravnavali državljane le na osnovi potreb trga dela. Odzivanje na demografsko krizo pa med drugim vključuje tudi

obravnavo državljanov na osnovi njihove vloge staršev, povedano z drugimi besedami, kot mater in očetov, ki so odgovorni za svoje družine.

Pri tem se pojavlja temeljno vprašanje, na osnovi katerega bo mogoče določiti usmeritev prihodnjih razprav. Gre za vprašanje, kateri socialni model želimo spodbujati. Ali želimo družine, ki so prilagojene trgu in potrebam podjetij ali trg in podjetja, ki so prilagojena družinam? To vsekakor ni nesmiselno vprašanje. Evropske in nacionalne politike na tem področju so pod vplivom napetosti med tržno logiko in logiko človeške narave. Naloga družbe je torej, da ukrepa na takšen način, da se bodo lahko ženske in moški prosto odločili med dvema logičnima možnostma, od katerih obe upravičeno obstajata, če nanju pogledamo iz širše perspektive in ne samo iz perspektive dela.

Logika politik EU, ki se nanašajo na življenjski cikel, predvideva poseben pomen, pri čemer posebej upošteva kategorije aktivnih moških in žensk, starih od 15 do 49 let, da bi lahko izpolnjevali svojo posebno vlogo pri reševanju demografske krize. V nasprotju s predlogi Evropske komisije, odločitve o rojstvu otroka ne moremo šteti le kot cilja posameznika, ki vključuje tudi izpolnitev želje po otroku.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospe in gospodje, varstvo otrok mora biti v središču politike EU. Ne zaradi tega, ker včasih radi rečemo, da otroci predstavljajo prihodnost naroda, ampak zaradi tega, ker trenutna stvarnost od nas zahteva, da razmislimo in delamo na oblikovanju prihodnosti Evrope. Soočamo se z resno demografsko krizo, nizko rodnostjo in staranjem prebivalstva, kot tudi z gospodarskimi in socialnimi problemi v družbi. Prizadevati si moramo za vzpostavitev primernih pogojev za rojstvo, vzgojo, izobraževanje in zagotavljanje materialnih virov in spodbujanje socialnega razvoja otrok. Pravice, obveznosti in odgovornosti v zvezi z varstvom otrok moramo ustrezno porazdeliti med državo, lokalne organe in družino. Prav tako moramo podpreti ustanove, povezane z varstvom otrok, tako v zasebnem, kot tudi javnem sektorju, si prizadevati za vzpostavitev javno-zasebnih partnerstev na področju varstva otrok in pridobiti sredstva za njihov razvoj. Da bi lahko uresničili barcelonske cilje, moramo sprejeti konkretne ukrepe, povečati kapacitete za otroke v jaslih in vrtcih, katerih izgradnja mora biti prednostna naloga. Prav tako moramo vzpostaviti mreže, ki ponujajo celovite storitve, svetovanje in socialno pomoč za otroke in starše.

Moja država Bolgarija zagotavlja visoko raven varstva otrok. Sprejeta nacionalna strategija za otroke in nacionalni program za zaščito otrok nista le določila ciljev, ampak tudi konkretne ukrepe, ki jih morajo izvajati izvršilni organi v zvezi z varstvom otrok. Otroške ustanove so spremenile svojo podobo, na primer, zagotovljene so bile rešitve, namenjene vračanju otrok v njihovo družinsko okolje, sprejeta so bila načela rejniških družin, odprte so bile varne hiše, zgrajeni so bili otroški vrtci in jasli. Vendar pa o vsem tem govorimo v kontekstu finančne in gospodarske krize, ko obstaja možnost, da bomo izgubili vse, kar smo dosegli in da ne bomo uresničili, kar smo načrtovali. Ali bomo v tem primeru vlagali v otroke Evrope?

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Komisar, gospel in gospodje, mogoče vam ne bo všeč, kar bom povedala. Namen barcelonskih ciljev je povečati zaposlenost med materami, nič pa ne povedo o izboljšanju življenja njihovih otrok, prav tako pa v nobenem pogledu ne pomagajo tem otrokom premagati življenjskih problemov, ki jih čakajo v prihodnje. Nekdo je omenil, da dojenčki in otroci, ki so komaj shodili, stari do dveh let, vsak dan potrebujejo prisotnost matere, očeta ali babice ali pestunje, vsekakor pa ti otroci za svoj razvoj ne potrebujejo zunanjega varstva. Seveda so okoliščine precej drugačne pri otrocih v predšolski starosti in kjer so barcelonski cilji ustrezni. Celo Češki republiki uspe zagotoviti varstvo za 90 % predšolskih otrok, ker se ti otroci učijo skupne igre in potrebujejo skupino. Gospe in gospodje, barcelonski cilji so politika preteklega stoletja. Sodobna družinska politika za 21. stoletje mora spodbujati tudi zdrav otrokov razvoj. Tisti med nami, ki prihajamo iz komunističnih držav, imamo bogate izkušnje z varstvom otrok, saj so se morale matere vrniti na delo že štiri ali pet mesecev po rojstvu otroka. Prav tako vas pozivam, da preberete tudi evropsko zgodovino.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Moja politična stranka ima običaj, da obišče otroške vrtce približno v času mednarodnega dneva žena in s tem izkaže priznanje ljudem, ki so tam zaposleni. Letos sem obiskala deset otroških vrtcev in v vseh sem slišala o dolgih čakalnih vrstah. Jasno je, da Estonija ne more izpolniti barcelonskih ciljev, vsaj ne v zvezi z otroki, starimi do treh let, vseeno pa je poziv Komisije zelo dobrodošel in bo pripomogel k reševanju problema.

Prav tako pa bi rada poudarila še eno stvar: o dnevni oskrbi otrok se običajno govori v kontekstu enakosti spolov in zaposlovanju žensk, vendar bi rada poudarila, da ne gre le za oskrbo, ampak tudi za izobraževanje in osnovna izobrazba predstavlja osnovo za uspeh v šoli in kasneje v življenju. Tudi v tem kontekstu je zelo pomembna, vsekakor pa ne gre za odnos iz preteklega stoletja, kot smo pravkar slišali. Gre za pristop tega stoletja.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) V skladu s poročilom Evropske komisije iz oktobra 2008 o uresničevanju barcelonskih ciljev in varstvu predšolskih otrok, države članice niso izpolnile ciljev, ki so jih določili vodje Evropske unije.

V zvezi s tem priporočam naslednje ukrepe:

1. večje sodelovanje nacionalnih vlad pri tem problemu,
2. ustanovitev skupine strokovnjakov na ravni nacionalne vlade, ki se ukvarja izključno s tem problemom.
3. razvoj nadzora EU nad vladami držav članic s kompletom posebnih instrumentov.

Vsi ti ukrepi bi pomagali pri zagotavljanju enakih možnosti med ženskami in moškimi, izboljšanju kakovosti življenja, pa tudi pri izravnavanju zaradi staranja prebivalstva, saj bi spodbudili rodnost.

Catherine Stihler (PSE). – Gospa predsednica, zelo žalostno je, da toliko držav ne izpolnjuje barcelonskih ciljev – in če bi bila ta razprava ob 9.00, ne pa ob 21.00, bi mogoče bilo prisotnih več kolegov.

Mnogi so govorili o gospodarski krizi. Ni čas za opuščanje varstva otrok, ampak za povečanje kakovosti, razpoložljivosti varstva otrok za vse. V naše otroke moramo vlagati bolj kot kadar koli prej. Naložbe v kakovostno varstvo otrok bodo družinam, pa tudi otrokom, omogočile – predvsem materam – možnost dela, saj bodo imeli otroci dostop do visoko kakovostnega vzgojnega okolja podobnega domu.

Ta vikend sem poslušala govor vodilnega škotskega psihiatra in še nekoga iz organizacije Barnardo's. Njuni stališči sta se nanašali na ranljive otroke in z grozo sem spoznala, da če ranljiv otrok ni deležen pomoči, lahko to do njegovega tretjega leta starosti povzroči nepopravljivo škodo. Varstvo otrok pomaga družinam in celotni družbi, prav tako pa lahko pomaga tudi najranljivejšim otrokom. Komisarja pozivam, da nadaljuje s pritiskom.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Država, ki jo zastopam, je bila dolgo prisotna na seznamu držav, katerih socialna politika varstva otrok ni ustrezala evropskim standardom. Stvari so se postopoma izboljšale s sprejetjem kvalitativnih metodologij, ki jih je pripravilo strokovno usposobljeno osebje, ki nudi varstvo otrok. Barcelonski cilji so spodbudili institucije, katerih namen je zagotavljanje varstva otrok, standardi glede varstva pa so imeli za posledico odgovornost in usposobljenost. Otroci so bili dejansko deležni humane obravnave.

Zaradi upada števila rojstev moramo enake možnosti zagotoviti tudi tistim v posebnih socialnih okoliščinah. Tako države članice, kot tudi Evropska komisija morajo podpreti svoje sisteme izobraževanja in njihovo kasnejše vgrajevanje v družbo. Imajo komplekse manjvrednosti v zvezi s tistimi otroci, ki so odrasli v normalni družini. Zaradi tega jim programi, ki omogočajo tem otrokom, da lahko s pomočjo storitev socialnega skrbstva preživljajo čas v družinskem okolju in se socializirajo, dajo novo priložnost.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vključenost žensk v poklicno življenje in politiko ter spodbujanje, da prevzamejo več odgovornosti, je odvisno od razpoložljivosti varstva otrok.

Ženske moramo spodbujati, da načrtujejo svojo kariero, vendar to ni mogoče brez učinkovitega sistema varstva otrok. Vsak evro, naložen v otroško varstvo, pomeni dobiček v višini šestih do devetih evrov za družbo zaradi ustvarjanja delovnih mest in boljših pogojev za vzgojo otrok.

Dejstvo, da se je treba v številnih državah članicah EU na primer prijaviti za mesto v jaslih še preden se otrok rodi, ali da je treba čakati več mesecev, preden je otrok sprejet v vrtec, ponazarja, da v Evropi ni dovolj ustanov za varstvo otrok. Ustanove za varstvo otrok ne pomagajo samo ženskam pri oblikovanju kariere, ampak pomagajo pri razvoju sposobnosti otrok, kot članov družbe.

Prav tako bi rada povedala, da je v času trenutne krize pomembno, da vlagamo v izobraževanje in zdravstvo, kar predstavlja naložbe v našo prihodnost.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, jasli so zlo. Mogoče so nujno zlo, pa vendar so zlo. Nikoli ne bom pozabila, kako sem morala svojega tri mesece starega brata nositi v jasli, ker je mati morala zgodaj v službo. Neprestano se me je oklepala, ker ni hotel, da bi ga kdo prevzel. Če se vprašamo, kaj je pomembnejše, dobrobit otroka ali kariera starša, bi po mojem mnenju morali vedno izbrati dobrobit otroka.

Otroški vrtci in jasli so nujnost, vendar le tam, kjer so potrebni. Predvsem pa moramo biti dovetni, dati priložnost, pomagati tistim staršem, predvsem materam, ki ostanejo doma s svojimi majhnimi otroki, da bi

lahko skrbelo za njih. Potrebujemo finančno pomoč in nasvet. Pri tem ne smemo pozabiti na eno dejstvo. Ko govorimo o varstvu otrok, govorimo o otrocih, kaj potrebujemo, ne pa o tem, kaj je najboljša za nas.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Gospa predsednica, kot psiholog in politik želim povedati dve stvari. Življenje se spreminja pred našimi očmi, poslovne ženske so nov fenomen, očetje so vse bolj zaposleni in ženske se borijo za svoje pravice. Vse se sliši tako logično in sodobno, celo socialistično.

V vsem tem pa obstaja ena konstanta, to pa je psihološka potreba posameznika po otrocih. Na tem področju ni nobenega napredka ali revolucionarnih sprememb. Da bi ti otroci lahko odrasli v zrele državljane, so potrebni napor običajnih žensk in običajnih moških, brez ideologije, brez zahtev, brez kvazi-sodobnih metod, ampak le z naravno nego, časom, posvečanjem, tudi če to občasno pomeni, da odložimo za nekaj časa svoje ambicije. To je v dobro otrok in s tem tudi za srečo staršev, pa tudi za razvoj normalne evropske družbe, v kateri si želim živeti.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). - (PT) Gospa predsednica, komisar, za besedo sem zaprosil, ker bi rad izrazil nestrinjanje z gospo Estrela. H govoru me je spodbudilo prav njeno karikiranje namenov češkega predsedstva. Nihče ne namerava poslati žensk nazaj domov. Težava je v tem, da obstajajo ženske, ki želijo ali pa bi rade ostale doma. Obstajajo celo organizacije, ki jih skušajo braniti! Gre za ženske, ki so prezrte, jih nihče ne upošteva in diskriminirane, ker se želijo posvetiti svojim družinam, mi pa jim ne prisluhnemo. Še več, gre za vprašanje svobode: gre za vprašanje svobodne izbire, na katero se levičarji tako radi sklicujejo, v tem primeru pa pozabljajo nanjo. Gre za to ali spoštujemo izbiro parov glede tega, kako se bodo organizirali. Gre za možnost zagotavljanja boljše kakovosti življenja in kvalitetnejše vzgoje s strani očetov in mater, ki to želijo početi na takšen način. To mora storiti tudi naša družba. S predsodki ne bomo dosegli napredka ali rešili problemov z rodnostjo ter zagotovili sreče ljudi. To bo mogoče rešiti s pomočjo politik, ki so prilagojene realnosti in spontanim željam ljudi. Napredka ne bo mogoče zagotoviti, če bomo obsedeni z državo in trgov. Naredimo napredek pri poštenih obravnavi družine!

Vladimír Špidla, član Komisije. - (CS) Gospe in gospodje, rad bi se vam zahvalil za, po mojem mnenju, izjemno pomembno in poglobljeno razpravo. Jasno je, da sta tako družina, kot tudi otroštvo, deležna številnih sprememb v trenutnem zgodovinskem obdobju. V srednjem veku otroštvo ni bilo priznано kot faza in so otroke obravnavali, kot male odrasle ljudi in povemo lahko, da se je ta koncept otroštva še posebej razvil v Razsvetljenstvu, obdobju Jacquesa Rousseauja in njegovega romana Emile. S te perspektive moramo vedno upoštevati dejstvo, da so družine odvisne od družbe, družba pa je seveda odvisna od družine. Barcelonski cilji vsekakor niso politika prejšnjega stoletja, ampak predstavljajo politiko, o kateri se veliko razpravlja in prepričan sem, da bo tudi v prihodnje tako. Kljub vsemu temu, so tako trenutna razprava, kot tudi neformalna pogajanja ministrov za delo in socialne zadeve izpostavili barcelonska merila, kot ustrezna za trenutno obdobje in primerne, da jih še naprej upoštevamo. Prav tako bi rad poudaril, da barcelonska merila nikomur ne vsiljujejo ene same rešitve, ampak zagotavljajo možnost prave izbire, prave izbire za starše, saj so, gospe in gospodje, temeljne točke že bile izpostavljene v razpravi in po mojem mnenju, še posebej jasno v zadnjem prispevku, da skrbni in ljubeči starši seveda nosijo veliko odgovornost pri sprejemanju odločitev v danem trenutku, v danem obdobju družinskega življenja ali v danih okoliščinah, kaj bo najbolje za njihovega otroka. Zato tudi verjamem, da je dobro, če možnost zagotovimo s pomočjo barcelonskih meril.

V zvezi z vprašanjem, kako bo Komisija podprla barcelonska merila, je to mogoče doseči prek strukturnih skladov. To je prvič izrecna možnost v novi perspektivi. Pred tem je bilo tehnično mogoče, vendar je bil način precej nejasen in zapleten, saj gre za odprto možnost. Seveda Komisija prav tako spremlja dogajanja na področju barcelonskih meril, na enak način, kot lahko pomaga pri razširjanju dobrih praks in dobrih pristopov za lažje iskanje rešitev v posameznih državah članicah. Gospe in gospodje, trdno verjamem, da barcelonska merila v nobenem pogledu niso v nasprotju z interesi otrok in želim poudariti, kar so povedali že številni, da barcelonska merila predstavljajo poseben pristop k tej temi in sicer iz kvantitativnega stališča, vseeno pa pod nobenim pogojem ne smemo zanemariti kakovostnega vidika. Prav tako je jasno, da morajo glavne odločitve vedno sprejeti starši in iz osebnih izkušenj v družini moram povedati, da zaupam staršem.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 142)

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. - (ET) Na vrhu Evropske unije v Lizboni marca 2000 so bili določeni strateški cilji za naslednjih deset let, kot so trajnostni gospodarski razvoj, ustvarjanje večjega števila boljših delovnih mest in izboljšanje socialne kohezije.

Na osnovi tako imenovanih barcelonskih ciljev, ki so jih države članice potrdile leta 2002 in se nanašajo na varstvo otrok do leta 2010, morajo države članice zagotoviti varstvo otrok za vsaj 90 % otrok v starosti od treh let do starosti, ko postanejo šoloobvezni, in za vsaj 33 % otrok, mlajših od 3 let.

Da bi lahko uresničili barcelonske cilje, je bila uporabljena metoda usklajevanja, odločanje o ukrepih za doseganje ciljev pa je bilo prepuščeno državam članicam. Zato moramo ugotoviti, da so številne države članice še zelo daleč od izpolnjevanja teh ciljev in je zaradi tega treba cilje, ki so bili potrjeni leta 2002, sedaj ponovno pregledati.

Trenutna recesija dokazuje, da imajo motnje na finančnem trgu, občutne negativne stranske učinke na realno gospodarstvo. Negativni vplivi na gospodarsko rast in zaposlovanje so dovolj resni in sedaj vplivajo na doseganje lizbonskih ciljev v državah članicah.

Ker je večina držav članic EU sedaj usmerila svojo pozornost in svoje finančne vire v boj proti gospodarski krizi, je zelo pomembno, da v sklopu teh dejavnosti ne pozabimo na barcelonske cilje, saj bomo z njihovo izpolnitvijo pripomogli tudi k uresničevanju lizbonskih ciljev.

Trenutne razmere tudi kažejo na to, da tega cilja v državah članicah ne bomo mogli v celoti uresničiti le z določitvijo novih datumov za barcelonske cilje. Na tem področju je za države članice pomembno tudi vprašanje podpornih ukrepov EU, ki bodo pomagali pri uresničevanju ciljev na področju varstva otrok v vseh državah članicah.

18. Otroci migrantov (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor v zvezi z otroki migrantov, ki ga je pripravil Jan Andersson v imenu Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (O-0023/2009 – B6-0014/2009).

Rovana Plumb, namestnica avtorja. – (RO) Najprej bi se rada zahvalila kolegom v Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve ter sekretariatu Komisije za PES, ker so se zavzeli za to vprašanje o otrocih migrantov, o katerem danes razpravljamo na plenarnem zasedanju, saj ko govorimo o otrocih, govorimo o prihodnosti Evropske unije.

Obseg delovne migracije se še naprej povečuje, ne samo na globalni ravni, ampak tudi v EU. Migracija predstavlja dobro možnost za razvoj, hkrati pa prinaša tudi resne izzive tako v najbolj kot tudi najmanj razvitih državah članicah Evropske Unije. Lahko govorimo o pozitivnem vplivu migracije na ravni gospodarstva v državah, iz katerih prihajajo delavci migranti, saj je tako mogoče zmanjšati revščino in spodbuditi naložbe v človeške vire. Po drugi strani pa razmere otrok migrantov, ki ostanejo v matični državi, ko se starši izselijo, da bi našli delo v drugi državi, predstavljajo problem, ki v zadnjih dveh letih sproža zaskrbljenost v nekaterih državah članicah.

Čprav obstajajo celovite politike za izboljšanje življenjskih pogojev in izobraževanja otrok migrantov, ki so se odselili v tujino skupaj s starši, je bilo manj pozornosti namenjene otrokom, ki ostanejo doma. Migracija staršev v tujino zaradi dela je socialni pojav s kompleksnim vplivom na dinamiko in delovanje družine, kot tudi celotne družbe. Otroci, katerih starši so šli v tujino zaradi dela, spadajo v ranljivo skupino, ki je ogrožena.

Celovitost tega vprašanja, njegovih vzrokov in posledic, njegove dinamike in načina, na katerega se učinkovito izvajajo predpisi na tem področju, kot tudi celovitost praks strokovnih delavcev, predstavljajo izzive ne le za oblasti, ampak tudi za civilno družbo. V zvezi s tem so masovni mediji in civilna družba v Romuniji predstavili študije, iz katerih je razvidno, da je v Romuniji več kot 350 000 otrok, katerih starši delajo v tujini, vključno s 126 000 otroki, pri katerih sta v tujino odšla oba starša.

Negativne posledice odhoda staršev čutijo otroci predvsem na psihološki ravni. Neposredne posledice odsotnosti njihovih staršev so lahko občutek potrtosti in pomanjkanje zanimanja za šolo ter izvenšolske dejavnosti. Eden izmed neposrednih posledic migracije staršev je dejstvo, da otrok ni deležen starševske ljubezni in potrebnega spremljanja njegovega normalnega razvoja.

V primerih, ko so starši odšli v tujino, otroci pa so ostali doma v varstvu ljudi, ki jim ne morejo nuditi čustvene in izobraževalne podpore, lahko vse te posledice negativno vplivajo na zdravje in psihološki razvoj otroka, lahko pa jih prisilijo tudi v vzorce obnašanja, ki niso značilni ali pa so neprimerni za otroke njihove starosti in so izpostavljeni za izkoriščanje in zlorabo s strani drugih otrok.

Kot mati in članica evropskih socialdemokratov, pozivam k spoštovanju pravic vsakega otroka, njihove upravičenosti do enakih možnosti, k vlogi države, kot tudi k naložbam, ki so potrebne za oblikovanje prihodnjih generacij. Prepoznavanje najbolj ranljivih, izključenih ali marginaliziranih otrok mora biti ključni cilj vseh raziskav, da bo tako mogoče zagotoviti dovolj podpore pri prizadevanjih oblasti za zaščito pravic vseh otrok.

Komisar Špidla, rada bi se vam iskreno zahvalila za vaš prispevek pri predvajanju video sporočila v sklopu Evropske konference, ki sem jo organizirala v Bukarešti prejšnji november v zvezi z vprašanjem otrok, ki so ostali sami doma.

Če upoštevamo celovitost tega vprašanja, predvsem v času trenutne gospodarske in socialne krize, ki je predvsem prizadela ranljive skupine, kamor spadajo tudi otroci, vas v imenu Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve sprašujem ali Komisija podpira izvedbo študije, s katero bi bilo mogoče oceniti obseg razmer in ali Komisija meni, da je vprašanje otrok migrantov le problem vlade v matični državi oziroma problem vlad v državah gostiteljicah, ki imajo koristi od migrantov na trgu dela.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, obstajajo zaskrbljujoči znaki, ki kažejo na pojav relativno nove smernice v številnih državah članicah. Starši zapuščajo svoje matične države zaradi dela v drugi državi članici – tako imenovani „mobilni delavci“ – in puščajo svoje otroke doma v varstvu sorodnikov. Te rešitve naj bi bile le začasne, vendar se zdi, da pogostokrat postanejo dolgotrajnejše. Vprašanje, ali so rešitve za otroke, ki ostanejo doma, uradne ali neuradne, je odvisno od časovnega obdobja, v katerem nameravajo starši delati v tujini. Vendar pa po določenem času številni izmed teh otrok pogostokrat končajo v institucionalnem varstvu, saj svojci ne morejo več obvladati razmer zaradi finančnih, osebnih ali drugih praktičnih razlogov.

V državah članicah z najvišjo stopnjo izseljevanja ta pojav vsekakor ni nič neobičajnega. Pojav je dokumentiran, prav tako pa je privabil medijsko pozornost. Komisija je organizirala številne študije, ki bodo pomagale pri zbiranju dokazov in iskanju rešitev, čeprav je mogoče takšne rešitve izvajati le na domači ravni. Trenutno še nimamo dovolj zanesljivih podatkov, na osnovi katerih bi lahko razumeli naravo, strukturo in glavne oblike tega pojava, čeprav so dokazi že dovolj zaskrbljujoči, kot sem povedal. V okviru odprte metode usklajevanja na socialnem področju predstavlja prednostno nalogo boj proti revščini in socialni izključenosti. Države članice morajo okrepiti preventivne ukrepe in se osredotočiti na najbolj ranljive družine. V konkretnem smislu to pomeni podpiranje projektov za krepitev družin in podpiranje otroških dodatkov za družine v težkih razmerah, da bi tako lahko preprečili ločevanje otrok od staršev že v rani mladosti.

Drugi vidik, ki ga moramo upoštevati, je dejstvo, da se na ta pojav pogostokrat gleda kot na negativno posledico mobilnosti delavcev. Komisija si v sodelovanju z mrežo EURES prizadeva kar najbolj pomagati tistim družinam, v katerih morajo zaradi mobilnosti staršev otroci sami ostajati doma, ter posredovati iskalcem zaposlitev in družinam informacije v zvezi z življenjskimi pogoji in pogoji zaposlovanja v državah EU. Takšen pristop lahko prispeva k blaženju negativnih posledic tega pojava, o katerem danes povsem upravičeno razpravljamo.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) Gospa predsednica, moja politična skupina je aktivno sodelovala pri pripravi tega predloga in je popravila besedilo, tako da ne prikriva več hinavščine v zvezi z izkoriščanjem delavcev iz tretjih držav.

Vemo, da starši otrok iz držav članic, ki delajo v kateri koli drugi državi, prejemajo otroški dodatek. Vemo, da države, ki imajo dvostranske odnose, lahko vzdržujejo družinske stike. Zakaj se torej ta pojav, za katerega komisar pravi, da ga ni mogoče izmeriti, širi? Imamo filme, imamo dokumentarce, ki so bili predvajani na televiziji povsod po svetu, vključno iz Romunije, Ukrajine in drugih držav. Eden takšnih filmov je bil predvajan v Parlamentu in videli smo lahko razmere.

Zato ni pošteno od nas, če trdimo, da nimamo dokazov. Ni pošteno od nas, če rečemo, da ne gre za družino in da so zaradi tega zapuščeni otroci. Obstaja družina, ne obstajajo pa ustrezni dvostranski odnosi in sporazumi, v katere bi bili vključeni starši, da le ti ne bi zapuščali svojih otrok, prav tako pa Evropska unija ne pomaga tem državam pri izgradnji infrastrukture, s katero bi lahko otroke, ki se znajdejo v takih okoliščinah, lahko rehabilitirali, ne da bi morali te travme nositi s sabo celo življenje.

Menim, da moramo tudi mi dvigovati ozaveščenost med starši, ki prihajajo delat v naše države. Če nas boli en del telesa, nas boli celo telo. Če nekateri izmed naših soljudi, predvsem otroci, trpijo v naših sosednjih državah, bomo kasneje doživeli, da bodo prišli k nam z nasilnejšimi metodami in jih bomo morali zapreti v naše zapore.

Inger Segelström, v imenu skupine PSE. – (SV) Gospa predsednica, komisar Špidla, najprej bi se rada zahvalila komisarju za njegov odziv in odboru za pobudo. Končno je le prišlo do obravnave tega vprašanja v Parlamentu. Z Lizbonsko pogodbo bodo vprašanja, ki se nanašajo na otroke, postala cilji znotraj EU in bodo temeljila na pravni podlagi. Pred enim letom je, v pričakovanju Pogodbe, Parlament sprejel tudi strategijo o otrocih.

Prav škandalozno je, da kdo sploh pusti otroke, da živijo sami. Seveda sta mati in oče lahko prisiljena v to, da si poiščeta delo ali zatočišče, vendar moramo poslanci EP prevzeti odgovornost pri sprejemanju takšni pravil, na primer, v skladu s katerimi azil prejme le prosilec, ne pa tudi njegova družina, saj najpogosteje bežijo ravno moški, ženske in otroci pa ostanejo zapuščeni doma. Ali ko delodajalci uvažajo delovno silo in ne vprašajo oziroma jih ne zanima, če so doma otroci oziroma ignorirajo dejstvo, da je temu tako. Zato popolnoma podpiram zahteve skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, ki jih je izrazila v svojem vprašanju. Ocena učinka je nujna in potrebna zahteva. Komisija mora ukrepati na podlagi raziskav, ki jih je zahteval sam komisar, in to hitro.

Zagotovljene morajo biti boljše informacije o pravicah in šolanju otrok. Prav tako moramo zagotoviti informacije in zagotoviti, da bodo otroci, ki živijo v takšnih razmerah, deležni pomoči. Vključiti moramo vpletene stranke in nevladne organizacije, ter pripraviti predloge. Prav tako bi lahko bila v delo, ki ga je opisal komisar, vključena relativno nova skupina osamljenih otrok beguncev. Otroci morajo odrasti ob toplini in negi, in niso nekaj, da bi lahko nadziral trg. Politiki imamo dolžnost, ki jo moramo tudi sprejeti, torej nam zagotovite vključitev vprašanj, povezanih z otroki, v prevladujočo usmeritev in zagotovite nam ocene učinkov na otroke v zvezi s tem velikim problemom. Drugače se bomo morali sramovati ob soočenju z naslednjo generacijo.

Jean Lambert, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, rada bi se zahvalila komisarju za njegovo pripravljenost, da je podprl raziskave in razširjanje informacij na mreži EURES, da bi bilo mogoče zagotoviti boljše informacije posameznikom o družinskih pravicah in pravici do združitve družine. Kolegi so izpostavili vprašanja o tem, zakaj ljudje sploh čutijo potrebo, da bi se odselili in iskali delo. Seveda je potreba po povečanju napredka pri boju proti revščini v Evropski uniji zelo pomembno vprašanje. Pri tem si želimo hitrega napredka, kamor je zajeto vprašanje minimalnega dohodka, da bodo ljudje lahko živeli dostojno življenje.

Vendar se moramo vsi zavedati, da številni starši, ki se selijo, to počnejo zaradi tega, ker menijo, da je to najboljše za njihove otroke, da bi jim zagotovili najboljše možnosti. Dejansko pogostokrat žrtvujejo svoje kariere, svojo izbrano pot, da bi poskusili to doseči. Ko poskušamo določiti probleme otrok, pri tem ne smemo demonizirati staršev, ki se selijo.

Alessandro Battilocchio (PSE). – Gospa predsednica, Evropska komisija bi morala več pozornosti posvetiti temu problemu. Kot so večkrat izpostavili UNICEF in druge organizacije, ta problem prizadene veliko otrok v svetu in v Evropi.

Razmere v katerih so socialna in gospodarska tveganja še večja zaradi odsotnosti staršev, ki ne morejo zadovoljiti otrokovih potreb glede nege in vzgoje, lahko pripeljejo do še večje ranljivosti. Glavno odgovornost za razvoj otroka nosijo starši; in starši so, če izpolnjujejo svoje obveznosti, upravičeni do prejema potrebne podpore s strani skupnosti in lokalnih oblasti, ki pa si pogostokrat premalo prizadevajo, da bi izpolnile obveznosti. Zato od Komisije pričakujemo konkretna dejanja v zvezi s tako pomembnim področjem.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Glede na študije, ki sta jih opravila UNICEF in združenje „Socialne alternative“, je v Romuniji približno 350 000 otrok, ki imajo vsaj enega starša v tujini, medtem ko je 126 000 otrok, ki imajo v tujini oba starša. Te ugotovitve so zaskrbljujoče. Verjamem, da je mogoče te razmere izboljšati s sprejetjem naslednjih ukrepov:

1. Nacionalne vlade matičnih držav migrantov in vlade držav, ki sprejemajo delovno silo, morajo skupaj z Evropsko komisijo pripraviti skupen program, ki bo delavcem migrantom omogočal dostop do posebnega varstva otrok, šol in izobraževalnega sistema, kot tudi jezikovnih tečajev. Te storitve morajo biti dostopne vsem segmentom delavcev migrantov.

2. Evropska komisija mora, skupaj z vladami držav, v katerih so migranti zaposleni, pripraviti strategijo za zagotavljanje določenih sredstev delodajalcem, da bodo lahko tudi oni ponudili zaposlenim paket posebnih storitev, ter tako delavcem migrantom omogočili, da bodo lahko v države, kjer delajo, pripeljati tudi svoje otroke.

Menim, da bi ta ukrepa prispevala k usklajenemu razvoju in rasti teh otrok, saj tudi oni predstavljajo prihodnost Evrope.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Rada bi izpostavila eno stvar. Tok delovne sile, o katerem govorimo, teče iz manj razvitih v bolj razvite države EU.

Običajno obstaja mnenje, da možnost za dostop do trga dela v razvitih državah predstavlja veliko prednost in veliko število tistih, ki se vrnejo nazaj v matične države, se v razpravah vedno omenja kot argument, ki govori temu v prid. Vendar tu prikazana dejstva kažejo na drug vidik: poleg prednosti, ki izhajajo iz nižjih stroškov dela, razvite države eksternalizirajo tudi nekatere povezane stroške. Gre za znatne stroške, ki jih krijejo skupnosti in države, iz katerih prihajajo delavci.

V tem pogledu na kohezijske in solidarnostne politike med državami članicami ne smemo gledati kot na nesebično dejanje bogatih, ki delajo v korist revnih. Te politike so nujno potrebne, saj predstavljajo pravična dejanja, ki zagotavljajo, da Evropska unija ohranja svoje vrednote in vzdržuje naklonjenost svojih državljanov do teh vrednot.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Gospa predsednica, v sklopu te razprave želim izkoristiti priložnost in poudariti drug vidik, povezan z že omenjenimi vprašanji. Nedavno sem bil poročevalec v senci za skupino PPE-DE za poročilo o izobraževanju otrok migrantov. Poročilo je temeljilo na sporočilu Komisije z naslovom „Migracija in mobilnost: izzivi in priložnosti za izobraževalne sisteme EU“.

Ta dokument je zelo dobro strukturiran in zelo dobro povzema težave, ki se nanašajo na migracijo in izobraževanje. Vendar pa pri tem ni bil upoštevan en vidik: razmere tisočih otrok v Evropi, ki so jih doma pustili starši in odšli na delo v druge evropske države, ki jih običajno imenujemo „migracijske sirote“ in jih je skoraj 350 000 v moji državi.

Komisiji sem na to temo že predložil pisno vprašanje, vendar bi rad izkoristil to priložnost in še enkrat zastavil to vprašanje. Torej, komisar, poveste nam prosim, ali je Komisija mnenja, da je to le zadeva za nacionalne vlade, ali na tem področju potrebujemo tudi ukrepanje Evrope? Če potrebujemo, kako je ali bi ukrepala Komisija, da bi pomagala tem otrokom v obdobju šolanja?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) V Romuniji imamo pregovor: Dobro vzgojen človek je svojih prvih „sedem let preživel doma“. Majhni otroci morajo biti pri svoji družini, kjer so deležni neposrednega nadzora in nege staršev. Starši, ki se odločijo, da bodo začasno delali v drugih državah, morajo biti deležni pomoči pri čim prejšnjem združevanju družine.

V številnih državah članicah šole ponujajo možnosti za učenje jezika, ki se uporablja v državi prebivališča. V nekaterih državah članicah so lahko družine, ki so tam prebivale nezakonito, uredile svoj pravni položaj, če so otroke registrirale v šolo, pri tem pa so prejele celo socialno stanovanje.

Otroci so izjemno pomembni za družbo in naša dolžnost je, da jim zagotovimo pogoje, ki omogočajo skladen razvoj. Formalna izobrazba, ljubezen, vključevanje otrok v družbo, so temeljni pogoji, da bo lahko socialna Evropa zagotovila enake možnosti vsem svojim državljanom.

Gospo Plumb čestitam za pobudo. Gre za aktualno temo, ki je zelo pomembna za prihodnost. Čestitam.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Ko delavci migrirajo, otroci zelo pogosto postanejo žrtve izboljšanih premoženjskih razmer njihovih družin. Bivša Češkoslovaška republika je doživela velik val izseljevanja v obdobju med obema vojnoma, predvsem v Združene države Amerike. Vendar je v tem primeru šlo za migrante, ki so doma živeli v izjemni revščini. Tudi če so otroci začasno ostali v varstvu le enega starša, je to bilo le za omejen čas.

V današnji potrošniški družbi in ko so ogroženi družinski odnosi, obstaja veliko več tragičnih primerov. Staršev k delu v tujini pa pogosto ne spodbudi skrajna revščina. Večkrat se zgodi, da se eden ali noben od staršev nikoli ne vrne in jim je vseeno za usodo otrok, katerih najboljše upanje je, da zanje skrbijo tesni sorodniki.

To bi morali upoštevati tudi v politiki regionalnega razvoja, prav tako pa bi si morali prizadevati za odpravo regionalnih variacij, predvsem v novih državah članicah.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospe in gospodje, ta razprava je jasno pokazala, da je to pomembna tema, na kateri moramo delati, ne glede na to ali nam je v tem trenutku na voljo dovolj podrobnih informacij, na podlagi katerih bi lahko sprejeli končno stališče. Nenazadnje so dejstva, ki so nam znana, dovolj prepričljiva in jasna, da moramo to vprašanje obravnavati in aktivno pristopiti k reševanju. Povedal sem, da je Komisija že pripravila nekaj študij, ena izmed njih bo dokončana do konca tega leta. Prav tako je jasno, da morajo

glavni del odziva in glavni del ukrepanja nositi države članice, saj je družinska politika predvsem stvar držav članic. Nedvomno obstajajo možnosti za samo EU, saj se vprašanja, ki se nanašajo na delavce migrante, nanašajo tudi na njeno socialno varnost, transfer socialnih prispevkov in številna druga področja. Moj odgovor na vaše vprašanje se torej glasi, da je to predvsem zadeva držav članic, vendar mora pri tem po mojem mnenju pomembno sodelovati tudi EU.

Predsednica. – Prejela sem en predlog resolucije⁽¹⁾, predložene v skladu s členom 108(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 12. marca 2009.

19. Tveganje zaprtja podjetja Qimonda v Nemčiji in na Portugalskem ter izguba na tisoče delovnih mest v Evropi (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o tveganju zaprtja podjetja QIMONDA v Nemčiji in na Portugalskem ter izguba na tisoče delovnih mest v Evropi.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, podjetja in delavci že čutijo posledice finančne in gospodarske krize. Čeprav se razmere med posameznimi državami članicami razlikujejo, se stanje na področju zaposlovanja v Evropi na splošno slabša. V letu 2009 se lahko celotna zaposlenost zmanjša za 1,6 %, kar predstavlja izgubo 3,5 milijonov delovnih mest. V letu 2010 bi stopnja brezposelnosti v EU lahko bila okrog 10 %. Podjetja vedno znova najavljajo ukrepe za prestrukturiranje ali se selijo, pogostokrat ob veliki izgubi delovnih mest. Razmere v podjetju Qimonda, ki je najavilo zaprtje obratov v Nemčiji in na Portugalskem, žal ni redkost.

Komisija se zaveda negativnih posledic, ki jih lahko ima prestrukturiranje na delavce, njihove družine ter gospodarsko in socialno strukturo v posamezni regiji. Vendar pa bi rad poudaril, da Komisija nima pristojnosti, da bi preprečila ali odložila odločitev posameznih podjetij, podjetja pa Komisije niso dolžna obveščati o svojih odločitvah. Povedati moram, da se na Komisijo niso obrnili niti predstavniki zaposlenih niti vodstvo Qimonda.

Komisija v zvezi s temi razmerami želi izpostaviti nekaj točk. Predvsem je bistveno, da predvidevanje in potek prestrukturiranja poteka ob intenzivnem dialogu med predstavniki zaposlenih in drugimi vpletenimi strankami. Menim, da nedavno sprejeta direktiva ali spremenjena direktiva o svetih družb predstavlja enega izmed večjih prispevkov EU na tem področju. V tem kontekstu je še toliko pomembneje, da prizadeta podjetja pazljivo izpolnjujejo svoje obveznosti, ki izhajajo iz direktiv EU in se nanašajo na obveščanje in posvetovanje z zaposlenimi. Komisija prav tako poziva podjetja, da uvedejo ukrepe, namenjene ohranjanju kar največjega števila delovnih mest in zaposlenih s pomočjo prožnih ureditev dela in uporabo začasnih odpuščanj zaradi gospodarskih razlogov.

Večina držav članic je uvedla usmerjene ukrepe z namenom ohranjanja delovnih mest in omejevanja učinkov krize na navadne državljane. Ti ukrepi se nanašajo na štiri glavna področja: ohranjanje delavcev na delovnih mestih, hitro vključevanje delavcev nazaj na delovna mesta, zagotavljanje pomoči najranljivejšim skupinam z varstvenim dodatkom, podaljševanje obdobja izplačevanja nadomestil za brezposelnost ali povečevanje družinskih prispevkov in večanje socialne zaščite ter investiranje v socialno in zdravstveno infrastrukturo.

Komisija je okrepila finančne instrumente na evropski ravni, da bi pomagala državam članicam pri premagovanju krize in njenih socialnih posledic. Evropski socialni sklad, ki vsako leto zagotavlja pomoč 9 milijonom delavcem, je bil poenostavljen, tako da je za projekte mogoče zagotoviti vnaprejšnja plačila, v višini 1,8 milijarde EUR. Upam, da se bosta Evropski parlament in Svet o tem hitro sporazumela. Komisija prav tako podpira tiste države članice, ki bi rade reprogramirale Evropski socialni sklad. Države članice lahko prav tako zaprosijo za posredovanje Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji pri zagotavljanju pomoči delavcem, ki so izgubili delo. V Evropskem načrtu za oživitve gospodarstva je Komisija predlagala razširitev meril za pridobitev pomoči, da bi se bolje odzvala na trenutno gospodarsko krizo. Upam, da bo tudi v zvezi s tem Parlament hitro dosegel kompromis s Svetom. Komisija je pripravljena na sodelovanje z nemškimi in portugalskimi oblastmi pri ocenjevanju vseh zahtev za pomoč iz naslova evropskih skladov. Komisija prav tako podpira socialni dialog na evropski ravni, saj imajo socialni partnerji odločilno vlogo pri obvladovanju

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

krize. Tudi od evropskih socialnih partnerjev pričakujemo, da bodo skupaj prispevali k premagovanju krize na tripartitnem srečanju 19. marca.

Za Komisijo je pomembno, da so ukrepi poenoteni, saj bo tako mogoče odpraviti kratkoročne vplive krize in si prizadevati za gospodarsko oživitve v prihodnje. Komisija je s tem namenom predstavila evropsko pobudo za zagotavljanje pomoči pri zaposlovanju znotraj Evropskega načrta za oživitve gospodarstva. 4. marca je Komisija prejela prispevek, predviden za sestanek Evropskega sveta 19. in 20. Marca, ki med drugim daje poudarek zahtevam in načinom zagotavljanja pomoči delavcem, ki jih je prizadela kriza in ranljivim osebam na trgu dela.

Komisija prav tako pozdravlja pobudo češkega predsedstva o organizaciji vrha, namenjenega zaposlovanju in socialnim zadevam v maju 2009. Cilj tega srečanja bo oceniti razmere in določiti konkretne ukrepe. Pripeljati bi moral do sprejetja skupnega pristopa za zmanjševanje socialnega vpliva krize, doseganje novega konsenza s socialnimi partnerji in drugimi udeleženci glede vprašanja o posodobitvi socialnih politik in določitvi konkretnih ukrepov za pospešitev gospodarske oživitve ter premagovanje krize s pomočjo odpravljanja strukturnih pomanjkljivosti na trgu dela.

José Albino Silva Peneda, v imenu skupine PPE-DE. – (PT) Morebitno zaprtje podjetja Qimonda bi ogrozilo skoraj 2 000 delovnih mest na severu Portugalske, ki je v nekaj letih doživela preobrat iz ene izmed najbolj industrializiranih regij Evrope v eno izmed najrevnejših regij celine.

Razumeti moramo, da je industrija na severu Portugalske temeljila na tradicionalnih sektorjih, kjer je tekstilna industrija bila zelo pomembna. Ta primer se je zgodil ravno v času, ko je bila ta industrija v ključni fazi svojega preoblikovanja in je potekalo prestrukturiranje, ki je vedno naporno in drago. Če do tega zaprtja res pride, to ne bo močno vplivajo le na regijo, ampak tudi na državo.

Vem, da je poslovanje podjetja Qimonda odvisno predvsem od tržnih sil in volje delničarjev. Prav tako ni težko prepoznati, da Qimonda šteje za enega izmed glavnih izvoznikov na Portugalskem in ker je hkrati tudi eden ključnih delov preoblikovanja gospodarstva v regiji, ne moremo sprejeti, da bi o njegovi usodi odločale le tržne sile. Ta okoliščina pojasnjuje, zakaj so oblasti na Portugalskem in v Nemčiji obravnavale to vprašanje na najvišji ravni, še posebej nedavno na srečanju predsednika Portugalske republike in kanclerke Merkel. Tudi zaradi tega vas, gospod Špidla, če vas na obisk te regije, ki se sooča z resničnim socialno težavnim položajem, še ni povabila portugalska vlada, vabim osebno sam, saj želim, da se na lastne oči prepričate o resnosti razmer, da podprete prizadevanja, ki potekajo in mobilizirate vse instrumente, ki jih ima na voljo Komisija, s katerimi bi lahko preprečili, da bi se pomanjkanje zaupanja, ki vlada v regiji, širilo še naprej.

Edite Estrela, v imenu skupine PSE. – (PT) Qimonda je paradigma v trenutnem kontekstu globalne finančne in gospodarske krize. Gre za podjetje, ki uporablja najsodobnejšo tehnologijo, zaposluje visoko usposobljene delavce in spodbuja raziskave. Qimonda izpolnjuje cilje Lizbonske strategije. Portugalska vlada je storila vse, da bi našla rešitev, ki bi zagotovila obstoj tega podjetja, vendar je le ta odvisna tudi od sodelovanja nemške zvezne vlade in deželnih vlad Bavarske in Saške. Portugalska vlada je že sprejela odločitev, da bo v ta namen zagotovila sredstva v višini 100 milijonov EUR. Kot sem že povedala, storila je vse in si bo tudi v prihodnje prizadevala, da bo storila vse kar je v njeni moči, kar so nedavno ugotovili tudi nemški delavci podjetja Qimonda na nedavnem uradnem obisku predsednika Portugalske republike.

Evropska komisija in države članice, so ukrepale – povsem upravičeno –, da bi rešile banke in zagotovile pomoč nekaterim industrijam, kot je na primer avtomobilska industrija. Zakaj ne bi zagotovile pomoči tudi podjetju Qimonda? Če prepustimo Qimonda usodi, bo to imelo skrajno resne posledice. Delo bo izgubilo na tisoče delavcev v Nemčiji in na Portugalskem, hkrati pa bo izgubljena tudi dragocena evropska intelektualna lastnina in veliko sredstev Skupnosti, ki so bila vložena v podjetje Qimonda. Zagotovitev poslovanja Qimonda v Nemčiji in na Portugalskem je takšnega strateškega pomena za Evropo, da je pomoč Evropske unije popolnoma upravičena.

Komisar, moramo biti dosledni in če to želimo biti, moramo storiti vse, da bi rešili Qimonda. Qimonda preprosto ni katero koli podjetje!

PREDSEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS*Podpredsednik*

Ewa Tomaszewska, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, nemška družba Qimonda, ena izmed največjih proizvajalk pomnilniških čipov, je objavila stečaj. V preteklem letu je prejela 325 milijonov EUR subvencij in izkazalo se je, da to ni zadostovalo.

V letu 2007 je Qimonda zaposlovala 13 500 ljudi. Decembra prejšnje leto je prišlo do 10 do 15 % znižanja njihovih plač na podlagi zagotovil, da bodo premalo izplačane zneske prejeli do aprila letos. Namesto tega je preko noči izgubilo delo 500 zaposlenih. Niso prejeli plač, nadomestil za neizkoriščen dopust ali odpravnin, ki jim pripadajo. Naslednji mesec bo izgubilo svoje delo še naslednjih 500 zaposlenih, ogroženih pa je še dodatnih 1 500 delavcev.

V naših državah je še veliko takšnih podjetij, vključno s podjetjem Krošno ali Stalowa Wola na Poljskem. Od Komisije pričakujemo usklajen program za zaščito delovnih mest v času krize.

Elisabeth Schroedter, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, stečaj podjetja Qimonda je posledica močnega upada cen zastarelih čipov DRAM. V resnici je Qimonda več mesecev pred konkurenco na področju raziskav energetske varčnih čipov in prav v zvezi s tem – tem potencialom za invoacijo – je treba zagotoviti naložbo. Upamo, da se bo Komisija osredotočila na to.

Vseeno pa to lahko pomeni, da ne bo mogoče ohraniti vseh delovnih mest. Komisar ima prav. Prav tu lahko pomaga Evropski sklad za prilagajanje globalizaciji. V podjetju Qimonda pa so zaposleni visoko usposobljeni delavci, ki lahko s pomočjo dobro izbranega in posebej prilagojenega ponovnega usposabljanja najdejo nova delovna mesta v porajajočih industrijah. To so dokazali delavci, ki so prešli na industrijo sončne energije. Primer Qimonda kaže na to, da mora tudi Komisija sodelovati pri izvedbi ponovnega usposabljanja za delovna mesta, ki imajo prihodnost in da ne strelja kar na slepo. Ljudem bodo vlile novega upanja in zagotovile možnosti za prihodnost le usmerjene naložbe, okoljsko prestrukturiranje gospodarstva in ustrezno ponovno usposabljanje delovne sile.

Gabriele Zimmer, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, komisar, verjetno ne boste presenečeni, če povem, da nisem zadovoljna z vašimi odgovori, predvsem so smo si več tednov močno prizadevali, da bi prišli v stik s številnimi predstavniki Komisije, predvsem komisarjem Verheugnom, in zahtevali jasne odgovore. Danes je bilo veliko priložnosti, da bi zagotovili natančnejše odgovore in povedali, kako namerava Komisija prevzeti svojo odgovornost.

V to razpravo bi rada vpeljala dva vidika. Prvič, podjetje Qimonda je sposobno zagotoviti ključno tehnološko prednost za Evropsko unijo na področju polprevodniške tehnologije in nanotehnologije. Drugič, Qimonda v Evropi nima konkurentov, jih pa ima nekaj v Aziji, ki prejemajo 70 % subvencij – v čemer je tudi bistvena razlika. Tretjič, zaustavitev proizvodnje v podjetju Qimonda bo pomenila izgubo sodelujočega jedra mreže s približno 40 000 delovnih mest v regiji, kot je Saška

Kaj pričakujejo delavci, njihove družine in ljudje v prizadetih regijah od Unije? Predvsem pričakujejo jasne in takojšnje ukrepe, s katerimi bo Komisija pokazala, da želi ohraniti trenutna mesta evropske polprevodniške tehnologije in industrije nanotehnologije, da ne bo dopustila zavreči te prednosti za prihodnost in da držijo izjave, izrečene glede prihodnjega vlaganja v raziskave, predvsem v zvezi s sedmim okvirnim programom Evropske skupnosti za raziskave.

Prav tako pričakujemo, da bodo Komisija, nemška zvezna vlada in deželna vlada Saške podprle potrebno rešitev, s katero bo mogoče zaustaviti prekinitev proizvodnje. Nimamo več veliko časa, ostalo je le še nekaj dni. Vodilni kadri že odhajajo. Alternativna rešitev bi bila, da se visoko napredna raziskovalna tehnologija premakne v Azijo ali pa se proda za drobiž. To vsekakor ne more biti v interesu Evropske unije.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, težke razmere v podjetju Qimonda so se zaradi posledic finančne in gospodarske krize le še poslabšale. Portugalska vlada je storila vse, kar je bilo po njenem mnenju primerno in je pripomoglo k reševanju razmer. Želimo si, da bi tudi bavarska vlada vedela, kako naj se z velikim občutkom za odgovornost odzove na te razmere. Ohranitev obratov v Münchnu bo odločilno vplivala na obrate v krajih Vila do Conde in Dresden.

Portugalski minister za gospodarstvo in inovacije, Manuel Pinho, je potrdil, kako pomembno je zagotoviti preživetje tega podjetja. Podjetje Qimonda je zelo pomembno za Portugalsko in ker je lahko konkurenčno tudi na globalni ravni, je ravno tako pomembno za Evropo.

Gospod predsednik, Portugalska si bo še naprej prizadevala za iskanje rešitve, s katero bo mogoče ohraniti podjetje. Upam, da si bo tudi nemška vlada – tako na zvezni, kot na državni ravni – resnično prizadevala za iskanje rešitve tega problema.

Sam pa želim še enkrat opozoriti na strateški pomen ohranitve tovrstne industrije na evropskem ozemlju. Upam, da nobena nacionalna ali državna vlada ne bo storila te napake in dopustila podjetju, da zapre obrate in uniči delovna mesta na ozemlju Unije.

Gospe in gospodje, razumemo potrebo po zagotavljanju pomoči za velike skupine v avtomobilski industriji pri njihovem prestrukturiranju, vendar pa sredstev Unije in energije Evropske komisija ne bi smeli porabiti le za to pomoč.

Komisar, da bi se izognili morebitnim nesporazumom v komunikaciji, prosimo gospoda Špidlo, s katerim smo povezani preko dela in politične solidarnosti, in predsednika Komisije, ki ne bo nikoli pozabil, da je naš sodržavljan, kot tudi sodržavljan večine zaposlenih v podjetju Qimonda, da pozove Komisijo, da se zaveže zagotoviti pomoč podjetju Qimonda.

Preden končam, moramo poudariti, da je predsednik Portugalske, Cavaco Silva, v Nemčiji nedavno izjavil, da v zvezi s podjetjem Qimonda obstaja novo upanje. Prav tako se moramo dotakniti, kot so to storili že kolegi poslanci, pomembnosti posebnega gospodarskega sektorja, v katerem deluje Qimonda. Ne pozabimo, da je portugalska vlada pripravljena podpreti podjetje Qimonda z vsemi potrebnimi sredstvi, če pri tem upoštevamo gospodarsko moč države.

Gospe in gospodje, pomagajmo pri reševanju podjetja Qimonda. Čas se izteka!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, v tej pomembni razpravi je ključnega pomena, da razumemo, kaj je na kocki, in sicer: prihodnost strateške industrije nanotehnologije, skupaj z raziskavami in razvojem v sektorju, ki je bistven za prihodnost informacijske družbe, osrednje jedro in raziskovalni center, ki je v kompleksu podjetja Qimonda v Nemčiji, s svojo tovarno polprevodnikov na Portugalskem. Evropska unija ne more še naprej dopuščati propada njene industrije, predvsem na strateškem področju, in tako postati odvisna od Združenih držav Amerike in azijskih držav, ki podpirajo svojo industrijo. Obžalovanja vredno je, da je gospod Špidla v tem Parlamentu pokazal resno brezčutnost do vprašanja Qimonda, kot produktivnega podjetja.

V tem procesu so vključena številna delovna mesta: skoraj 2 000 v Vili do Conde, 5 000 v Nemčiji, več kot 5 000 po celem svetu, kot tudi na tisoče delovnih mest, ki bi bila prizadeta v dobaviteljskih podjetjih ter razvojnih in raziskovalnih centrih drugih partnerjev podjetja Qimonda. Zaradi možnosti zaprtja podjetja Qimonda v Nemčiji in vpliva, ki bi ga takšna okoliščina imela na Portugalskem, je ogrožen ogromen obseg razvoja. Evropska unija se mora nedvomno posvetiti temu vprašanju, vsaj pod enakimi pogoji, kot se je posvetila bančnemu sektorju. Pri tem ne smemo pozabiti, da je Vila do Conde na severu Portugalske, kjer se je brezposelnost najbolj povečala zaradi zaprtja podjetij v tekstilnih in industriji oblačil ali zaradi tega, ker so multinacionalke, ki med drugim proizvajajo obutev in kable, preselile. Če ne bo prišlo do ukrepov za zaustavitev povečevanja brezposelnosti in zagotavljanja proizvodnje bo to območje socialno ogroženo.

Zato je ključnega pomena, da se izvedejo vsi možni ukrepi. Kratkoročno gledano to vključuje državno pomoč, finančno pomoč Skupnosti in kreditna jamstva za ohranjanje industrije, ki je strateškega pomena za gospodarstvo Evropske unije. Srednjeročno gledano to vključuje razvoj tega industrijskega območja in ustvarjanje večjega števila delovnih mest s pravicami. Dobro bi bilo, če bi to razumele Evropska komisija in vlade naših držav. Medtem pa bomo mi nadaljevali z bojem.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospod predsednik, pozdravljam pozornost, ki je namenjena tej razpravi. Oblikovalci politik morajo resno obravnavati izgubo podjetij, kot je Qimonda, zaradi njihove velikosti in pomembnosti, saj delujejo kot stabilizatorji gospodarstva za regionalna, pa tudi nacionalna gospodarstva.

Za prodajo ali preselitev takšnih podjetij se običajno zavzemajo globalizacijske sile. Globalizacija – običajno pozitivna sila, ki povečuje globalno blaginjo – lahko na žalost močno prizadene regionalna gospodarstva, kadar se velika podjetja odločijo za preselitev. To se je zgodilo v mojem območju na jugu Irske, kjer je Dell najavil, da bo odpustil 1 900 zaposlenih v podjetju v mestu Limerick. Prav tako tudi v mestu Waterford, kjer lahko že kmalu pride do zaprtja Waterford Wedgwood in spet lahko izgubimo naslednjih tisočih delovnih mest.

Oblikovalci politik morajo to obravnavati zelo resno. Zato pozdravljam odločnost komisarja Špidle, da stori vse, kar je v njegovi moči, za zagotovitev sredstev iz Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji in

Evropskega socialnega sklada. 500 milijonov EUR iz Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji lahko ima veliko koristi, saj bo mogoče odpuščenim delavcem zagotoviti novo priložnost, s katero nas lahko z došolanjem, ponovnim usposabljanjem in s tem, da postanejo podjetniki, izvlečejo iz te recesije.

Žoga je trdno v rokah nacionalnih vlad, da zaprosijo za sredstva. Mogoče bi si bilo v sklopu tega smiselno prizadevati za 75 % sofinanciranje, kar bi poenostavilo pripravo zahtevkov in bi lahko s tem hitro in učinkovito zagotovili pomoč prizadetim delavcem.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, komisar, več let že govorimo o Lizbonski strategiji in mogoče sedaj ni najprimernejši čas, da bi o njej razpravljali. Nedvomno pa potrebujemo strategijo: strategijo, ki predstavlja odziv na težave in izzive, ki jih predstavlja trenutna kriza. To od Komisije tudi pričakujemo. Bistvenega pomena je, da Komisija ne beži pred to temo, ampak zbere moči in skupaj s portugalsko vlado, nemško vlado in vladami nemških dežel razvije skupne ukrepe. Pri tem ne smemo pozabiti, da gre za industrijo, kot je že bilo povedano, ki je pomembna za Evropo zaradi kakovosti in vrednosti, zaradi razvoja, ki ga izvaja in zaradi povezane kakovosti okolja. Bistveno pri tem je, da Komisija pred tem ne beži. Podpiram pobudo, ki jo je moj kolega, gospod Peneda namenil gospodu Špidli in Komisiji glede obiska na Portugalskem.

Komisija ne sme pozabiti, da so v tem trenutku oči Evropejcev uprte v Evropo in pričakujejo, da bodo evropski organi ukrepali: čutiti morajo, da se lahko zanesejo na evropske organe. Evropska javnost ne razume Evrope, ki noče imeti opravka s problemi. Namesto tega si ljudje želijo Evrope, ki je dovolj pogumna, da zaviha rokave in si umaže roke pri tem, ko jim pomaga premagovati težave.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospe in gospodje, primer o katerem razpravljamo, je pomemben in predstavlja del celovitih gospodarskih razmer. Prav tako veste, da je strategija, ki jo pripravlja Komisija, konkretna politika, namenjena industriji, saj je Komisija trdno prepričana, da mora industrija vedno predstavljati znaten del našega gospodarstva in da je vodilna na področju visoke tehnologije. Jasno je, da ima kriza, v kateri smo trenutno, strukturne elemente, zaradi česar Komisija v svojih strategijah in temeljnih dokumentih oblikuje prihodnje zeleno gospodarstvo ali „zeleno delovna mesta“, hkrati pa si močno prizadeva tudi za inovacije in posodobitve. Prav tako je jasno, kot sem navedel na začetku, da poslovne odločitve sprejemajo podjetja in da se Komisija ne bo vmešavala v takšne zadeve.

Druga stvar je seveda v tem, da če poteka določen obseg prestrukturiranja, so za nekatere odločitve, ki imajo socialne posledice in posledice na skupnost, na voljo instrumenti in evropske politike in naša dolžnost je, da jih in tudi jih vedno uporabljamo. Glede pozivov, da se seznanim z razmerami na kraju samem, sem seveda to pripravljen storiti, saj je ena izmed naših bistvenih in temeljnih nalog, da sprejemamo odločitve na osnovi tega, kar je izvedljivo. Omenjene so bile možnosti v okviru evropskih skladov in pristopi, o katerih razprave potekajo med portugalsko in nemško vlado. Jasno in glasno lahko zatrdim, da Komisija vedno aktivno uporablja vse razpoložljive možnosti, da to počne tudi v tem primeru in bo to nedvomno počela tudi v prihodnjih primerih.

Predsednik. – S tem se ta točka zaključí.

20. Večletni načrt za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o predlogu Uredbe Sveta o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju (COM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS))

Philippe Morillon, predsednik Obora za ribištvo. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, odločitev Parlamenta, da sprejeme zahtevo Sveta za obravnavo po nujnem postopku v zvezi s tem je bila soglasna, tako v Odboru za ribištvo prejšnji teden, kot danes zjutraj tukaj na plenarnem zasedanju.

Seveda vsi vemo, da mora Evropska unija spoštovati zaveze, ki jih je prejšnji november v Marakešu dala pristojna mednarodna komisija, ICCAT. Posebej moramo v praksi izvajati priporočila, ki jih je sprejela ta organizacija, da bi tako lahko omejili vedno prisoten problem prekomernega ulova modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju in odpravili resno tveganje za obstoj vrste v prihodnje, s tem pa tudi za samo ribiško industrijo.

Dva moja kolega v Odboru za ribištvo, gospa Fraga Estévez in gospod Romeva i Rueda, sta bila v Marakešu in bosta o tem tudi spregovorila med razpravo. Sam bi vas rad spomnil na dejstvo, da je ta tema za naš odbor zelo pomembna in s tem je poudarek tudi na glavnih vidikih skupne ribiške politike: upravljanje virov, upravljanja plovil, upoštevanje mednarodnih, regionalnih in dvostranskih sporazumov, tehničnih ukrepov, predvsem pa spremljanje, o čemer bom kmalu spregovoril. To pomembno vprašanje je po našem mnenju preskus kredibilnosti skupne ribiške politike.

Zaradi tega očitno ni bilo nobenega dvoma, da se je treba pred začetkom izvajanja novega načrta oživitve posvetovati z Evropskim parlamentom.

Zato sem vesel, da je Komisija izbrala edino pravno in politično sprejemljivo pot za izvajanje priporočil ICCAT, in sicer, predložila je predlog za uredbo v sedanji obliki na osnovi člena 37 Pogodbe.

Prevzem zavez v pravo Skupnosti, ki jih je dala Komisija v imenu Evropske unije glede regionalnih ribiških organizacij, je zahtevno in neprotislovno delo in vztrajati moramo, da se vedno izvaja pod demokratičnim nadzorom te institucije.

Zelo sem zadovoljen z različnimi predlaganimi ukrepi, saj so, čeprav so dokaj omejevalni za naše upravljavce, ustrezni glede na izzive in rad bi poudaril, da med najpomembnejše ukrepe nedvomno spadajo tisti, ki se nanašajo na nadzor, saj vsekakor drži, da noben načrt obnove ne more biti učinkovit brez nadzora.

Zato sem vam hvaležen, komisar, za ta predlog in upam, da boste pokazali prav toliko odločnosti tudi pri dejanskem izvajanju načrta, po tem, ko bo potrjen v Svetu, kot ste jo pri doseganju zadovoljivega dogovora z ICCAT.

Joe Borg, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi rad izpostavil pomembnost, ki jo Komisija daje trajnosti staleža modroplavutega tuna in ribolova, pa tudi pomembne vloge Evropskega parlamenta v tem postopku.

V okviru načrta za obnovo staleža vzhodnega modroplavutega tuna 2006 in na podlagi ocene njegovega izvajanja v sezonah ribolova 2006, 2007 in 2008 in ob upoštevanju novega znanstvenega mnenja, se je ICCAT odločila, da bo sprejela nov načrt za obnovo. Znanstveni odbor ICCAT je jasno izrazil svoje stališče, da načrt za obnovo za leto 2006 ne zadostuje za obnovo staleža in je ponovno navedel svojo zaskrbljenost v zvezi z ravno TAC ter prekomernim ribolovom.

Poleg tega so pogodbene stranke ICCAT ugotovile nekatere napake pri izvajanju načrta za leto 2006 in so se zaradi tega odločile za sprejetje novega načrta. Ta načrt obravnava zaskrbljenost znanstvenega odbora in sicer z opaznim zmanjšanjem ravni TAC in uvajanjem novih ukrepov, ki se nanašajo na ribolovne in ribogojne zmogljivosti.

Prav tako je treba omeniti, da na pobudo Evropske skupnosti, novi načrt za obnovo uvaja obveznost letnih ribolovnih načrtov na ravni ICCAT. To je učinkovit instrument, s katerim se je mogoče izogniti prekomernemu ribolovu z identificiranjem plovil, daljših od 24 metrov, ki lovijo modroplavutega tuna in z določanjem posameznih kvot zanje. Prepričan sem, da predstavlja uvedba letnega ribolovnega načrta ključno orodje pri zagotavljanju, da se bodo kvote v celoti upoštevale.

Nov načrt za obnovo prav tako izboljšuje obstoječega in uvaja nove nadzorne ukrepe za obravnavo tistih napak, ki so jih ugotovile pogodbene stranke in na katere se je skliceval Philippe Morillon.

Glavni ukrepi, ki so bili uvedeni v novem načrtu za obnovo, so znatno znižanje TAC in sicer s 27 500 ton na 22 000 ton v letu 2009 in dodatno znižanje na 19 950 ton v letu 2010 in 18 500 ton v letu 2011. Kvota ES za leto 2009 se je s tem znižala na 12 406 ton iz 15 614 ton, predvidenih v načrtu za leto 2006. V vseh teh letih so skrajšane sezone ribolova, predvsem za plovila z zaporno plavarico, na katera odpade velik del tega ribolova. Ukrepi za zamrznitev in zmanjšanje ribolovnih in ribogojnih zmogljivosti so povsem novi in ključni del novega načrta. Presežne zmogljivosti so že nekaj opredeljene kot ključno gonilo za prekomerni ribolov. Čas je, da to vprašanje sedaj primerno obravnavamo, pri tem pa mora sodelovati Skupnost, pa tudi druge članice ICCAT.

Uvedba ribolovnih načrtov, ki sem jih že omenil, so drugi ukrep. Poleg tega so prilagojena odstopanja od minimalnih velikosti. Na Atlantiku plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami niso več upravičena do odstopanj, medtem ko so bila odstopanja za priobalni mali ribolov odpravljena, razen v enem primeru. Prejšnja odstopanja se nanašajo le še na plovila za prevoz vabe. V Sredozemlju je sedaj do odstopanj upravičen

priobalni mali ribolov. Nadzorni ukrepi so poostreni, predvsem v zvezi s skupnimi ribolovnimi operacijami, sprejetje splošne prepovedi pretovarjanja na morju in uvedba regionalnega programa opazovanja ICCAT.

Stanje vzhodnega modroplavutega tuna je izjemo resno. Proces za obnovo je ogrozilo preseganje kvot, pomanjkanje skladnosti, predvsem v zvezi z zbiranjem in posredovanjem podatkov. Vendar sem prepričan, da naš sporazum glede hitrega sprejetja ukrepov za odpravo prekomernega ribolova in za zagotavljanje strogega upoštevanja ukrepov ICCAT, lahko spremeni razmere in zagotovi obnovo staleža modroplavutega tuna na trajnostno raven.

Zagotoviti moramo, da v prihodnje ne bo več prišlo do podobnih okoliščin, kot so nastopile prejšnje leto. To lahko najbolje dosežemo tako, da Svet hitro sprejme nov načrt za obnovo staleža modroplavutega tuna. Zato se moramo izogniti vsaki zamudi pri sprejemanju te uredbe, predvsem če želimo zagotoviti verodostojnost Skupnosti na mednarodni ravni in spodbuditi proces obnove tega staleža. Prepričan sem, da ta načrt, če bo v celoti upoštevan, predstavlja realno možnost za postopno obnovo staleža modroplavutega tuna. Posledično je potrebno takojšnje odločno in učinkovito ukrepanje na ravni Evropske skupnosti.

Komisija je trdno zavezana, da bo po sprejetju načrta tesno sodelovala z državami članicami in drugimi pogodbenicami ICCAT, da bi tako zagotovila in natančno spremljala popolno izvajanje načrta za obnovo.

Na koncu želim izraziti zadovoljstvo nad konstruktivnim pristopom in sodelovanjem Evropskega parlamenta pri obravnavi te občutljive teme, kar je odražalo naš skupni interes in zavezanost za zagotavljanje, da bodo ribiška politika Skupnosti in naše mednarodne obveznosti v celoti spoštovane.

Carmen Fraga Estévez, v imenu skupine PPE-DE. – (ES) Gospod predsednik, moja politična skupina je glasovala za nujni postopek v zvezi z načrtom za obnovo staleža modroplavutega tuna, saj je ključnega pomena, da začnejo novi ukrepi veljati že pred aprilom, ko se začne lov.

Prav tako bi rada vse spomnila, da modroplavutega tuna ne bo rešil noben načrt za obnovo dokler ne bo prišlo do zmanjšanja ribolovnih zmogljivosti, na čelu z nekaterimi flotami Skupnosti, ki so dobro poznane in so se v zvezi s tem več let omenjale. Zadevne države so v vseh teh letih dopuščale, da se je število njihovih plovil neizmerno povečalo, medtem ko je Evropska komisija to nemo opazovala. Zato smo se znašli v tem položaju, ko skoraj ni mogoče več najti izhoda.

Ko je bil leta 2007 potrjen trenutni načrt, sem predložila spremembo, ki jo je Parlament sprejel, Komisija pa jo je vključila v končno besedilo, in države članice obvezuje, da predložijo ribolovne načrte, iz katerih je razvidno, da so bile zmogljivosti njihovih flot prilagojene dodeljenim kvotam.

Kljub temu je bilo treba v letu 2008 ribolov ponovno predčasno prekiniti, celo prej kot predhodnje leto, ko smo ugotovili, da je bila praktično celotna kvota Skupnosti porabljena v le nekaj tednih; to pomeni, da je bil rezultat še slabši.

Člen 5 novega načrta za obnovo sedaj države članice s presežkom zmogljivosti zavezuje, da do leta 2010 odpravijo vsaj 25 % teh zmogljivosti. Poleg tega, da se mi to zmanjšanje zdi neverjetno blago v primerjavi s presežkom, imam tudi veliko pomislekov, ali bosta Komisija in Mednarodna komisija za ohranitev atlantskega tuna (ICCAT) zmožni uveljaviti to obvezo, glede na jasno pomanjkanje politične volje, ki je v vpletenih državah članicah več kot očitno.

Zato prosim komisarja, naj nam tu in sedaj zagotovi, da pomanjkanje politične volje tokrat ne bo odvrnilo Komisije, da bo Komisija odločnejše ukrepala in ne le prekinila ribolova to pomlad.

Rosa Miguélez Ramos, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, predlog Uredbe Sveta o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju v praksi uveljavlja zavezujočo odločitev Mednarodne komisije za ohranitev atlantskega tuna (ICCAT), ki je bila soglasno sprejeta na letnem sestanku novembra 2008.

Kot je bilo navedeno, mora ta uredba začeti veljati pred začetkom sezone ribolova v aprilu, kar pomeni, da mora biti to obvezno posvetovanje Evropskega parlamenta opravljeno na tem plenarnem zasedanju. Radi bi dosegli učinkovit političen sporazum s Svetom glede te teme, ki je po našem mnenju zelo pomembna in ji moramo posvetiti vso pozornost. Prav zaradi tega je Odbor za ribištvo Parlamenta soglasno glasoval za nujni postopek.

Namen letnih ribolovnih načrtov, skrajšanje sezone ribolova, okrepitev nadzornega sistema, drstitvena območja v Sredozemlju in prisotnost opazovalcev ICCAT pri ribolovu tunov z zaporno plavarico in na

ribogojnicah tunov, vseh ukrepov, vključeni v uredbo, je zagotoviti skladnost s sprejetimi upravljaljskimi ukrepi in zagotoviti sledljivost v vseh fazah. Menim, da bodo učinkoviti.

Vsaka pogodbenica – mislim, da je to treba izpostaviti – bo morala predložiti ribolovni načrt za ribiške ladje in mrežne pregrade, ki lovijo modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, v katerem so navedena med drugim pooblaščen ribiška plovila, daljša od 24 metrov, in ukrepe, s katerimi bo mogoče zagotoviti, da kvote ne bodo presežene.

Drug pomemben ukrep, ki bo sprejet, je skrajšanje ribolovne sezone in podaljšanje obdobja prepovedi ribolova za plovila z zaporno plavarico, parangalke, plovila za ribolov tuna z ribiško palico in plovil, ki lovijo s panulo, plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami in rekreacijski ribolov. Prav tako so pomembni prilagoditveni načrti za države s presežnimi kapacitetami flot in ribogojnic za tune.

Gospe in gospodje, v zadnjih dneh sem veliko prebrala o tunu in v tem kratkem času, ki nam je na voljo, bi rada izpostavila nekaj vprašanj.

Poleg skoraj neobstoječega upravljanja, s katerim bi bilo mogoče nasprotovati sočasnemu interesu ribiških narodov in visokemu povpraševanju na trgu, k zelo negotovemu položaju modroplavutega tuna, ki je zelo ogrožena vrsta, prispevajo še drugi najrazličnejši dejavniki.

Dejstvo je, da se v Evropski uniji, oziroma treh državah članicah (Francija, Španija in Italija) skupaj, opravi polovico svetovnega iztovarjanja modroplavutega tuna. Zato je ključnega pomena, da Evropska unija ICCAT predloži statistične podatke, ki so primerljivi z ribolovnimi statistikami, tudi zaradi tega, ker so statistični podatki bistveni, če želimo opraviti raziskave, s katerimi bo mogoče odgovoriti na potrebe ali vprašanja, ki se porajajo danes v zvezi z biologijo in ekologijo modroplavutega tuna, kar predstavlja velik izziv za znanstvene raziskave.

Če želimo ohraniti to vrsto, se moramo o njej naučiti kaj več. Zaradi tega so po mojem mnenju vse dejavnosti, povezane z zbiranjem podatkov in statistik še posebej pomembne.

Raúl Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, prišel je čas, da odkrito spregovorimo. To, kar imamo tukaj, ni načrt obnove; prej bi rekel, da je to smrtna obsodba.

Pomanjkanje smisla za politično odgovornost na strani nekaterih vlad in Komisije, poleg nekakšne zaslepljenosti na strani samega sektorja, nas je pripeljalo do scenarija, po katerem se moramo vprašati, ne ali bomo lahko pripomogli k obnovitvi staleža, ampak ali ne bomo več videli tunov v naših morjih in oceanih. Pa tu ne govorim o desetletju, ampak največ petih letih.

S tega vidika bi morali Mednarodno komisijo za ohranitev atlantskega tuna dejansko poimenovati Mednarodno komisijo za ulov vseh tunov.

Vlade in Komisija so gluhe za priporočila znanstvenikov, ki jih nenehno opozarjajo na propad in upajo, da bodo izzvali ustrezen politični odziv, ki pa ga žal ni. Posledica takšnega pristopa – nehamo se slepiti – je še en korak proti prepadu.

Sedaj, ko smo dosegli to točko, se bojim, da nam je ostalo le malo možnosti za rešitev tunov, vendar pa nam ena še ostaja: prizadevati si moramo, da bi tuna vključili na seznam CITES kot ogroženo vrsto in tako s prepovedjo komercialne uporabe zagotovili njegovo prihodnost.

Iles Braghetto (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, pozdravljam priložnost, da lahko z vso potrebno nujnostjo razpravljamo o ukrepih, ki jih bomo sprejeli za zaščito staleža modroplavutega tuna in postopno zmanjševanje kvot, ki jih določi ICCAT.

Evropska unija mora trdno stati za svojo zavezo, da bo podprla načrt obnove, določen v Marakešu, ki bo dopolnjen z nadzorom držav članic z namenom preprečevanja nezakonitega ribolova tunov. Glede na zadnje novinarske raziskave, objavljene na televiziji in v tisku, je ta oblika še posebej razširjena v Sredozemlju. Nadalje mora Evropska unija odpreti temo nepoštene konkurence držav na južnih obalah Sredozemskega morja v ustreznih krajih.

Predvsem pozdravljam naslednje vidike predlagane uredbe: odločitev o uskladitvi ribolovnih zmogljivosti in dodeljenih kvot; zavezo o zagotavljanju informacij on izvajanju ustreznih letnih ribolovnih načrtov v zahtevanih rokih; program vzajemne mednarodne inšpekcije, ki bo zagotavljala učinkovitost načrta obnove in predpise za športni in rekreacijski ribolov. Povedano z drugimi besedami, strožji in zahtevnejši načrt, kot smo ga imeli v preteklosti, s katerim bomo lahko uredili pomembno ribiško dejavnost

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, osnutek uredbe o ohranitvi modroplavutega tuna v Atlantiku in Sredozemskem morju, ki ga nocoj obravnavamo kot nujno zadevo, omogoča zmanjšanje kvot do leta 2011, ribolovne omejitve na določenih področjih in v določenih obdobjih, novo najmanjšo velikost, restriktivne ukrepe glede športnega in rekreacijskega ribolova, zmanjšanje ribolovnih zmogljivosti in zmogljivosti ribogojnic, okrepljene kontrolne ukrepe in uporabo mednarodnega skupnega inšpekcijskega programa Mednarodne komisije za ohranitev atlantskega tuna (ICCAT), da bi tako zagotovili učinkovitost načrta.

Strinjam se z duhom uredbe, saj je prekomerni ulov tun povzročil nevaren upad staleža. Ne smemo pozabiti, da je Komisija v zadnjih dveh letih uvedla pospešeno prepoved ribolova tunov pred koncem ribolovne sezone, saj je bilo ugotovljeno, da je bil ulov v nekaterih državah članicah do 200 % nad načrtovanim, s čimer so bili očitno oškodovani tisti, ki niso kršili zakonov, vendar so morali prav tako nehati loviti tune.

Vendar pa me v tem predpisu motita dve točki:

Prva je tesen časovni okvir, ki so ga države članice predvidele za prilagoditev svojih ribolovnih praks. Priporočilo ICCAT predvideva, da bo leto začetka uporabe leto 2010, medtem ko uredba predvideva uveljavitev v letu 2009, torej letos, zdaj. Časovni okvir je zelo tesen, zato se bojim, da bomo naleteli na probleme.

Druga pa je povečan strošek okrepljenega inšpekcijskega programa, ki ga bodo nosile države članice. Mogoče bi bilo treba preveriti možnost pomoči Skupnosti na tem področju.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, na podlagi povedanega lahko vidimo, da načrt ICCAT še ni bil v celoti izveden. To pomeni, da je treba načrt, ki ureja načine lovljenja tunov, ki se med seboj zelo razlikujejo, od zapornih plavaric, do tradicionalnega načina z uporabo fiksnih mrež, še podrobneje uskladiti, preden ga bo možno v celoti uporabljati. Razlikovati moramo med lovljenjem primerkov brez razlikovanja, kot je to v primeru lovljenja z zapornimi plavaricami – kar je še huje, če flote presežejo omejitve, presežejo kvote, ki niso dovolj dobro nadzorovane, na kar so opozorili nekateri – in tradicionalnim načinom z uporabo fiksnih mrež. Fiksne mreže že po sami definiciji onemogočajo iskanje plena: z uporabo tega sistema ribolovna sezona dejansko traja 50 do 60 dni.

Pri izdaji novih predpisov mora ICCAT upoštevati to raznolikost ribolovnih sistemov. Upoštevati je treba tudi, da je sistem lovljenja tunov s fiksnimi mrežami kulturna in zgodovinska dejavnost, ki ne poškoduje okolja in zagotavlja zaposlitev več tisoč ljudi. Prav tako verjamem, da bi moral UNESCO razmisliti o zaščiti tega sistema ribolova, saj je pomemben s kulturnega vidika, prav tako pa vpliva na gospodarstvo in delovna mesta. Zato menim, da bi moral ICCAT v svoje programe vgraditi dodatne kontrolne sisteme: ne bi smeli dovoliti prestrezanja tunov brez razlikovanja preden pridejo v Sredozemsko morje; ne bi smeli dovoliti, da tovrsten način lovljenja poteka v Sredozemskem morju, in sicer zaradi komercialne vrednosti modroplavutega tuna. Naj za konec povem, komisar, da niso zaman diplomatska prizadevanja za omejitev ribolova v Sredozemskem morju za države na obalah Sredozemskega morja – ki drugim prepovedujejo, da bi ribarile v teh vodah – saj je interes teh držav ohranitev staleža v Sredozemskem morju in zagotovitev prihodnosti svoji ribolovni dejavnosti.

Joe Borg, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej naj se zahvalim poslancev za vse pripombe in ugotovitve, izrečene v tej razpravi, pa tudi za to, ker so sprejeli zahtevo po nujni obravnavi. Kot sem že na začetku povedal, je treba ukrepe, o katerih so se dogovorili v Marakešu, nemudoma prevzeti, da bi začeli veljati že na začetku letošnje ribolovne sezone.

To bo vsekakor preskus naše sposobnosti, da prikažemo zavezanost k ohranitvi trajnosti tega endemičnega staleža. Ne morem vam povedati, kako pomembno je, da pogodbene stranke, ne le naši ribiči, spoštujejo na novo dogovorjene ukrepe. To je edini način za zagotovitev možnosti preživetja staleža. Če novega načrta obnove ne bodo upoštevali, bo imelo to hude posledice in bo povzročilo uničenje staleža.

Glede teme, ki jo je načela gospa Fraga Estévez, se ne bi mogel bolj strinjati, saj je za uspeh vsakega obnovitvenega načrta potrebno zmanjšanje zmogljivosti, predvsem pri lovljenju z zapornimi plavaricami, ki povzroča največji pritisk na stalež modroplavutega tuna. S tega vidika naj omenim dejstvo, da smo se lani dogovorili o paketu za prestrukturiranje, ki ga je sprožila kriza z gorivom, zaradi česar spodbujamo države članice, naj ta paket za prestrukturiranje uporabljajo in z njegovo pomočjo zmanjšajo flote, predvsem tiste, ki za ribolov uporabljajo zaporne plavarice. Slišimo nekatere spodbudne novice glede ene konkretne države članice, namreč Francije, ki nekatere ribiče spodbuja, naj vzamejo iz uporabe svoja plovila in s tem zmanjšajo zmogljivosti.

K temu pa je treba spodbuditi tudi druge države članice, kot je predvsem Italija, ki beleži velik presežek zmogljivosti. Zato v tem trenutku sodelujemo v razpravah z italijanskimi oblastmi, da bi ugotovili, če lahko kratkoročno kaj storijo na tem področju.

Poudariti moram, da smo lani ribolov zaključili predčasno, da ne bi posamezne države članice ali skupina držav članic na nas izvajale pritiskov. Ribolov smo zaključili predčasno: takoj, ko je bila po naših izračunih dosežena kvota za celotno Skupnost. Tudi letos smo, kot rezultat letnih ribolovnih načrtov, ki so bili ob vztrajanju Skupnosti dogovorjeni v Marakešu, pripravljene predčasno zaključiti ribolov v določenih državah članicah. Če bo flota neke določene države članice presegla svojo določeno kvoto, bomo takoj ustavili ribolov v tej konkretni državi članici. Tako bo posledice prekomernega ulova trpela le flota te države članice, ne pa flota celotne Skupnosti. Upam, da bo med samo ribolovno sezono dovolj časa, da bomo še bolj uskladili naša dejanja.

Če ne bomo izpolnili tega novega načrta obnove, se bomo morali v prihodnjih letih soočiti z resnimi posledicami, ko morda ribolovna sezona sploh ne bo mogoča. Zato resnično upam, da bomo ta načrt lahko izpolnili.

Zato se, žal, ne strinjam s tem, kar je povedal gospod Romeva i Rueda, namreč da je načrt obnove smrtna obsodba. Menim, da načrt obnove ob pravilni izvedbi omogoča realno in razumno možnost, da poskrbimo, da si stalež opomore. Da mislimo resno, dokazuje dejstvo, da smo zmanjšali kvote s 15 641 ton na 12 406 ton v letu 2009, dejstvo, da se danes o tem tukaj dogovarjamo in da bo Svet, upam, še ta mesec sprejel sklep in dejstvo, da bomo novembra sprejet marakeški načrt obnove začeli uporabljati že v tej ribolovni sezoni. Nismo pripravljeni sprejeti nobene zlorabe možnosti ribolova, ki bi izhajala iz marakeškega dogovora.

Nismo čakali na naravno izvedbo marakeškega dogovora, ki bi bila prepozna za letošnjo sezono ribolova modroplavutega tuna. Odločili smo se, da bomo vse parametre marakeškega načrta uvedli že na samem začetku.

Upam, da bodo dosledno upoštevani, saj bomo lahko le tako obnovili ta endemični stalež. Če se to ne bo zgodilo, se bomo drugo leto pogovarjali drugače.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 12. marca 2009 ob 12.00 uri.

21. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

22. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.20)